



RAIFFEISEN BANK S.A.

(o societate pe acțiuni organizată și funcționând conform legilor din România, cu sediul social situat în Calea Floreasca nr. 246C, Clădirea Sky Tower, etajele 2 - 7, 10 și 15, București, sector 1, România, înregistrată la Registrul Comerțului cu numărul J40/44/1991 EUID ROONRC J40/44/1991, cod unic de înregistrare 361820, înregistrată în Registrul Instituțiilor de Credit ținut de Banca Națională a României cu numărul RB-PJR-40-009)

Prospect pentru admiterea la tranzacționare pe Piața Reglementată a Bursei de Valori București a unor obligațiuni negarantate, subordonate, dematerializate, denominate în RON, având o scadență de zece (10) ani, cu o valoare totală a principalului de 480.000.000 RON („Obligațiunile”)

Numărul internațional de identificare a valorilor mobiliare (ISIN): ROJX86UZW1R4

Acest document conține un prospect („**Prospectul**”) în sensul articolului 6 alin. (3) din Regulamentului (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE („**Regulamentul privind Prospectul**”). Prospectul a fost întocmit în conformitate cu Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață („**Legea nr. 24/2017**”), Regulamentul 5/2018 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață (cu modificările ulterioare) („**Regulamentul 5/2018**”), Regulamentul privind Prospectul, Regulamentul Delegat (UE) 2019/980 al Comisiei din 14 martie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește formatul, conținutul, verificarea și aprobarea prospectului care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 809/2004 al Comisiei („**Regulamentul Delegat 2019/980**”) și alte prevederi legale aplicabile.

Acest Prospect a fost întocmit în mod exclusiv în legătură cu admiterea la tranzacționare („**Admiterea**”) pe piața reglementată administrată de Bursa de Valori București S.A. („**BVB**”) a unui număr total de 960 de obligațiuni negarantate, subordonate, dematerializate și denominate în RON, având o valoare totală a principalului de 480.000.000 RON, și o scadență de zece (10) ani, având o valoare nominală de 500.000 RON fiecare, care au fost emise la data de 19 decembrie 2019 de către Raiffeisen Bank S.A. („**Emitentul**”).

Prospectul va face obiectul aprobării de către Autoritatea de Supraveghere Financiară din România („**ASF**”) în scopul Admiterii. ASF va transmite o notificare a deciziei de aprobare a Prospectului, împreună cu o copie a acestuia către Autoritatea Europeană de Supraveghere pentru Valori Mobiliare și Piețe, în conformitate cu prevederile articolului 18 alin. (2) din Regulamentului 5/2018. Este preconizat că Admiterea și tranzacționarea pe Bursa de Valori București a Obligațiunilor vor avea loc pe data de sau în jurul datei de 14 mai 2020. Nu se intenționează depunerea niciunei cereri cu privire la admiterea la tranzacționare a Obligațiunilor pe orice altă piață reglementată.

Potențialii investitori ar trebui să citească Prospectul în întregime. A se vedea Partea 1 „Factorii de Risc” pentru o prezentare cu privire la anumite riscuri și alți factori care ar trebui avuți în vedere înainte de orice investiție în Obligațiuni.

Obligațiunile nu au fost și nu vor fi înregistrate în conformitate cu Legea privind valorile mobiliare a SUA din 1933, cu modificările ulterioare („**Legea privind Valorile Mobiliare a SUA**”) sau cu orice autoritate de reglementare a valorilor mobiliare din orice stat sau altă jurisdicție a Statelor Unite și nu pot fi oferite sau vândute în Statele Unite.

Guvernanța produselor MIFID II / Investitorii individuali, investitorii profesionali și contrapărți eligibile („**CPE**”) - Numai în scopul procesului de aprobare a produsului producătorului, analiza pieței țintă pentru Obligațiuni a dus la concluzia că: (i) piața țintă a Obligațiunilor este formată din CPE și investitori calificați, fiecare conform definiției din Directiva 2014/65/UE (cu modificările ulterioare, în cele ce urmează „**MiFID II**”); și (ii) toate canalele de distribuție către CPE și clienți profesionali sunt adecvate. Produsul este incompatibil pentru orice client din afara pieței țintă identificate mai sus. Orice persoană care oferă, vinde sau recomandă în mod subsecvent Obligațiunile (un distribuitor) ar trebui să ia în considerare evaluarea pieței țintă a producătorului; cu toate acestea, un distribuitor care intră în domeniul de aplicare MiFID II este responsabil de efectuarea propriei evaluări a pieței țintă în ceea ce privește Obligațiunile (prin adoptarea sau perfecționarea evaluării de piață țintă realizată de producător) și determinarea canalelor de distribuție adecvate, sub rezerva respectării obligațiilor ce revin distribuitorului în legătură cu evaluarea caracterului adecvat al clienților, în conformitate cu MiFID II, după caz.

Obligațiunile nu sunt destinate să fie oferite, vândute sau puse la dispoziție în orice alt mod și nu ar trebui să fie oferite, vândute sau puse la dispoziția niciunui investitor individual din Spațiul Economic European („**SEE**”). În consecință, nu a fost pregătit niciun document cu informații esențiale solicitat în baza Regulamentului (UE) nr. 1286/2014 (astfel cum a fost modificat, „**Regulamentul PRIIP**”) pentru oferirea sau vânzarea de Obligațiuni sau pentru a le pune la dispoziția investitorilor individuali din SEE și, prin urmare, oferirea sau vânzarea Obligațiunilor sau punerea lor la dispoziția oricărui investitor individual din SEE poate fi ilegală în temeiul Regulamentului PRIIP.

ACEST PROSPECT A FOST APROBAT DE CĂTRE ASF ÎN CALITATE DE AUTORITATE COMPETENTĂ, PRIN DECIZIA NR. **559** DIN DATA DE **6 MAI 2020**.

VIZA DE APROBARE APLICATĂ PE PROSPECT NU ARE VALOARE DE GARANȚIE ȘI NICI NU REPREZINTĂ O ALTĂ FORMĂ DE APRECIERE A ASF CU PRIVIRE LA OPORTUNITATEA, AVANTAJELE SAU DEZAVANTAJELE, PROFITUL ORI RISCURILE PE CARE LE-AR PUTEA IMPLICA ADMITEREA LA TRANZACȚIONARE A OBLIGAȚIUNILOR, OBIECT AL DECIZIEI DE APROBARE; DECIZIA DE APROBARE CERTIFICĂ NUMAI REGULARITATEA PROSPECTULUI ÎN PRIVINȚA EXIGENȚELOR LEGII ȘI ALE NORMELOR ADOPTATE ÎN APLICAREA ACESTEIA.

Raiffeisen Centrobank AG

Intermediar

Data acestui Prospect este 6 mai 2020

INFORMAȚII IMPORTANTE DESPRE ACEST PROSPECT

Prezentul document cuprinde un prospect în sensul Regulamentului privind Prospectul, pentru admiterea la tranzacționare a Obligațiunilor de către Emitent.

DECLARAȚIE PRIVIND RESPONSABILITATEA

Emitentul, **RAIFFEISEN BANK S.A.**, o societate pe acțiuni, înființată și funcționând în conformitate cu legile din România, cu sediul social situat în Calea Floreasca nr. 246C, Clădirea Sky Tower, etajele 2 - 7, 10 și 15, Sector 1, București, România, înregistrată la Registrul Comerțului cu numărul J40/44/1991 EUID ROONRC J40/44/1991, cod unic de înregistrare 361820, înregistrată în Registrul Instituțiilor de Credit ținut de Banca Națională a României cu numărul RB-PJR-40-009, acceptă responsabilitatea cu privire la informația conținută în acest Prospect. Pe baza tuturor cunoștințelor de care dispune, Emitentul (luând măsurile rezonabile pentru a se asigura de aceasta) declară că informația conținută în acest Prospect este în conformitate cu realitatea și nu conține omisiuni care pot afecta în mod semnificativ această informație.

Intermediarul nu a verificat în mod separat informația inclusă în Prospect și nu își asumă nicio răspundere pentru conținutul acestui Prospect sau pentru alte declarații făcute sau pretinse a fi făcute prin intermediul acestuia sau în numele acestuia în legătură cu Emitentul, Obligațiunile sau Admiterea. Intermediarul, în mod corespunzător, declină, în măsura permisă de legea aplicabilă, orice răspundere, indiferent dacă este delictuală sau contractuală sau de orice altă natură pe care ar putea-o avea în legătură cu acest Prospect sau cu o astfel de declarație.

Nicio persoană nu a fost autorizată să dea orice informație sau să facă vreo declarație în legătură cu Admiterea, cu excepția celor care sunt conținute în acest Prospect iar, dacă au fost date asemenea informații sau făcute asemenea declarații, acestea nu ar trebui privite drept autorizate de către Emitent sau Intermediar sau afiliații acestora. Dacă cineva furnizează oricărui investitor informații diferite sau incoerente față de cele conținute în Prospect, acesta nu ar trebui să se bazeze pe asemenea informații.

Acest Prospect nu este menit să constituie baza oricărei evaluări de credit sau de altă natură și nu ar trebui să fie considerat drept o recomandare din partea Emitentului sau a Intermediarului pentru orice destinatar al acestui Prospect în sensul achiziției de Obligațiuni. Nici Intermediarul și niciunul dintre afiliații sau consultanții acestuia nu dau vreo declarație sau garanție, explicită sau implicită, cu privire la exactitatea sau caracterul complet al oricăror informații conținute în acest Prospect sau la situația corporativă, financiară sau comercială a Emitentului și nicio informație inclusă în acest Prospect nu este și nici nu va fi considerată o promisiune sau o declarație a Intermediarului cu privire la evenimente trecute sau viitoare. Se interzice orice reproducere sau distribuire, integrală sau parțială, a acestui Prospect sau orice dezvoltare a conținutului acestuia, cu excepția situației în care conținutul Prospectului este disponibil în alt mod publicului larg, precum și orice utilizare a informațiilor din acest document în alt scop decât în vederea Admiterii. Punerea la dispoziție a acestui Prospect, precum și orice vânzare realizată în temeiul acestuia nu trebuie, în nicio situație, să creeze niciun fel de presupunere care să conducă la ideea că nu a existat vreo schimbare în activitatea Emitentului de la data prezentului Prospect, sau că informațiile conținute în acesta sunt corecte la orice dată ulterioară Prospectului. Acceptarea acestui Prospect de către fiecare potențial investitor constituie acordul acestuia cu privire la cele menționate mai sus.

Intermediarul nu face nicio declarație, nici explicită, nici implicită, cu privire la exactitatea sau caracterul complet al oricăror informații din prezentul Prospect. Fiecare potențial cumpărător al Obligațiunilor ar trebui să aprecieze în mod individual relevanța informațiilor conținute în acest Prospect, iar cumpărarea de către acesta a Obligațiunilor ar trebui să se bazeze pe o astfel de verificare independentă, după cum consideră necesar, inclusiv pe evaluarea riscurilor implicate și pe propria analiză a caracterului adecvat al oricărei asemenea investiții, luând în calcul în mod special propriile obiective privind investițiile și experiența, precum și orice alți factori care pot prezenta relevanță pentru un astfel de investitor în legătură cu investiția în Obligațiuni.

Fără a aduce atingere vreunei obligații a Emitentului (cu privire la care Intermediarul nu își asumă nicio responsabilitate) de a publica un supliment la prospect în conformitate cu prevederile Legii nr. 24/2017, ale Regulamentului 5/2018 și ale Regulamentului delegat (UE) 2019/979 al Comisiei din 14 martie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la informațiile financiare esențiale din rezumatul prospectului, publicarea și clasificarea prospectelor, comunicările cu caracter publicitar privind valorile mobiliare, suplimentele la prospect și portalul pentru notificări și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) nr. 382/2014 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2016/301 al Comisiei, precum și cu orice alte legi și regulamente aplicabile, nici transmiterea prezentului Prospect și nici orice achiziție realizată în legătură cu acesta nu vor crea, în nicio situație, vreo implicație care să conducă la ideea că nu a existat vreo schimbare în activitatea Emitentului de la data prezentului Prospect sau că informațiile conținute în acesta sunt corecte la orice dată ulterioară prezentului Prospect.

Potențialii investitori nu ar trebui să trateze informațiile din prezentul Prospect drept consultanță de investiții, juridică sau fiscală. Fiecare potențial investitor ar trebui să își consulte propriul consultant juridic, consultant financiar, contabil și alți consilieri pentru consultanță juridică, fiscală, comercială, financiară și pentru alte servicii de consultanță conexe referitoare la orice investiție în Obligațiuni. Nici Emitentul și nici Intermediarul nu fac o declarație vreunui potențial investitor în Obligațiuni cu privire la legalitatea unei investiții în Obligațiuni realizate de respectivul investitor în temeiul legislației relevante sau a unei legislații similare privind investițiile. Orice persoană care se hotărăște să subscrie sau să cumpere Obligațiuni are obligația de a cunoaște și de a se conforma restricțiilor și limitărilor prevăzute în prezentul Prospect. Prin cumpărarea Obligațiunilor, investitorii își asumă orice răspundere atrasă în cazul în care respectiva achiziție este considerată ilegală în țara de reședință a investitorilor.

Informațiile care se regăsesc pe website-ul Emitentului, pe orice website la care se face referire în acest Prospect sau pe orice website care conține legături directe sau indirecte către website-ul Emitentului nu sunt incorporate prin referință la acestea în prezentul Prospect și orice decizie de a subscrie sau cumpăra Obligațiunile nu ar trebui să se bazeze pe aceste informații.

Acest Prospect va fi disponibil pe website-ul Emitentului, la adresa www.raiffeisen.ro și pe website-ul Bursei de Valori București, la www.bvb.ro, iar variantele în formă tipărită ale acestuia vor fi puse la dispoziție gratuit, la cerere, în timpul programului normal de lucru, la sediul Emitentului din în Calea Floreasca nr. 246C, Clădirea Sky Tower, etajele 2 - 7, 10 și 15, Sector 1, București, România. Informațiile din acest Prospect sunt exacte numai la data menționată pe prima pagină a acestui Prospect. Este posibil să fi intervenit modificări în activitatea și situația financiară a Emitentului de la acea dată.

PREZENTAREA INFORMAȚIILOR FINANCIARE

Informațiile financiare

Cu excepția cazului în care este indicat altfel, informațiile financiare din acest Prospect aferente Emitentului și subsidiarelor sale consolidate („Grupul”) au fost preluate din situațiile financiare auditate consolidate ale Grupului pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2019, care includ și cifre comparative aferente exercițiului financiar încheiat la 31 decembrie 2018 („Situațiile Financiare Anuale Consolidate”), fiind însoțite de raportul auditorului independent.

Situațiile Financiare Anuale Consolidate ale Grupului au fost întocmite în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, astfel cum a fost adoptate la nivelul Uniunii Europene („IFRS”). Politicile și metodele contabile semnificative care se aplică informațiilor financiare ale Grupului sunt aplicate în mod consecvent informațiilor financiare din acest document.

Anul financiar al Grupului se încheie la 31 decembrie iar referințele din acest Prospect la un an specific se referă la perioada de 12 luni încheiată la data de 31 decembrie a respectivului an.

Moneda de prezentare și funcțională a Grupului este RON. În consecință, Situațiile Financiare Anuale Consolidate incluse în acest Prospect sunt prezentate în RON, cu excepția cazului în care este indicat altfel.

Situațiile Financiare Anuale Consolidate au fost auditate de Ernst & Young Assurance Services S.R.L. („Auditorul”), după cum rezultă și din raportul emis de acesta și care este atașat prezentului Prospect.

Raportul de audit al Auditorului atașat la acest Prospect se referă la Situațiile Financiare Anuale Consolidate, precum și la situațiile financiare separate ale Emitentului..

Informațiile operaționale incluse în acest Prospect sunt neauditate, cu excepția cazului în care se prevede în mod expres contrariul. Informațiile operaționale incluse în acest Prospect sunt informații neauditate referitoare la activitatea Emitentului și/sau a Grupului. Informațiile operaționale au fost extrase din următoarele surse: (i) evidențele interne ale Grupului; (ii) sistemele contabile; (iii) sistemele interne de raportare folosite pentru întocmirea situațiilor financiare; (iv) ipotezele și analizele managementului și (v) discuții cu personalul cheie din departamentele operaționale ale Grupului. Informațiile operaționale din conturile de gestiune sau din sistemele interne de raportare privind activitățile Grupului se regăsesc în cea mai mare parte în Partea 2 „Descrierea Emitentului” din acest Prospect.

Moneda de prezentare

Cu excepția cazului în care se indică altfel, toate trimiterile din acest document la „RON”, „leu românesc”, „leu” (singular) sau „lei” (plural) reprezintă trimiteri la moneda legală aflată în circulație în România. Toate trimiterile la euro, „euro”, „EUR”, „eurocenți” sau „€” reprezintă trimiteri la moneda introdusă la începutul celei de a treia etape a Uniunii Economice și Monetare, în conformitate cu Tratatul privind înființarea Comunității Europene, cu modificările ulterioare.

Nu se face nicio declarație cu privire la faptul că orice sumă exprimată într-o monedă specifică în prezentul Prospect ar fi putut sau nu să fie convertită în oricare dintre celelalte monede prezentate în prezentul Prospect, la orice curs de schimb. Există o piață limitată pentru leul românesc în afara României. Disponibilitatea limitată a acestor monede poate conduce la o volatilitate a ratelor de schimb.

Tabelul ce urmează indică cursul de schimb cel mai ridicat, cel mai scăzut și mediu, precum și cel de la sfârșitul perioadei de referință, pentru perioadele și datele indicate, leu românesc față de euro și dolarul american, conform cursului de schimb publicat de către Banca Națională a României pentru perioadele relevante.

Cursul de schimb prin raportare la RON

Anul	Euro			
	<u>Cel mai ridicat</u>	<u>Cel mai scăzut</u>	<u>Media</u>	<u>La sfârșitul perioadei</u>
2017	4,6597	4,4888	4,5681	4,6597
2018	4,6695	4,6206	4,6535	4,6639
2019	4,7808	4,6634	4,7452	4,7793

Sursa: Banca Națională a României.

Anul	Dolarul american			
	<u>Cel mai ridicat</u>	<u>Cel mai scăzut</u>	<u>Media</u>	<u>La sfârșitul perioadei</u>
2017	4,3408	3,8116	4,0525	3,8915
2018	4,1469	3,7170	3,9416	4,0736
2019	4,3605	4,0573	4,2379	4,2608

Sursa: Banca Națională a României.

Rotunjiri

Anumite informații care apar în prezentul document, inclusiv de natură financiară, statistică și operațională au fost rotunjite. În consecință, ca urmare a rotunjirilor, este posibil ca cifrele prezentate ca totaluri în anumite tabele să nu reprezinte o sumă aritmetică a cifrelor care le preced. Procentele reflectate în tabele au fost rotunjite și, prin urmare, este posibil să nu ducă la un rezultat de 100% în cazul adunării. Calculele, variațiile și alte procentaje pot fi ușor diferite față de calculele actuale din cauza rotunjirii informației financiare, statistice sau operaționale care stă la baza acestora.

Informații economice, privind piața și industria

Informațiile cu privire la tendințele macroeconomice, poziția de pe piață și alte date din industrie referitoare la activitatea Emitentului, cuprinse în prezentul Prospect în secțiunile intitulate „Factori de Risc”, „Descrierea Emitentului” și „Prezentare generală a industriei serviciilor bancare din România” au fost extrase din surse oficiale și din surse disponibile la nivelul industriei serviciilor bancare din România, date compilate de organizațiile profesionale și analiști, informații provenind din alte surse externe și din cunoștințele Emitentului privind piața în care activează. Sursele acestor informații, datele și statisticile

inclus publicatii independente din industrie (inclusiv rapoartele și statisticile Băncii Naționale a României), studii de piață, sondaje interne, rapoarte și estimări și alte informații disponibile publicului. Aceste informații pot suferi modificări și nu pot fi verificate cu certitudine completă din cauza limitărilor privind disponibilitatea și certitudinea informațiilor brute și a altor limitări și incertitudini inerente oricărui studiu statistic.

Cu toate că Emitentul consideră că informația provenită de la terțe părți și inclusă în acest Prospect este corectă, ar trebui să rețineți că nu s-au verificat în mod independent informațiile respective și nici Emitentul, nici Intermediarul, nu face vreo declarație și nici nu garantează corectitudinea sau caracterul complet al informației respective, astfel cum este inclusă în acest Prospect. Emitentul confirmă că informațiile din acest Prospect provenite de la terțe părți au fost reproduse cu acuratețe și, în măsura în care are cunoștință și poate evalua acest aspect din datele publicate de către aceste terțe părți, nu au fost omise fapte care ar determina ca informațiile reproduse să fie incorecte sau să inducă în eroare.

Acolo unde informația provenită din surse externe este inclusă în acest Prospect, sursa acesteia a fost identificată.

NOTIFICAREA ACTELOR DE PROCEDURĂ ȘI EXECUTAREA OBLIGAȚIILOR CIVILE

Emitentul este înființat în conformitate cu și se supune legilor din România. Legea română permite introducerea unei acțiuni în fața unei instanțe competente din România în vederea recunoașterii și executării unei hotărâri definitive *in personam* pronunțată de o instanță dintr-un stat membru al Uniunii Europene („UE”), dacă condițiile relevante stabilite în Regulamentul CE nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, sunt îndeplinite. Cu toate acestea, există posibilitatea ca alte condiții să fie aplicabile cu privire la probleme particulare impuse de legislația română specială sau de convențiile internaționale. Norme similare referitoare la recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pronunțate de instanțe străine se aplică hotărârilor judecătorești pronunțate în state non-membre UE, dar care sunt parte la Convenția de la Lugano din 2007 referitoare la competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.

Hotărârile pronunțate de instanțele altor state membre din afara UE (inclusiv Marea Britanie în urma ieșirii acesteia din UE, dar cu respectarea înțelegerilor care se vor aplica pe durata perioadei de tranziție care este preconizată că se va încheia la data de 31 decembrie 2020) care nu sunt parte la Convenția de la Lugano din 2007 sunt supuse unor cerințe diferite care ar face dificilă punerea în aplicare. Sub rezerva legislației interne speciale (inclusiv convențiile internaționale ratificate) care reglementează recunoașterea și executarea hotărârilor străine cu privire la aspecte specifice, legea română permite introducerea unei acțiuni în fața unei instanțe competente din România pentru recunoașterea unei hotărâri *in personam* pronunțată de către o instanță a unui stat din afara UE, dacă sunt îndeplinite condițiile relevante în ceea ce privește recunoașterea hotărârilor străine stabilite în temeiul Codului de procedură civilă român. În plus, recunoașterea și executarea hotărârilor străine în chestiuni de drept administrativ, vamal, penal sau altă ramură a dreptului public sunt supuse legislației speciale și s-ar putea să fie necesară îndeplinirea anumitor condiții suplimentare.

Definiții și glosar

Cu excepția cazului în care rezultă altfel din context, referințele în acest Prospect la ***noi, al nostru și nostru*** sunt referințe la Emitent.

Anumiți termeni folosiți în acest document, inclusiv toți termenii cu majusculă și anumiți termeni tehnici și de altă natură, sunt definiți și explicați în „*Partea 7– Definiții și Glosar*”.

Informații neincluse în acest document

Nicio persoană nu a fost autorizată să dea vreo informație sau să facă vreo declarație cu excepția celor care sunt conținute în acest Prospect și, dacă au fost date asemenea informații și făcute asemenea declarații, acestea nu ar trebui privite drept autorizate. În niciun fel de circumstanțe, nici transmiterea acestui Prospect și nici vreo investiție făcută în temeiul acestuia nu vor însemna implicit că nu a existat nicio modificare în activitatea noastră de la data acestui Prospect sau că informația din acest Prospect este corectă la orice moment ulterior datei acestuia.

Informație referitoare la declarații anticipative

Acest Prospect conține declarații anticipative. Aceste declarații anticipative presupun riscuri, incertitudini, cunoscute sau necunoscute, multe dintre acestea fiind independente de controlul Emitentului și toate fiind întemeiate pe ipotezele curente și estimări ale Emitentului cu privire la viitor. Declarațiile anticipative sunt uneori identificate prin folosirea expresiilor anticipative, cum ar fi „credem”, „se preconizează”, „poate”, „va fi”, „ar putea”, „ar trebui”, „va trebui”, „riscă”, „se intenționează”, „se estimează”, „se țineste”, „se plănuiește”, „se prezice”, „continuă”, „presupune”, „poziționat” sau „se anticipează” sau formele negative ale acestor expresii, alte variații ale acestora sau expresii similare. Aceste declarații anticipative includ aspecte care nu reprezintă fapte istorice. Acestea apar în mai multe locuri din acest Prospect și includ declarații privind intențiile, ipotezele și așteptările Emitentului cu privire la, printre altele, rezultatele operațiunilor, situația financiară, lichiditatea, planurile, dezvoltarea, strategiile și politica de dividende ale Grupului și ale industriei în care își desfășoară activitatea. În mod particular, declarațiile cuprinse în secțiunile intitulate „*Factori de Risc*” și „*Descrierea Emitentului*” cu privire la strategia Emitentului și evenimentele sau perspectivele viitoare reprezintă declarații anticipative.

Aceste declarații anticipative și alte declarații conținute în acest Prospect cu privire la aspecte ce nu reprezintă fapte istorice implică predicții. Nicio asigurare nu poate fi dată că asemenea rezultate vor fi atinse; evenimentele sau rezultatele ulterioare ar putea fi diferite în mod semnificativ, ca urmare a riscurilor și incertitudinilor la care este expus Emitentul. Noi riscuri pot apărea în mod periodic și nu putem prezice toate asemenea riscuri. Astfel de riscuri și incertitudini ar putea determina ca rezultatele efective să varieze semnificativ de rezultatele viitoare indicate, exprimate sau implicite în astfel de declarații anticipative. Astfel de afirmații anticipative conținute în acest document se referă doar la data prezentului document. Emitentul denunță în mod expres orice obligație sau angajament cu privire la actualizarea declarațiilor anticipative conținute în acest document, pentru a reflecta orice modificare în ce privește așteptările acestuia sau orice modificare a evenimentelor, condițiilor sau circumstanțelor pe care se întemeiază asemenea declarații, cu excepția cazului în care aceasta este cerută de prevederile legii aplicabile, Regulamentului privind Prospectul sau regulilor de informare și transparență impuse de legislația română sau ale Pieței Reglementate administrată de Bursa de Valori București.

CUPRINS

PARTE	PAGINĂ
PARTEA A 1 A FACTORII DE RISC	10
PARTEA A 2 A DESCRIEREA EMITENTULUI	48
PARTEA A 3 A PREZENTARE GENERALĂ A SECTORULUI SERVICIILOR BANCARE DIN ROMÂNIA.....	87
PARTEA 4 UTILIZAREA FONDURILOR OBȚINUTE.....	104
PARTEA A 5 A TERMENII ȘI CONDIȚIILE OBLIGAȚIUNILOR EMISE	105
PARTEA A 6 A IMPOZITARE	132
PARTEA A 7 A DEFINIȚII ȘI GLOSAR.....	133
PARTEA A 8 A INFORMAȚII GENERALE.....	143

PARTEA A 1 A

FACTORII DE RISC

Orice investiție în Obligațiuni implică un număr de riscuri. Înainte de a investi în Obligațiuni, potențialii investitori trebuie să analizeze cu atenție factorii de risc asociați oricărei investiții în Obligațiuni, afacerilor Emitentului și industriei în cadrul căreia Emitentul își desfășoară activitatea, inclusiv, în particular, factorii de risc descriși mai jos, împreună cu informația inclusă în acest Prospect. Acești factori de risc sunt considerați completați cu și trebuie citiți și interpretați împreună cu orice informații relevante privind riscurile asociate activității, operațiunilor, industriei Emitentului, litigiilor și altor proceduri în care este implicat Emitentul, precum și oricăror alte riscuri relevante cuprinse în Situațiile Financiare Anuale Consolidate.

Emitentul a descris mai jos anumite riscuri și incertitudini pe care le consideră importante la data acestui Prospect. Apariția oricăruia dintre următoarele evenimente ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității, perspectivei Emitentului, rezultatelor operațiunilor și situației sale financiare. Factorii de risc descriși mai jos nu reprezintă o listă exhaustivă sau o explicație a tuturor riscurilor la care ar putea fi expuși investitorii atunci când fac o investiție în Obligațiuni și trebuie folosiți doar în scop de îndrumare. Riscurile și incertitudinile suplimentare cu privire la Obligațiuni care nu sunt cunoscute în prezent Emitentului sau pe care Emitentul le consideră în prezent ca fiind lipsite de importanță, pot avea de asemenea, în mod individual sau cumulativ, un efect negativ semnificativ asupra activității, rezultatelor operațiunilor și/sau situației financiare a Emitentului și, în situația materializării unui asemenea risc, prețul Obligațiunilor ar putea scădea și investitorii ar putea pierde investiția făcută, în totalitate sau în parte. La diverse intervale de timp pot apărea noi riscuri și nu este posibil ca Emitentul să prezică toate acele riscuri. O investiție în Obligațiuni implică riscuri financiare complexe și este adecvată numai pentru investitorii care (fie singuri, fie împreună cu un consultant în domeniul financiar sau în alt domeniu relevant) sunt capabili să evalueze avantajele și riscurile unei astfel de investiții și care dispun de resurse suficiente pentru a putea să suporte pierderile care ar putea rezulta din aceasta. Investitorii ar trebui să analizeze cu atenție dacă o investiție în Obligațiuni este potrivită pentru aceștia, ținând seama de informațiile din această secțiune și de circumstanțele personale ale acestora.

I. RISCURI REFERITOARE LA EMITENT

I.1 Riscuri aferente activității Emitentului

Apariția unor epidemii poate avea un impact major asupra operațiunilor bancare, asupra mediului social și economic, asupra evoluțiilor pieței financiare.

Pandemiile, epidemiile și aparițiile unor boli infecțioase, cum este epidemia recentă cauzată de un nou tip de coronavirus (SARS-CoV-2) și afecțiunea pe care acesta o provoacă (COVID-19) (care la data de 11 martie 2020, a fost declarată pandemie de către Organizația Mondială a Sănătății) pot avea un impact major asupra operațiunilor bancare, asupra mediului social și economic și asupra evoluțiilor piețelor financiare.

O nesiguranță prelungită și imposibilitatea de a stopa epidemiile ar putea avea mai multe consecințe negative pentru Emitent, inclusiv:

- măsurile adoptate de autoritățile publice drept răspuns la pandemie, care ar putea determina opriri sau întreruperi ale operațiunilor Emitentului (inclusiv închiderea forțată a spațiilor bancare pentru implementarea unor măsuri de oprire a infectării, restricții de călătorie și instituirea unor zone și

chiar întregi regiuni carantinate, amânări temporare ale obligațiilor de plată aferente creditelor acordate de Emitent, în special în cazul persoanelor fizice și întreprinderilor mici și mijlocii, cum este cazul măsurilor instituite prin OUG 37/2020, care permit amânarea platei ratelor pentru o perioadă de maximum nouă luni (dar fără să se depășească data de 31 decembrie 2020), sub condiția îndeplinirii anumitor criterii de către debitorii care solicită amânarea);

- scădere economică și recesiune de amploare, diminuarea activității comerciale și a încrederii clienților, inflație și volatilitatea piețelor financiare;
- impact negativ asupra situației lichidității Emitentului;
- creșterea șomajului în rândul clienților Emitentului, care poate duce la incapacitatea de a respecta obligațiile de plată față de Emitent;
- fluctuații ale cursurilor de schimb valutar; și
- perturbări ale forței de muncă ca urmare a îmbolnăvirilor sau a refuzului angajaților de a presta munca la locul de muncă din cauza riscului de infectare perceput de aceștia.

Deteriorarea condițiilor pe piețele financiare ca urmare a acestei pandemii ar putea avea un impact negativ asupra poziției de lichiditate a Emitentului, mai ales dacă aceste condiții vor persista pentru o perioadă mai lungă de timp sau dacă măsurile adoptate de băncile centrale într-o astfel de situație s-ar dovedi inefficiente.

La data prezentului Prospect, pandemia de COVID-19 este în curs de desfășurare, iar amploarea și impactul economic al acesteia rămân necunoscute. Pandemia de COVID-19 și perturbarea condițiilor de piață la nivel mondial ar putea avea un efect negativ asupra activității multor, dacă nu chiar asupra majorității segmentelor de activitate, asupra capacităților operaționale ale Emitentului precum și asupra evaluării activelor de piață și a accesului la piață în vederea administrării numerarului și ar putea afecta negativ în mod substanțial activitatea Emitentului, perspectivele, rezultatele operaționale sau situația financiară și capacitatea Emitentului de a-și respecta obligațiile aferente Obligațiunilor. Nu există nicio garanție că acțiunile guvernamentale sau de altă natură vor duce la o îmbunătățire promptă și adecvată a acestor condiții de piață în viitor, în cazul în care situația se va deteriora în continuare sau dacă se vor impune restricții suplimentare, sau dacă restricțiile actuale sau noi vor persista pentru o perioadă de timp prelungită.

Concurența semnificativă poate afecta în mod negativ creșterea activității Emitentului și poate duce la scăderea veniturilor și a profitabilității Emitentului.

Emitentul este în concurență cu un număr mare de instituții financiare, atât de calibrul internațional, cât și local (bănci cu clienți persoane fizice și juridice, bănci concentrate pe credite ipotecare, bănci de investiții, precum și instituții financiare nebancare care sunt active pe piața serviciilor financiare din România), concurență care este de așteptat să se intensifice și mai mult. Concurența ridicată poate determina pierderea clienților actuali ai Emitentului și poate de asemenea limita potențialul Emitentului de a atrage noi clienți, și prin urmare ar putea afecta în mod negativ veniturile și profitabilitatea Emitentului.

Acești concurenți, precum și alți concurenți care ar putea intra pe piață în viitor, se pot bucura de anumite avantaje competitive de care Emitentul nu beneficiază, cum ar fi realizarea de economii de scară mai mari, resurse și portofolii financiare și nefinanciare mai mari, accesul la resurse tehnologice și operaționale avansate, oferirea de produse mai cuprinzătoare în anumite linii de afaceri, resurse mai mari de personal, o recunoaștere mai largă a numelui de marcă, mai multă experiență sau relații îndelungate cu autoritățile de

reglementare și clienții. Majoritatea concurenților principali de pe piața instituțiilor de credit din România fac parte din grupuri financiare internaționale mari, precum subsidiarele locale ale Erste Group (Banca Comercială Română S.A. „BCR”), Société Générale (BRD Groupe Société Générale S.A. „BRD”), UniCredit (UniCredit Bank S.A. „UniCredit”), ING (ING Bank N.V. Amsterdam Sucursala București, „ING”) etc. Datorită prezenței globale a acestora, competitorii ar putea părea mai atractivi pentru clienții instituționali care au o relație deja consacrată cu respectivele grupuri financiare internaționale în alte jurisdicții. În plus, în contextul dezvoltării pieței serviciilor financiare din România din ultimii ani, instituțiile financiare locale, cum este Banca Transilvania („BT”) – care este în prezent cea mai mare bancă (după active) au dobândit cote de piață într-un ritm accelerat (mai ales datorită strategiei de creștere prin achiziția altor instituții de credit), precum și prin faptul că au devenit atractivi pentru un număr mare de clienți datorită brandului național.

Emitentul trebuie de asemenea să concureze cu societăți din zona fintech care oferă conturi curente, schimburi valutare fără comisioane și posibilitatea de a face plăți instant între utilizatori (precum Revolut, N26, Oaknorth, Monzo etc.) care oferă o experiență bancară complet digitală, netradițională, caracterizată prin capacitatea lor de a avea marje mici de profit și viteză mare în ce privește îmbunătățirea ofertei venite din partea acestora cu noi beneficii.

Succesul Emitentului poate fi afectat negativ de acțiunile concurenților săi în mai multe moduri, inclusiv:

- prețuri mai mici, servicii mai atractive sau servicii și caracteristici de o mai bună calitate; sau
- dezvoltare și alocare mai rapidă a unor produse și servicii noi sau îmbunătățite.

Poziția de piață a Emitentului va depinde de asemenea de inițiativele eficiente de marketing și de capacitatea sa de a anticipa și de a reacționa la diverși factori concurențiali care afectează industria serviciilor financiare, inclusiv servicii noi și strategii de preț ale concurenței, schimbări în preferințele consumatorilor și ale condițiilor economice, politice și sociale ale pieței pe care Emitentul operează.

O concurență puternică poate determina o presiune sporită asupra Emitentului în ce privește prețurile produselor și serviciilor oferite clienților, ceea ce poate avea un impact asupra capacității Emitentului de a-și menține sau de a spori profitabilitatea. Competitivitatea Emitentului în actualul mediu concurențial va depinde în mare măsură de capacitatea acestuia de a se adapta rapid la noile evoluții și tendințe ale pieței. În măsura în care Emitentul nu va putea să concureze în mod eficace cu concurenții săi, indiferent dacă este vorba despre grupuri locale sau grupurile internaționale sau în măsura în care Emitentul nu reacționează la sau nu anticipează eficient atitudinea consumatorilor, acest fapt poate avea un efect negativ asupra activității, situației financiare, rezultatelor operațiunilor și perspectivelor Emitentului.

Emitentul poate să se confrunte cu deteriorarea calității portofoliului său de credite, în special ca urmare a crizelor financiare sau a recesiunii economice.

Emitentul este, și poate fi în continuare expus, riscului potrivit căruia clienții împrumutați să nu poată rambursa împrumuturile acordate în conformitate cu termenii contractuali, sau garanțiile, respectiv fluxul de venituri care asigură plata acestor împrumuturi să fie insuficiente sau impunerea prin lege a unor rate de schimb valutar fixe pentru împrumuturile încheiate în valută.

Efectele crizei economice și financiare mondiale care a avut loc în 2008, precum și efectele negative ale pandemiei de COVID-19 asupra condițiilor economice, similare sau mai grave decât cele pe care criza

financiară din 2008 le-a avut asupra economiei mondiale, cum ar fi stagnarea sau scăderea ratelor de creștere economică sau evoluția negativă a PIB, reducerea consumului și scăderea investițiilor, creșterea ratei șomajului și scăderea valorii de piață a activelor imobiliare (rezidențiale sau comerciale) din anumite regiuni au avut și pot avea și pe viitor un efect negativ asupra calității portofoliului de credite al Emitentului. Astfel de efecte s-au materializat, în urma crizei din 2008, în special pentru creditele originate în alte valute decât moneda națională a clientului, spre exemplu anumiți clienți ai Emitentului, persoane fizice sau juridice, au accesat împrumuturi denominate în alte monede decât cea locală (de exemplu, EUR, USD și CHF). Pe măsură ce valoarea monedei locale a scăzut față de monedele străine ale respectivelor credite, costul efectiv al împrumuturilor denominate în valută pentru clienții locali a crescut, ceea ce a dus la plăți întârziate ale împrumuturilor, la migrarea debitorilor ce aveau un rating ridicat în categorii cu rating mai scăzut și, în cele din urmă, în expuneri crescute la credite neperformante („ENP”) și în cheltuieli de depreciere aferente pierderilor din credite.

Deteriorarea calității portofoliului de credite al Emitentului și creșterea ENP pot duce la creșterea costului riscului de credit pentru Emitent. Costul riscului de credit al Emitentului se bazează, printre altele, pe analiza probabilităților de nerambursare (utilizând informații istorice, precum și estimări curente) și a metodelor de gestionare a portofoliului de credite, pe evaluarea activelor aduse în garanție de către clienți și a veniturilor disponibile ale clienților, precum și a altor ipoteze elaborate de Emitent în vederea determinării costului riscului de credit al Emitentului și a cerințelor de capital pentru acoperirea acestuia. Analizele și ipotezele Emitentului se pot dovedi inadecvate și ar putea duce la estimări inexacte ale performanței contractelor de credit în derulare sau viitoare.

În conformitate cu cerințele de reglementare și standardele contabile, Emitentul evaluează cerințele pentru acoperirea riscului de credit și alocă provizioane de risc de credit în bilanțul său pentru a acoperi pierderile anticipate provenite din portofoliul său de credite. Provizioanele se determină prin actualizarea fluxurilor de numerar folosind o rată de actualizare care reflectă valoarea în timp a resurselor financiare angajate în activitatea Emitentului.

Politica de provizionare a Emitentului este, potrivit opiniei conducerii, adecvată pentru acoperirea potențialelor pierderi rezultate din creditele acordate clienților săi. Nu pot exista garanții că gradul actual de provizionare nu va crește în viitor, că nu va crește costul anual al riscului de credit sau că gradul de acoperire a riscurilor aferente se va dovedi suficient.

Emitentul urmărește să mențină o rată de acoperire a ENP care, în opinia managementului, să fie adecvată pentru a acoperi potențialele pierderi ale creditelor. Rata de acoperire a ENP actuală a Emitentului, calculată pentru 31 decembrie 2019 conform definiției ENP (astfel cum este acest termen definit și clasificat în Anexa V la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei nr. 680/2014 din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului) este peste 65% (Emitentul se află astfel în Grupa 1 stabilită de Banca Națională a României, în cele ce urmează „BNR”). Acest nivel al ratei de acoperire a ENP, coroborat cu rata de ENP care se situează sub 5% încadrează Emitentul în categoria instituțiilor de credit cu risc sistemic scăzut. Cu toate acestea, nu pot fi oferite asigurări că rata actuală de acoperire a ENP nu va scădea pe viitor, că nu vor crește costurile de risc anuale sau că rata de acoperire a ENP se va dovedi suficientă sau că Emitentul va reuși să estimeze cu succes efectele financiare ale oricăror vânzări de portofolii de ENP asupra activității sale.

Fiecare dintre factorii de mai sus au avut în trecut și ar putea avea în perioadele următoare un efect negativ semnificativ asupra situației financiare, rezultatelor operațiunilor, lichidității sau perspectivelor Emitentului.

Emitentul poate fi afectat negativ de modificările ratelor dobânzilor.

Emitentul obține majoritatea veniturilor din exploatare din venitul net din dobânzi, riscul aferent ratei dobânzii fiind un risc semnificativ pentru expunerile din afara portofoliului de tranzacționare al Emitentului. Ratele dobânzilor sunt influențate de numeroși factori ce nu se află sub controlul Emitentului, cum ar fi inflația, politicile monetare și fiscale stabilite de BNR și de Guvernul României, deciziile de politică monetară ale Băncii Centrale Europene („BCE”) în legătură cu EUR, liberalizarea serviciilor financiare, creșterea concurenței, precum și condițiile economice și politice interne și internaționale. Modificările nivelului absolut al ratelor dobânzilor pot afecta diferența dintre rata dobânzii pe care o instituție financiară o plătește pentru a împrumuta fonduri de la deponenții săi și alți creditori și rata dobânzii pe care o percepe pentru împrumuturile acordate clienților săi. În măsura în care marja de dobândă scade, venitul net din dobânzi va scădea, de asemenea, cu excepția cazului în care Emitentul este în măsură să compenseze o astfel de scădere prin creșterea valorii totale a fondurilor pe care le împrumută clienților săi. Scăderea ratelor de dobândă ca urmare a politicilor monetare expansioniste adoptate de băncile centrale aduce o provocare suplimentară stabilității marjei dobânzii, deoarece potențialul de reducere a ratelor de dobândă la depozite este limitat. În plus, într-un mediu cu o rată a dobânzii foarte scăzută sau negativă, Emitentul va avea costuri crescute de menținere a rezervelor de lichiditate prudențiale și de reglementare deținute în active cu grad ridicat de lichiditate și cu randament scăzut. O creștere a ratelor percepute clienților poate, de asemenea, să aibă un impact negativ asupra veniturilor din dobânzi, în măsura în care are loc o reducere a numărului și cuantumului împrumuturilor acordate clienților. De asemenea, dintr-o perspectivă concurențială, Emitentul poate alege să crească ratele dobânzilor pe care le plătește pentru depozite, însă fără a putea efectua o majorare corespunzătoare a ratelor dobânzilor pe care le percepe clienților săi.

În cele din urmă, o neconcordanță în structura activelor purtătoare de dobândă și a datoriilor purtătoare de dobândă într-o anumită perioadă ar putea, în cazul unor modificări ale ratelor dobânzilor, să reducă marja netă a dobânzii Emitentului și să aibă un efect negativ semnificativ asupra venitului său net din dobânzi și, în consecință, asupra activității, situației financiare, rezultatelor operațiunilor, lichidității sau perspectivelor acestuia.

Emitentul este supus riscului de contrapartidă, iar neîndeplinirea obligațiilor de către partenerii contractuali poate duce la pierderi suferite de acesta.

În cursul normal al activității sale, Emitentul este expus riscului ca terții care îi datorează bani, instrumente financiare sau alte active să nu-și îndeplinească obligațiile din cauza insolvenței, falimentului, lipsei de lichidități, problemelor economice globale sau locale, evoluțiilor politice sau altor motive. Aceasta expune Emitentul la riscul de contrapartidă, care, din punct de vedere istoric, a fost mai mare în perioadele de recesiune economică.

În cursul normal al activității, contrapartidele din sectorul serviciilor financiare expun Emitentul la un risc de neperformanță. Această expunere poate apărea ca urmare a activității tranzacționare, creditare, constituirea de depozite, decontare și compensare, precum și alte astfel de activități și relații.

Contrapartidele includ bănci comerciale, fonduri mutuale și alți clienți instituționali. Aceste relații expun Emitentul la riscul de credit în caz de neîndeplinire a obligațiilor de către contrapartidă. În plus, riscul de credit al Emitentului poate fi exacerbă atunci când garanția pe care o deține în legătură cu o tranzacție nu poate fi valorificată sau este lichidată la prețuri sub nivelul necesar pentru a recupera întreaga sumă a împrumutului sau pentru a acoperi întreaga sumă a expunerii la instrumente derivate. O slăbiciune sau insolabilitatea acestor contrapartide poate afecta eficacitatea strategiilor de acoperire a riscurilor și a altor strategii de gestionare a riscurilor ale Emitentului. Emitentul va suferi pierderi în cazul în care contrapartidele sale nu își respectă obligațiile. Dacă un procent mai mare decât cel prevăzut al contrapartidelor Emitentului nu își îndeplinește obligațiile sau dacă suma medie pierdută ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor de către contrapartide este mai mare decât cea prevăzută, pierderile efective cauzate de neîndeplinirea obligațiilor de către contrapartide vor depăși suma provizioanelor constituite (dacă este cazul), iar rezultatele operațiunilor vor fi afectate negativ. Dacă pierderile cauzate de neîndeplinirea obligațiilor de către contrapartide depășesc în mod semnificativ valorile provizioanelor constituite de Emitent sau determină o majorare a provizioanelor, acest lucru ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității, situației financiare și rezultatelor operațiunilor Emitentului.

În plus, riscul de contrapartidă între instituțiile financiare poate înregistra creșteri în viitor ca urmare a volatilității pe piețele financiare. Preocupările legate de eventualele neexecutări ale obligațiilor de către o instituție financiară pot duce la probleme semnificative de lichiditate, pierderi sau neexecutări ale obligațiilor din partea altor instituții financiare, deoarece soliditatea comercială și financiară a multor instituții financiare este interdependentă, ca urmare a relațiilor existente de creditare, tranzacționare și de altă natură. Chiar și o lipsă percepută de bonitate poate duce la probleme de lichiditate la nivelul pieței. Acest risc este adesea denumit „risc sistemic” și afectează băncile și toate celelalte tipuri de intermediari din industria serviciilor financiare. Riscul sistemic ar putea duce la necesitatea ca Emitentul, precum și alte bănci de pe piața în care Emitentul operează, să-și suplimenteze capitalurile, făcând totodată mai dificilă realizarea acestui lucru. Astfel, riscul sistemic ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității, situației financiare și rezultatelor operațiunilor, lichidității sau perspectivelor Emitentului.

Fluctuațiile cursului de schimb pot afecta în mod negativ rezultatele activităților Emitentului.

O parte semnificativă a activelor și pasivelor Emitentului este denominată în valută, în special în EUR. În vederea întocmirii situațiilor sale financiare Emitentul exprimă aceste active și datorii, precum și dobânda de plată sau de încasat aferente acestor active și pasive, și câștiguri/pierderi realizate din vânzarea acestor active, prin raportare la RON. Deși Emitentul respectă limitele și întreprinde măsurile menite să reducă riscul valutar, fluctuațiile ratei de schimb a acestor valute prin raportare la RON pot avea un impact negativ asupra rezultatelor consolidate raportate ale operațiunilor, poziției financiare și fluxurilor de numerar anuale ale Emitentului.

Emitentul este supus riscului ca lichiditatea să nu fie disponibilă imediat.

Emitentul, la fel ca și alte instituții de credit de pe piața românească, se bazează pe depozitele clienților pentru a satisface o parte substanțială a cerințelor sale de finanțare. Deși o parte importantă a depozitelor Emitentului o reprezintă depozitele persoanelor fizice, care prin natura lor sunt mai stabile decât alte tipuri de depozite, depozitele clienților sunt supuse fluctuațiilor datorate unor factori în afara controlului Emitentului, iar Emitentul nu poate oferi nicio asigurare că nu va înregistra o retragere semnificativă a depozitelor într-o perioadă scurtă de timp. Deoarece o parte semnificativă a surselor de finanțare a

Emitentului provine din baza sa de depozite, orice scădere semnificativă a depozitelor ar putea avea un impact negativ asupra lichidității Emitentului, dacă nu sunt luate măsuri corespunzătoare pentru a îmbunătăți profilul de lichiditate al altor depozite sau pentru a reduce activele lichide, lucru care poate să nu fie posibil în condiții avantajoase din punct de vedere economic sau chiar deloc.

În calitatea sa de furnizor de credite, Emitentul este expus riscului de lichiditate de pe piață, care rezultă din incapacitatea de a vinde cu ușurință un activ în situația în care există o lichiditate necorespunzătoare sau o perturbare a piețelor financiare. Emitentul este, de asemenea, expus la riscul de finanțare, care reprezintă o expunere la cheltuielile care rezultă din modificarea costului finanțării, a marjei la care se poate împrumuta Emitentul, care pot fi afectate de o schimbare a sentimentului de încredere din partea investitorilor sau de insolvența contrapartidelor, ceea ce poate duce la dificultăți în îndeplinirea obligațiilor de plată viitoare, în întregime, sau la timp sau în condiții avantajoase din punct de vedere economic.

Piețele de credit și monetare din întreaga lume s-au confruntat și continuă să se confrunte cu o reticență a băncilor de a se împrumuta negarantat între ele din cauza incertitudinii cu privire la bonitatea băncii împrumutate și cerințelor de capital în creștere. Chiar și o percepție apărută în rândul participanților pe piețele financiare că o instituție financiară se confruntă cu un risc mai mare de lichiditate poate provoca daune semnificative instituției, deoarece potențialii creditori pot cere garanții suplimentare sau alte măsuri care să reducă și mai mult capacitatea instituției financiare de a-și asigura finanțarea. Această creștere a riscului perceput de contrapartidă ar putea cauza reducerea accesului Emitentului, împreună cu alte bănci, la sursele tradiționale de lichiditate și poate fi amplificată de restricții suplimentare impuse prin reglementări ale riscului de lichiditate, finanțare și cerințelor de capital.

În cazul în care Emitentul ar întâmpina dificultăți în asigurarea unor surse adecvate de lichiditate pe termen scurt și lung sau dacă ar face obiectul unor retrageri semnificative de depozite, acest lucru ar avea un efect negativ semnificativ asupra activității sale, situației financiare și rezultatelor operațiunilor.

Emitentul este supus riscurilor operaționale.

Activitățile Emitentului sunt dependente de capacitatea de a procesa eficient și precis un număr foarte mare de tranzacții. Riscul operațional și pierderile aferente pot rezulta din fraudă, erori ale angajaților, lipsa documentării corespunzătoare a tranzacțiilor sau lipsa unor autorizații interne obținute în mod corespunzător, nerespectarea cerințelor legale și a regulilor de conduită, defecțiuni ale echipamentelor, dezastre naturale sau defecțiuni ale sistemelor externe, de exemplu, acelea ale furnizorilor sau contrapartidelor Emitentului. Deși Emitentul a implementat măsuri de control al riscurilor și acțiuni de diminuare a pierderilor și a alocat resurse substanțiale dedicate dezvoltării unor proceduri eficiente, este imposibilă implementarea unor proceduri care să fie pe deplin eficiente în ceea ce privește prevenirea și controlul fiecăruia dintre riscurile operaționale la care este expus Emitentul. Emitentul poate avea, de asemenea, întreruperi de sistem din cauza neîndeplinirii de către terți a obligațiilor de furnizare a anumitor servicii contractate de către Emitent (deloc sau în parametrii agreeți contractual) și din cauza unor dezastre naturale, care nu se află sub controlul Emitentului. Astfel de întreruperi pot duce la o deteriorare a serviciilor oferite clienților. În cazul în care Emitentul ar întâmpina asemenea dificultăți în activitatea sa operațională, acest lucru ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității sale, situației financiare și rezultatelor operațiunilor.

Există riscul ca Emitentul să nu își poată păstra baza de clienți.

Succesul Emitentului depinde de capacitatea sa de a menține la nivel înalt loialitatea în rândul clienților săi și de a oferi clienților săi o gamă largă de produse și servicii de înaltă calitate la un preț competitiv. Pentru a atinge aceste obiective, Emitentul a adoptat o strategie de segmentare a bazei sale de clienți, care vizează satisfacerea diverselor nevoi ale fiecărui segment, în cel mai adecvat mod. Mai mult, Emitentul caută să mențină relații financiare pe termen lung cu clienții săi prin vânzarea de produse și servicii de tip ancoră, respectiv credite (ipotecare sau de alt tip), conturi de salarii, transferuri programate, carduri de credit, produse de economisire și produse de asigurare. Cu toate acestea, un nivel ridicat de concurență și un accent sporit pe reducerea costurilor pot duce la imposibilitatea Emitentului de a menține niveluri înalte de loialitate ale bazei de clienți, de a furniza produse și servicii la prețuri competitive sau de a menține standardele înalte aplicabile serviciilor oferite, fiecare dintre aspectele enumerate anterior putând afecta în mod negativ activitatea, situația financiară, rezultatele operațiunilor și perspectivele Emitentului.

În cazul în care Emitentul nu își menține sau nu își îmbunătățește reputația în ceea ce privește calitatea serviciilor, capacitatea acestuia de a atrage clienți noi și de a păstra clienții existenți poate fi afectată.

Riscul reputațional este inherent activității economice a Emitentului. Abilitatea de a păstra clienții și de a atrage noi clienți depinde în parte de recunoașterea mărcii Emitentului și a mărcii Grupului Raiffeisen și de reputația acestora privind calitatea serviciilor oferite. Conturarea unei opinii publice negative față de Emitent, Grupul Raiffeisen sau sectorul serviciilor financiare în ansamblul său poate fi cauzată de practici reale sau percepute la nivelul sectorului financiar, cum ar fi neglijență în cursul furnizării de produse sau servicii financiare sau chiar modul în care Emitentul își desfășoară sau este perceput că își desfășoară activitatea. În plus, reputația Emitentului este strâns legată de reputația Grupului Raiffeisen, însemnând orice aspect negativ obiectiv sau doar perceput cu privire la activitatea, situația financiară, rezultatele operațiunilor și perspectivele Grupului Raiffeisen ar putea avea, la rândul său, un efect negativ asupra reputației Emitentului.

Deși Emitentul depune toate eforturile pentru a respecta reglementările în vigoare și pentru a spori percepția pozitivă a clienților și a potențialilor clienți în ce privește serviciile sale, publicitatea negativă și opinia publică negativă ar putea afecta capacitatea Emitentului de a menține baza de clienți și de a atrage clienți noi, ceea ce ar putea avea un efect negativ asupra activității, situațiilor financiare și perspectivelor Emitentului.

Emitentul poate fi supus unor obligații fiscale oneroase

În cursul activității sale, Emitentul este obligat să plătească diverse impozite și contribuții, cum ar fi impozitul pe profit, taxa pe valoarea adăugată, diverse contribuții sociale și altele. Deși Emitentul consideră că și-a plătit impozitele în întregime și la termen, autoritățile fiscale pot avea o interpretare diferită a regulilor aplicabile în materie fiscală. În practică, este des întâlnit ca în urma inspecțiilor fiscale autoritățile fiscale să stabilească plata unor sume suplimentare, precum și dobânzi și / sau penalități aferente. Recent, atât guvernul român, cât și instituțiile de la nivelul UE au aplicat o presiune semnificativă în ceea ce privește impozitele și taxele plătite sau plătibile de către bănci. Fie ca urmare a unei astfel de presiuni din partea autorităților fiscale sau în cursul normal al activității sale, este posibil ca Emitentul să fie supus uneia sau mai multor inspecții fiscale până la maturitatea Obligațiunilor. Rezultatele acestor inspecții fiscale pot consta în stabilirea unor sume suplimentare semnificative de plată în sarcina Emitentului și acest lucru poate

avea un efect important negativ asupra activității, situației financiare, rezultatelor operațiunilor și perspectivelor acestuia.

Astfel, în perioada decembrie 2017 – mai 2019, Emitentul a fost supus unui audit fiscal cu privire la impozitul pe profit și impozitul cu reținere la sursă pentru perioada ianuarie 2011 – decembrie 2016, în cadrul căruia principalul aspect verificat de către autoritățile fiscale române au fost tranzacțiile intragrup efectuate de Emitent cu afiliații săi, în special tranzacțiile financiare. În 2019, în urma acestui audit fiscal, autoritățile fiscale au emis un raport prin care au stabilit o sarcină fiscală extraordinară în valoare de aproximativ 262,4 milioane RON, incluzând impozitul pe profit, impozitul cu reținere la sursă și penalitățile aferente (la data acestui Prospect, Emitentul a achitat întreaga sumă impusă ca urmare a raportului sus-menționat). Emitentul a contestat decizia autorității fiscale în cadrul procedurii preliminară de contencios-administrativ, solicitând anularea acesteia. În perioada ulterioară datei de 31 decembrie 2019 și până la data acestui Prospect, contestația a fost admisă parțial de către autoritatea publică emitentă a raportului, iar sarcina fiscală a fost redusă cu 10% prin raportare la principalul sumei de plată stabilit prin raport. Emitentul va continua demersurile în vederea anulării actului emis de autoritățile fiscale și, respectiv, recuperarea sumei plătite, în fața instanțelor de judecată competente. La data acestui Prospect, Emitentul a recunoscut drept cheltuială suma de aproximativ 21,5 milioane RON în legătură cu aspectele sus-menționate, iar restul sumei de aproximativ 240,9 milioane RON (plătită de Emitent) este reflectată în Situațiile Financiare Anuale Consolidate drept plată anticipată.

Emitentul este expus la riscul de fraudă și de activități ilegale

Emitentul este supus unor legi și reglementări din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor, finanțării terorismului, precum și unor reglementări privind aplicarea sancțiunilor internaționale potrivit regimurilor sancționatorii în vigoare adoptate la nivelul Organizației Națiunilor Unite, cât și cele adoptate la nivelul UE. Respectarea regulilor de prevenire și combatere a spălării banilor, a finanțării terorismului, precum și respectarea sancțiunilor internaționale relevante implică costuri și eforturi semnificative din partea Emitentului. Nerespectarea acestor reguli poate avea consecințe grave, inclusiv efecte juridice negative și impact negativ asupra reputației Emitentului. Deși politicile și procedurile actuale ale Emitentului de prevenire și combatere a spălării banilor și a terorismului și de respectare a sancțiunilor internaționale sunt, conform aprecierii Emitentului, adecvate pentru a asigura respectarea legislației aplicabile, nu se poate garanta că acestea vor fi conforme în orice moment cu toate normele aplicabile acestor arii de risc, așa cum sunt acestea extinse și aplicate tuturor salariaților săi în toate circumstanțele. De asemenea, persoanele care comit infracțiuni continuă să își adapteze tehnicile și sunt din ce în ce mai concentrați să țintească clienți prin metode din ce în ce mai sofisticate de inginerii sociale, iar potențialele scurgeri de date externe oferă infractorilor posibilitatea de a exploata cantități din ce în ce mai mari de date compromise. O eventuală încălcare, sau chiar orice suspiciune de încălcare a acestor reguli, poate avea consecințe juridice și financiare grave, care ar putea avea un efect material negativ asupra activității, situației financiare, rezultatelor operațiunilor și perspectivelor Emitentului.

Sistemele operaționale și rețelele Emitentului ar putea deveni vulnerabile la un risc în creștere derivând din evoluția constantă a riscurilor cibernetice sau la alte riscuri tehnologice.

O parte semnificativă a operațiunilor Emitentului se bazează în mare măsură pe prelucrarea, stocarea și transmiterea în siguranță a informațiilor confidențiale și de altă natură, precum și pe monitorizarea unui număr semnificativ de tranzacții complexe în mod constant. Emitentul stochează o cantitate extinsă de

informații (inclusiv date cu caracter personal) specifice clienților săi (persoane fizice sau juridice) pentru clienții săi persoane fizice, întreprinderi și autorități guvernamentale și trebuie să înregistreze și să reflecte cu exactitate tranzacțiile lor ample de cont. Funcționarea adecvată a sistemelor de plată, control financiar și sancțiuni, gestiune a riscurilor, analiză a creditului și raportare, contabilitate, servicii pentru clienți și a altor sisteme IT, precum și a rețelelor de comunicații existente între agențiile și punctele de vânzare a Emitentului și principalul centru de prelucrare a datelor, este esențială în activitatea Emitentului.

În cazul în care nu poate fi asigurată furnizarea neîntreruptă a respectivelor servicii, în special în cazul în care ar putea fi necesare actualizări pentru a livra produse sau servicii noi sau extinse, există riscul ca aceste sisteme să nu poată susține activitatea Emitentului, aceasta fiind condiționată de performanța continuă și neîntreruptă a acestora.

Aceste activități au fost și vor continua să fie supuse unui risc tot mai mare de atacuri cibernetice, aflate în continuă evoluție. Sectorul financiar rămâne o țintă preferată a infractorilor cibernetici, existând un nivel mare de sofisticare atât în activitatea infracțională a hackerilor persoane, dar și state, în scopul furtului de bani, furtului, distrugerii sau manipulării de date și/sau întreruperii operațiunilor. Sistemele, software-ul și rețelele informatice ale Emitentului ar putea deveni vulnerabile la accesul neautorizat, pierderea sau distrugerea de date (inclusiv informații confidențiale despre clienți), preluări de conturi, indisponibilitatea serviciului, la virușii informatici sau la alte coduri ostile, la atacurile cibernetice și alte evenimente. Aceste amenințări pot fi cauzate de erori umane, fraudă sau de rea-voință din partea angajaților sau a terților sau de defecțiuni tehnologice accidentale. Apariția unuia sau a mai multor astfel de evenimente ar putea duce la divulgarea informațiilor confidențiale ale clienților, la deteriorarea reputației Emitentului față de clienți și pe piață, costuri suplimentare pentru Emitent (precum cele pentru repararea sistemelor sau pentru suplimentarea personalului sau a tehnologiilor de protecție), amenzi din partea autorităților competente și pierderi financiare pentru Emitent. Astfel de evenimente ar putea provoca, de asemenea, întreruperi sau funcționarea necorespunzătoare a operațiunilor Emitentului (cum ar fi indisponibilitatea sistemelor de online banking ale Emitentului), precum și a operațiunilor clienților săi sau ale altor terțe părți. Măsurile de recuperare în caz de dezastru, de securitate și de asigurare a continuității activității, pe care Emitentul le-a întreprins sau le-ar putea întreprinde în viitor, se pot dovedi insuficiente pentru a preveni pierderile cauzate. Având în vedere volumul tranzacțiilor Emitentului, anumite erori sau acțiuni se pot repeta sau agrava înainte de a fi descoperite și corectate, ceea ce ar duce la o creștere a acestor costuri și la agravarea consecințelor.

În plus, terțele părți cu care Emitentul are o relație de afaceri în baza unor acorduri contractuale stricte pot genera, de asemenea, probleme de securitate cibernetică sau alte riscuri tehnologice. Chiar dacă Emitentul adoptă o serie de acțiuni pentru a elimina riscurile, precum interzicerea accesului terților la sistemele de producție și operarea unui mediu IT controlat în mod strict, există posibilitatea apariției accesului neautorizat, a pierderii sau a distrugerii datelor sau a altor incidente cibernetice, care pot genera costuri și consecințe pentru Emitent, precum cele menționate mai sus. Riscurile asociate securității cibernetice și alte riscuri tehnologice pot genera evenimente care, în măsura în care persistă, pot afecta în mod semnificativ activitatea, perspectivele, rezultatele operațiunilor și situația financiară a Emitentului.

Datele personale ale clienților constituie o parte importantă a activității de zi cu zi a Emitentului, iar o scurgere de astfel de date poate încălca legile și regulamentele aplicabile.

În cadrul operațiunilor sale, Emitentul colectează, stochează și utilizează date care sunt protejate de legi privind protecția datelor cu caracter personal. Cu toate că Emitentul ia măsuri de precauție în vederea

protejării datelor clienților săi în conformitate cu cerințele legale privind protecția vieții private, este posibil să existe scurgeri de astfel de date personale în viitor. În plus, Emitentul lucrează cu furnizori de servicii sau terți care au calitatea de parteneri comerciali, care s-ar putea să nu respecte pe deplin termenii contractuali relevanți și toate obligațiile impuse acestora referitoare la protecția datelor cu caracter personal.

Sectorul serviciilor financiare a devenit din ce în ce mai digitalizat, automatizat și dependent de mediul online în ultimii ani, crescând expunerea Emitentului la riscuri de publicare neautorizată sau neintenționată de date, din cauze precum pirateria și deficiențele sistemelor informatice. Problemele informatice care nu au fost anticipate, deficiențele sistemului, virușii informatici, folosirea incorectă intenționată/neintenționată, atacurile hackerilor sau accesul neautorizat la rețelele informatice ale Emitentului sau alte deficiențe de natură tehnologică, pot duce la o incapacitate de a menține și proteja datele clienților în conformitate cu regulamentele și cerințele aplicabile și pot afecta calitatea serviciilor Emitentului, compromite confidențialitatea datelor clienților săi sau cauza întreruperi ale serviciilor, putând avea ca rezultat impunerea unor amenzi și a altor penalități. De asemenea, odată cu intrarea în vigoare a Regulamentului general privind protecția datelor (Regulamentul (UE) 2016/679), de la data de 25 mai 2018, Emitentul este supus unor cerințe extensive privind prelucrarea datelor cu caracter personal, nerespectarea cărora poate atrage mai multe tipuri de sancțiuni, inclusiv amenzi de până la 20 milioane Euro sau până la 4% din cifra de afaceri globală (oricare dintre acestea este mai mare); în plus, dacă au suferit un prejudiciu, persoanele vizate pot obține despăgubiri care să acopere valoarea acestor prejudicii, iar drepturile lor pot fi reprezentate inclusiv de organisme colective.

Prin urmare, în cazul în care orice încălcări ale legilor privind protecția datelor cu caracter personal vor fi constatate în sarcina Emitentului, acestea pot duce la aplicarea unor amenzi, cereri de despăgubire, urmărirea în justiție a angajaților și a conducerii, prejudicierea reputației și pierderea clienților, putând avea un efect negativ semnificativ asupra activității, a perspectivelor, a rezultatelor operațiunilor și a situației financiare a Emitentului.

Este posibil ca Emitentul să nu poată atrage și păstreze personalul cheie, administratorii, directorii, angajații și alte persoane fără de care nu își va putea gestiona în mod eficient activitatea.

Emitentul depinde de disponibilitatea și de serviciul neîntrerupt ale unui număr relativ mic de manageri, angajați și alte persoane cheie. Aceste persoane cheie sunt intens implicate în activitatea de zi cu zi a Emitentului și, în același timp, au obligația de a lua decizii strategice, de a asigura punerea în aplicare a acestora și de a gestiona și supraveghea dezvoltarea Emitentului. Pierderea oricăreia dintre aceste persoane cheie poate afecta în mod semnificativ planurile financiare, dezvoltarea produselor, extinderea rețelei, planurile de marketing și alte planuri ale Emitentului.

În plus, cererea pentru directori executivi calificați în industria serviciilor financiare din România este ridicată, concurența între angajatori fiind astfel intensă. Rezultatele viitoare ale Emitentului depind într-o mare măsură de contribuțiile continue ale conducerii existente și de capacitatea sa de a-și extinde echipa de conducere prin adăugarea de noi membri cu înaltă calificare, care pot fi dificil de identificat și recrutat. Dacă unul dintre directorii executivi ai Emitentului sau alte persoane cheie își încetează relația de muncă sau colaborare, activitatea, perspectivele, rezultatele operațiunilor și situația financiară a Emitentului ar putea fi afectate în mod semnificativ. De asemenea, o astfel de situație ar putea duce la întreruperi ale serviciilor, care la rândul lor, ar putea duce la pierderea anumitor grupuri de clienți, la prejudicii aduse clienților și la prejudicii reputaționale.

Emitentul s-ar putea confrunta cu o lipsă a forței de muncă în contextul pandemiei actuale de COVID-19.

Orice lipsă a forței de muncă, creștere a costurilor cu forța de muncă sau alți factori care afectează oferta de forță de muncă ar putea avea un efect negativ asupra activității, perspectivelor, rezultatelor operaționale sau asupra situației sale financiare.

În contextul pandemiei de COVID-19, angajații Emitentului care pot lucra de la distanță au primit instrucțiuni în acest sens, cu toate acestea, există anumite aspecte ale activității Emitentului care necesită desfășurarea activității la locul de muncă. Deși Emitentul a implementat protocoale de siguranță și de asigurare a continuității activității desfășurate, nu există nicio garanție că disponibilitatea forței de muncă nu va fi perturbată sau că Emitentul nu va înregistra costuri în creștere cu forța de muncă din cauza îmbolnăvirii sau a refuzului de a lucra la locul de muncă din cauza riscului perceput de infectare. Orice eșec în identificarea și recrutarea unor angajați în locul celor îmbolnăviți sau a celor care refuză să-și desfășoare activitatea la locul de muncă poate duce la o diminuare a competitivității Emitentului și poate avea un efect negativ asupra activității și operațiunilor acestuia.

În cazul în care Emitentul nu reușește să își gestioneze forța de muncă existentă și/sau să recruteze angajați suficienți în timp util pe durata urgenței sanitare cauzate de COVID-19, activitatea Emitentului, perspectivele, rezultatele operaționale sau situația sa financiară ar putea fi afectate în mod semnificativ.

Emitentul poate efectua achiziții viitoare în funcție de oportunități.

Emitentul poate efectua achiziții în viitor, în funcție de oportunități, în cadrul liniilor de activitate existente ale Emitentului sau a unor linii de activitate complementare acestora (cu scopul de a integra respectivele linii de activitate în activitatea Emitentului). Cu toate acestea, beneficiile financiare ale tranzacțiilor respective se pot dovedi a fi semnificativ mai mici decât cele estimate atunci când a fost luată decizia de a achiziționa respectiva activitate. De asemenea, eforturile de integrare s-ar putea dovedi mai costisitoare decât s-ar putea estima inițial. În plus, achizițiile pot distrage atenția conducerii sau devia resursele financiare sau de altă natură de la activitatea existentă a Emitentului sau pot necesita cheltuieli suplimentare. Astfel de evoluții ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității, a rezultatelor operațiunilor și a situației financiare a Emitentului.

Achiziția de noi companii sau active poate fi limitată de mulți factori, inclusiv de disponibilitatea finanțării, prevalența structurilor complexe ale acționariatului potențialelor ținte, restricții legislative și concurența din partea altor potențiali cumpărători. Nu există nicio garanție că Emitentul va putea menține baza de clienți a companiilor astfel achiziționate, genera marjele sau fluxurile de numerar preconizate sau realiza beneficiile anticipate ale acestor achiziții, inclusiv creșterea sau sinergiile preconizate. Analizele întreprinse cu privire la potențiale ținte de achiziție sunt supuse unui număr de ipoteze referitoare la profitabilitate, creștere, rate ale dobânzii și evaluări. Nu există nicio garanție că evaluările și ipotezele Emitentului cu privire la țintele achizițiilor se vor dovedi a fi corecte, iar evoluțiile reale pot diferi în mod semnificativ față de așteptările Emitentului.

Chiar dacă Emitentul achiziționează cu succes noi activități, integrarea acestora poate fi dificilă din diverse motive, inclusiv din motive legate de diversitatea stilurilor și a sistemelor de management, de o infrastructură inadecvată și de evidențe sau controale interne deficitare. În plus, integrarea oricăror potențiale achiziții ar putea necesita investiții inițiale semnificative în numerar și costuri curente

semnificative, care pot conduce la obligații fiscale sau la amenzi aplicate de autoritățile competente. Procesul de integrare al activităților poate perturba operațiunile Emitentului și poate cauza o întrerupere, pierdere a ritmului sau o scădere a rezultatelor operațiunilor ca urmare a costurilor, provocărilor, dificultăților sau riscurilor, inclusiv a:

- realizării de economii de scară; a eliminării cheltuielilor generale recurente;
- integrării personalului, a sistemelor financiare și operaționale;
- problemelor juridice, de reglementare sau contractuale neprevăzute și a altor probleme;
- provocărilor neprevăzute rezultate din operarea în zone geografice noi, după caz; și
- distragerea atenției managementului de la activitatea de zi cu zi, ca urmare a nevoii de a aborda provocările, perturbările și dificultățile la care se face referire mai sus.

Mai mult, chiar dacă Emitentul reușește să integreze cu succes activitățile sale cu cele noi, este posibil ca sinergiile și reducerile de costuri preconizate să nu se materializeze conform așteptărilor sau să nu se materializeze deloc, generând marje ale profitului mai mici decât cele preconizate. Nu există nicio garanție că Emitentul va achiziționa cu succes activități noi sau că va dobândi oricare dintre beneficiile anticipate de la companiile pe care le poate achiziționa în viitor. Dacă Emitentul efectuează achiziții dar nu dobândește aceste beneficii, activitatea, perspectivele, rezultatele operațiunilor și situația financiară a Emitentului ar putea fi grav afectate.

Orice suspendare, retrogradare sau retragere a ratingului de credit al Emitentului de către o agenție de rating internațională ar putea avea un impact negativ asupra activității sale.

Orice revizuire nefavorabilă a ratingurilor de credit ale Emitentului atât pentru moneda locală cât și pentru moneda străină de către agențiile internaționale de rating poate avea un impact negativ asupra ratingului de credit al instrumentelor sale de îndatorare (inclusiv asupra Obligațiunilor), capacității Emitentului de a se finanța prin emisiuni de obligațiuni și asupra ratelor dobânzii și altor condiții comerciale în care este disponibilă o astfel de finanțare suplimentară. Orice suspendare, retrogradare sau retragere a ratingurilor de credit ale Emitentului de către o agenție internațională de rating ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității, lichidității, poziției competitive, perspectivelor, rezultatelor operațiunilor și situației financiare a Emitentului.

Tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pot expune Emitentul la riscuri și pierderi neprevăzute

Emitentul poate participa la anumite tranzacții cu instrumente financiare derivate, cum ar fi contractele swap pe rata dobânzii, cu alte instituții financiare, pentru a acoperi anumite riscuri financiare. Modificările valorii juste a acestor instrumente financiare derivate, care nu sunt instrumente de acoperire a riscului asociat fluxurilor de trezorerie viitoare, sunt înregistrate în contul de profit și pierdere și, prin urmare, ar putea afecta semnificativ rezultatele raportate în orice perioadă. În plus, s-ar putea Emitentul să fie expus riscului de contrapartida și anume contrapartida Emitentului într-o tranzacție cu instrumente financiare derivate să nu fie în măsură să-și îndeplinească obligațiile ca urmare a plasării în regim de lichidare sau altfel. În cazul în care o contrapartidă în cadrul unei tranzacții cu instrumente financiare derivate nu este în măsură să-și îndeplinească obligațiile care decurg din aceasta, Emitentul poate suferi pierderi care ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra situației financiare, randamentului financiar și rezultatelor operațiunilor Emitentului.

Strategiile Emitentului de reducere a riscurilor ar putea fi ineficiente în prevenirea pierderilor.

Emitentul poate utiliza o serie de instrumente și strategii pentru reducerea riscurilor. Evoluțiile neprevăzute ale pieței pot avea un impact semnificativ asupra eficacității măsurilor de reducere a riscurilor. Dacă oricare din varietatea de instrumente și strategii utilizate pentru diminuarea expunerii la riscul de piață nu este eficientă, Emitentul poate suferi pierderi. Evoluțiile neașteptate ale pieței, care nu pot fi corelate cu modelele istorice aferente activității sale, pot afecta în mod negativ eficacitatea acestor strategii de reducere a riscurilor și, respectiv activitatea, situația financiară, rezultatele operațiunilor și perspectivele Emitentului.

Tranzacțiile în cadrul portofoliului propriu al Emitentului implică riscuri.

Emitentul poate desfășura diverse activități în nume propriu, inclusiv plasarea depozitelor denumite în EUR și alte valute pe piața interbancară. Gestionarea portofoliului propriu al Emitentului poate include la diferite intervale de timp luarea unor poziții pe piețele cu venit fix și pe piețele de capital, atât prin produse simple și derivate, cât și prin alte instrumente financiare. Tranzacționarea în contul portofoliului propriu prezintă riscuri, deoarece rezultatele sale depind parțial de condițiile pieței. În plus, Emitentul se bazează pe o gamă largă de instrumente de raportare și management intern pentru a putea raporta expunerea sa la astfel de tranzacții în mod corect și în timp util. Rezultatele viitoare din tranzacțiile în contul propriului portofoliu vor depinde parțial de condițiile pieței și Emitentul ar putea suferi pierderi semnificative care ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității, situației financiare, rezultatelor operațiunilor și perspectivelor Emitentului.

I.2 RISCURILE LEGATE DE INVESTIȚIILE ÎN ROMÂNIA CA PIAȚĂ EMERGENTĂ

Economia României este mai vulnerabilă la fluctuațiile economiei mondiale decât piețele dezvoltate. Emitentul ar putea fi astfel afectat negativ de condițiile nefavorabile ale economiei globale sau de volatilitatea capitalurilor și a piețelor financiare, în special în contextul stării de incertitudine cauzate de pandemia de COVID-19.

Preocupările cu privire la instabilitatea politică și controversele comerciale, precum și potențiala încetinire economică și recesiune din Europa și Statele Unite, precum și cele legate de disponibilitatea și costul creditelor, diminuarea activității și a încrederii consumatorilor, incertitudinile privind evoluția inflației, au continuat să contribuie la creșterea volatilității pieței și au diminuat așteptările de creștere a economiilor mondiale, europene și emergente (cum este România).

Această instabilitate este agravată și mai mult de pandemia de COVID-19 și de eforturile de a opri răspândirea acesteia (care au avut drept rezultat închiderea granițelor internaționale, naționale și locale și alte restricții și perturbări importante ale circulației persoanelor, perturbări semnificative ale operațiunilor comerciale, ale lanțurilor de aprovizionare și ale activității clienților, anulări și limitări ale evenimentelor, anulări, reduceri și alte modificări ale serviciilor, provocări semnificative în pregătirea și furnizarea serviciilor de asistență medicală, și instituirea de carantine, precum și preocuparea generală și incertitudinea care au afectat negativ mediul economic), ceea ce a crescut volatilitatea pe piețele financiare globale și este de natură să afecteze în continuare condițiile economice la nivel european și mondial și ar putea contribui la o mai mare instabilitate pe piețele financiare globale înainte și după trecerea pandemiei de COVID-19.

Impactul evoluțiilor economice globale este adesea resimțit mai puternic pe piețele emergente, cum este și România, decât pe piețele mature. Așa cum s-a întâmplat în trecut, problemele financiare sau creșterea riscurilor percepute drept legate de investițiile în economiile emergente ar putea face ca economia României

să se confrunte cu unele constrângeri grave de finanțare, determinând, printre altele, creșterea ratelor de impozitare sau impunerea de noi impozite. Evoluțiile negative ale, sau vulnerabilitatea generală a, economiei României, în special creșterea nivelului șomajului, pot avea un impact negativ direct asupra capacității clienților noștri de a-și plăti datoriile. Emitentul nu poate oferi nicio garanție că o deteriorare a situației economice din România nu va avea ca rezultat creșterea numărului de clienți în imposibilitate de plată. Prin urmare, o economie într-o stare precară sau care înregistrează o contracție poate pune în pericol țintele de creștere ale Emitentului și poate avea un efect negativ semnificativ asupra activității Emitentului, asupra perspectivelor, rezultatelor operațiunilor și situației sale financiare.

De asemenea, în ultimii ani, România a trecut prin schimbări politice, economice și sociale substanțiale. O caracteristică distinctivă a piețelor emergente este faptul că acestea nu posedă toate infrastructurile de afaceri, juridice și de reglementare, care ar exista, în general, în economiile de piață mai mature. În plus, legislația fiscală din România este modificată frecvent și în plus interpretările numeroaselor acte normative în materie fiscală, adoptate consecutiv, pot varia. Mai mult, România a cunoscut perioade de instabilitate politică. În special, în ultimii ani, mediul politic din România a fost dominat de conflicte politice și a suferit presiuni importante cauzate de protestele de stradă. Cooperarea instituțională deficitară dintre Guvern, Parlament și președintele țării pot duce la turbulențe politice și sociale, care ar putea împiedica elaborarea politicilor, precum și încetinirea dezvoltării economice și a reformelor instituționale.

Viitoarea direcție economică a României rămâne în mare măsură dependentă de evoluțiile economiei globale, a piețelor financiare și de capital precum și de eficiența măsurilor economice, financiare și monetare întreprinse de Guvern și de evoluțiile fiscale, juridice, de reglementare și politice. Orice potențială incapacitate a Emitentului de a gestiona riscurile asociate activității Emitentului pe piețele emergente ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității, reputației, rezultatelor operațiunilor și situației financiare a Emitentului.

Conflictele sociale, politice și militare actuale și viitoare din regiune pot avea consecințe care ar putea avea un efect negativ asupra activităților Emitentului.

Instabilitatea politică și militară din regiunile care se învecinează cu România (marcată prin conflictul dintre Ucraina și Federația Rusă, precum și prin instabilitatea politică sporită din Republica Moldova), deși fără un impact semnificativ asupra României, poate determina condiții economice profund nefavorabile, tulburări sociale sau, în cel mai rău caz, confruntări militare în regiune.

Efectele sunt, în mare măsură, imprevizibile dar pot include o scădere a investițiilor, cauzată de incertitudine în regiune, determinând, de asemenea, fluctuații valutare semnificative, creșteri ale ratelor dobânzilor, reducerea disponibilității creditului, a fluxurilor comerciale și de capital și creșteri ale prețurilor energiei.

Aceste efecte și alte efecte negative neprevăzute ale crizelor din regiune ar putea avea un efect negativ asupra activității, perspectivelor, rezultatelor operațiunilor și situației financiare a Emitentului.

Corupția ar putea crea un climat de afaceri dificil în România.

Corupția este unul dintre riscurile principale cu care se confruntă companiile ale căror operațiuni se desfășoară în România. Mass-media de la nivel internațional și local, precum și organizațiile internaționale, au emis numeroase rapoarte de alertă cu privire la nivelul corupției din România. Spre exemplu, Indicele de Percepție a Corupției din 2019 al Transparency International, care evaluează datele privind corupția din

țările din întreaga lume și le clasează pe o scară de la 1 (cea mai puțin coruptă) la 100 (cea mai coruptă), a clasat România pe locul 70 (punctajele obținute fiind în 2019: 44, 2018: 47, 2017: 48, 2016:48).

Au existat raportări conform cărora corupția a afectat sistemele judiciare și unele organisme de reglementare și administrative din România care ar putea fi relevante pentru activitățile Emitentului. Deși este dificil de anticipat toate efectele pe care corupția le-ar putea avea asupra operațiunilor Emitentului, aceasta ar putea, printre alte lucruri, să încetinească procesul de aprobare a obținerii licențelor și autorizațiilor necesare pentru desfășurarea activității sale. Prin urmare, corupția ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității, perspectivelor, rezultatelor operațiunilor și situației financiare a Emitentului.

Orice scădere a calificativelor de credit ale României de către o agenție internațională de rating ar putea avea un impact negativ asupra activității Emitentului.

Datoria pe termen lung în monedă străină și națională a României are în prezent ratingul Baa3 (perspectivă negativă) atribuit de Moody's, BBB- (perspectivă negativă) atribuit de Fitch și BBB-/A-3 (perspectivă negativă) atribuit de S&P. Ratingul atribuit de S&P's a fost revizuit la data de 11 decembrie 2019 din perspectivă stabilă în negativă, Fitch și Moody's revizuind perspectiva ratingului suveran din stabilă în negativă la data de 17 aprilie 2020, respectiv la data de 24 aprilie 2020, agențiile de rating făcând trimitere la riscurile crescute legate de situația finanțelor publice ale României dacă autoritățile din România nu reușesc să implementeze un plan concret de consolidare fiscală (la data acestui Prospect, se prevede că situația bugetului public al României se va înrăutăți, respectiv deficitul bugetar va crește în contextul planurilor de a implementa noi creșteri de pensii în a doua jumătate a anului curent și în contextul contracției economice generată de pandemia COVID-19 și a măsurilor adoptate de guvern pentru limitarea efectelor negative ale acesteia). Orice modificări negative ale ratingurilor de credit ale României pentru datoria internă sau externă efectuate de către aceste agenții internaționale de rating sau de către agenții similare pot avea un impact negativ semnificativ asupra capacității Emitentului de a atrage finanțări suplimentare, asupra ratelor dobânzilor și altor condiții comerciale în care această finanțare suplimentară este disponibilă. Acest lucru ar putea pune Emitentul în imposibilitatea de a obține finanțare, ceea ce ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității, lichidității, poziției competitive, perspectivelor, rezultatelor operațiunilor și situației financiare a Emitentului.

Dificultățile României în legătură cu integrarea în Uniunea Europeană pot avea un efect negativ semnificativ asupra activității Emitentului.

România a intrat în Uniunea Europeană în ianuarie 2007 și continuă să treacă prin procese de modificări legislative ca urmare a aderării la UE și a integrării continue în UE. În cadrul procesului de aderare, Uniunea Europeană a stabilit o serie de măsuri pe care România trebuie să le respecte pentru a îndeplini cerințele de bază de aderare la UE. Comisia Europeană a primit sarcina de a monitoriza progresele realizate de România în ceea ce privește eficiența sistemului administrativ și judiciar, prin emiterea de rapoarte anuale de conformitate. Cu toate că raportul intermediar al Comisiei Europene privind Mecanismul de Cooperare și Verificare al României, publicat în data de 25 ianuarie 2017, a lăudat progresul țării în anumite domenii (spre exemplu, eforturile de combatere a corupției, creșterea independenței sistemului judecătoresc, dezvoltarea cadrului legislativ în vederea asigurării integrității funcționarilor publici etc.) a subliniat, de asemenea, o serie de aspecte care trebuie în continuare îmbunătățite. La data de 15 noiembrie 2017, Comisia Europeană și-a prezentat raportul de monitorizare privind problemele identificate anterior. Raportul

constată că s-au înregistrat progrese în ceea ce privește o serie de recomandări anterioare, în special recomandarea de instituire a unui sistem de verificare a conflictelor de interese în achizițiile publice a fost pusă în aplicare în mod satisfăcător și s-au înregistrat progrese în ceea ce privește alte recomandări, sub rezerva implementării practice. În același timp, Comisia Europeană a constatat că ritmul general al reformei în cursul anului 2017 a stagnat, încetinind îndeplinirea recomandărilor rămase, prezentând riscul redeschiderii unor probleme pe care raportul din ianuarie 2017 le-a considerat închise. Rapoartele emise în 13 noiembrie 2018 și în 22 octombrie 2019, indică faptul că de la raportul din ianuarie 2017, s-a inversat cursul progreselor pe probleme pe care Comisia Europeană le-a considerat ca evoluând pozitiv în ianuarie 2017. Această informație se aplică progreselor privind independența și reforma judiciară și lupta contra corupție la nivel înalt și, ca urmare, au fost făcute recomandări suplimentare.

Cu excepția cazului în care sunt luate măsuri satisfăcătoare în domeniile ce fac obiectul monitorizării potrivit Mecanismului de Cooperare și Verificare al României, România poate fi supusă unor sancțiuni UE care ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra operațiunilor financiare, investițiilor și fluxurilor de capital din țară și, prin urmare, asupra activității, perspectivelor, rezultatelor operațiunilor și situației Emitentului. Spre exemplu, aceste sancțiuni pot lua forma unei suspendări temporare a aplicării dispozițiilor relevante care reglementează relațiile României cu oricare alt stat membru sau state membre al(e) UE sau suspendarea obligațiilor statelor membre de a recunoaște și de a pune în aplicare, în condițiile prevăzute în legislația UE, hotărârile și deciziile judiciare din România.

Leul românesc poate fi supus unei volatilități ridicate

Leul românesc este supus unui regim de flotare controlată, prin care valoarea sa față de valutele străine este stabilită pe piața de schimb interbancară. Politica monetară a Băncii Naționale a României („BNR”) are ca țință inflația. Regimul de flotare controlată are în vedere utilizarea țințelor inflației ca o ancoră nominală pentru politica monetară și permite o reacție flexibilă a politicii monetare la șocurile neprevăzute care ar putea afecta economia. BNR nu vizează un anumit nivel sau un anumit interval pentru cursul valutar. Capacitatea BNR de a limita volatilitatea leului românesc depinde de o serie de factori economici și politici, inclusiv de disponibilitatea rezervelor de monedă străină și de volumul noilor investiții directe străine precum și de evoluția atitudinii investitorilor și a aversiunii, respectiv apetitului investitorilor față de risc.

O deteriorare a percepției investitorilor globali asupra perspectivelor economice globale ori ale României poate duce la presiuni mai mari de depreciere a leului românesc. În particular, între 1 ianuarie 2019 și 31 decembrie 2019, ritmul de depreciere a leului față de Euro a accelerat, deprecierea înregistrată pe perioada menționată ridicându-se la valoarea de 2,5%. Leul românesc a continuat să se deprecieze și în primul trimestru din anul 2020, scăderea în raport cu euro fiind în jur de 1%.

O depreciere semnificativă a leului românesc ar putea afecta negativ situația economică și financiară a țării. De exemplu, orice inflație peste limita preconizată apărută ca urmare a deprecierei leului ar putea duce la scăderea puterii de cumpărare și la erodarea încrederii clienților în moneda națională, ceea ce ar putea avea un efect negativ substanțial asupra activității, rezultatelor operaționale și situației financiare ale Emitentului. De asemenea, economia, sistemul bancar și inclusiv Emitentul ar fi negativ afectate de creșterea gradului de îndatorare și deteriorarea poziției financiare a debitorilor cu credite în valută ca urmare a deprecierei leului.

Sistemul juridic și judiciar din România este mai puțin familiarizat cu investițiile în instrumente financiare cum sunt Obligațiunile, prin comparație cu sistemele altor țări europene, ceea ce face ca o investiție în Obligațiuni să fie mai riscantă decât investițiile în titluri de valoare ale unui emitent care își desfășoară activitatea într-un sistem juridic și judiciar mai dezvoltat.

Sistemele juridice și judiciare din România sunt mai puțin familiarizate decât cele ale altor țări europene cu investițiile în instrumente financiare cum sunt Obligațiunile. Dreptul comercial, al concurenței, al piețelor de capital, legea societăților, legea insolvenței și alte ramuri de drept sunt relativ noi pentru judecători, iar prevederile legale conexe au fost și continuă să fie supuse unor schimbări constante pe măsură ce noi legi sunt adoptate pentru a ține pasul cu tranziția către o economie de piață și cu legislația UE. Este posibil ca legile și reglementările existente în România să fie aplicate în mod inconsecvent sau interpretate într-un mod restrictiv și nefavorabil pentru afaceri. În anumite circumstanțe, obținerea în timp util a unor căi de atac legale poate fi imposibilă în România. Experiența relativ limitată a unui număr semnificativ de magistrați care profesează pe aceste piețe, în special în ceea ce privește problemele de pe piețele de capital, precum și existența unor aspecte legate de independența sistemului judiciar, pot conduce la decizii nefondate sau la decizii bazate pe considerații care nu sunt fundamentate în lege.

În plus față de cele de mai sus, soluționarea cazurilor poate implica uneori întârzieri considerabile. Sistemul judiciar din România este subfinanțat comparativ cu cele ale altor țări europene. Punerea în executare a hotărârilor judecătorești se poate dovedi dificilă, ceea ce înseamnă că executarea prin intermediul sistemului de instanțe poate fi laborioasă, în special în cazul în care hotărârile respective pot duce la închiderea întreprinderilor sau la pierderea unor locuri de muncă. Această lipsă de certitudine juridică și incapacitatea de a face uz de căi de atac legale eficiente în timp util pot avea un efect negativ asupra activității Emitentului și, de asemenea, pot face dificilă soluționarea oricăror pretenții pe care investitorii în Obligațiuni le pot avea.

Este posibil ca Obligatarii să nu poată efectua notificarea actelor de procedură sau să pună în aplicare hotărârile străine împotriva Emitentului sau a activelor sale

Emitentul este înființat în România, iar Obligațiunile sunt emise conform legii române, ceea ce poate limita căile de atac disponibile investitorilor în Obligațiuni împotriva acestuia.

Legea română poate impune îndeplinirea unor formalități suplimentare sau a unor condiții pentru punerea în executare a hotărârilor împotriva Emitentului obținute în fața unor instanțe străine. Legea română permite introducerea unei acțiuni în fața unei instanțe competente din România în vederea recunoașterii și executării unei hotărâri definitive *in personam* pronunțate de o instanță dintr-un stat membru al UE, dacă sunt îndeplinite condițiile relevante stabilite în Regulamentul CE nr. 1215/2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială. Cu toate acestea, există posibilitatea ca alte condiții să fie aplicabile cu privire la probleme particulare impuse de legislația română specială sau de convențiile internaționale. Norme similare referitoare la recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești pronunțate de instanțe străine se aplică hotărârilor judecătorești pronunțate în state non-membre UE, dar care sunt parte la Convenția de la Lugano din 2007 referitoare la competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.

Hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești din Statele Unite ale Americii sau alte state din afara UE (inclusiv Marea Britanie în urma ieșirii acestora din UE, dar cu respectarea înțelegerilor care se vor aplica

pe durata perioadei de tranziție care este preconizată a se încheia la data de 31 decembrie 2020) care nu sunt parte la Convenția de la Lugano din 2007 sunt supuse unor cerințe diferite și ar putea fi mai dificil de pus în executare. Sub rezerva legislației interne speciale (inclusiv convențiile internaționale ratificate) care reglementează recunoașterea și executarea hotărârilor străine cu privire la anumite aspecte specifice, legea română permite introducerea unei acțiuni în fața unei instanțe competente din România pentru recunoașterea unei hotărâri *in personam* pronunțate de către o instanță a unui stat din afara UE, dacă sunt îndeplinite condițiile relevante în ceea ce privește recunoașterea hotărârilor străine stabilite în temeiul Codului de procedură civilă român. În plus, recunoașterea și executarea hotărârilor străine în chestiuni legate de drept administrativ, vamal, penal sau altă ramură a dreptului public sunt supuse legislației speciale și s-ar putea să fie necesară îndeplinirea anumitor condiții speciale. Limitările menționate mai sus pot lipsi investitorii în Obligațiuni de un remediu legal efectiv pentru pretenții legate de investiția lor.

I.3 RISCURILE LEGATE DE ASPECTELE JURIDICE ȘI DE REGLEMENTARE ȘI DE LITIGII

Recenta taxă pe activele financiare ale instituțiilor de credit poate avea un impact negativ asupra activității, situației financiare și perspectivelor Emitentului.

La data de 29 decembrie 2018, Guvernul României a emis ordonanța de urgență OUG 114/2018, care a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2019 și a introdus anumite măsuri care ar putea avea un impact semnificativ asupra mai multor sectoare ale economiei României, inclusiv asupra sectorului bancar. OUG 114/2018 a stabilit o taxă trimestrială progresivă asupra activelor financiare deținute de bănci care era inițial legată de evoluția Ratei Ofertei Interbancare din România (ROBOR). În martie 2019, OUG 114/2018 a fost amendată prin OUG 19/2019 care a adus, printre altele, modificări ale taxei asupra activele financiare deținute de bănci și asupra metodei sale de calcul.

Potrivit OUG 19/2019, taxa este de 0,4% pe an (pentru fiecare instituție de credit cu o cotă de piață egală sau mai mare de 1%) și de 0,2% pe an (pentru fiecare instituție de credit cu o cotă de piață mai mică de 1%) și se aplică activelor financiare nete existente în sold la sfârșitul semestrului, respectiv al anului pentru care se datorează taxa, din care se scad anumite active financiare (numerarul, expuneri neperformante la valoare netă). Taxa pe activele financiare a fost redusă la zero în anumite situații, pe baza anumitor niveluri de referință ale soldului portofoliului de împrumuturi și marjele dobânzii stabilite pentru anul pentru care se datorează taxa.

OGU 114/2014 a fost cel mai recent modificată la data de 9 ianuarie 2020 prin OGU 1/2020. Aceste modificări au anulat prevederile OGU 114/2014 care afectau activitatea Emitentului. Cu toate acestea, la data de 10 februarie 2020 Senatul României (una dintre camerele parlamentului României) a respins proiectul de lege prin care se aproba OGU 1/2020. În măsura în care Camera Deputaților, care este for decizional, va respinge și ea OGU 1/2020, prevederile OGU 114/2018 care au fost anulate prin aceasta, vor intra din nou în vigoare, inclusiv taxa pe activele financiare. O astfel de taxă ar putea avea un impact negativ asupra activității, condiției financiare și perspectivelor Emitentului.

Guvernele din statele din Europa Centrală și de Est, inclusiv din România, pot reacționa la crizele financiare și economice cu măsuri protecționiste sporite.

Guvernele și puterile legislative din statele din Europa Centrală și de Est, cum este și România, ar putea lua diverse măsuri pentru a-și proteja economia națională, moneda sau veniturile fiscale, ca răspuns la crizele

financiare și economice (inclusiv orice scădere a economiei, recesiune și volatilitate a pieței cauzate de pandemia de COVID-19 și de măsurile aferente de combatere a răspândirii acesteia), inclusiv, printre altele:

- să dispună ca împrumuturile denumite în valută (cum ar fi EUR, USD sau CHF) să fie convertite în monede locale la dobândă fixă și / sau cursuri de schimb fixe, în unele cazuri sub ratele pieței (așa cum s-a întâmplat în Ungaria) sau să permită creditele să fie asumate de entități guvernamentale, ceea ce ar putea conduce la o reducere a valorii acestor împrumuturi;
- să stabilească reglementări care limitează ratele dobânzilor și comisioanele pentru serviciile care pot fi percepute și alți termeni și condiții; și
- să interzică transferurile de bani în străinătate băncilor care beneficiază de măsuri de ajutor din partea statului (e.g. împrumuturi acordate băncilor de entități suverane sau garantate de garanții suverane sub forma depozite); și
- să introducă sau să modifice legi și regulamente, precum și să extindă astfel de măsuri introduse anterior în mod temporar (cum ar fi amânările la plata a împrumuturilor bancare) sau să aplice obligații legale suplimentare instituțiilor financiare sau obligații care sunt relevante, în mod direct sau indirect, pentru sectorul bancar.

Un exemplu de astfel de acțiune legislativă din sectorul bancar este adoptarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

Legea permite lichidarea în întregime a oricăror împrumuturi contractate de o persoană fizică și garantate printr-un aranjament ipotecar, inclusiv orice accesorii în legătură cu acestea. Legea se aplică contractelor de credit încheiate după intrarea în vigoare a acesteia, precum și tuturor contractelor de credit în curs, indiferent dacă garanția a fost executată integral sau nu. De asemenea, se aplică atât creditelor performante, cât și creditelor neperformante, cu excepția împrumuturilor acordate în cadrul programului guvernamental „Prima Casă” și împrumuturilor care depășesc 250.000 de euro. Înainte de intrarea în vigoare, toate instituțiile financiare internaționale și, în special, BNR au sfătuit autoritățile române să analizeze cu atenție impactul legii pentru a asigura certitudinea juridică și pentru a evita ingerința nejustificată în drepturile contractuale și de proprietate ale instituțiilor de credit. În decembrie 2015, BCE a emis un aviz cu privire la proiectul inițial al legii, subliniind potențialele efecte negative asupra sectorului bancar, stabilității financiare și economiei românești în general. Comisia Europeană a menționat cu mai multe ocazii că implementarea legii privind darea în plată reprezintă un risc major de descreștere în legătură cu evoluțiile macroeconomice, principalele preocupări fiind aplicabilitatea retroactivă și la scară largă, precum și faptul că legea se aplică independent de situația financiară a debitorilor.

Cu toate acestea, avertismentele s-au bazat pe proiectul de lege inițial, iar nu pe legea care a intrat efectiv în vigoare, care include îmbunătățiri semnificative față de variantele inițiale. Deși impactul negativ al legii a fost diminuat prin decizia Curții Constituționale potrivit căreia legea se aplică numai în condiții de impreviziune, astfel cum sunt acestea reglementate de Codul Civil (și nu de o prevedere paralelă din Legea nr. 77/2016, potrivit celui mai recent amendament adoptat de Parlamentul României în iunie 2019), legea continuă să reprezinte un risc pentru băncile din România cu o expunere semnificativă a portofoliilor de contracte de împrumuturi pentru persoane fizice, în special prin prisma unei propuneri legislative recente de modificare a Legii nr. 77/2016, care are în vedere instituirea unor mecanisme de recunoaștere mai facilă aplicării impreviziunii în situațiile în care cursul de schimb valutar a monedei străine în care a fost acordat

creditul înregistrează o creștere de peste 52,6% sau obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă.

O altă prevedere legislativă menită să protejeze consumatorii este Legea nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice („**Legea 151/2015**”), care a intrat în vigoare la data 1 ianuarie 2018 și care stabilește proceduri menite să faciliteze redresarea financiară a debitorilor persoane fizice care acționează cu bună-credință. Legea nr. 151/2015 a fost întâmpinată de critici din partea profesioniștilor în materie de insolvență, care au evidențiat lipsa reprezentării creditorilor, accesul limitat la procedurile judiciare și lipsa unor proceduri clare de executare a datoriilor.

De asemenea, recent, BNR a limitat serviciul datoriei la pragul de venit pentru împrumuturi acordate persoanelor fizice (atât împrumuturile ipotecare și împrumuturile pentru persoane fizice), pentru a limita nivelul de îndatorare a persoanelor fizice. Această schimbare recentă poate duce la scăderea numărului de împrumuturi pe care instituțiile de credit le pot acorda consumatorilor.

Legislația privind protecția consumatorilor este într-o continuă schimbare și în prezent există mai multe propuneri legislative privind protecția consumatorilor, care vizează în mod specific împrumuturile, impunând, printre altele, cerințe suplimentare privind încheierea și executarea împrumuturilor și a contractelor de garanție (*adică*, propunerea legislativă recentă este aceea de a elimina caracterul executoriu al acestor contracte, instituind astfel proceduri de executare suplimentare, o protecție mai mare împotriva procedurilor de executare silită având ca obiect locuința debitorului, costuri scăzute și cerințe pentru consumatori la contestarea procedurilor de executare, cerințe privind posibilitatea de recalibrare a contractului de credit), plafonarea ratelor dobânzii în creditele de consum (inclusiv plafonarea ratei anuale efective și posibilitatea pentru consumatori de a solicita conversia împrumuturilor în monedă străină la un curs valutar egal cu cel aplicabil la data acordării împrumutului, plus 20%), plafonarea sumei ce poate fi recuperată în cazul în care împrumutul este transferat unui alt creditor (la suma primită de creditorul inițial drept preț), plafonarea sumei recuperabile în cazul procedurilor de executare silită, precum și a valorii creanțelor cesionate pentru garantarea împrumutului, instituirea unei reguli, în procesele colective, care obliga instanța să se pronunțe din oficiu în legătură cu tema restituirii către consumatori care fac parte din portofoliu (*adică*, chiar dacă nu sunt parte la procedura inițială). O evoluție recentă a avut loc la data de 11 decembrie 2019 când Senatul a adoptat câteva dintre aceste propuneri (Senatul fiind primul for decizional în cazul propunerii relevante, procesul legislativ mutându-se apoi în Camera Deputaților).

În plus față de cele de mai sus, modificările recent propuse asupra statutului autorității de reglementare a protecției consumatorului din România, precum și asupra altor acte normative din domeniul protecției consumatorilor urmăresc să crească amenzile care ar putea fi aplicabile operatorilor economici, mai ales prin raportarea acestora la cifra de afaceri a respectivilor operatori economici.

Aceste modificări ale legilor privind protecția consumatorilor ar putea limita comisioanele pe care băncile le pot percepe pentru anumite produse și servicii sau pot adăuga măsuri suplimentare împovărătoare care să fie luate de Emitent. Dacă ar fi introduse, aceste legi ar putea un impact negativ asupra activității, condiției financiare și perspectivelor Emitentului.

Oricare dintre aceste inițiative sau inițiative similare ar putea duce la pierderi semnificative pentru creditori, afectând profitabilitatea și solvabilitatea și pot duce la manifestarea riscurilor sistemice. Incertitudinea legislativă asociată sectorului bancar duce, de asemenea, la standarde mai stricte de creditare și la scăderea

intermedierii financiare. Oricare dintre aceste acțiuni sau acțiuni similare ale statului ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra activității, condiției financiare, rezultatelor operaționale, lichidității sau asupra perspectivelor Emitentului.

Emitentul este supus unei ample reglementări și supravegheri din partea autorităților . Orice noi cerințe și modificări ale cerințelor privind gradul de capitalizare și de îndatorare (efectul de levier) pot impune Emitentului obligația obținerii de capital sau lichidități suplimentare în viitor.

Ca instituție financiară, Emitentul este supus unei reglementări extinse, precum și anumitor măsuri și politici administrative. În plus, Emitentul deține o autorizație emisă de BNR precum și o autorizație de intermediere emisă de ASF, iar BNR și ASF, precum și alte autorități de reglementare îi supraveghează activitatea. Dispozițiile legale aplicabile abordează, printre altele, adecvarea capitalului, gestionarea riscurilor și prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului. Implementarea acestor reglementări implică costuri substanțiale și ar putea limita semnificativ potențialele operațiuni ale Emitentului. Mai mult, autoritățile naționale de reglementare exercită o putere discreționară considerabilă în ce privește punerea în aplicare a cadrului de reglementare aplicabil instituțiilor de credit și altor instituții din domeniul serviciilor financiare, iar această putere a crescut în ultimii ani. Astfel, pot fi impuse reglementări ad-hoc de către guverne și autorități ca răspuns la o criză financiară și acestea pot afecta în special instituțiile financiare, cum este și Emitentul, fiind considerate importante din punct de vedere sistemic. Acești factori ar putea, în diferite moduri, să genereze o scădere a marjelor de profit și o creștere a costurilor suportate de Emitent în activitatea sa.

De asemenea, Emitentul are obligația de a respecta regulamentele Uniunii Europene, care au o aplicabilitate directă și directivele europene, care trebuie implementate în legislația națională. În ultimii ani, ca urmare a crizei financiare din 2008, sectorul bancar european a înregistrat (i) creșterea competitivității; (ii) sporirea centralizării actelor de reglementare; (iii) creșterea transparenței pieței și (iv) trecerea la instituirea unui mecanism unic de reglementare și supraveghere. Acești factori ar putea, în diferite moduri, să genereze o scădere a marjelor de profit, o creștere a costurilor de finanțare și o creștere a costurilor administrative etc.

Mai mult, autoritățile de reglementare (în special BNR și ASF) efectuează analize continue sau periodice privind operațiunile și serviciile Emitentului. În cazul în care autoritățile de reglementare identifică o încălcare a legii, indiferent dacă este intenționată sau nu, pot aplica sancțiuni diferite, inclusiv suspendarea sau retragerea licenței bancare, autorizației de intermediere financiară. De regulă, BNR și ASF dispun de o serie de măsuri coercitive în cazul nerespectării cerințelor prevăzute de reglementările aplicabile. Emitentul poate fi pus, printre altele, sub administrarea specială a BNR, procedură în cadrul căreia administratorul (în numele BNR) poate, printre altele, să negocieze restructurarea datoriilor Emitentului, suspendarea activităților Emitentului sau vânzarea de active, etc.

Orice acțiuni legislative sau de reglementare și orice modificări obligatorii ale modului de organizare a activității Emitentului care decurg dintr-un astfel de cadru legislativ și de reglementare, precum și orice deficiențe în respectarea de către Emitent a unor asemenea legi și reglementări ar putea duce la pierderi semnificative de venituri, limitarea capacității Emitentului de a urmări oportunități de afaceri pe care de altfel le-ar putea lua în considerare sau de furnizare a anumitor produse sau servicii, afectarea valorii bunurilor pe care le deține, determinarea Emitentului să majoreze prețurile pentru serviciile furnizate și, prin urmare, să reducă cererea pentru produsele și serviciile sale, impunerea unor costuri de conformitate și de altă natură asupra Emitentului sau alte măsuri care afectează negativ activitatea sa.

Principalele reglementări și măsuri de supraveghere din partea autorităților guvernamentale și de supraveghere care pot avea un impact negativ asupra Emitentului includ, dar nu se limitează la următoarele:

(i). *În urma evoluțiilor legislative și de reglementare, în special a Acordului Basel privind Supravegherea Bancară, Emitentul poate fi nevoit să se supună unor cerințe crescute de capital și lichiditate și poate suporta costuri substanțiale legate de monitorizarea și îndeplinirea acestor cerințe, după cum este detaliat mai jos.*

În iunie 2011 și în ianuarie 2013, Comitetul Basel pentru Supraveghere Bancară („BCBS”) a publicat cadrul său (final) de reglementare internațional pentru instituțiile de credit (cunoscut sub numele de „Basel III”), care este un set cuprinzător de măsuri de reformă având ca obiectiv consolidarea reglementării, a supravegherii și a gestionării riscurilor din sectorul bancar. La 27 iunie 2013 au fost publicate Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (Directiva privind cerințele de capital IV – „CRD IV”) și Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (Regulamentul privind cerințele de capital – „CRR”) care transpun (principalele părți ale) Basel III în legislația europeană. Norme revizuite privind capitalurile și lichiditățile, i.e., Regulamentul (UE) 2019/876 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește indicatorul efectului de levier, indicatorul de finanțare stabilă netă, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, riscul de credit al contrapărții, riscul de piață, expunerile față de contrapărți centrale, expunerile față de organisme de plasament colectiv, expunerile mari și cerințele referitoare la raportare și la publicarea informațiilor, și a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 („CRR2”) și Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului („CRD V”) au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la data de 7 iunie 2019 în urma unui proces legislativ care a început la finalul lui 2016.

CRR2 și CRD V modifică CRR și, respectiv, CRD IV, care constituie cadrul pentru reglementarea prudențială a băncilor din UE. Multe dintre modificările aduse de CRR2 și CRDV continuă implementarea în dreptul UE a standardelor Basel III convenite la nivel internațional. Cu toate acestea, implementarea de către UE deviază de la standardele Basel III în câteva domenii, iar unele dintre componentele CRR2 și CRD V nu au în vedere aplicarea standardelor internaționale dezvoltate de BCBS, însă au ca obiectiv dezvoltarea Uniunii Bancare și Uniunea Piețelor de Capital la nivelul UE:

Modificările aduse CRD IV de CRD V nu au intrat încă în vigoare în legislația din România și ar putea avea un impact asupra Emitentului doar după intrarea în vigoare. Statele Membre trebuie să adopte și să publice până la data de 28 decembrie 2020, măsurile necesare pentru respectarea acestei directive, și vor aplica aceste măsuri de la data de 29 decembrie 2020 (cu excepția unor măsuri specifice care au o dată ulterioară de aplicare). CRR2 se va aplica ca regulă generală de la 28 iunie 2021, cu toate acestea, un număr de prevederi din CRR2 sunt deja în vigoare începând de la 27 iunie 2019, inclusiv anumite prevederi legate de fondurile proprii și prevederile prin care au fost introduse noile cerințe pentru fondurile proprii și pasive

eligibile. Nu se poate evalua la acest moment care va fi impactul noilor prevederi asupra Emitentului, iar Emitentul va trebui să analizeze maniera în care aceste noi prevederi l-ar putea afecta.

Noile reguli impun, între altele:

- Un nivel angajant al indicatorului efectului de levier care impune instituțiilor să mențină fondurile proprii de nivel 1 de cel puțin 3% din activele lor care nu sunt ponderate în funcție de risc. Un amortizor suplimentar al indicatorului efectului de levier se va aplica instituțiilor de importanță sistemică globală („**G-SII**”). Spre deosebire de standardul Basel III, CRR2 permite marjei inițiale să reducă dimensiunea expunerii atunci când aplică indicatorul efectului de levier instrumentelor financiare derivate.
- O cerință de finanțare stabilă netă („**NSFR**”). Spre deosebire de rata de acoperire a necesarului de lichiditate (care se concentrează pe calitatea și lichiditatea activelor instituțiilor), NSFR analizează structura pasivului din bilanțul contabil și este menită să asigure că expunerile au în cea mai mare parte corespondent în surse de finanțare stabilă. Indicatorul NSFR a fost calibrat cu scopul de a evita tulburări în piața obligațiunilor garantate din UE, a instrumentelor financiare derivate și a piețelor repo cu variații discrete față de standardele internaționale.
- O nouă abordare a riscului pieței, care reflectă Revizuirea Fundamentală a Portofoliului de Tranzacționare realizată de Comitetul de la Basel („**FRTB**”). Inițial, noul cadru se va aplica doar sub forma unei cerințe de raportare. Din moment ce demersurile legate de FRTB continuă la nivelul Comitetului de la Basel, noul cadru va fi implementat numai ca o cerință obligatorie de capital în cadrul UE la o dată ulterioară, ulterior emiterii de către Comisie a unei propuneri legislative separate.
- O nouă abordare a riscului de contrapartidă („**SA-CCR**”), CRR2 reprezentând implementarea la nivel UE a noilor abordări standardizate ale Comitetului de la Basel asupra SA-CCR. Noua abordare este mai sensibilă din perspectiva riscului, oferind o recunoaștere mai bună a aspectelor de hedging, netting diversificare și garanții colaterale.

La data de 7 decembrie 2017, BCBS a publicat sub titlul „*Finalizarea reformelor Basel III post-criza*” cadrele generale revizuite privind cerințele de capital pentru riscul de credit și riscurile operaționale. Aceste revizuiuri urmăresc să refacă credibilitatea calculelor aferente activelor ponderate în funcție de risc și să îmbunătățească comparabilitatea ratelor de capital ale băncilor prin: (i) creșterea robusteții și sensibilității la risc a abordărilor standardizate pentru riscul de credit, riscul de ajustare a evaluării creditului și pentru riscul operațional; (ii) impunerea folosirii abordărilor interne prin stabilirea de limite cu privire la anumite date folosite pentru a calcula cerințele de capital conform abordării interne bazate pe rating-uri pentru riscul de credit și prin înlăturarea folosirii abordărilor modelului intern pentru riscul ajustării evaluării creditului și pentru riscul operațional; (iii) introducerea unui amortizor al indicatorului de efect de levier pentru a limita și mai mult efectul de levier al băncilor de importanță sistemică globală; și (iv) înlocuirea pragului minim de producție (*output floor*) existent conform Basel II cu un prag minim mai robust și sensibil la risc bazat pe abordarea standardizată revizuită din Basel III. Există un grad ridicat de incertitudine în ceea ce privește noile cerințe propuse și apoi în ceea ce privește modul în care și momentul când acesta va fi implementat în UE. Prin urmare, este prea devreme să se tragă concluzii ferme privind impactul

potențialelor cerințe de capital viitoare și, în consecință, asupra modului în care acest lucru va afecta cerințele de capital.

Într-o perspectivă mai largă, riscul de nerespectare a diferitelor cerințe legale și de reglementare ar putea afecta negativ modelul actual de activitate al Emitentului, politicile interne și rezultatele activității acestuia, riscul fiind deosebit de relevant pentru Emitent.

Orice nerespectare sau abordare necorespunzătoare a acestor aspecte ar putea genera riscuri juridice suplimentare și pierderi financiare, ca urmare a unor amenzi sau avertismente administrative, litigii sau ar putea avea ca rezultat prejudicii de imagine și, în scenarii extreme, ar putea duce la suspendarea operațiunilor sau chiar la retragerea autorizației de funcționare. Reglementări sau modificări suplimentare ale legislației aplicabile ar putea genera alte costuri semnificative sau constrângeri operaționale care ar putea avea un impact negativ asupra activității Emitentului, asupra situației sale financiare sau asupra perspectivelor acestuia.

(ii). Transpunerea și aplicarea Directivei privind Redresarea și Rezoluția Bancară pot avea un efect negativ semnificativ asupra investiției putând duce la pierderea acesteia pentru investitori cat și asupra activității, situației financiare, rezultatelor operațiunilor și perspectivelor Emitentului

Directiva privind redresarea și rezoluția bancară („**BRRD**”, Directiva 2014/59/UE privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții), care a intrat în vigoare în statele membre ale UE la 1 ianuarie 2015, a stabilit norme menite să armonizeze și să îmbunătățească instrumentele de gestionare a crizelor bancare în UE pentru a se asigura că acționarii, creditorii și deponenții negarantați participă obligatoriu la recapitalizarea și/sau la lichidarea băncilor cu probleme. Această participare obligatorie se face prin așa-numitul instrument de recapitalizare internă (conversie și reducere a valorii contabile), introdus în cadrul BRRD. În cadrul instrumentului de recapitalizare internă, există cerința strictă ca investitorii și creditorii din sectorul privat, inclusiv deținătorii de Obligațiuni emise de Emitent, așa cum apar în momentul în care instrumentul este adoptat conform unei evaluări realizate conform art. 36 din BRRD, să contribuie la absorbția pierderilor și la recapitalizarea băncii supuse rezoluției. BRRD impune o „cascadă” specifică în ceea ce privește repartizarea acestor sarcini, începând de la acționarii comuni la deținătorii de datorii subordonate și până la creditorii privilegiați eligibili pentru recapitalizare internă, aplicând în același timp principiul „niciun creditor mai defavorizat”, spre deosebire de ierarhia strictă a creanțelor în procedurile de insolvență general aplicabile. Cu toate acestea, anumiți creditorii privilegiați nu sunt eligibili pentru recapitalizare internă (inclusiv deponenți individuali cu conturi de până la 100.000 EUR (suma acoperită de schema de garantare)). BRRD a fost transpusă în legislația națională din România prin Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar („**Legea privind Redresarea și Rezoluția**”), care a intrat în vigoare în decembrie 2015. BRRD, astfel cum a fost transpusă prin Legea privind Redresarea și Rezoluția, impune, printre altele, instituțiilor de credit să elaboreze „planuri de redresare”, care stabilesc anumite aranjamente și măsuri care ar putea fi luate pentru a restabili viabilitatea pe termen lung a instituției financiare în cazul unei deteriorări semnificative a poziției sale financiare. Planurile de redresare sunt depuse spre examinare la autoritățile competente, care evaluează conformitatea planurilor cu cerințele BRRD, astfel cum a fost transpusă prin legislația națională, ținând cont, la evaluarea caracterului adecvat al planului de redresare, de gradul în care structura de capital și de finanțare a instituției de credit corespunde complexității structurii organizatorice și profilului de risc al instituției. Atunci când o instituție de credit

este în curs de sau este susceptibilă de a intra într-o stare de dificultate majoră, autoritățile de rezoluție au un set de instrumente și măsuri pentru restructurarea ordonată a acestor instituții de credit, care asigură suportarea pierderilor de către acționari și creditori, în conformitate cu un plan de rezoluție stabilit anterior, asigurând astfel continuitatea funcțiilor critice. În plus, instituțiile trebuie să respecte, în orice moment, cerințele minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile („MREL”) stabilite de autoritatea de rezoluție de la caz la caz și calculate ca suma fondurilor proprii și a pasivelor eligibile exprimată ca un procent din totalul pasivelor și al fondurilor proprii ale instituției.

BRRD a fost modificată prin Directiva (UE) 2019/879 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a Directivei 98/26/CE („BRRD2”). Deși BRRD2 a fost adoptată și publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, modificările aduse BRRD prin BRRD2 nu au intrat încă în vigoare în România. Conform articolului 3 din BRRD2, termenul limită pentru transpunerea BRRD2 în legislația națională este 28 decembrie 2020, dată la care va intra în vigoare și Regulamentul (UE) 2019/877 al Parlamentului European și al Consiliului, din 20 mai 2019, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții („SRMR II”). Impactul general al BRRD2 asupra Emitentului va trebui evaluat de către Emitent odată ce noul cadru legislativ intră în vigoare. Modificările realizate privesc în special cerințele MREL și conferă puteri suplimentare autorităților de decizie.

BRRD și SRMR permit atât o procedură de rezoluție cu un singur punct de intrare, cât și o procedură de rezoluție cu mai multe puncte de intrare („SPI” și „MPI”). În cadrul procedurii de rezoluție de tip SPI, o filială poate fi recapitalizată prin intermediul instrumentelor emise de întreprinderea-mamă, sumele obținute ca urmare a aplicării procedurii fiind utilizate de filiala aflată în dificultate, în timp ce în cadrul procedurii de tip MPI o filială este recapitalizată utilizând instrumentele emise chiar de aceasta. Prin aplicarea procedurii de rezoluție de tip SPI, structura acționariatului întreprinderii-mamă este cea supusă schimbării, în timp ce prin aplicarea procedurii de rezoluție de tip MPI, structura acționariatului filialei care se află în dificultate este cea care suferă schimbări, acționariatul întreprinderii-mamă rămânând același.

Există riscul ca Emitentul să nu poată îndeplini aceste cerințe minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile, ceea ce ar putea afecta în mod semnificativ capacitatea Emitentului de a efectua plățile aferente Obligațiunilor. În special, prin instrumentul de recapitalizare internă, autoritățile de rezoluție pot ordona o reducere a valorii contabile a Obligațiunilor sau conversia acestora în fonduri proprii de nivel 1 de bază. Grupul a primit aprobarea din partea BNR în vederea adoptării unor planuri de rezoluție de tip MPI, însemnând că în cazul declanșării procedurii de rezoluție, fiecare entitate din Grup, inclusiv Emitentul, va fi recapitalizată utilizând instrumentele proprii și nu prin intermediul instrumentelor emise de întreprinderea-mamă (cum ar fi în cazul unei proceduri de rezoluție de tip SPI). A se vedea „Riscurile legate de Ofertă și Obligațiuni - Acțiunea de reglementare în cazul în care Emitentul dă faliment sau este susceptibil să dea faliment ar putea afecta în mod semnificativ valoarea Obligațiunilor. În afară de faptul că ar putea face obiectul instrumentelor de rezoluție și al exercitării altor competențe prevăzute de Legea privind Redresarea și Rezoluția, Emitentul poate fi, de asemenea, supus regimului instituit prin procedurile naționale generale de faliment pentru instituțiile de credit.

(iii). *Transpunerea si aplicarea Directivei revizuite privind serviciile de plată pot avea un efect negativ semnificativ asupra activității băncii, a situației financiare, a rezultatelor operațiunilor și perspectivelor Emitentului.*

Directiva revizuită privind serviciile de plată („PSD2”, Directiva 2015/2366/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE), care este transpusă în legislația din România prin Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, este principalul act normativ care guvernează serviciile de plată în cadrul UE.

PSD2 oferă fundamentul juridic pentru constituirea unei piețe pentru plăți unice la nivel de UE, pentru furnizarea unor servicii de plată mai sigure și mai inovatoare în întreaga Uniune Europeană. Schimbările cheie introduse de PSD2 sunt menite să abordeze evoluțiile tehnologice semnificative ale serviciilor de plată adresate clienților persoane fizice, având în vedere că PSD a fost adoptată în 2007. În plus față de aceste evoluții tehnologice, au apărut o serie de noi tipuri de furnizori de servicii de plată (PSP), ceea ce a dus la o lărgire a obiectului reglementărilor și la măsuri menite să asigure condiții de concurență echitabile pentru diferitele tipuri de PSP-uri.

Principalele modificări se referă la:

- Lărgirea domeniului de aplicare a regulamentului privind serviciile de plată. Potrivit PSD, cerințele privind transparența și desfășurarea activității aplicabile PSP-urilor se aplicau numai dacă atât PSP-ul plătitorului cât și cel al beneficiarului erau localizate în UE și dacă plata era realizată în euro sau în alte monede ale statelor membre. PSD2 extinde aria geografică de aplicabilitate a acestor cerințe. Cerințele privind transparența și desfășurarea activității se aplică și tranzacțiilor așa numite „un segment” (însemnând plăți către și din țări terțe, iar unul dintre PSP-uri este localizat în UE) precum și tranzacțiilor în monede din afara UE care au cel puțin „un segment” în UE.
- Înlăsprirea cerințelor privind desfășurarea activității, precum cerințele de siguranță prin diminuarea posibilității de a limita aceste cerințe pe care Statele Membre o dețineau anterior, creșterea concurenței prin facilitarea folosirii furnizorilor de servicii de inițiere de plată (PSP-uri), acordarea posibilității ca furnizorul serviciului să aplice un comision plătitorului sau să ofere o reducere a comisioanelor, îmbunătățirea drepturilor plătitorilor de rambursare în cazul serviciului direct debit.
- Introducerea de noi cerințe privind riscurile operaționale și de securitate. Noile cerințe de securitate fac necesară actualizarea procedurilor pentru multe PSP-uri, în particular, a procedurilor de autentificare. Noile prevederi includ obligarea PSP-ului: (i) să raporteze incidentele de securitate și să furnizeze informații anuale privind evaluarea sa asupra riscurilor operaționale și de securitate asociate serviciilor sale de plată precum și informații privind adecvarea mecanismelor sale de limitare a riscurilor, de măsurare și control; (ii) să își notifice clienții direct și fără întârzieri nejustificate, dacă un incident de securitate ar putea afecta interesele financiare ale acelor clienți; și (iii) să aplice „proceduri drastice de autentificare a clientului” atunci când un plătitor își accesează contul de plăți online, când inițiază o tranzacție de plată electronică sau face orice acțiune printr-un canal la distanță care ar putea implica un risc de fraudă de plată sau un alt abuz.

Modificările aduse de PSD2 afectează produsele, serviciile, operațiunile, colaborările și unitățile care se

ocupă de interfața destinată clienților PSP-urilor și, respectiv, procesatorilor de plăți, cum este Emitentul. Drept urmare, PSD2 impune o aliniere consistentă a activităților, riscurilor, a manierei în care sunt respectate reglementările și a departamentelor IT pentru a se adapta la modificările necesare într-o manieră eficientă, rapidă și coordonată. Într-o perspectivă mai largă, riscul de nerespectare a diferitelor cerințe legale și de reglementare și a oricăror modificări ale acestora, ar putea afecta negativ modelul actual de activitate al Emitentului, politicile interne și rezultatele activității acestuia. Reglementările sau modificări suplimentare ale legislației aplicabile ar putea genera alte costuri semnificative sau constrângeri operaționale care ar putea avea un impact negativ asupra activității Emitentului, asupra situației sale financiare sau asupra perspectivelor acestuia.

(iv). Respectarea normelor de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, precum și a normelor de prevenire și combatere a corupției implică costuri și eforturi semnificative, iar nerespectarea acestora poate avea consecințe juridice și reputaționale grave pentru Emitent.

Emitentul este supus unor reguli și reglementări privind prevenirea și combaterea spălării banilor, finanțării terorismului și prevenirea și combaterea corupției. Aceste reguli și reglementări au fost înăsprite în ultimii ani și pot fi înăsprite în continuare și aplicate mai strict, în special după implementarea celei de-a patra directive privind combaterea spălării banilor (Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului), așa cum a fost transpusă în legislația națională din România prin Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative. Monitorizarea respectării regulilor de prevenire și combatere a spălării banilor, finanțării terorismului și de prevenire și combatere a corupției poate duce la o povară financiară semnificativă asupra băncilor și altor instituții financiare și poate prezenta probleme tehnice semnificative. Emitentul nu poate garanta că respectă toate normele aplicabile privind prevenirea și combaterea spălării banilor, finanțării terorismului și prevenirea și combaterea corupției în orice moment sau că standardele la nivel de Grup elaborate în vederea respectării normelor sus-menționate sunt aplicate în mod consecvent de către angajații săi în toate circumstanțele. Orice încălcare a normelor de prevenirea și combaterea spălării banilor, finanțării terorismului și prevenirea și combaterea corupției, sau chiar presupuse încălcări ale acestora, poate avea consecințe grave, juridice, financiare și reputaționale și ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității, situației financiare, rezultatelor operațiunilor și asupra lichidității sau perspectivelor Emitentului.

Legislația din România în materie de insolvență și faliment, precum și alte legi și regulamente care guvernează drepturile creditorilor pot limita abilitatea Emitentului de a încasa sumele scadente aferente creditelor și avansurilor acordate entităților intrate în incapacitate de plată

Legile din România privind falimentul și procedurile de executare nu oferă aceleași nivel de drepturi, remedii și proiecții de care se bucura creditorii conform altor regimuri juridice din jurisdicțiile UE. În special, legile și practica privind falimentul și procedurile de executare din România pot face recuperarea de către Emitent a sumelor legate de creanțele garantate și negarantate în instanțele din România mult mai dificilă și îndelungată comparativ cu alte țări. În ultimii ani, insolvența în România a cunoscut o dinamică mixtă (*adică* numărul societăților care s-au declarat insolabile a scăzut la jumătate), totuși această evoluție favorabilă a fost compensată de o incidență mai mare a acestor cazuri în rândul societăților mari. Societățile insolabile, precum și societățile care au raportat pierderi nete, au fost în mare parte responsabile de înrăutățirea disciplinei de plată în întreaga economie. Luând în considerare că o parte semnificativă din

activele Emitentului sunt datorate de debitorii săi și / sau garantate de active care sunt sau care pot fi în viitor supuse legislației din România privind falimentul și executarea obligațiilor, aceste aspecte ar putea afecta activitatea, situația financiară, rezultatele operațiunilor Emitentului, a lichidității sau a perspectivelor și a capacității sale de a efectua plățile aferente Obligațiunilor.

Incapacitatea de a obține remedii legale eficiente într-un timp rezonabil poate afecta în mod negativ activitatea, situația financiară, rezultatele operațiunilor, lichiditatea sau perspectivele Emitentului.

Este posibil ca Emitentul să suporte amenzi, daune sau alte penalități ca urmare a unor acțiuni în justiție, pretenții și dispute născute din contracte, precum și să aibă parte de publicitate negativă rezultată din acestea.

În contextul operațiunilor de zi cu zi, Emitentul este expus riscului aferent litigiilor la care este parte, printre altele, ca urmare a modificării și dezvoltării legislației privind protecția consumatorului și legislației ce guvernează furnizarea de servicii bancare și de investiții.

În prezent, Emitentul este implicat, între altele, în următoarele proceduri:

- (i) Ca urmare a unui control efectuat de Curtea de Conturi din România asupra activității Aedificium Banca pentru Locuințe S.A. („ABL”), fosta Raiffeisen Banca pentru Locuințe S.A, o bancă de economisire și creditare în domeniul locativ și subsidiară a Emitentului, Curtea de Conturi din România a pretins că au fost identificate mai multe deficiențe și că nu au fost respectate condițiile pentru plata de către bancă a primelor de stat la conturile de economii. Astfel, se pretinde că aceste prime ar trebui să fie returnate. În cazul în care ABL nu reușește să recupereze respectivele sume de la clienții săi ori să furnizeze documente justificative satisfăcătoare, ABL va fi răspunzătoare să plătească respectivele prime. ABL a demarat un litigiu în care a contestat constatările Curții de Conturi din România. ABL a câștigat litigiul pe fond în ceea ce privește deficiențele pretinse cele mai relevante. Cauza se află în procedura apelului la Înalta Curte de Casație și Justiție. Având în vedere cele de mai sus, la data de 31 decembrie 2019, Grupul a constituit un provizion în valoare de 47,9 milioane RON, care reprezintă valoarea eventuală de plată calculată prin raportare la diferite scenarii (cu privire la returnarea primelor și a penalităților), ponderată cu probabilitățile asociate materializării lor.
- (ii) În octombrie 2017, autoritatea pentru protecția consumatorilor („ANPC”) a emis un ordin prin care cerea Emitentului ca acesta să oprească presupusa sa practică de „a nu-și informa clienții despre modificările viitoare ale ratelor dobânzilor percepute clienților” (totuși, ordinul nu implică obligații de restituirea a unor sume de bani sau plăți ce ar trebui realizate de către Emitent). Rata dobânzii era fixă în primul an al împrumutului și variabilă după prima aniversare și, potrivit autorității, Emitentul ar fi știut care era rata care urma să se aplice în viitor. Emitentul a contestat acest ordin și de asemenea a solicitat suspendarea aplicării lui până la obținerea unei decizii definitive cu privire la valabilitatea ordinului. Emitentul a obținut o decizie definitivă de suspendare a aplicării acestuia până la soluționarea definitivă a litigiului. Aceste proceduri sunt în prezent în faza apelului, sentința pronunțată în prima instanță fiind în favoarea ANPC. Emitentul a constituit un provizion pentru acest litigiu, la data de 31 decembrie 2019 valoarea acestui provizion fiind de aproximativ 68 milioane de RON (provizionul a fost constituit ca urmare a sentinței pronunțate în prima instanță).

- (iii) În perioada decembrie 2017 – mai 2019, Emitentul a fost supus unui audit fiscal cu privire la impozitul pe profit și impozitul cu reținere la sursă pentru perioada ianuarie 2011 – decembrie 2016, în cadrul căruia principalul aspect verificat de către autoritățile fiscale române a vizat tranzacțiile intragrup efectuate de Emitent cu afiliații săi, în special tranzacțiile financiare. În 2019, în urma acestui audit fiscal, autoritățile fiscale au emis un raport prin care au stabilit o sarcină fiscală extraordinară în valoare de aproximativ 262,4 milioane RON, incluzând impozitul pe profit, impozitul cu reținere la sursă și penalitățile aferente (la data acestui Prospect, Emitentul a achitat întreaga sumă impusă ca urmare a raportului sus-menționat). Emitentul a contestat decizia autorității fiscale în cadrul procedurii preliminare de contencios-administrativ, solicitând anularea acestuia. În perioada ulterioară datei de 31 decembrie 2019 și până la data acestui Prospect, contestația a fost admisă parțial de către autoritatea publică emitentă a raportului, iar sarcina fiscală a fost redusă cu 10% prin raportare la principalul sumei de plată stabilit prin raport. Emitentul va continua demersurile în vederea anulării actului emis de autoritățile fiscale și, respectiv, recuperarea sumei plătite, în fața instanțelor de judecată competente. La data acestui Prospect, Emitentul a recunoscut drept cheltuială suma de aproximativ 21,5 milioane RON în legătură cu aspectele sus-menționate, iar restul sumei de aproximativ 240,9 milioane RON (plătită de Emitent) este reflectată în Situațiile Financiare Anuale Consolidate drept plată anticipată.

În plus față de cele de mai sus, este posibil ca Emitentul să fie afectat de alte pretenții (de natură contractuală sau de altă natură), plângeri și litigii, inclusiv de la contrapărți cu care are relații contractuale, clienți, concurenți sau autorități de reglementare, precum și de orice publicitate negativă pe care acestea o pot atrage. Orice astfel de litigii, plângeri, pretenții contractuale sau publicitate negativă ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității, a reputației, a rezultatelor operațiunilor și a situației financiare a Emitentului.

I.4 ALTE RISCURI SEMNIFICATIVE

Brexit-ul ar putea crea nesiguranță politică și economică și riscuri care ar putea avea un efect negativ asupra piețelor financiare europene și asupra activității Emitentului

Referendumul din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, în urma căruia s-a votat pentru părăsirea Uniunii Europene („**Brexit**”) a creat volatilitate pe piețele financiare globale și ar putea alimenta o nesiguranță prelungită în jurul anumitor aspecte legate de economiile europene și internaționale, precum și de companiile și consumatorii europeni. Brexitul a avut loc la data de 31 ianuarie 2020 și ar putea avea un efect negativ asupra condițiilor economice europene și globale și ar putea de asemenea să contribuie la o mai mare instabilitate pe piețele financiare globale, înainte și după stabilirea termenilor relației viitoare a Marii Britanii cu Uniunea Europeană. Brexit-ul ar putea, de asemenea, afecta mediul politic general la nivelul Uniunii Europene, precum și stabilitatea și poziția Uniunii Europene drept piață unică.

Până la clarificarea realităților juridice, economice și politice și a cerințelor părăsirii de către Marea Britanie a Uniunii Europene, este posibil să apară instabilitate politică și economică, în special pe piețele europene, ceea ce ar putea duce la o încetinire a creșterii pe piețele în care Emitentul își desfășoară activitatea și la o scădere a cheltuielilor și a investițiilor.

II. RISCURI ÎN LEGĂTURĂ CU PLASAMENTUL ÎN OBLIGAȚIUNI

Acțiunile autorităților în cazul în care situația financiară a Emitentului se deteriorează sau este susceptibilă să se deterioreze ar putea avea un efect negativ asupra valorii Obligațiunilor

Majoritatea cerințelor BRRD (inclusiv instrumentul de recapitalizare internă) au fost puse în aplicare în România prin Legea privind Redresarea și Rezoluția. A se vedea „-Riscurile legate de aspecte legale, reglementare și de litigii – Emitentul face obiectul unei ample reglementări și supravegheri de reglementare și guvernamentale. Orice noi cerințe și modificări guvernamentale și de reglementare ale nivelurilor percepute de capitalizare adecvate și de îndatorare pot impune Emitentului cerințe de capital sau standarde mai oneroase și îl pot obliga să obțină capital sau lichidități suplimentare în viitor - Transpunerea Directivei privind Redresarea și Rezoluția ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra activității, situației financiare, rezultatelor operațiunilor și perspectivelor Emitentului”.

Legea privind Redresarea și Rezoluția conferă BNR competențe substanțiale, permițându-i să ia o serie de măsuri în cazul în care o bancă din România este în curs de sau este susceptibilă de a intra într-o stare de dificultate majoră. Exercițarea oricăreia dintre aceste măsuri în legătură cu Emitentul ar putea afecta în mod semnificativ valoarea Obligațiunilor.

În temeiul Legii privind Redresarea și Rezoluția, se acordă BNR competențe substanțiale, ca parte a unui regim special de rezoluție („RSR”). Aceste competențe permit BNR, în calitate de autoritate de rezoluție, să implementeze măsuri de rezoluție în ceea ce privește o bancă românească și anumite filiale ale acesteia (fiecare o „entitate relevantă”) în situațiile în care BNR este convinsă că sunt îndeplinite condițiile de rezoluție.

RSR cuprinde cinci opțiuni de stabilizare: (a) transferul, în sectorul privat, al activității sau al acțiunilor entității relevante în tot sau în parte; (b) transferul total sau parțial al activității entității relevante către o "bancă punte" stabilită de către BNR; (c) transferul către un vehicul de administrare a activelor, deținut integral sau parțial de BNR; (d) instrumentul de recapitalizare internă (așa cum este descris mai jos) și (e) trecerea temporară în proprietatea publică sau recapitalizarea prin intermediul sprijinului financiar public. Obligații ar trebui să presupună că, într-o situație de rezoluție, sprijinul financiar public va fi disponibil unei entități relevante doar ca ultimă soluție după ce autoritățile competente de rezoluție au evaluat și au utilizat, în măsura posibilului, instrumentele de rezoluție, inclusiv instrumentul de recapitalizare internă (descrie mai jos).

Exercițarea oricărei competențe de rezoluție sau orice sugestie privind o astfel de exercitare ar putea afecta în mod semnificativ valoarea oricăror Obligațiuni și ar putea duce la pierderea unei părți sau a întregii valori a investiției Obligaționarilor în Obligațiuni. RSR este conceput pentru a fi declanșat înainte de insolvabilitatea Emitentului, iar Obligații ar putea să nu poată anticipa exercitarea oricărei competențe de rezoluție (inclusiv instrumentul de recapitalizare internă) de către autoritatea de rezoluție competentă.

Opțiunile de stabilizare sunt destinate a fi utilizate înainte de data la care ar fi putut fi inițiată orice procedură de insolvență cu privire la entitatea relevantă. Scopul opțiunilor de stabilizare este de a aborda situația în care întreaga sau o parte a unei activități a unei entități relevante a întâmpinat, sau este susceptibilă să întâmpine, dificultăți financiare, dând naștere unor preocupări mai largi de interes public.

Deși Legea privind Redresarea și Rezoluția prevede condiții specifice pentru exercitarea oricărei competențe de rezoluție și, în plus, ghidul Autorității Bancare Europene, publicat în mai 2015, stabilește

elementele obiective pe care autoritățile de rezoluție trebuie să le aplice pentru a determina dacă o instituție este în curs de a intra în faliment sau este susceptibilă să intre în faliment, nu este sigur cum va evalua autoritatea de rezoluție aceste condiții într-un anumit scenariu de pre-insolvabilitate care ar putea afecta Emitentul și/sau alți membri ai Grupului și cum va decide exercitarea oricărei competențe de rezoluție.

De asemenea, autoritatea de rezoluție competentă nu are obligația de a furniza o notificare prealabilă către Obligatari cu privire la decizia sa de a exercita orice competență de rezoluție. Prin urmare, este posibil ca Obligatarii să nu poată anticipa o potențială exercitare a acestor competențe, nici efectul potențial al exercitării acestor competențe asupra Emitentului și Obligațiunilor.

Grupul a primit aprobarea din partea BNR în vederea adoptării unor planuri de rezoluție de tip MPI, însemnând că în cazul declanșării procedurii de rezoluție, fiecare entitate din Grup, inclusiv Emitentul, va fi recapitalizată utilizând instrumentele proprii și nu prin intermediul instrumentelor emise de întreprinderea-mamă (cum ar fi în cazul unei proceduri de rezoluție de tip SPI).

Obligatarii pot avea doar drepturi foarte limitate de a contesta exercitarea oricăror competențe de rezoluție (inclusiv instrumentul de recapitalizare internă) în legătură cu Emitentul

Obligatarii pot avea doar drepturi foarte limitate de a contesta și/sau de a solicita suspendarea oricărei decizii a autorității de rezoluție de a-și exercita competențele de rezoluție (inclusiv instrumentul de recapitalizare internă) sau de a cere revizuirea deciziei respective printr-un proces judiciar sau administrativ sau în alt mod.

BNR, în calitate de autoritate de rezoluție relevantă, poate utiliza instrumentul de recapitalizare internă în ceea ce privește Emitentul și Obligațiunile, ceea ce poate duce la pierderea unei părți sau a întregii investiții a Obligarilor. Grupul a primit aprobarea din partea BNR în vederea adoptării unor planuri de rezoluție de tip MPI, însemnând că în cazul declanșării procedurii de rezoluție, fiecare entitate din Grup, inclusiv Emitentul, va fi recapitalizată utilizând instrumentele proprii și nu prin intermediul instrumentelor emise de întreprinderea-mamă (cum ar fi în cazul unei proceduri de rezoluție de tip SPI).

În cazul în care au fost îndeplinite condițiile legale relevante pentru utilizarea instrumentului de recapitalizare internă, BNR exercită competențele sale în acest sens fără consimțământul Obligarilor. Sub rezerva anumitor scutiri prevăzute în BRRD (inclusiv obligațiile garantate, depozitele bancare garantate în cadrul schemei de garantare a depozitelor la nivelul unui Stat Membru al UE, datoriile care rezultă din deținerea de lichidități aparținând clienților, datoriile față de alte bănci sau societăți de investiții care nu fac parte din același grup, cu o scadență inițială mai mică de șapte zile și alte câteva excepții), se intenționează ca toate datoriile instituțiilor să intre în sfera de aplicare a instrumentului de recapitalizare internă. Folosirea instrumentelor de rezoluție poate prezenta anumite riscuri asupra Obligarilor, dat fiind că Obligațiunile constituie obligații negarantate și subordonate ale Emitentului și dat fiind faptul că BNR poate lua diverse măsuri fără acordul Obligarilor:

- orice deficit rezultat din vânzarea activelor Emitentului poate duce la o reducere parțială a sumelor destinate Obligarilor sau, în cel mai rău caz, la o reducere la zero (anularea Obligațiunilor), însemnând că Obligatarii ar putea să își piardă întreaga investiție sau o parte din aceasta;
- în cazul unei recapitalizări interne, BNR va reduce sau va anula mai întâi fondurile proprii de nivel 1, apoi va reduce, anula, converti instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, apoi instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 (cum sunt Obligațiunile) și alte datorii subordonate în

măsura necesară și în limita capacității acestora (reflectând astfel ierarhia instrumentelor de capital prevăzută în CRD IV și respectând altfel ierarhia creanțelor într-o insolvență obișnuită); există riscul ca Obligațiunile să fie convertite, reduse sau anulate, însemnând că Obligatorii ar putea să își piardă întreaga investiție sau o parte din aceasta; de asemenea, acest risc este unul sporit deoarece datoriile care au un rang *pari passu* cu Obligațiunile pot fi excluse de BNR din recapitalizarea internă în conformitate cu Articolul 44(3) din BRRD și deci primesc un tratament mai favorabil decât Obligațiunile;

- BNR poate urmări să modifice data scadenței Obligațiunilor, să reducă valoarea dobânzii datorate la Obligațiuni sau data la care aceasta devine scadentă (poate inclusiv să suspende temporar plata dobânzii), toate acestea putând afecta negativ valoarea de piață a Obligațiunilor în vederea revânzării și ar putea afecta randamentul Obligațiunilor.

Fiecare dintre măsurile menționate mai sus pot fi adoptate separat sau într-o combinație. Spre exemplu, BNR poate solicita o conversie parțială a Obligațiunilor în acțiuni ordinare ale Emitentului, pe lângă orice depreciere și vânzare a activelor Emitentului.

De asemenea, instrumentul de recapitalizare internă conține un principiu de siguranță expres (cunoscut sub denumirea de „niciun creditor mai defavorizat”).

Exercitarea instrumentului de recapitalizare internă în ceea ce privește Emitentul și Obligațiunile sau orice presupunere privind exercitarea instrumentului de recapitalizare internă ar putea afecta în mod semnificativ drepturile Obligatorilor, prețul sau valoarea investiției lor în Obligațiuni și/sau capacitatea Emitentului de a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul Obligațiunilor și ar putea duce la pierderea unei părți sau a întregii valori a investiției Obligatorilor în Obligațiuni. În plus, chiar și în situațiile în care se stabilește o cerere de despăgubire în temeiul mecanismului de siguranță „niciun creditor mai defavorizat” în baza instrumentului de recapitalizare internă (care are drept scop ca acționarii și creditorii să nu primească un tratament mai puțin favorabil decât ar fi primit în cadrul unei proceduri de insolvență obișnuită ce ar fi afectat entitatea relevantă), în conformitate cu o evaluare efectuată după exercitarea măsurii de rezoluție, este puțin probabil ca o astfel de compensare să fie echivalentă cu pierderile totale suportate de către Obligatorii în cadrul rezoluției și nu poate fi dată nicio garanție că Obligatorii vor intra imediat în posesia unei astfel de compensații. Adoptarea oricărei măsuri în baza Legii privind Redresarea și Rezoluția în ceea ce îl privește pe Emitent sau orice presupunere privind luarea unor astfel de măsuri ar putea afecta negativ semnificativ drepturile Obligatorilor, prețul sau valoarea investiției acestora în Obligațiuni și/sau capacitatea Emitentului de a-și îndeplini obligațiile legate de orice Obligațiuni.

Reducerea valorii și conversia obligatorie a instrumentelor de capital pot afecta Obligațiunile

În temeiul Legii privind Redresarea și Rezoluția BNR, în calitate de autoritate de rezoluție relevantă, are competența să reducă valoarea, sau să convertească în fonduri proprii de nivel 1 de bază, instrumentele de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și instrumentele de fonduri proprii de nivel 2 (cum sunt Obligațiunile) în momentul în care entitatea relevantă devine neviabilă, independent sau împreună cu, exercitarea oricărei opțiuni de rezoluție (cu excepția cazului în care instrumentul de recapitalizare internă va fi utilizat, caz în care un astfel de instrument de capital va fi redus sau convertit în fonduri proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu exercitarea instrumentului de recapitalizare internă, așa cum este descris mai sus, în locul

exercitării obligatorii a competenței de reducere a valorii și de conversie aplicabilă numai instrumentelor de capital).

În scopul aplicării unei astfel de competențe de reducere a valorii și de conversie obligatorie, momentul în care o instituție devine neviabilă este acela în care autoritatea de rezoluție competentă stabilește că entitatea relevantă îndeplinește condițiile pentru rezoluție (dar nu a fost luată nicio măsură de rezoluție) sau că entitatea relevantă nu va mai fi viabilă decât dacă instrumentele de capital relevante sunt reduse sau convertite sau dacă entitatea relevantă solicită un ajutor public extraordinar fără de care autoritatea de rezoluție competentă stabilește că entitatea relevantă nu va mai fi viabilă.

Obligațiunile pot face obiectul reducerii valorii sau conversiei în fonduri proprii de nivel 1 de bază prin aplicarea acestor competențe (fără a fi necesar consimțământul Obligarilor), ceea ce poate duce la pierderea unei părți sau a întregii investiții a acestora. Mecanismul de siguranță „niciun creditor mai defavorizat” s-ar aplica numai în situațiile în care competențele de rezoluție sunt exercitate.

Exercitarea unei astfel de competențe de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital în conformitate cu prevederile Legii privind Redresarea și Rezoluția sau orice presupunere privind o astfel de exercitare ar putea, așadar, să afecteze în mod semnificativ drepturile Obligarilor, prețul sau valoarea investiției lor în astfel de Obligațiuni și/sau capacitatea Emitentului de a-și îndeplini obligațiile în temeiul acestor Obligațiuni.

Legea privind Redresarea și Rezoluția stipulează că deciziile adoptate în temeiul acesteia de către autoritatea de rezoluție competentă vor avea în vedere potențialul impact pe care decizia l-ar putea avea asupra tuturor Statelor Membre în care operează instituția de credit, astfel încât să reducă la minimum efectele negative socioeconomice și asupra stabilității financiare a respectivelor State Membre. Instrumentele de rezoluție protejează interesul public privind stabilitatea financiară și se aplică atunci când se consideră necesar pentru a îndeplini obiectivele de rezoluție, și anume atunci când instituția nu poate fi desființată prin procedura obișnuită a insolvenței din cauza riscului de destabilizare a sistemului financiar.

Obligațiunile sunt subordonate majorității obligațiilor Emitentului

Obligațiunile vor constitui obligații negarantate și subordonate ale Emitentului. În caz de insolvență sau lichidare a Emitentului, toate creanțele cu privire la astfel de Obligațiuni vor avea un rang inferior creanțelor tuturor creditorilor (i) nesubordonați ai Emitentului; (ii) subordonați, însă alții decât cei ale căror creanțe reprezintă, prin lege, sau care, prin condițiile acestora, sunt exprimate ca fiind de același rang (*pari passu*), cu creanțele deținătorilor instrumentelor de fonduri proprii de nivel 2 (cum sunt Obligararii) sau inferioare acestora (prin lege sau prin contract) („**Creditorii Seniori**”). Dacă, în caz de insolvență sau lichidare a Emitentului, activele Emitentului nu sunt suficiente pentru a permite Emitentului să ramburseze integral creanțele Creditorilor Seniori, Obligararii își vor pierde întreaga investiție în Obligațiuni. Dacă există suficiente active care să permită Emitentului să plătească în întregime creanțele Creditorilor Seniori, dar insuficiente pentru a-i permite să plătească creanțele pentru obligațiile ce îi revin în legătură cu Obligațiunile și toate celelalte creanțe care au același rang cu Obligațiunile, Obligararii vor pierde o parte (care poate fi cvasitotalitatea) din investiția lor în Obligațiuni. Remediile în baza Obligațiunilor sunt mai limitate decât cele de care dispun în mod obișnuit creditorii nesubordonați ai Emitentului.

Obligațiunile ar putea să nu fie o investiție potrivită pentru toți investitorii.

Fiecare potențial investor în Obligațiuni trebuie să determine gradul de adecvare al investiției în lumina propriilor împrejurări. În special, fiecare potențial investor ar trebui:

- să aibă cunoștințe și experiență suficiente pentru a face o evaluare semnificativă a avantajelor și riscurilor aferente investiției în Obligațiuni;
- să aibă acces și să dețină instrumente analitice adecvate pentru a evalua, în contextul propriei sale situații financiare specifice, o investiție în Obligațiuni și impactul pe care o astfel de investiție îl va avea asupra portofoliului său global de investiții;
- să dispună de suficiente resurse financiare și de lichiditate pentru a suporta toate riscurile unei investiții în Obligațiuni, inclusiv în cazul în care moneda pentru plata principalului sau a dobânzii este diferită de cea utilizată de potențialul investor;
- să înțeleagă temeinic termenii și condițiile Obligațiunilor și să cunoască comportamentul oricăror indici și piețele financiare relevante; și
- să poată evalua (fie singur, fie cu ajutorul unui consilier financiar) scenarii posibile privind factorii economici, rata dobânzii și alți factori care ar putea afecta investițiile și capacitatea acestora de a suporta riscurile aplicabile.

Potențialii investitori nu ar trebui să investească în Obligațiuni decât dacă au expertiză (fie singuri, fie cu ajutorul unui consilier financiar) pentru a evalua modul în care vor funcționa Obligațiunile în condiții în schimbare, efectele asupra valorii acestor Obligațiuni și impactul pe care aceste investiții îl vor avea asupra portofoliului de investiții al potențialului investor. Activitățile de investiții ale investitorilor fac obiectul legilor și regulamentelor aplicabile investițiilor și / sau analizei sau reglementării de către anumite autorități iar fiecare potențial investor ar trebui să consulte consilierii juridici sau autoritățile de reglementare corespunzătoare.

Valoarea de piață a Obligațiunilor ar putea suferi modificări nefavorabile.

Formarea prețurilor de piață ale Obligațiunilor depinde de mai mulți factori, incluzând, printre altele, (i) schimbarea ratelor dobânzilor de pe piață, (ii) politica băncilor centrale, (iii) evoluțiile economice generale, (iv) rata inflației, (v) lipsa / excesul de cerere pentru tipul relevant de obligațiuni sau (vi) schimbările în sentimentul de încredere al investitorilor. În consecință, Obligatorii sunt expuși riscului evoluției nefavorabile a prețului de piață al Obligațiunilor, care se materializează în cazul în care Obligatorii vând Obligațiunile înainte de scadența lor finală. În cazul în care Obligatorii decid să le dețină până la scadența finală, Obligațiunile vor fi răscumpărate la suma stabilită în termenii relevanți din Termeni și Condiții.

De asemenea, valoarea de piață a Obligațiunilor ar putea scădea dacă solvabilitatea Emitentului se va înrăutăți. Astfel, valoarea de piață a Obligațiunilor va suferi dacă piața percepe Emitentul ca fiind mai puțin probabil să efectueze pe deplin toate obligațiile derivând din Obligațiuni la scadență. Acest lucru ar putea apărea, de exemplu, din cauza materializării oricăror riscuri enumerate în această secțiune. Chiar dacă abilitatea Emitentului de a îndeplini în întregime toate obligațiile care decurg din Obligațiuni atunci când devin scadente nu se diminuează, participanții la piață ar putea totuși să aibă o percepție diferită. În plus, estimarea de către participanții la piață a bonității debitorilor corporativi în general sau a debitorilor care operează în aceeași activitate ca și Emitentul s-ar putea modifica negativ, determinând scăderea valorii de

piață a Obligațiunilor. Dacă se întâmplă vreunul dintre aceste evenimente, terțe părți ar dori să achiziționeze Obligațiunile doar la un preț mai mic decât înainte de materializarea acestor riscuri. În aceste condiții, valoarea de piață a Obligațiunilor ar putea scădea.

În cazul unei răscumpărări anticipate a oricăreia dintre Obligațiuni, există riscul ca Obligatarii să nu poată reinvesti veniturile din Obligațiuni astfel încât să obțină aceeași rată a rentabilității.

Obligatarii sunt supuși riscului ca dobânda obținută dintr-o investiție în Obligațiuni, în cazul unei răscumpărări anticipate a oricăror Obligațiuni, să nu poată fi reinvestită astfel încât să obțină aceeași rată a rentabilității ca cea a Obligațiunilor răscumpărate.

Nu există nicio restricție cu privire la valoarea sau tipul titlurilor de valoare sau datoriilor ulterioare pe care Emitentul sau filialele sale le pot emite, suporta sau garanta

Sub rezerva respectării cerințelor de reglementare aplicabile în ceea ce privește ratele de îndatorare și de capital ale Grupului, nu există nicio restricție privind valoarea sau tipul de titluri de valoare sau datorii suplimentare pe care Emitentul sau filialele sale le pot emite, suporta sau garanta, după caz, care au rang superior, sau *pari passu* cu, Obligațiunile. Emisiunea sau garantarea oricăror astfel de titluri sau datorii ulterioare poate reduce suma recuperabilă de către Obligatari în caz de insolvență sau lichidare a Emitentului și poate limita capacitatea Emitentului de a-și îndeplini obligațiile în baza Obligațiunilor. În plus, Obligațiunile nu conțin nicio restricție privind emisiunea de către Emitent a unor titluri de valoare care pot avea drepturi preferențiale față de Obligațiuni sau a unor titluri de valoare cu prevederi similare sau diferite față de cele descrise în prezentul.

Este posibil ca ratingurile de credit să nu reflecte toate riscurile, acestea nu constituie recomandări pentru cumpărarea sau deținerea de valori mobiliare și pot fi revizuite, suspendate sau retrase în orice moment.

Una sau mai multe agenții independente de rating de credit pot atribui ratinguri de credit Obligațiunilor. Ratingurile de credit abordează capacitatea Emitentului de a-și îndeplini obligațiile în conformitate cu condițiile Obligațiunilor și riscurile de credit pentru a determina probabilitatea ca plățile să se efectueze la scadență în ceea ce privește Obligațiunile. Este posibil ca ratingurile să nu reflecte impactul potențial al tuturor riscurilor legat de structura, piața, alți factori de risc discutați în prezentul și alți factori care ar putea afecta valoarea Obligațiunilor. Un rating de credit nu reprezintă o recomandare de a cumpăra, vinde sau deține titluri de valoare și poate fi revizuit, suspendat sau retras de către agenția de rating în orice moment. Nu se poate garanta că un rating de credit va rămâne constant pentru o anumită perioadă de timp sau că un rating de credit nu va fi redus sau retras în întregime de agenția de rating de credit dacă circumstanțele sale de judecată o justifică în viitor. Suspendarea, reducerea sau retragerea în orice moment a ratingului de credit atribuit Obligațiunilor de către una sau mai multe agenții de rating poate afecta negativ valoarea și tranzacționarea Obligațiunilor.

Transferurile Obligațiunilor vor fi supuse anumitor restricții.

Emitentul nu a acceptat să se înregistreze și nu intenționează să înregistreze Obligațiunile în conformitate cu Legea privind valorile mobiliare din S.U.A. sau cu orice alte legi privind valorile mobiliare ale oricărui stat sau orice altă jurisdicție a Statelor Unite. Obligatarii nu pot oferi spre vânzare Obligațiunile, cu excepția unei scutiri prevăzute de sau a unei tranzacții care nu face obiectul cerințelor de înregistrare ale Legii privind valorile mobiliare din S.U.A. și legilor aplicabile privind valorile mobiliare ale oricărui stat sau oricărei alte

jurisdicții a Statelor Unite. Emitentul nu s-a angajat să înregistreze Obligațiunile sau să efectueze în viitor o ofertă de schimb pentru Obligațiuni. În plus, Emitentul nu a înregistrat și nu intenționează să înregistreze Obligațiunile în conformitate cu legile privind valorile mobiliare ale unei alte țări decât România. Este obligația investitorilor în Obligațiuni de a se asigura că subscrierea lor sau ofertele ulterioare, vânzările sau transferurile ulterioare ale Obligațiunilor din orice țară, alta decât România, respectă toate legile privind valorile mobiliare aplicabile în respectivele jurisdicții.

Obligațiunile pot să nu fie admise sau menținute la tranzacționare la Bursa de Valori București.

Deși Bursa de Valori București a emis aprobarea în principiu pentru admiterea la tranzacționare a Obligațiunilor pe Piața Reglementată administrată de Bursa de Valori București, pentru o asemenea admitere este necesară aprobarea Bursei de Valori București. Pentru Admitere este necesară îndeplinirea mai multor cerințe. Emitentul își propune să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că Obligațiunile sunt admise la tranzacționare pe Piața Reglementată administrată de Bursa de Valori București, cât mai curând posibil după aprobarea Prospectului. Cu toate acestea, nu există nicio garanție că, în cazul în care condițiile de admitere pentru aprobarea de către Bursa de Valori București se modifică, toate aceste condiții privind listarea și/sau condiții de tranzacționare vor fi îndeplinite. În consecință, nu există nicio garanție că Obligațiunile vor fi admise la tranzacționare pe Piața Reglementată administrată de Bursa de Valori București la data estimată sau la o dată ulterioară.

Nu există o piață stabilită de tranzacționare pentru Obligațiuni și nu există nicio asigurare că Obligararii vor putea să le vândă.

Nu există o piață existentă pentru Obligațiuni. Emitentul va face o cerere către BVB să listeze Obligațiunile și să le admită la tranzacționare pe Piața Reglementată, dar nu poate garanta lichiditatea oricărei piețe care se va putea dezvolta pentru Obligațiuni, abilitatea Obligararilor de a vinde asemenea Obligațiuni sau prețul la care aceștia ar putea să vândă astfel de Obligațiuni. Lichiditatea și prețul de tranzacționare viitor al Obligațiunilor depind de mai mulți factori, incluzând, printre altele, ratele dobânzilor aplicabile la un anumit moment, rezultatele activităților, piața valorilor mobiliare similare și condițiile economice generale. În plus, modificările de pe piața globală a titlurilor de creanță și modificările performanței financiare ale Emitentului pe piețele în care își desfășoară activitatea ar putea afecta negativ lichiditatea oricărei piețe de tranzacționare a Obligațiunilor care se va dezvolta și a oricărui preț de tranzacționare cotelat al Obligațiunilor. Drept urmare, Emitentul nu poate asigura că o piață activă de tranzacționare se va dezvolta efectiv pentru Obligațiuni.

Prin urmare, faptul că Obligațiunile ar putea fi listate nu conduce în mod necesar la o lichiditate mai mare comparativ cu instrumentele de datorie nelistate. În cazul în care Obligațiunile nu vor fi tranzacționate pe Piața Reglementată a BVB, este posibil ca informațiile despre prețul Obligațiunilor să fie mai dificil de obținut, ceea ce ar putea afecta negativ lichiditatea Obligațiunilor. Pe o piață ilichidă, există posibilitatea ca un investitor să nu poată vinde Obligațiunile la prețul de piață corect.

Tranzacționarea la Bursa de Valori București poate fi suspendată.

ASF este autorizată să suspende tranzacționarea de valori mobiliare sau să solicite Bursei de Valori București să suspende de la tranzacționare valorile mobiliare tranzacționate pe Bursa de Valori București, dacă continuarea tranzacționării ar afecta negativ interesele investitorilor, pe baza măsurilor luate împotriva manipulării pieței și a tranzacțiilor efectuate pe baza informațiilor privilegiate. Bursa de Valori București trebuie să suspende tranzacționarea cu valori mobiliare care nu îndeplinesc cerințele pieței reglementate,

cu excepția cazului în care o astfel de acțiune ar putea afecta negativ interesele investitorilor sau buna funcționare a pieței. Dacă Bursa de Valori București nu întreprinde astfel de acțiuni, ASF poate cere suspendarea tranzacționării cu valori mobiliare, dacă acest lucru servește funcționării corespunzătoare a pieței și nu afectează interesele investitorilor. De asemenea, Bursa de Valori București are dreptul să suspende de la tranzacționare Obligațiunile în alte circumstanțe, în conformitate cu reglementările sale. Orice suspendare ar putea afecta prețul de tranzacționare al Obligațiunilor și ar afecta transferul acestora.

Este posibil ca potențialii investitori să se confrunte cu riscuri de schimb valutar prin investirea în Obligațiuni

Obligațiunile sunt denominate și plătibile în RON sau echivalentul acestei sume în orice altă monedă. Dacă potențialii investitori își consideră rentabilitatea investițiilor prin referire la o altă monedă decât la RON, o investiție în Obligațiuni implică riscuri legate de schimbul valutar datorate, printre alți factori, posibilelor modificări semnificative ale valorii RON față de moneda la care potențialii investitori își raportează rentabilitatea din cauza factorilor economici, politici sau de altă natură asupra cărora Emitentul nu are control. Deprecierea RON față de altă monedă, în funcție de care investitorii potențiali își măsoară rentabilitatea investițiilor respective, ar putea determina o scădere a randamentului efectiv al Obligațiunilor sub ratele de cupon declarate și ar putea duce la o pierdere pentru investitori atunci când randamentul Obligațiunilor este transpus în moneda în funcție de care acești investitori își măsoară rentabilitatea investițiilor. Pot exista consecințe fiscale pentru potențialii investitori ca urmare a oricăror câștiguri sau pierderi din schimb valutar pentru orice investiție în Obligațiuni.

Obligararii se supun legislației fiscale românești privind tranzacționarea Obligațiunilor și distribuțiile făcute de Emitent în legătură cu acestea

Potențialii Investitori în Obligațiuni pot fi obligați să plătească impozite sau taxe în conformitate cu legile din România. Potențialii Investitori ar trebui să se consulte cu consultanții lor cu privire la consecințele fiscale ale achiziției, deținerii, tranzacționării și răscumpărării Obligațiunilor.

PARTEA A 2 A

DESCRIEREA EMITENTULUI

Informații Generale

Date de identificare

Denumirea legală a Emitentului este Raiffeisen Bank S.A. Emitentul este organizat ca o societate pe acțiuni, fiind înființat în 1990 și își desfășoară activitatea în conformitate cu legislația din România. Emitentul este înregistrat la Oficiul Registrului Comerțului sub numărul J40/44/1991, identificator unic la nivel European (EUID) ROONRC J40/44/1991, cod unic de înregistrare 361820 și este rezident fiscal român. Capitalul social subscris și vărsat al Emitentului este de 1.200.000.000 RON împărțit în 12.000 de acțiuni, fiecare având o valoare nominală de 100.000 RON. Emitentul funcționează pe o perioadă nedeterminată.

Sediul social al Emitentului este situat în Calea Floreasca 246C, Clădirea Sky Tower, etajele 2 – 7, 10 și 15, București, Sector 1, România, număr de telefon: +40 021 306 10 00.

Emitentul a fost înregistrat în Registrul Instituțiilor de Credit ținut de BNR sub nr. RB-PJR-40-009, fiind înmatriculat în respectivul registru la data de 18 februarie 1999 și funcționează în conformitate cu legislația aplicabilă și reglementările emise de BNR.

Istoric

Banca Agricolă S.A. a fost înființată în 1990, conform Legii nr. 15/1990 și H. G. nr. 1196/1990, ca societate pe acțiuni, persoană juridică română. Emitentul a funcționat sub denumirea de Banca Agricolă S.A., având ca acționar majoritar Statul Român (reprezentat de Fondul Proprietății de Stat și, ulterior, de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului („APAPS")), dar având și acționari privați (Fondurile Proprietății Private, transformate ulterior în societăți de investiții financiare și propriii angajați ai băncii).

În 2001, Raiffeisen Zentralbank Oesterreich AG („RZB”), împreună cu Fondul Româno-American pentru Investiții, au depus o ofertă pentru achiziția Băncii Agricole S.A. de la Statul Român, reprezentat de APAPS. Contractul de preluare de către consorțiu a 98% din acțiunile Băncii Agricole S.A. (din care 93,36% urmau să fie deținute de RZB) a fost semnat în aprilie 2001. În iulie 2001, achiziția a fost finalizată. Entitatea nou formată a fost numită Banca Agricolă-Raiffeisen S.A.

În iulie 2002, Banca Agricolă – Raiffeisen S.A. a fuzionat cu Raiffeisenbank (Romania) S.A. – filiala RZB din România. Ca urmare a fuziunii, entitatea a fost denumită Raiffeisen Bank S.A.

Acționarul majoritar al Emitentului este Raiffeisen SEE Region Holding GmbH (care deține o cotă de 99,92% din acțiuni). Raiffeisen SEE Region Holding GmbH este deținută indirect de Raiffeisen Bank International AG (în proporție de 100%).

Evenimente recente care sunt într-o măsură semnificativă relevante pentru evaluarea solvabilității Emitentului

Evoluțiile recente pe plan local și global cauzate de pandemia de COVID-19 adaugă o incertitudine semnificativă în economie, autoritățile luând măsuri rapide și drastice pentru a reduce efectele negative asupra populației și economiei, inclusiv prin acordarea unor stimulente economice semnificative. O descriere mai detaliată referitoare la riscurile asociate COVID-19 pot fi găsite în Partea 1 „*Factori de Risc*”.

Având în vedere natura unică a pandemiei, o evaluare exactă a impactului asupra sistemului economic și asupra solvabilității Emitentului nu este posibilă, numeroase acțiuni de contracarare rapide fiind întreprinse de majoritatea actorilor economici în acest context necunoscut.

Cu toate acestea, considerăm că datorită profilului de creditare prudent, capitalizării bune și lichidității adecvate ale Emitentului, acesta este în măsură să facă față mediului social și economic turbulent din prezent.

Nu există alte evenimente în afară de cele menționate mai sus în trecut și nici nu se estimează că vor avea loc în viitor alte evenimente care ar putea influența într-o manieră semnificativă solvabilitatea Emitentului.

Prezentarea generală a activității

Scopul statutar al Emitentului este acela de a se angaja în orice fel de activități financiar-bancare, inclusiv, fără a se limita la intermedierea monetară, activități specifice domeniului financiar și operațiuni nefinanciare conexe, cum ar fi operațiunile desfășurate în baza unui mandat primit din partea societăților de asigurare sau reasigurare, societăților de credit ipotecar, societăților imobiliare. Obiectul complet al activităților este prevăzut în actul constitutiv care poate fi obținut de la Emitent fără niciun cost.

Emitentul este licențiat de Banca Națională a României să desfășoare activități bancare. Principala activitate a Emitentului este de a furniza servicii bancare curente persoanelor juridice și fizice. Acestea includ deschiderea de conturi, plăți interne și externe, tranzacții de schimb valutar, activități de creditare (inclusiv finanțarea capitalului de lucru și facilități pe termen mediu), garanții bancare și acreditive.

Activitățile Emitentului sunt împărțite în următoarele segmente:

- Retail
- Corporate
- Trezorerie și Piețe de Capital.

Principalele produse și servicii

I. Retail

Persoane fizice

Emitentul oferă beneficii deosebite clienților Persoane Fizice, în conformitate cu orientarea sa către client și poziționarea responsabilă a Emitentului. Obiectivul strategic este acela de a construi parteneriate puternice cu clienții persoane fizice, oferindu-le soluții bancare relevante pentru nevoile de zi cu zi și proiectele de viață semnificative ale acestora, prin crearea împreună cu clienții a viitorului soluțiilor bancare având marca Raiffeisen. În acest sens, Emitentul a implementat un mecanism de colectare a feedback-ului clienților, PULS, care permite îmbunătățirea instantanee a serviciilor și introducerea în timp real a optimizărilor de procese și produse.

Anul 2019 a reprezentat un an cu lansări noi remarcabile pentru clienții noștri, de la posibilitatea de a obține un credit de nevoi personale 100% online, lansarea noilor aplicații de servicii bancare mobile și de internet banking, posibilitatea de a plăti direct cu telefonul atât pe dispozitivele Android (RaiPay), Apple (Apple Pay) cât și pe ceasurile Garmin (Garmin Pay) și până la oferte speciale pentru depozite și refinanțarea creditelor de nevoi personale.

De asemenea, Emitentul rămâne aproape de clienții săi prin implicarea sa în evenimente importante precum Festivalul Neversea, Jazz TM, Festivalul Enescu, Art in the Street, Art Encounters, WebStock, Festivalul Unfinished, Festivalul Undercloud, Maratonul Internațional București și numeroase alte evenimente locale.

Transformarea digitală a experienței bancare zilnice

În anul 2019, Emitentul și-a îmbunătățit semnificativ oferta de servicii pentru clienții Persoane Fizice, concentrându-se pe simplificare și transformare digitală în vederea transformării interacțiunilor clienților cu Emitentul în experiențe ușoare, lipsite de stres. Începând cu aprilie 2019, toți clienții cu un pachet de cont curent beneficiază de comisioane zero pentru retragerile de la bancomatele oricărei bănci din România. Acest lucru vine în completarea beneficiilor existente de comisioane zero din ofertă și se adaugă la prețul preferențial pentru economii, carduri de credit, credite de nevoi personale și descoperit de cont pentru clienții care încasează venituri în contul curent atașat.

Experiența bancară zilnică simplificată cu zero comisioane în cadrul pachetelor de cont curent a fost îmbunătățită prin punerea la dispoziția clienților a noii aplicații de servicii bancare mobile, Smart Mobile și a noii aplicații de internet banking, Raiffeisen Online. Ca noutate, clienții pot accesa noua aplicație de mobile banking chiar de la înscriere. Deși versiunile vechi ale aplicațiilor pot fi utilizate în continuare, pentru o tranziție mai lină, clienții care au descărcat aplicațiile noi beneficiază de avantaje noi, cum ar fi Smart Hour, posibilitatea de a schimba Lei în Euro și Euro în Lei la cursul BNR, între orele 10:00 și 11:00. De asemenea, noile aplicații au afișate toate informațiile despre conturi într-un singur ecran, plăți simplificate și logare 100% online datorită Raiffeisen Smart Token. Noile aplicații sunt dezvoltate intern de echipa de IT a Emitentului, astfel permițând lansarea mai rapidă a noilor funcționalități.

Plățile digitale

Pe tot parcursul anului 2019, Emitentul a continuat să completeze suita lansărilor digitale inovatoare. Pentru a oferi clienților o experiență bancară fără cusur, în conformitate cu nevoile acestora, am adăugat trei alte posibilități de plată pentru clienții noștri: **RaiPay** (aplicație de plată cu telefonul pentru utilizatorii sistemului Android), **Apple Pay** (clienții pot efectua plăți direct cu iPhone-ul sau Apple Watch) și **Garmin Pay** (permite efectuarea de plăți prin intermediul ceasului Garmin).

Încurajarea economiilor digitale & răsplătirea fidelității

În 2019, pentru a răsplăti clienții cu venituri recurente încasate în conturile deschise la Emitent, precum și pentru a încuraja utilizarea canalelor digitale, Emitentul a lansat o campanie promoțională dedicată depozitelor noi. În cadrul acestei campanii, clienții persoane fizice au beneficiat de dobânzi competitive de până la 2,00% pe an pentru depozitele noi deschise pe o durată de 6 luni și până la 2,75% pe an pentru depozitele deschise pe o durată de 12 luni.

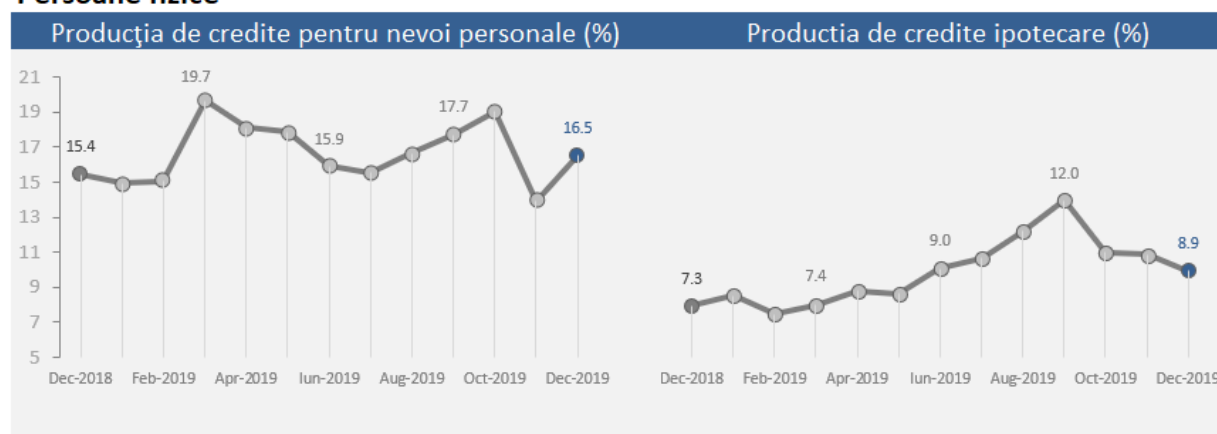
Soluții responsabile de creditare

Emitentul a continuat să investească într-un proces de creditare mai simplu și rapid, lucrând pentru a simplifica experiența clienților atât pentru creditele de nevoi personale cât și pentru creditele ipotecare. În februarie 2019, Emitentul a lansat Flexicredit Online, un flux prin care clienții băncii pot obține 100% online creditul de nevoi personale Flexicredit, în mai puțin de 10 minute.

În ceea ce privește creditele ipotecare, Emitentul are una dintre cele mai competitive oferte de pe piață, și oferă un preț special pentru locuințele de tip Green Homes. Beneficiile pe care clienții le apreciază cel mai mult sunt pre-aprobarea financiară rapidă a creditului ipotecar, în maxim 24 de ore, cu o valabilitate de 90 de zile, precum și o perioadă de grație pentru prima rată, clienții având astfel posibilitatea de a se concentra pe ceea ce este mai important pentru ei, locuința nouă, în această perioadă.

În ciuda noilor condiții de creditare mai restrictive impuse de BNR de la începutul anului 2019, creditele acordate persoanelor fizice au înregistrat o tendință de creștere atât în ceea ce privește volumele noi, cât și cotele de piață – evoluția mai agresivă rezultând în urma unei creșteri de 30% față de anul anterior a creditelor ipotecare, și o cotă de piață de 9%, în timp ce volumele creditelor de nevoi personale au avut o performanță anuală similară cu cea din 2018 toate cu o dobândă fixă și cotă de piață de aproape 17%.

Persoane fizice



Sursa: Emitentul

Rezultatele ultimilor doi ani au indicat o creștere robustă și constantă a activelor brute (9% în 2018 și 8% în 2019). Veniturile brute au înregistrat o evoluție diferită (13% în 2018 și 1% în 2019) în timp ce rata cost/venit a rămas la același nivel.

Segmentul de clienți tineri

Segmentul de tineri a continuat să reprezinte un segment de clienți important pentru Emitent, care acoperă persoanele tinere cu vârsta cuprinsă între 18 și 25 de ani, cu un pachet dedicat de cont curent cu zero costuri bazat doar pe vârstă. În 2019, Emitentul și-a intensificat prezența în 47 de universități din 21 de orașe din întreaga țară.

Clienții Premium

Emitentul se adresează clienților cu potențial ridicat (cu venituri lunare de peste 2.000 de euro sau active în administrarea Grupului cuprinse între 40.000 și 250.000 de euro) prin serviciul Premium Banking. Oferta dedicată acestor clienți are ca principal element de valoare Bancherul Personal, alături de alte beneficii Premium relevante pentru nevoile complexe ale acestor clienți. În 2019, Emitentul a continuat strategia de consolidare a volumelor de business pe acest segment și a portofoliului de clienți, înregistrând o creștere record a numărului de clienți, de peste 17%, față de anul 2018. Mai presus de toate, preocuparea Emitentului a continuat să fie aceea de a le oferi clienților Premium o experiență bancară superioară.

Segmentul Friedrich Wilhelm Raiffeisen (FWR)

Divizia de Private Banking a Emitentului se adresează clienților cu averi ridicate (active în administrarea Grupului de cel puțin 250.000 euro) și administrează active în valoare de peste 1,2 miliarde euro, bucurându-se de un nivel ridicat de recunoaștere a excelenței serviciilor oferite, atât din partea clienților, cât și a pieței financiare. Friedrich Wilhelm Raiffeisen a fost desemnat în 2019 drept “Cel mai bun serviciu de Private Banking din România” de către revista PWM/ The Banker, parte a grupului Financial Times. În anul 2019, Emitentul a continuat îmbunătățirea calității serviciilor oferite segmentului de clienți FWR, prin investiții în digitalizare și capitalul uman.

Întreprinderile mici și mijlocii (IMM)

Având în vedere caracteristicile pieței românești, segmentul de Întreprinderi Mici și Mijlocii, astfel cum este definit în cadrul segmentării de afaceri a Emitentului, cuprinde IMM-uri cu capital privat și cifră de afaceri anuală de până la 5 milioane de euro, inclusiv Liberei Profesiioniști. Prin poziționarea nevoilor clienților în centrul preocupărilor Emitentului și oferirea unor soluții și produse financiare simple de utilizat, Emitentul urmărește să construiască un ecosistem care furnizează toate serviciile financiare necesare pentru desfășurarea activităților antreprenoriale și stabilirea de relații pe termen lung.

Clienții IMM sunt segmentați mai departe în microîntreprinderi (cu cifră de afaceri până la 1 milion de euro) și întreprinderi Mici și Mijlocii cu cifră de afaceri până la 5 milioane de euro, precum și Liberi Profesiioniști pe baza apartenenței lor la asociațiile și organisme respective. Această abordare are ca scop asigurarea unui nivel de servicii personalizate în funcție de profil, dimensiunea activității, complexitatea precum și nevoile tranzacționale și de finanțare a acestora. De asemenea, Emitentul utilizează un model comportamental care vine în sprijinul înțelegerii mai aprofundate a nevoilor, valorilor și așteptărilor clienților din perspectiva interacțiunii bancare. Pe baza acestuia, o serie de produse și servicii sunt permanent adaptate la cerințele specifice diverselor sub-categorii de antreprenori, iar comunicarea cu aceștia este direcționată pe canalele preferate ale acestora.

Din perspectiva modelului de deservire a clienților, consultanții Emitentului (responsabili de clienții IMM și directori de agenții) oferă consiliere financiară și asistență dedicată clienților IMM dintr-o perspectivă de 360 grade pentru identificarea celor mai potrivite soluții financiare și luarea unor decizii pe baza unei informări corecte și cât mai detaliate.

Pe lângă rețeaua de agenții teritoriale, clienții IMM beneficiază de aceeași experiență printr-o gamă largă de canale alternative prin care pot accesa produsele și serviciile Emitentului: mobile banking (Smart Mobile), Internet Banking (Raiffeisen Online) sau soluția de interacțiune la distanță – Interactive Voice Response prin Call Center.

Soluțiile digitale precum Raiffeisen Online și Smart Mobile continuă să fie prioritare, acestea oferind clienților o experiență de utilizare simplă și confortabilă, motiv pentru care eforturile Emitentului se

concentrează pe educația financiară și migrarea către canale alternative. Aceste aplicații vizează îmbunătățirea experienței utilizatorilor, asigură disponibilitatea serviciilor oriunde și oricând, oferind și cele mai reduse costuri pentru operațiunile bancare. Procentul clienților care utilizează canalele digitale a crescut de la 55% în 2018 la 63% la sfârșitul anului 2019, în timp ce volumul operațiunilor bancare efectuate prin intermediul canalelor digitale a ajuns la 94%.

În același timp, în ceea ce privește soluțiile alternative la numerar, numărul de aparate multifuncționale (MFM) utilizate în rețeaua Emitentului a crescut cu 19% pe întreg teritoriul țării, la peste 260 de aparate care permit efectuarea de tranzacții multiple: depunerea și retragerea de numerar, plata facturilor, emiterea de extrase de cont, schimb valutar, etc. În aceste condiții, ponderea activității MFM în totalul tranzacțiilor cu numerar a crescut la 62% (de la 58% în anul 2018).

Optimizarea pachetelor de cont curent a continuat prin includerea încasărilor nelimitate în Lei și a plăților intrabancare electronice în Lei, oferind astfel antreprenorilor avantajul de a efectua toate tranzacțiile cu partenerii de afaceri fără costuri suplimentare, în cazul în care aceștia au conturi bancare deschise la Emitent. De asemenea, gama de beneficii incluse în mod gratuit s-a extins la plăți în valută și tranzacții cu instrumente de debit, pe lângă accesul la principalele canale digitale și la cele mai uzuale tranzacții și servicii bancare (cum ar fi încasări și plăți în lei, depozite în numerar și retrageri la ATM/MFM, tarife preferențiale pentru plățile în valută).

În același timp, soluțiile de finanțare au rămas o nevoie vitală pentru clienții IMM, iar Emitentul a continuat să îi susțină, portofoliul de credite înregistrând o creștere de 4,2% în decembrie 2019, pe fondul consolidării pieței de creditare. În mod proactiv și pe baza datelor disponibile publicului, societăților li s-au oferite alternative de finanțare pre-selectate, atât pentru activitatea curentă cât și pentru cheltuielile de capital.

După lansarea în 2018, ca premieră pe piața bancară românească, recunoscută ca atare în mass-media locală și regională, Emitentul a continuat dezvoltarea platformei online “Factory by Raiffeisen”, dedicată culturii antreprenoriale în general și start-up-urilor în mod specific. În cadrul celei de-a doua ediții a programului, 83 de antreprenori start-up din România au fost selectați pentru a primi credite totale în valoare de 3 milioane Euro. Rezultatele de trei ori mai mari ale celei de-a doua ediții, comparativ cu prima ediție, susțin tendința confirmată de cercetarea Emitentului cu privire la creșterea numărului de angajați care își schimbă statutul în cel de antreprenor. Sprijinul acordat de Emitent a inclus atât pachete de cont curent pentru tranzacțiile zilnice cât și accesul la cursuri și ateliere pentru dezvoltarea afacerilor lor. Sumele finanțate furnizate în cadrul programului “Factory by Raiffeisen” se bazează pe acordul de garantare COSME, oferit de Fondul European de Investiții.

Emitentul și Fondul European de Investiții au continuat colaborarea începută în 2010, prin derularea acordurilor semnate în 2017, în valoare totală de peste 500 milioane de euro (echivalent). Cele două acorduri sunt: Programul UE pentru competitivitatea IMM-urilor (COSME) și „Inițiativa IMM” (SMEi). Ambele inițiative urmăresc să sprijine accesul clienților la finanțare cu ajutorul alternativelor flexibile de garantare, 4.700 de IMM-uri beneficiind de finanțare în baza acestor programe până acum.

Al treilea program în colaborare cu Fondul European de Investiții derulat de Emitent în anul 2019 are la bază un acord în valoare de 30 milioane de euro de finanțare și garantare a împrumuturilor în Lei, pentru investiții și capital de lucru, adresat fermierilor și antreprenorilor din zonele rurale, cu dobândă și costuri subvenționate. Acest nou program pune accent pe stimularea investițiilor agricole în utilaje și echipamente, dar și pe dezvoltarea în general a zonelor rurale și de munte, vizând peste 120 de beneficiari în 2019.

Pe baza tendințelor actuale ale mediului de afaceri, aproximativ 900 de clienți au participat la diverse evenimente de profil, de la networking la prezentări pe teme fiscale și ateliere de leadership. Urmărind

interesul clienților dintr-o perspectivă largă, Emitentul a încheiat un acord de parteneriat cu compania română Keez, un startup de tip AccountingTech, pentru facilitarea accesului clienților IMM la noi soluții tehnologice pentru contabilitatea online, și un parteneriat cu platforma Confidas, care poate fi utilizată ca un sistem de informare sau de avertizare pentru relațiile comerciale.

II. Corporate

Strategia generală a Diviziei Corporate este de a se concentra pe dezvoltarea relațiilor pe termen lung cu ecosistemele economice formate în jurul corporațiilor relevante la nivel macro.

Principalele direcții strategice sunt:

- Concentrarea pe abordarea holistică față de ecosistemele formate în jurul clienților corporativi, adresându-se tuturor membrilor acestora (de exemplu: furnizori, clienți, angajați, acționari, personal de conducere, etc.);
- Continuarea punerii în aplicare a programelor de dezvoltare a afacerilor (de exemplu, dezvoltare financiară, managementul resurselor umane, cercetare, optimizarea proceselor operaționale) pentru clienți, în special pe segmentul Corporații Medii (de exemplu Catalizator, Branduri Românești). Evenimentele au avut, de asemenea, o componentă puternică de conectare pentru schimbul de bune practici;
- Accelerarea programului de eficiență prin:
 - migrarea continuă către canale electronice și/sau centralizarea expertizei;
 - structurarea procesului de vânzări (de exemplu, campania de suplimentare a expunerii, campania de expuneri pre-aprobate);
 - modernizarea infrastructurii informaționale pentru un răspuns mai rapid și mai fiabil la nevoile clientului;
- Asigurarea respectării cerințelor de reglementare locale, internaționale și de grup (de exemplu. Basel III, FATCA -Legea conformității fiscale a conturilor străine din Statele Unite ale Americii), politicile de cunoaștere a clientelei etc.).

Segmentul de Corporații Mari s-a axat pe furnizarea de programe de dezvoltare personalizate pentru clienți, structurate pe expertize în anumite industrii, dezvoltate în experiența anterioară. Maturitatea relațiilor de business ne-a permis să luăm parte la cele mai relevante tranzacții din piață, indiferent de complexitatea structurii.

Concentrându-se pe acoperirea regională a cerințelor clienților, segmentul Corporații Medii și-a continuat eforturile de dezvoltare a comunității de afaceri, încurajând colaborarea și schimbul de bune practici. În urma experiențelor acumulate în anul precedent, platforma Raiffeisen Catalizator a continuat în 2019 și a primit o mare apreciere din partea partenerilor noștri, care au participat în număr mare. În parteneriat cu Ziarul Financiar, experții noștri pe segmentul de Corporații Medii au organizat evenimentul Branduri Românești prin care se încurajează dezvoltarea antreprenorilor locali pe modelele de afaceri cele mai moderne (de exemplu, sustenabilitate).

O atenție deosebită este acordată clienților Grupului Raiffeisen, în cadrul căruia Emitentul și-a consolidat statutul de țară cu potențial de creștere pentru Grupul Raiffeisen.

Structurile de finanțare au susținut efortul de vânzări prin soluții personalizate pentru fiecare partener și au primit o înaltă apreciere din partea clienților, fiind actualizate la caracteristicile macroeconomice actuale.

Emitentul depune eforturi constante pentru a-și îmbunătăți soluțiile de finanțare și, în acest scop, merită menționate eforturile și resursele alocate pentru factoring.

Un rol semnificativ în efortul de creștere a fost continuarea parteneriatului cu investitorii instituționali (de exemplu, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, Banca Europeană de Investiții, Fondul European de Investiții), în special pe segmentul de Corporații Medii. Este important să menționăm și programele COSME și SMEi, unde Emitentul a primit cea mai mare parte a fondurilor alocate, în comparație cu ceilalți participanți la respectivele programe. Divizia Corporații este de asemenea foarte activă în ceea ce privește piețele sindicalizate, cu tranzacții în diferite sectoare economice. Beneficiind de consilierea Grupului Raiffeisen și investind în programe de training prestigioase, Emitentul a reușit să acționeze în diverse roluri în tranzacții complexe și de mari dimensiuni.

Un factor care a contribuit în mod semnificativ la creșterea activelor a fost linia de business Project Finance, cu tranzacții mari în domeniul imobiliar și retail. Expertiza internă a dus la îmbunătățiri majore în ce privește timpul de implementare a unor proiecte din aceste domenii, în ciuda complexității binecunoscute a acestor tipuri de tranzacții.

Realizări importante au fost înregistrate și pe partea activității de tranzacții bancare, plățile online depășind pragul de 95%, în urma eforturilor de optimizare continue în direcția digitalizării și simplificării procesării tranzacțiilor.

Respectarea legislației și reglementărilor naționale și internaționale este o parte importantă din strategia Diviziei Corporații, în scopul de a le oferi clienților cel mai înalt nivel de încredere și siguranță atunci când utilizează serviciile bancare oferite de Emitent. Procesul a fost optimizat pentru a reduce sarcina birocratică, cu toate că cerințele legale au crescut. Emitentul s-a angajat să-și mențină nivelul de respectare a legislației în curs pentru a oferi cea mai bună protecție și securitate în ecosistemul de afaceri.

Rezultatele ultimilor doi ani pe segmentul clienților corporativi au arătat o creștere robustă și constantă a activelor brute ale Emitentului (23% în 2018 și 6% în 2019) și, în consecință, a venitului brut (15% în 2018 și 11% în 2019). Combinată cu o evoluție stabilă a cheltuielilor operaționale, rezistentă la presiunile externe și interne (de exemplu, creșterea salariului minim, creșterea investițiilor). S-au făcut eforturi semnificative pentru îmbunătățirea profilului de risc a portofoliului și reducerea combinată de 52 puncte de bază (12 puncte de bază în 2018 și 40 puncte de bază în 2019) a costului riscului atestă succesul acestor măsuri. Reducerea ratei creditelor neperformante (184 bps în 2018 și 72 bps în anul 2019) este o altă dovadă importantă a solidității modelului de afaceri al Emitentului.

Rezultatul final al activității Emitentului pe segmentul clienților corporativi a crescut de asemenea într-un ritm semnificativ (40% în 2018 și 41% în 2019), oferind confortul financiar necesar pentru continuarea investițiilor în principalul pilon strategic al Emitentului, și anume acela de a fi ecosistemul financiar preferat al clienților.

III. Trezorerie și Piețe de Capital

Trezorerie

Trezoreria (Direcția Managementului Bilanțului și Portofoliului) este responsabilă pentru managementul strategic al activelor și pasivelor Emitentului, cu scopul de a asigura stabilitatea venitului net din dobânzi menținând o poziție sustenabilă de lichiditate pe termen mediu și lung și de capital.

Emitentul gestionează riscul de dobândă cu obiectivul de a reduce volatilitatea venitului net din dobândă și cea a valorii economice a capitalurilor proprii. Strategia este de a investi atât în active cu dobândă fixă, cât

și în active cu dobândă variabilă, având în vedere cadrul aprobat de limite de risc pentru sensibilitatea veniturilor nete din dobânzi și valoarea economică a capitalurilor proprii.

Managementul bilanțului este realizat atât din perspectiva lichidității, cât și a expunerii la riscul de rată a dobânzii, și utilizează o paletă de instrumente, inclusiv un sistem eficient al prețurilor de transfer al fondurilor interne dedicat managementului lichidității și al riscului de rată a dobânzii. Sistemul prețurilor de transfer al fondurilor interne este bazat pe ratele de piață și este conceput să asigure alocarea tuturor costurilor și a beneficiilor către segmentele de business, determinând utilizarea eficientă a lichidității. Ca parte integrantă a cadrului general de management al riscurilor la nivelul Emitentului, activele și pasivele Emitentului sunt modelate și analizate pentru a reflecta în mod adecvat profilul de lichiditate și de risc de dobândă al Emitentului.

Pentru asigurarea unui nivel adecvat de lichiditate în condiții de stres, Emitentul menține o rezervă de lichiditate compusă din active lichide de calitate ridicată (HQLA), incluzând numerar ținut la BNR și obligațiuni eligibile pentru accesarea facilităților de lichiditate ale BNR. Prin menținerea acestei rezerve, Emitentul asigură alinierea la cerințele interne și reglementările de risc de lichiditate pentru condiții de stres.

Rata de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR) reprezintă cerința de reglementare pentru condiții de stres și are ca obiectiv asigurarea unui stoc de active lichide suficiente pentru a îndeplini nevoile de lichiditate în condiții de stres pentru 30 de zile. Conform cerințelor legale aplicabile, Emitentul trebuie să mențină indicatorul LCR peste valoarea minimă de 100%. În cazul Emitentului, nivelul rezervei de lichiditate deținut a fost în sumă de 2.208 mil. EUR în decembrie 2019, valoarea LCR fiind de aproximativ 159%, semnificativ mai mare decât nivelul reglementat.

	DECEMBRIE 2018	DECEMBRIE 2019
Active lichide de calitate ridicată (mil. EUR)	2.016	2.208
Ieșiri nete (mil. EUR)	1.277	1.389
Valoare LCR (%)	158%	159%

Sursa: Emitentul

Trezoreria monitorizează de asemenea managementul finanțării Emitentului, fiind responsabilă pentru dezvoltarea, implementarea și actualizarea periodică a planului de finanțare al Emitentului. De asemenea, echipa responsabilă de managementul finanțării coordonează accesarea și participă la implementarea diferitelor programe dezvoltate de instituțiile financiare internaționale, susținând activitatea segmentelor de activitate ale Emitentului (mai multe detalii în secțiunea privind **Sursele de Finanțare** de mai jos).

Piețe de Capital

Direcția Piețe de Capital (PC) acoperă nevoile clienților Emitentului interesați de produsele piețelor de capital și, de asemenea, gestionează toate riscurile aferente tranzacțiilor desfășurate de clienți, precum și tranzacțiilor cu instrumente financiare. Emitentul acoperă toate segmentele de clienți pentru produsele specifice pe care poate să le vândă pe baza modelului de distribuție aprobat și este de asemenea implicat în tranzacții interbancare pentru a putea gestiona cererea clienților, dar și pentru a-și asuma riscuri în

conformitate cu modelul de tranzacționare și în limitele de risc aprobate specific pentru Direcția Piețe de Capital. Riscurile specifice generate sunt asumate doar în acele produse aprobate, acestea fiind produse simple (chiar și în cazul produselor derivate). Emitentul este unul dintre dealerii primari în relația cu Ministerul Finanțelor și distribuie titluri de stat denumite atât în RON cât și în EUR emise de acesta.

Direcția Piețe de Capital are un set de limite aprobate și, în ceea ce privește expunerea portofoliului, reprezentând mai puțin de 10% din expunerea totală a băncii.

Prin intermediul biroului de tranzacționare, Direcția Piețe de Capital din cadrul Emitentului este activă pe piața de schimb valutar EUR-RON, piața ROMGB și pe piața instrumentelor derivate pe cursul de schimb de tip „plain vanilla” aferente leului.

Având un set clar de reguli și roluri și responsabilități clare, Direcția Piețe de Capital, împreună cu Trezoreria, participă la stabilirea ROBOR ROID și la stabilirea cotațiilor de referință pentru ROMGB (cu privire la aceasta din urmă, doar Direcția Piețe de Capital).

Poziționarea pe piață

Poziția pe piață în funcție de valoarea activelor totale

Clasificare	Bancă	Total active	Cota de piață
1	BT	87,438	18%
2	BCR	74,938	15%
3	BRD	55,853	11%
4	Unicredit	44,541	9%
5	Emitentul	42,879	9%

Sursa: Emitentul.

Notă: Clasificarea este realizată în funcție de totalul activelor în luna decembrie 2019 și se bazează pe datele disponibile publicului la data de 20 martie 2020 – sume exprimate în milioane de lei; Cifrele prezentate în tabel reflectă totalul activelor pentru fiecare bancă la nivel individual și sunt comparate cu cifra privind totalul activelor nete publicată de BNR pentru luna decembrie 2019. Având în vedere că nu există date disponibile, cifra BCR indicată reflectă totalul activelor în grupul BCR.

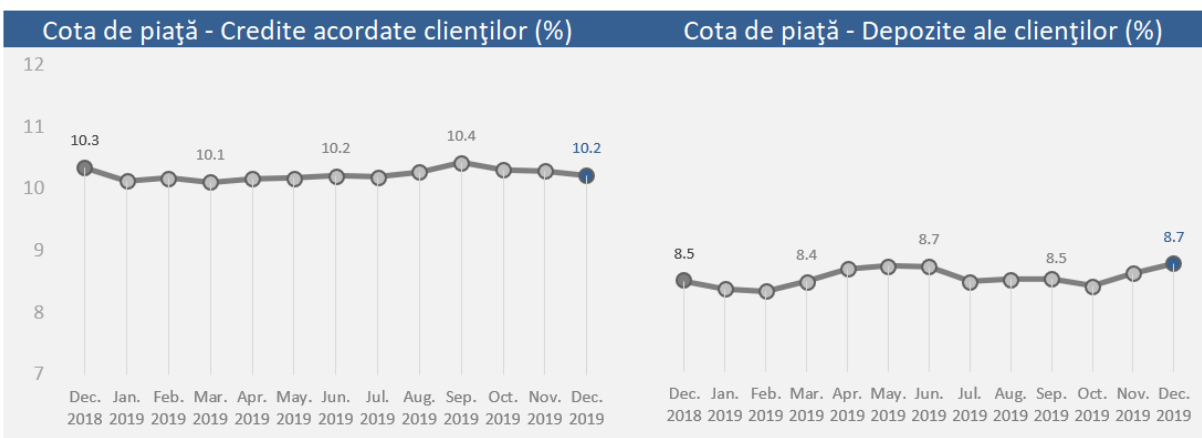
Luând în considerare informațiile disponibile la data acestui Prospect, Emitentul se află pe locul al cincilea pe piață în funcție de totalul activelor. Totalul activelor nete ale sistemului bancar utilizat în acest calcul al cotei de piață a fost de aproximativ 495 miliarde lei, cu precizarea că primele două bănci din sistem și-au asigurat pozițiile de top și cumulează aproape o treime din activele sistemului bancar românesc. Emitentul deține o cotă de piață de 9% cu active totale de aproape 43 de miliarde de lei.

Poziția pe piață în funcție de creditele acordate clienților și depozite ale clienților

Cota de piață a Emitentului în funcție de totalul creditelor este constantă, fiind în jur de 10,2% pe parcursul anului 2019. S-au înregistrat tendințe stabile pentru toate segmentele de activitate, cu o ușoară scădere a cotei de piață a persoanelor juridice provenind de la instituțiile financiare nebancare, unde am înregistrat o scădere treptată a tranzacțiilor reverse repo până la sfârșitul anului. Dacă eliminăm această scădere din tranzacțiile de tip „reverse repo”, cota de piață a Emitentului ar fi câștigat 0,3% prin comparație cu sfârșitul anului 2018.

Din perspectiva segmentelor de piață, o influență pozitivă asupra cotei de piață totale în funcție de creditele acordate clienților provine de la persoanele fizice, atât pe creditele garantate cât și pe cele negarantate, cu o mențiune specială pentru creditele ipotecare unde Emitentul s-a mișcat cu o viteză aproape dublă față de restul participanților din piață. Emitentul a atins un vârf în ceea ce privește creditele ipotecare, cota de piață ajungând la 7,5% în decembrie 2019, cu o creștere constantă de la începutul anului.

În ceea ce privește pasivele, cota de piață a rămas stabilă pe parcursul anului, cu evoluții în concordanță cu tendința pieței atât pentru persoane fizice, cât și pentru persoane juridice. În cadrul acestei structuri, trebuie menționată poziționarea foarte bună a Emitentului în ce privește conturile curente ale clienților de retail, denumite atât în moneda locală cât și în valută, ceea ce dovedește relațiile noastre solide de „bancă de casă”. În ceea ce privește depozitele la termen, am evoluat în concordanță cu tendințele pieței, dar acestea ocupă o poziție mai slabă în raport cu structura generală a pasivelor. Același lucru este valabil în linii mari și pentru persoanele juridice, cu o cotă de piață mai solidă pe conturi curente față de depozite, pe fondul numeroaselor surse de finanțare de care dispunem și al nevoii reduse de depozite negociate.



Sursa: Emitentul și raportările competitorilor; informații disponibile pentru decembrie 2019

Surse de finanțare

Strategia de finanțare

Planul de finanțare reflectă obiectivele de creștere, evoluția bilanțului, necesarul de finanțare și profilul de maturitate, cât și efectele schimbărilor din piață și condițiile impuse de reglementări, toate fiind adaptate ținând cont și de administrarea structurii de capital a Emitentului.

Emitentul are un plan de finanțare strategic, care include următorii trei ani de activitate, un plan care este actualizat de fiecare dată când intervin schimbări majore ale strategiei, dar cel puțin în fiecare an. În plus, la momentul stabilirii bugetului, este întocmit un plan de finanțare anual, detaliat pe fiecare lună, atât pentru elementele bilanțiere în moneda locală cât și pentru cele în valută.

Planul de finanțare pentru anul 2020 este stabilit în funcție de evoluția principalelor elemente bilanțiere, în acord direct cu cerințele de capital, în vederea susținerii planului de afaceri al Emitentului.

La sfârșitul anului 2018, Fondul European de Investiții și Emitentul au semnat un nou acord de finanțare și garantare destinat acordării de împrumuturi pe termen mediu și lung fermierilor și antreprenorilor din zonele rurale, pentru investiții și capital de lucru, în valoare de 30 milioane de euro, în condiții atractive –

dobândă subvenționată și cerințe de garantare reduse. Programul a fost implementat cu succes la începutul anului 2019 și este cel de-al cincilea acord semnat cu această instituție financiară.

În plus, Emitentul a continuat cooperarea de lungă durată cu Fondul European de Investiții în baza Inițiativei IMM (SMEi), un program demarat în parteneriat cu Fondul European de Investiții în anul 2017. În luna mai 2019, volumele inițiale aferente programului au fost alocate integral, iar Emitentul a încheiat un acord cu Fondul European de Investiții de suplimentare pentru creșterea volumelor portofoliului în baza programului.

Surse de finanțare

Bilanțul este finanțat în principal prin depozite de la clienți, împrumuturi pe termen lung (sub forma emisiunilor de obligațiuni, împrumuturi bilaterale și împrumuturi/obligațiuni subordonate) și capital.

Depozite de la clienți

În mii RON	CONSOLIDATE	
	31-Dec-18	31-Dec-19
	auditate	auditate
Rambursabile la cerere		
Clienți retail	13.990.884	17.867.275
Clienți non-retail	6.382.265	7.841.394
Clienți din sectorul public	-	-
	20.373.149	25.708.669
Depozite la termen		
Clienți retail	9.159.442	8.378.420
Clienți non-retail	3.517.463	2.021.422
	12.676.905	10.399.842
Depozite la vedere		
Clienți retail	1.149	3 15
Clienți non-retail	-	-
	1.149	315
Total	33.051.203	36.108.826

Sursa: Emitentul, Situațiile Financiare Anuale Consolidate

Pe lângă principala sursă de finanțare, Emitentul folosește o combinație de alte surse de finanțare, în conformitate cu obiectivele strategiei sale de finanțare, pentru a avea acces continuu la finanțare, la costuri rezonabile și într-o structură adecvată prin diversificarea surselor de finanțare (produse / instituții), conform celor descrise mai jos.

Credite cu rang prioritar de la instituții supranaționale

Emitentul are o relație solidă cu instituțiile supranaționale. În prezent, acesta are două împrumuturi cu rang senior acordate de Banca Europeană de Investiții și de Fondul European de Investiții, atât în euro cât și în lei, după cum urmează:

- un contract în valoare de 30 milioane EUR, semnat cu Banca Europeană de Investiții în 2012, cu scadența în 2020, având un sold de 1,8 milioane EUR la 31 decembrie 2019; și
- un contract în valoare de 308,9 milioane RON, semnat cu Fondul European de Investiții în 2014, cu scadența în 2026, având un sold de 33,2 milioane RON la 31 decembrie 2019.

Instrumente subordonate:

Împrumuturi subordonate

Aceste împrumuturi joacă un rol important atât în structura finanțării, cât și în adecvarea capitalului și sunt, de asemenea, instrumente eligibile pentru scopul MREL. La sfârșitul lunii decembrie 2019, Emitentul avea 3 împrumuturi subordonate de la Raiffeisen Bank International AG („**RBI**”), în valoare totală de 85 milioane EUR:

- un împrumut cu dobândă variabilă în valoare de 20 milioane EUR, semnat în 2014, cu scadența în 2021;
- un împrumut cu dobândă fixă în valoare de 25 milioane EUR, semnat în 2018, cu scadența în 2025; și
- un împrumut cu dobândă variabilă în valoare de 40 milioane EUR, semnat în 2019, cu scadența în 2029.

Obligațiuni subordonate eligibile pentru fonduri proprii de nivel 2

La sfârșitul anului 2019, Emitentul a emis Obligațiunile ca obligațiuni subordonate, în cadrul unui plasament privat, fiind primul instrument eligibil de nivel 2 plasat de Emitent sub forma unor obligațiuni.

Fonduri proprii de nivel 1 suplimentar (AT1)

Emitentul a emis la sfârșitul lunii decembrie 2019 primul instrument de capital tip capital de nivel 1 suplimentar (AT1) din România. Instrumentul în valoare de 50 milioane EUR are o maturitate perpetuă în vederea îmbunătățirii capitalului de nivel 1 și creșterii totalului instrumentelor MREL.

Rating

În aprilie 2020, Moody's a revizuit perspectiva rating-ului Emitentului de la stabilă la negativă, ca urmare a modificării perspectivei ratingului României și a confirmat rating-ul Emitentului la Baa1/ Prime-2 pentru depozitele în monedă locală pe termen lung/scurt și Baa3/ Prime-3 pentru depozitele în valută pe termen lung/scurt.

Strategie/Proiecte

Ca bancă de prim rang, Emitentul își propune să își ajute clienții în atingerea obiectivelor, prin soluții financiare menite să acopere nevoile diverse ale acestora și dezvoltarea în mod durabil de relații bancare la distanță prin intermediul platformelor online. Emitentul își propune să vină în întâmpinarea clienților săi prin soluții simple, avantajoase și ușor de folosit, oferind soluții personalizate segmentelor de clienți prin instrumente personalizate și servicii facile prin canale digitale, cât și prin intermediul angajaților săi, pregătiți să răspundă la nevoile clienților.

Emitentul este dedicat să ofere soluții bancare sustenabile și de calitate pentru clienții săi, prin derularea activității bancare în mod responsabil și prin promovarea unei culturi care se bazează pe responsabilitate, încredere și competență.

Transformarea digitală continuă se află pe agenda de priorități a Emitentului, atunci când este vorba de proiecte de investiții, acesta propunându-și să ofere servicii rapide, fiabile și eficiente clienților săi dinamici, reinventând experiența pe care o au cu o bancă. Emitentul se străduiește în mod continuu să crească responsabil prin sprijinirea dezvoltării economiei prin mijloace specifice și crearea unei infrastructuri mai solide pentru industria serviciilor financiare, inclusiv investiții în îmbunătățirea sistemelor și proceselor sale. În anul 2019, numărul de clienți care utilizează canalele digitale a ajuns la peste 700.000, iar procentul de plăți efectuate pe aceste canale a urcat până la aproape 97%. În tot mai multe unități bancare, operațiunile cu numerar s-au transferat către mașinile multifuncționale (MFM).

Din punct de vedere comercial, Emitentul introduce produse inovatoare și parteneriate pline de satisfacții în interesul clienților săi. Emitentul promovează educația continuă, dezvoltarea și consolidarea legăturilor cu mediul de afaceri din economia reală prin programe precum „Elevator Lab”, care are ca scop construirea modelului bancar al viitorului (programul înregistrând o dezvoltare pozitivă pe tot parcursul anului 2018 și 2019) și programul „Factory by Raiffeisen” un program menit să susțină start-up-urile din mediul local, în timp ce produsele dezvoltate sub garanțiile COSME și SMEi au continuat să ofere condiții de creditare avantajoase persoanelor juridice de tip IMM.

Structura organizațională

Emitentul este o filială a Raiffeisen Bank International AG (în continuare „**RBI**”). RBI este o societate pe acțiuni înființată și funcționând conform legilor din Austria, cu o durată nelimitată de funcționare, cu sediul social în Viena, Austria. RBI este înființată în Austria și înregistrată la Registrul Austriac al societăților de pe lângă curtea comercială din Viena, având numărul de înregistrare FN 122119 m începând cu 9 iulie 1991. Sediul principal și locul principal de desfășurare a activității se află la adresa Am Stadtpark nr. 9, 1030 Viena, Austria.

RBI este o instituție de credit conform par. 1 din Legea austriacă privind Băncile, cu sediul în Viena, Austria, și listată la Bursa de Valori din Viena. RBI consideră Austria, țara în care este o importantă bancă corporate și de investiții, precum și Europa Centrală și de Est (ECE) drept principala sa piață. Subsidiarele sale acoperă 13 țări din regiune. Grupul Raiffeisen include, de asemenea, numeroși alți furnizori de servicii financiare, în domenii precum leasing, managementul activelor sau fuziuni și achiziții. În vederea susținerii activităților sale comerciale, RBI are reprezentanțe și sucursale în locații selectate din Asia și Europa de Vest.

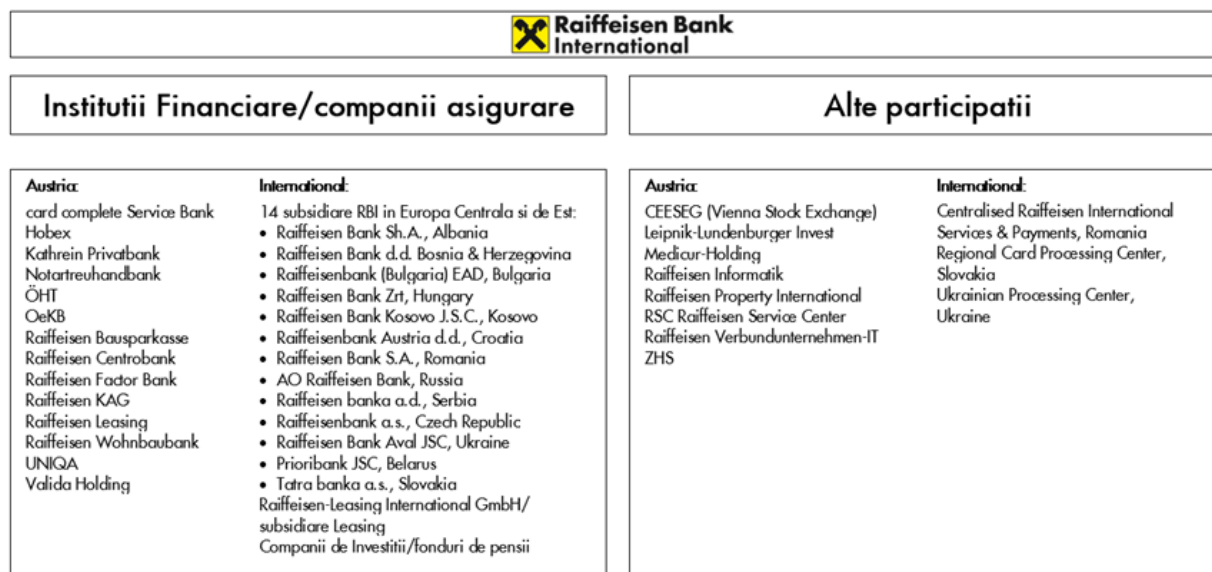
Aproximativ 47.000 de angajați deservesc în jur de 16,7 milioane de clienți în aproximativ 2.000 de unități bancare, marea lor majoritate aflate în ECE. Acțiunile RBI sunt listate la Bursa de Valori din Viena din anul 2005.

RBI este a doua cea mai mare bancă din Austria cu un total al bilanțului de 152,2 miliarde EUR (la 31 decembrie 2019). Băncile Regionale Raiffeisen din Austria (RAIFFEISEN LANDESBANK NIEDERÖSTERREICH-WIEN AG, Raiffeisen-Landesbank Steiermark AG, Raiffeisen Landesbank Oberösterreich Aktiengesellschaft, Raiffeisen Landesbank Tirol AG, Raiffeisenverband Salzburg eGen, Raiffeisenlandesbank Kärnten - Rechenzentrum und Revisionsverband regGenmbH, Raiffeisenlandesbank Burgenland und Revisionsverband regGenmbH și Raiffeisenlandesbank Vorarlberg Waren- und

Revisionsverband regGenmbH) dețin aproximativ 58,8 la sută din acțiuni, restul de aproximativ 41,2 la sută fiind acțiuni dispersate (“free-float”).

RBI era deja prezentă în ECE înainte de începerea procesului de tranziție politică în regiune și de căderea „Cortinei de Fier”: deja în 1986, prima sa filială era înființată în Ungaria. Prin urmare, banca are în spate o experiență bancară de peste 30 de ani în regiune.

Structura Grupului Raiffeisen:



Grupul Raiffeisen este prezent în România prin intermediul filialelor sale, care acoperă diferite segmente ale pieței financiare: sectorul bancar, de administrare a fondurilor de investiții, cel de leasing și cel de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ.

Principalele filiale ale Emitentului

La data prezentului Prospect, Emitentul are următoarele filiale principale:

S.A.I. Raiffeisen Asset Management S.A. este compania specializată în administrarea fondurilor de investiții a Grupului Raiffeisen pe teritoriul României. Obiectivul S.A.I. Raiffeisen Asset Management S.A. este acela de a dezvolta o gamă de produse care să servească cât mai bine îndeplinirii obiectivelor financiare pe care le au clienții noștri. La sfârșitul anului 2019, S.A.I. Raiffeisen Asset Management S.A. era singura societate de administrare a investițiilor din România care gestiona și fonduri deschise de investiții, precum și fonduri de pensii facultative. Capitalul social al societății, în valoare de 10.656.000 lei, este deținut în proporție de 99,99% de Emitent. Activele bilanțiere ale societății s-au ridicat la peste 15,5 milioane de euro la data de 31 decembrie 2019. La sfârșitul anului 2019, S.A.I. Raiffeisen Asset Management S.A. era al doilea jucător de pe piața de administrare a investițiilor, cu o cotă de piață de aproximativ 24% și active în administrare de aproximativ 1,3 miliarde de euro.

Raiffeisen Leasing IFN S.A. reprezintă Grupul pe piața de leasing din România din anul 2002. Compania are un capital social de 14.935.400 lei, oferind servicii de finanțare prin leasing financiar pentru IMM-uri, corporații, și, într-o măsură redusă, pentru persoane fizice.

Compania oferă soluții de finanțare personalizate în Lei sau Euro, cu dobândă fixă sau variabilă, pentru diferite tipuri de proiecte și active, de la autovehicule la echipamente. Oferta Raiffeisen Leasing IFN S.A. este disponibilă în cele peste 350 de agenții ale Emitentului.

În decembrie 2019, Raiffeisen Leasing IFN S.A. deținea active de 235 milioane de euro și avea un număr de aproximativ 10.300 de contracte active.

Aedificium Banca pentru Locuințe S.A. („ABL”) (nume anterior - *Raiffeisen Banca pentru Locuințe S.A.*) este prima bancă de economisire-creditare în domeniul locativ din România, fiind înființată în 2004.

Începând cu anul 2019, societatea este deținută majoritar de Emitent, cu o participație de 99,9993% din întregul capital social, anterior fiind deținută majoritar de societăți nerezidente, parte din Grupul Raiffeisen.

Produsul de economisire-creditare oferit de ABL combină o etapă de economisire cu una de creditare și, pe lângă prima oferită de statul român, ABL oferă dobânzi fixe atât pentru etapa de economisire, cât și pentru cea de creditare.

Sistemul de economisire-creditare pentru domeniul locativ are un puternic rol social, încurajând economisirea pe termen lung și contribuind la îmbunătățirea situației locative din România.

La sfârșitul anului 2019, ABL avea un capital social de 131 milioane de lei și gestiona active în valoare de 398,4 milioane de lei.

În prezent, activitatea ABL este una limitată, ca urmare a litigiului în curs, declanșat ca urmare a presupuselor deficiențe identificate de Curtea de Conturi (a se vedea secțiunea „– Litigii”).

Organe de administrare, de conducere și de supraveghere

Guvernanța corporativă

Emitentul acordă o importanță majoră managementului responsabil și transparent, având ca scop informarea corectă și menținerea încrederii părților cointeresate (nu doar a participanților la piața de capital). Astfel, Emitentul aplică principiile definite în Codul de Guvernanță Corporativă (CGC) al Bursei de Valori București (BVB), care poate fi găsit pe pagina de internet a Bursei – www.bvb.ro.

STRUCTURA DE ADMINISTRARE

Administrarea Emitentului este realizată într-un sistem dualist, format din Directorat și Consiliul de Supraveghere. Sistemul dualist permite segregarea responsabilităților de conducere ale Emitentului – îndeplinite de Directorat – de responsabilitățile de control/supraveghere care sunt îndeplinite de Consiliul de Supraveghere. Sistemul dualist asigură eficientizarea procesului de luare a deciziilor operative, întărind totodată controlul asupra factorilor de decizie.

Consiliul de Supraveghere

Consiliul de Supraveghere exercită un control permanent asupra activității curente de conducere a Emitentului realizată de către Directorat. Consiliul de Supraveghere este format din 9 membri, numiți de Adunarea Generală a Acționarilor prin mandate de 4 ani, cu posibilitatea de a fi realeși pentru perioade suplimentare.

La data acestui Prospect, structura Consiliului de Supraveghere și pregătirea profesională a membrilor săi erau următoarele:

Johann Strobl – Președinte

Doctorat în economie, Universitatea de Economie și Administrarea Afacerilor din Viena, Austria

Hannes Mösenbacher – Vicepreședinte

Doctorat în economie, Universitatea de Economie și Administrarea Afacerilor din Viena

Peter Lennkh – Membru

Master în Economie și Administrarea Afacerilor, Universitatea de Economie și Administrarea Afacerilor din Viena, Austria

Andreas Gschwenter – Membru

MBA la Universitatea din Innsbruck, Austria

Ileana-Anca Ioan – Membru independent

Absolventă a programului de MBA româno-canadian și a Facultății de Automatică a Institutului Politehnic București

Ana Maria Mihăescu – Membru independent

Absolventă a Facultății de Relații Economice Internaționale, Academia de Studii Economice, București

Andrii Stepanenko – Membru

Doctorat în Finanțe, Universitatea Economică de Stat din Kiev, Ucraina

Lukasz Janusz Januszewski – Membru

Masterat în Economie, Universitatea din Varșovia, Polonia

La data de 29 aprilie 2020, adunarea generală ordinară a acționarilor Emitentului a aprobat numirea Dlui. Pedro Miguel Weiss în calitate de membru independent al Consiliului de Supraveghere al Emitentului, ca urmare a demisiei Dlui. Martin Gruell la data de 16 martie 2020. La data acestui Prospect, numirea Dlui. Pedro Miguel Weiss în calitate de membru independent al Consiliului de Supraveghere al Emitentului este în curs de aprobare de către BNR, conform reglementărilor aplicabile.

Principalele atribuții ale Consiliului de Supraveghere sunt următoarele:

- Stabilirea numărului exact de membri ai Directoratului, precum și a competențelor acestora;
- Numirea și revocarea membrilor Directoratului;
- Verificarea conformității cu legea, cu actul constitutiv și cu hotărârile Adunării Generale a operațiunilor de conducere a Emitentului;
- Prezentarea, cel puțin o dată pe an, către Adunarea Generală a Acționarilor, a unui raport cu privire la activitatea de supraveghere desfășurată;
- Convocarea Adunării Generale a Acționarilor în situații excepționale, când interesul Emitentului o cere;
- Înființarea de comitete consultative prevăzute de lege, dar nu numai, așa cum acestea vor fi considerate necesare în vederea desfășurării activităților Emitentului. Comitetele vor fi alcătuite din membri ai Consiliului de Supraveghere;
- Adoptarea și revizuirea periodică a principiilor generale ale politicii de remunerare, precum și implementarea acesteia. Supravegherea directă a remunerării coordonatorilor funcțiilor de administrare a riscurilor și de conformitate.

Consiliul de Supraveghere a înființat un număr de 5 comitete din rândul membrilor săi, și anume: Comitetul de Audit, Comitetul de Nominalizare, Comitetul de Remunerare, Comitetul Executiv de Credite și Comitetul de Risc al Consiliului de Supraveghere.

Directoratul

Directoratul asigură conducerea activității curente a Emitentului și este format din 7 membri, numiți de Consiliul de Supraveghere pentru mandate de până la 4 ani, cu posibilitatea de a fi realeși pentru perioade suplimentare.

La data acestui Prospect, structura Directoratului și pregătirea profesională a membrilor săi erau următoarele:

Steven van Groningen – Președinte

Master în dreptul afacerilor, Universitatea din Leiden, Olanda

James Daniel Stewart, Jr. – Vicepreședinte

Absolvent de finanțe și relații externe al Universității Lehigh-Bethlehem, SUA

Vladimir Kalinov – Vicepreședinte

Absolvent al Institutului de Marketing și Management, New Delhi, și al Facultății de Comerț din cadrul Universității New Delhi, India

Cristian Sporiș – Vicepreședinte

Absolvent al Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de valori, Academia de Studii Economice, București

Mircea Busuioceanu – Vicepreședinte

Absolvent al programului Executive MBA, Universitatea din Sheffield, și al Facultății de Finanțe, Bănci și Contabilitate, Academia de Studii Economice, București

Bogdan Popa – Vicepreședinte

Master în Management Financiar Bancar, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”, Iași, România

Mihail Ion - Vicepreședinte

Doctorat în economie la Academia de Studii Economice, București, și absolvent al Facultății de Finanțe, Asigurări, Bănci și Burse de Valori, specializarea Finanțe și Bănci, Academia de Studii Economice, București

Atribuțiile Directoratului:

- Convoacă Adunarea Generală a Acționarilor în conformitate cu cerințele legale și Actul Constitutiv al Emitentului;
- Stabilește date de referință pentru acționarii care au dreptul să voteze în cadrul Adunării Generale a Acționarilor;
- Formulează propuneri de modificare a Actului Constitutiv al Emitentului;
- Elaborează și supune spre aprobarea Consiliului de Supraveghere, cel puțin la fiecare 3 luni, un raport scris privind conducerea Emitentului, activitatea acestuia și evoluția potențială, precum și

informații cu privire la orice alte probleme care ar putea avea influență semnificativă asupra Emitentului;

- Elaborează și pune periodic la dispoziția Consiliului de Supraveghere un raport privind calitatea managementului conformității, inclusiv evaluarea riscurilor de conformitate;
- Pune la dispoziția Consiliului de Supraveghere situațiile financiare anuale și raportul său de activitate de îndată ce acestea au fost elaborate, împreună cu propunerea sa pentru distribuția profitului, înainte de a supune propunerea respectivă aprobării Adunării Generale a Acționarilor;
- Elaborează și revizuieste periodic, cel puțin o dată pe an, planul de afaceri și politicile și strategiile generale privind activitatea instituției de credit;
- Previzionează planul de investiții și situația veniturilor și le supune aprobării Adunării Generale a Acționarilor.

În ceea ce privește activitatea de recuperare, competențele Directoratului sunt următoarele:

- Evaluează situația financiară efectivă a Emitentului și riscurile potențiale;
- Decide cu privire la inițierea unei măsuri de recuperare;
- Numește echipa de recuperare responsabilă de implementarea măsurii inițiate;
- Monitorizează executarea măsurii inițiate de recuperare și decide cu privire la acțiunile viitoare care vor fi luate.

În conformitate cu Actul Constitutiv, următoarele competențe au fost delegate Directoratului de către Adunarea Generală a Acționarilor.

- Schimbarea sediului la o altă adresă
- Modificarea obiectului de activitate al Emitentului, cu excepția modificării domeniului principal de activitate și a obiectului principal de activitate
- Majorarea capitalului social al Emitentului, cu excepția cazului în care majorarea este făcută prin majorarea valorii nominale a acțiunilor (dacă aceasta nu are loc prin incorporarea rezervelor, beneficiilor și primelor de emisiune), când hotărârea de aprobare a majorării capitalului social trebuie luată de Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor în mod unanim.
- Înființarea și închiderea oricăror unități bancare teritoriale fără personalitate juridică.

Principalele atribuții ale Directoratului:

- Directoratul are toate prerogativele de administrare, dispoziție și de autorizare a tuturor tranzacțiilor din sfera de activitate a Emitentului, și are responsabilități pe linia monitorizării funcționării adecvate și eficiente a sistemului de control intern, cu excepția prerogativelor date de lege sau regulamentele interne ale Emitentului în competența exclusivă a Consiliului de Supraveghere și/sau a Adunării Generale a Acționarilor;
- Ia măsuri pentru adoptarea tuturor hotărârilor legate de implementarea prevederilor planului de activitate și ale bugetului Emitentului;
- Aprobă Regulamentul de Organizare și Funcționare (ROF);
- Aprobă Organigrama Emitentului și structura internă a direcțiilor;

- Aprobă Contractul Colectiv de Muncă (CCM);
- Numește și revocă directorii din cadrul Administrației Centrale și unităților teritoriale, stabilind remunerațiile corespunzătoare – această competență este delegată Vicepreședintelui coordonator al Diviziei Retail pentru unitățile din rețeaua teritorială, indiferent de tip;
- Aprobă achiziția/vânzarea/scoaterea din uz de active;
- Aprobă înființarea/închiderea de noi subsidiare;
- Aprobă majorarea/micșorarea de capital al subsidiarelor;
- Aprobă investiții/dezinvestiții ale Emitentului în alte societăți sau instituții financiare;
- Stabilește competențele privind acordarea de credite (limitele prevăzute pentru Comitetul de Credite);
- Aprobă termenii creditelor acordate terților în relație specială cu Emitentul;
- Stabilește numărul de personal și aprobă politica de salarizare a Emitentului;
- Aprobă normele de creditare pentru salariații Emitentului;
- Înființează comitetele prevăzute de lege și alte comitete din subordinea sa și ratifică decizii ale acestora;
- Aprobă/revizuieste strategiile și politicile Emitentului (inclusiv pe cele aferente riscului) și revizuieste și înaintea spre aprobare Comitetului de Risc al Consiliului de Supraveghere strategia de risc, profilul de risc și manualul de risc al Emitentului, precum și rezultatele evaluării anuale a riscurilor;
- Orice alte competențe exprese precizate de prevederile legale (competențe ce nu pot fi legal delegate).

Directoratul a înființat un număr de 9 comitete, și anume: Comitetul pentru Active și Pasive, Comitetul de Administrare a Riscurilor Semnificative, Comitetul de Credite, Comitetul de Credite Problematică, Comitetul de Credite Persoane Fizice, Comitetul pentru Portofoliul de Proiecte, Comitetul de Norme și Proceduri, Consiliul de Securitate și Comitetul de Investiții și Guvernanță a Produselor.

De menționat este faptul că Directoratul a delegat o serie de competențe, după cum urmează:

Către *Comitetul de Credite* – implementarea politicilor de creditare în limita competențelor acordate și administrarea riscului de credit;

Către *Comitetul de Administrare a Riscurilor Semnificative* – supravegherea implementării și respectării „Principiilor generale de gestionare a riscului” în cadrul Emitentului, cu excepția riscului de lichiditate și a riscului de piață (delegate la Comitetul pentru Active și Pasive) și a riscului de creditare (delegat la Comitetul de Credite);

Către *Comitetul pentru Active și Pasive* – gestionarea bilanțului Emitentului și formularea politicii financiare generale a Emitentului; monitorizarea și stabilirea limitelor riscului de lichiditate și de piață; aprobarea strategiei de prețuri (dobânzi, comisioane și taxe);

Către *Comitetul de Norme și Proceduri* – aprobarea normelor și procedurilor ce urmează a fi aplicate în cadrul Emitentului.

Conflictul de interese

Conflicte de interese potențiale ale organelor de Conducere și Supraveghere

Emitentul nu are cunoștință de niciun conflict de interese nedeclarat sau, respectiv, negestionat, între obligațiile membrilor Consiliului de Supraveghere și/sau ale membrilor Directoratului și interesele acestora private sau de altă natură.

În plus, are prevederi interne în conformitate cu regulamentul BNR nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit, precum și reguli de conformitate (având în vedere dispozițiile legilor române respective, precum și Ghidul EBA privind guvernarea internă (EBA/GL/2017/11), Ghidul comun al ESMA și EBA cu privire la evaluarea adecvării membrilor structurii de conducere și a persoanelor care dețin funcții cheie.

Obiectivul acestora este de a preveni conflictele de interese care pot avea un efect negativ asupra intereselor clienților sau ale Emitentului. În cazul în care sunt identificate conflicte de interese în ceea ce privește membrii Directoratului, ai Consiliului de Supraveghere, vor exista proceduri sau vor fi luate măsuri pentru soluționarea și, în special, pentru declararea unor astfel de conflicte de interese:

- *Ghidurile și regulile referitoare la conflictele reale sau potențiale care pot afecta Emitentul, angajații înșiși (inclusiv conducerea), partenerii/soții acestora, copiii sau alți membri ai familiei care trăiesc în aceeași gospodărie în măsura în care aceste persoane au o relație strânsă cu clienții sau alți parteneri contractuali (în special furnizori) sau emitenți de instrumente financiare.*

Fiecare membru al Directoratului trebuie să declare imediat orice conflict de interese Consiliului de Supraveghere și să îi informeze pe ceilalți membri ai Directoratului despre conflict.

Funcțiile diferite deținute de membrii Consiliului de Supraveghere pot cauza un potențial conflict de interese în anumite circumstanțe. Cu toate acestea, membrii Consiliului de Supraveghere trebuie să raporteze imediat Președintelui Consiliului de Supraveghere orice conflict de interese, în special dacă acesta rezultă ca urmare a serviciilor de consultanță sau ca urmare a deținerii unei funcții în cadrul consiliului de administrație al unui partener de afaceri. În cazul în care Președintele însuși se confruntă cu un conflict de interese, el trebuie să-l raporteze imediat Vicepreședintelui Consiliului de Supraveghere.

Nu există niciun conflict de interese potențial în legătură cu vreun membru al Directoratului sau al Consiliului de Supraveghere între obligațiile sale față de Emitent și obligațiile sale private sau de altă natură. Membrii Directoratului sau al Consiliului de Supraveghere pot încheia tranzacții comerciale cu Grupul Raiffeisen în cursul normal al activității în condiții normale de concurență.

- *Membrii Directoratului Emitentului care fac parte din directoratele sau consiliile de supraveghere sau care îndeplinesc orice funcții similare în cadrul altor societăți/fundații.*

Membrii organelor de administrare, conducere și supraveghere ale Emitentului pot, în anumite cazuri, să se confrunte cu conflicte de interese care rezultă în contextul operațiunilor bancare desfășurate de Emitent în cazul în care Emitentul menține relații de afaceri active cu alte societăți.

În general, membrii organelor executive ale Emitentului care fac parte din consiliile de administrație sau supraveghere din afara Emitentului, inclusiv ale clienților și investitorilor Emitentului, în anumite cazuri, se pot confrunta cu conflicte de interese potențiale dacă Emitentul menține relații de afaceri active cu respectivele societăți.

În temeiul informațiilor disponibile Emitentului la data prezentului Prospect, nu există niciun conflict de interese între obligațiile ce revin membrilor organelor administrative, de conducere sau supraveghere în

temeiul funcției sau poziției deținute în cadrul Emitentului și interesele sau obligațiile private ale acestora.

În măsura în care apar situații care ar putea da naștere unor conflicte de interese, persoanele în cauză vor respecta pe deplin dispozițiile legale privind conflictele de interese, precum și cele aplicabile la nivelul Emitentului, ce reglementează asemenea situații.

Managementul riscului

Grupul abordează riscul într-o manieră prudentă, în concordanță cu obiectivele sale de dezvoltare pe termen lung.

Funcția de management al riscului este independentă de cea comercială și se concentrează asupra administrării și controlului următoarelor riscuri: riscul de credit, riscul de piață, riscul de lichiditate, riscul operațional, riscul reputațional. Organul de conducere este responsabil cu implementarea și monitorizarea cadrului de gestionare a riscurilor de la nivelul Emitentului. În acest scop, acesta a înființat Comitetul pentru Active și Pasive (ALCO), Comitetul de Credit, Comitetul de Credite Problematică și Comitetul de Administrare a Riscurilor Semnificative. Acestea raportează Directoratului și sunt responsabile pentru dezvoltarea și monitorizarea politicilor de gestionare a riscului Emitentului în ariile specificate.

Politicile Emitentului de gestionare a riscului sunt stabilite pentru a identifica și analiza riscurile la care este expus Emitentul, pentru a stabili limitele adecvate de risc și control și a monitoriza riscurile și respectarea limitelor de risc. Politicile și sistemul de gestionare a riscurilor sunt revizuite periodic, pentru a reflecta schimbările în condițiile pieței, produselor și serviciilor oferite.

Odată cu intrarea în vigoare a măsurilor de transpunere naționale privind CRD IV, precum și a întrării în vigoare a CRR (care are aplicabilitate directă), Emitentul raportează către BNR rata privind efectul de levier, rata de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR) și indicatorul de finanțare stabilă netă (NSFR). De asemenea, Emitentul a finalizat în anul 2014 implementarea și raportarea standardelor elaborate de Autoritatea Bancară Europeană privind administrarea expunerilor neperformante și restructurate. De asemenea, Emitentul aplică și respectă reglementările în materia redresării și rezoluției instituțiilor de credit.

Începând cu anul 2018, Emitentul aplică prevederile IFRS 9.

În contextul actual al unui cadru de reglementare complex, Emitentul continuă să depună eforturi pentru adaptarea arhitecturii IT, precum și a politicilor și procedurilor de risc la noile cerințe legislative și la evoluțiile pieței.

A. Principii de administrare a riscurilor

Emitentul a stabilit un set de principii de administrare a riscurilor, precum și proceduri pentru identificarea, măsurarea și monitorizarea acestora, cu scopul de a controla și gestiona riscurile semnificative. Principiile de administrare ale riscurilor sunt stabilite de Directorat și acestea sunt:

- **Conștientizarea riscurilor:** Emitentul menține un mediu în care se promovează o înțelegere și conștientizare deplină ale riscurilor inerente apărute în cursul normal al activității sale. Acest lucru este realizat prin furnizarea de informații relevante, prin procese transparente și prin aplicarea metodelor și instrumentelor adecvate. Ori de câte ori o situație pare neclară, va prevala și se va aplica principiul prudenței.
- **Asumarea riscurilor:** Emitentul promovează o atitudine prudentă în legătură cu asumarea riscurilor și orice asumare a unui risc trebuie să aibă în vedere obținerea unui randament minim. Riscurile sunt asumate de Emitentul așa cum sunt descrise în diferitele strategii și politici de risc existente. Prima de risc trebuie să fie adecvată și suficientă pentru obținerea unui randament minim ajustat la

riscuri. Drept urmare, Emitentul își asumă riscuri în legătură cu activitatea sa doar dacă (i) există metode adecvate pentru evaluarea acelor riscuri și (ii) randamentul estimat depășește pierderile preconizate plus o rată aplicată capitalului utilizat pentru acoperirea pierderilor neașteptate.

- Administrarea riscurilor: Metodele de administrare, limitare și monitorizare a diferitelor riscuri sunt adaptate și în conformitate cu probabilitatea și impactul (materialitatea) unui anumit risc pentru Emitent. Acest lucru înseamnă că Emitentul va folosi metode cu atât mai sofisticate cu cât materialitatea unui risc este mai mare pentru acesta. De asemenea, metodologiile de administrare, control și limitare a riscurilor sunt îmbunătățite în permanență, fie că e vorba de instrumente cantitative sau calitative.
- Cerințe legale: Emitentul aplică în activitatea sa politicile prudențiale în ceea ce privește administrarea riscurilor.
- Abordare integrată: pe baza procesului de evaluare a riscurilor, a rezultat că principalele categorii de riscuri pentru Emitent, atât la nivel individual cât și consolidate, sunt: riscul de credit, riscul de piață, riscul operațional și riscul de lichiditate. Emitentul urmărește integrarea acestor riscuri într-o măsură unică a riscului, care este capitalul economic.
- Tratat unitar: Riscurile sunt tratate unitar atât în calculele ex-ante (atunci când sunt stabilite limitele de risc și alocarea capitalului economic) cât și ex-post (atunci când se determină utilizarea limitelor). Acest lucru permite luarea de măsuri transparente și acceptabile pentru liniile de afaceri în cazul în care riscurile nu se încadrează în limitele stabilite.
- Control independent: Emitentul separă strict și explicit activitățile de asumare a riscurilor de activitățile de administrare și control a riscurilor. Această separare funcțională și organizațională este asigurată la toate nivelurile, inclusiv la nivel de structură de conducere, întrucât Președintele de Risc, responsabil cu administrarea riscurilor, este membru al Directoratului Emitentului.
- Revizuire regulată: Toate Politicile de Risc sunt revizuite cel puțin o dată pe an, în conformitate cu și luând în considerare procesul de bugetare și planificare a activității, ele putând fi revizuite cu frecvență mai mare, dacă apar evenimente care impun această revizuire.
- Produse noi: orice lansare sau introducere a unui produs nou care presupune asumarea de riscuri este precedată de o analiză a riscurilor implicate. Un instrument important în acest proces este PAP – Procesul de Aprobare a Produselor, care acoperă toate aspectele importante referitoare la acel produs (organizare, profitabilitate așteptată, riscuri asociate) și care este aprobat de toate structurile de conducere din bancă, precum și la nivel de Grup.
- Organizarea activității de administrare a riscurilor

Activitatea de administrare a riscurilor este o activitate fundamentală pentru Emitent și de aceea aproape toate structurile Emitentului sunt implicate într-un fel sau altul. Mai jos sunt prezentate principalele structuri împreună cu principalele lor atribuții pe linia administrării riscurilor.

Directoratul asigură organizarea adecvată și dezvoltarea continuă a activității de administrare a riscurilor. Elaborează și revizuieste periodic Planul de Afaceri și Strategia generală a Emitentului, inclusiv aprobarea Profilului și Strategiei de Risc. Acest organ este responsabil pentru stabilirea Țintelor de Capital de Risc și aprobă alocarea capitalului economic și Limitele privind capitalul economic.

Comitete de Risc

Comitetul de Administrare a Riscurilor Semnificative (CARS) aprobă principiile generale de administrare a riscurilor și asigură prin politici, standarde și metode adecvate de gestionare a riscurilor, menținerea riscurilor între limite bine definite. Prin supravegherea implementării acestor politici, standarde și metodologii, CARS asigură prevenirea riscurilor și/sau, atunci când acestea se produc, limitarea impactului lor.

Comitetul pentru Active și Pasive (ALCO) administrează structura bilanțului Emitentului și riscul de lichiditate și definește standardele pentru folosirea prețurilor de transfer intern. În acest context, ALCO joacă un rol important în planificarea finanțării pe termen lung și acoperirea riscurilor de rată a dobânzii și de schimb valutar. În același timp, stabilește și monitorizează limitele pentru riscul de lichiditate și de piață, și gestionează eficient capitalul Emitentului astfel încât să genereze venituri suficiente în concordanță cu parametrii de risc ai Emitentului.

Comitetul de Credite administrează riscul de credit, aprobă politicile de creditare și deciziile de creditare, în conformitate cu competențele de aprobare stabilite.

Comitetul Executiv de Credite este împuternicit să aprobe acordarea creditelor, inclusiv a liniilor de credit și a datoriilor contingente/extrabilanțiere către un singur debitor (sau către unul sau mai mulți debitori parte ai unei „entități economice”) și ia decizii privind riscul de țară, care necesită aprobarea Consiliului de Supraveghere, conform statutului Comitetului de Credite aprobat de Consiliul de Supraveghere.

Comitetul de Risc al Consiliului de Supraveghere oferă consultanță Consiliului de Supraveghere și Directoratului cu privire la strategia și apetitul de risc și asistă cele două organe în implementarea respectivei strategii. De asemenea, Comitetul de Risc al Consiliului de Supraveghere analizează dacă prețurile activelor și pasivelor au luat în considerare modelul de afaceri al Emitentului și strategia de risc a acestuia și prezintă Consiliului de Supraveghere și Directoratului un plan cu acțiuni de remediere, dacă este necesar; examinează dacă sistemul de remunerare ia în considerare riscul, capitalul, lichiditatea, precum și probabilitatea și sincronizarea în timp a obținerii veniturilor.

Profilul de risc general al Emitentului pentru anul 2019 a fost unul moderat. Emitentul definește ca semnificative riscurile care au un impact major asupra poziției financiare sau a reputației Emitentului. Aceste riscuri, care sunt descrise detaliat mai jos, au fost evaluate pentru 2019 la un nivel scăzut, moderat sau moderat spre ridicat. Acest lucru conduce la evaluarea profilului de risc general al Emitentului ca moderat pentru 2019.

Riscul de credit

Riscul de credit este riscul înregistrării unei pierderi ca urmare a incapacității contrapărții de a-și îndeplini obligațiile; această definiție include riscul ca debitorul să nu își poată îndeplini obligațiile de plată (la timp și în sumă totală) din orice motive: neplată, faliment, restricții de transfer și conversie valutară etc. De asemenea, pierderea potențială datorată modificării rating-ului debitorului sau deteriorării situației financiare reprezintă un risc de credit. În plus, riscul rezidual din tehnicile de atenuare a riscului de credit este de asemenea considerat risc de credit, din cauza faptului că valoarea efectivă a garanției ar putea fi mai mică decât cea anticipată. Având în vedere că pierderile din riscul de credit sunt inevitabile în activitatea de creditare, se face diferența între pierderile anticipate și cele neașteptate.

Obiectivul și strategia Emitentului cu privire la riscul de credit sunt formalizate în politicile de creditare specifice pentru fiecare segment de clienți (Corporații, IMM Medii, IMM Micro, LRG și Persoane Fizice) și sunt revizuite și aprobate anual de conducerea Emitentului.

În plus, Emitentul utilizează instrumente și proceduri solide de gestionare a riscului de credit care acoperă procesul de risc de credit de la etapa acordării împrumuturilor până la rambursarea lor, pentru toate segmentele de clienți. Instrumentele și procedurile utilizate de Emitent se concentrează pe evaluarea aprofundată și revizuirea periodică a poziției financiare a clienților și pe capacitatea lor de a susține rambursarea datoriei, inclusiv în condiții de stres aplicate cursului de schimb valutar și ratei dobânzii.

Emitentul aplică o politică de schimb valutar foarte strictă pentru creditele în valută acordate clienților săi. Toți clienții care beneficiază de împrumuturi în valută trebuie să demonstreze acoperirea naturală împotriva riscului valutar sau, în caz contrar, a faptului ca posibilitatea acestora de rambursare a împrumutului rămâne solidă chiar și în condiții de stres aplicate cursului de schimb valutar și ratei dobânzii.

În vederea monitorizării politicii aferente riscului de credit, sunt prezentate rapoarte periodice Comitetului de Credite și conducerii Emitentului. Aceste rapoarte prezintă situația actuală raportată la obiectivele propuse, restricțiile impuse sau recomandările făcute în Politicile de Creditare.

Evoluția portofoliului de credite este analizată lunar în Raportul Lunar al Portofoliului, care include limitele portofoliului și situația cu privire la limitele stabilite pe tip de client (segmente) în politicile de creditare.

În plus, Emitentul efectuează periodic teste de stres pentru a evalua rezistența portofoliului de credite la condițiile de piață nefavorabile și impactul asupra indicatorilor portofoliului de credite.

Analiza riscului de creditare și funcțiile de evaluare pentru toate segmentele de activitate sunt complet centralizate și constituie în prezent un singur punct de referință pentru Emitent. Activitatea legată de riscul de creditare este organizată pe linii de industrie și specializată pe segmente de clienți. Astfel, Emitentul poate reacționa prompt la orice schimbare majoră a mediului micro sau macroeconomic al Emitentului sau al clienților.

Începând cu 2009, Emitentul a implementat un sistem standardizat de avertizare timpurie pentru anumite categorii de clienți non-retail cu credite și pentru clienții retail cu credite. Sistemul monitorizează lunar portofoliul, identifică semnalele de avertizare și le explică. Pe baza acestor indicatori, portofoliul de clienți este împărțit în categorii distincte de risc și sunt propuse acțiuni/strategii pentru clienții identificați ca fiind problematici.

Emitentul a primit aprobarea BNR pentru calcularea cerințelor de capital pentru riscul de credit conform abordării bazate pe modele interne de rating (IRB) începând cu 1 iulie 2009. În ceea ce privește portofoliul de retail, Emitentul a primit aprobarea BNR pentru calcularea cerințelor de capital pentru riscul de credit conform abordării bazate pe modele interne avansate de rating (AIRB) începând cu 1 decembrie 2013.

Riscul de credit general a fost moderat spre ridicat în 2019.

Riscul de piață

În ceea ce privește riscul de piață, Emitentul folosește în prezent abordarea standard pentru calculul cerinței de capital. Managementul riscului de piață se realizează prin intermediul unui sistem de limite de risc de piață și indicatori de avertizare care se aplică expunerilor Emitentului la riscul de rată a dobânzii aferent atât portofoliului de tranzacționare, cât și portofoliului bancar, riscul schimbului valutar și la alte subtipuri de riscuri de piață. Procesul de monitorizare atentă și frecventă a acestor limite stabilite și indicatori de avertizare asigură menținerea unui profil de risc de piață prudent pentru Emitent. Produsele contrapartidelor pe piața locală sunt standard, majoritatea garantate.

Obiectivul și strategia Emitentului în ceea ce privește riscul de piață sunt implementate cu ajutorul politicilor existente și a normelor care reglementează managementul riscului de piață.

Riscul de rată a dobânzii este riscul de pierdere din valoarea de piață a pozițiilor Emitentului care prezintă sensibilitate la rata dobânzii, ca urmare a variațiilor ratei dobânzii.

Pentru Emitent, riscul de rată a dobânzii pentru portofoliul de tranzacționare a fost scăzut spre moderat în 2019. Riscul de rată a dobânzii pentru alte portofolii decât cele de tranzacționare este moderat spre ridicat.

Emitentul a implementat în anul 2018 contabilitatea de acoperire.

Riscul de schimb valutar este riscul de pierdere datorată scăderii valorii activelor și pasivelor, care sunt denominate în diverse valute, altele decât RON, ca urmare a variațiilor ratei de schimb.

Riscul de schimb valutar pentru 2019 a fost unul scăzut spre moderat.

Riscul Operațional

Riscul operațional este definit ca fiind riscul de pierdere determinat fie de utilizarea unor procese, sisteme și resurse umane inadecvate sau care nu și-au îndeplinit funcția în mod corespunzător, fie de evenimente și acțiuni externe.

Începând cu 1 ianuarie 2010, Emitentul determină și raportează cerințele de capital pentru riscul operațional, prin folosirea abordării standard, bazată pe aprobarea BNR din noiembrie 2009.

Această aprobare a fost bazată pe cadrul de gestionare a riscului operațional dezvoltat în cadrul Emitentului folosind trei linii de modele de apărare și instrumente avansate, precum: baza de date de incidente operaționale de risc, indicatorii de risc operațional, scenariile de risc, matricea de evaluare a riscurilor. Cadrul de gestionare a riscului operațional este îmbunătățit în mod continuu, existând o aliniere cu cadrul de gestionare a riscului operațional la nivelul Grupului Raiffeisen, care a primit aprobarea Băncii Centrale Europene în vederea folosirii Abordării de Evaluare Avansată (Advanced Measurement Approach – AMA).

Gestionarea riscului operațional la nivelul Emitentului include identificarea, măsurarea, monitorizarea și controlul riscurilor operaționale și calcularea cerințelor de capital pentru riscul operațional. Emitentul folosește toate instrumentele specifice AMA pentru gestionarea și controlul riscurilor operaționale: colectarea incidentelor, evaluarea anuală a riscurilor, analiza scenariilor.

Riscul operațional pentru anul 2019 a fost unul moderat.

Riscul de lichiditate

Directoratul definește strategia administrării riscului de lichiditate pe baza recomandărilor făcute de unitățile responsabile de managementul lichidității și al finanțării, în cooperare cu aria responsabilă pentru monitorizarea și controlul riscului de lichiditate. Principalele instrumente utilizate în managementul și controlul riscului de lichiditate sunt: raportul de tip ecart de lichiditate, scorecard-ul de lichiditate, raportul de lichiditate statutar, sistemul de avertizare timpurie, rata de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR), testarea internă a poziției de lichiditate în condiții de criză.

Riscul reputațional

Activitatea de control al riscului reputațional se bazează în principal pe aplicare și monitorizare strictă, în conformitate cu următoarele principii: respectarea viziunii, misiunii și valorilor Emitentului, informarea tuturor angajaților despre aspectele relevante ce țin de diminuarea/gestionarea riscului reputațional, respectarea Codului de Conduită, a Regulilor de Etică, prevenirea și combaterea fraudei și a corupției, respectarea regulilor de comunicare internă și externă.

Principalele activități asumate intern se referă la:

- Monitorizarea și înregistrarea evenimentelor de risc reputațional în baza de date dedicată, în termenele agreate;
- Definirea și monitorizarea indicatorilor de avertizare timpurie relevanți pentru riscul reputațional și raportarea acestora către funcția de control a riscurilor, în termenele agreate;
- Propunerea de măsuri adecvate pentru controlul/diminuarea riscului reputațional și acordarea de sprijin în vederea implementării acestor măsuri; și
- Stabilirea unui mediu și unei culturi de conștientizare a riscului reputațional prin comunicarea informațiilor relevante privind riscul reputațional, prin contribuirea la instruirea personalului în domeniul riscului reputațional și prin oferirea de feedback în funcție de datele colectate.

Adecvarea capitalului

Organul de conducere al Emitentului confirmă prin prezenta că la data acestui Prospect, sistemele de administrare a riscurilor la nivelul Emitentului sunt adecvate din perspectiva profilului și strategiei acestuia. De asemenea, organul de conducere al Emitentului confirmă prin prezenta că sistemele de administrare a riscului de lichiditate în vigoare sunt adecvate din perspectiva profilului și strategiei de risc a Emitentului.

Implementarea profilului de risc la nivelul Emitentului este realizată prin stabilirea unei strategii pentru fiecare risc semnificativ și implementarea unor politici corespunzătoare. Emitentul a adoptat politici pentru administrarea riscurilor semnificative, asigurând implementarea profilului de risc adecvat.

Principalul obiectiv al activității de administrare a riscurilor în cadrul Emitentului este menținerea unui nivel adecvat de capital intern în raport cu riscurile asumate, atât din punct de vedere al reglementării (perspectivă de sustenabilitate), cât și economic (perspectiva rating-ului țintă).

Se consideră că o instituție de credit are un nivel de capital adecvat pentru acoperirea riscurilor atunci când capitalul economic este mai mic sau egal cu riscul de capital, pentru toate riscurile.

În 2019, Emitentul și-a îmbunătățit poziția de capital prin emisiunea a două instrumente de capital: un instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar și Obligațiunile, care sunt un instrument de fonduri proprii de nivel 2.

La 31 decembrie 2019, capitalul intern al Grupului (capacitatea de a absorbi riscurile) era în valoare de 5.079 milioane RON, traducându-se într-o sumă de 4.571 milioane RON toleranță la risc, calculată ca 90% din capitalul intern.

Având în vedere că toleranța la risc în sumă de 4.571 milioane RON este mult peste capitalul economic, în valoare de 2.663 milioane RON, la 31 decembrie 2019 Grupul avea un nivel adecvat al capitalului intern pentru a acoperi riscurile.

Structura capitalului la nivel de Grup (nivel sub-consolidat)

Structura capitalurilor (% active ponderate în funcție de risc)	Cerințe conform reglementărilor aplicabile pentru anul 2018	Situația Emitentului în anul 2018	Cerințe conform reglementărilor aplicabile pentru anul 2019	Situația Emitentului în anul 2019
Cerințe SREP (Procesul de verificare și evaluare):				
Fonduri proprii de nivel 1 de bază	6,52%		6,27%	
Fonduri proprii de nivel 1	8,70%		8,48%	
Rata de adecvare a capitalului, din care:	11,60%		11,20%	
<i>SREP</i>	3,60%		3,20%	
Amortizoare de capital	3,88%		4,50%	
Conservare	1,88%		2,50%	
Contraciclic	0,00%		0,00%	
O-SII*	2,00%		2,00%	
Risc sistemic*	2,00%		1,00%	
Total cerințe de capital:				
Fonduri proprii de nivel 1 de bază	10,40%	15,09%	10,77%	14,69%
Fonduri proprii de nivel 1	12,58%	15,09%	12,98%	15,66%
Rata de adecvare a capitalului:	15,48%	17,14%	15,70%	19,41%

* se aplică maximul dintre valoarea amortizorului O-SII și valoarea amortizorului de capital pentru riscul sistemic

Sursa: Emitentul

Structura capitalului Emitentului din perspectiva cerințelor de adecvare a capitalului este una confortabilă, fiind situată la un nivel superior față de cerințele minime. Nivelul actual calculat pentru anul 2019 nu include incorporarea profitului, aprobată prin hotărârea adunării generale a acționarilor din data de 29 aprilie 2020.

Contracte relevante

Emitentul și filialele sale nu au încheiat alte contracte relevante, în afara contractelor încheiate în cursul desfășurării normale a activității, ceea ce ar putea face ca orice membru al grupului Emitentului să aibă o obligație sau un drept esențial pentru posibilitatea Emitentului de a-și îndeplini obligația față de Obligatari.

Informații privind tendințele

Nu s-au înregistrat modificări adverse negative în perspectivele Emitentului și nici modificări semnificative privind performanța Grupului de la încheierea ultimului exercițiu financiar pentru care au fost publicate informații financiare până la data prezentului Prospect.

Ipotezele și perspectivele macroeconomice s-au schimbat în contextul recenteii epidemii de COVID-19. Emitentul va fi, de asemenea, afectat de aceste evoluții, iar perspectivele sale pentru 2020 indică o evoluție în linie cu piața, respectiv o încetinire a creditării și a activității tranzacționale din cauza încrederii scăzute a consumatorilor în viitorul economiei și a unui mediu macroeconomic deteriorat semnificativ, ceea ce va duce la un venit operațional mai mic decât cel prevăzut inițial. Pe lângă impactul negativ asupra veniturilor, Emitentul se așteaptă și la o înrăutățire a profilului de risc într-o economie testată sever, însă amploarea acestei deteriorări este încă dificil de estimat. Cu toate acestea, puterea financiară dovedită a Emitentului, bazată pe fundamente solide și pe o strategie prudentă de administrare a riscurilor, capacitatea excelentă de a genera venituri și baza de capital solidă pledează pentru o viziune optimistă a perspectivelor Emitentului pe termen mediu și lung.

Prin urmare, în ciuda dificultăților actuale cauzate de pandemia de COVID-19 și a efectelor sale asupra economiei, Emitentul încă are o perspectivă pozitivă de creștere pe termen lung, într-o economie în care intermedierea financiară este la cel mai scăzut nivel din UE; creditul furnizor a fost până în prezent mijlocul preferat de finanțare a operațiunilor pentru companiile mici, înainte de împrumuturile bancare, însă acest lucru se poate schimba curând și poate genera o oportunitate semnificativă de creștere sănătoasă pentru sistemul bancar local.

Informații financiare selectate

Informații financiare extrase din Situațiile Financiare Consolidate Anuale

Informațiile financiare selectate sunt extrase din situațiile financiare consolidate și separate la 31 decembrie 2019 și trebuie să fie citite în coroborare cu aceste situații financiare. Situațiile financiare consolidate și separate au fost întocmite în conformitate cu Ordinul nr. 27/2010 al Băncii Naționale a României cu modificările ulterioare, care impune ca aceste situații financiare consolidate și separate să fie conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară adoptate de Uniunea Europeană („IFRS”). Situațiile financiare au fost auditate de un auditor extern.

Situația consolidată a poziției financiare la 31 decembrie 2018 și, respectiv, la 31 decembrie 2019

<i>Mii RON</i>	Grup	
	31 decembrie 2019	31 decembrie 2018
	auditat	auditat
Active		
Numerar și disponibilități la Banca Centrală	6.506.880	7.197.230
Credite și avansuri acordate băncilor evaluate la cost amortizat	207.307	437.854
Derivate deținute pentru managementul riscului	8.843	8.620
Active financiare deținute pentru tranzacționare	402.931	299.045
Active financiare evaluate obligatoriu la valoarea justă prin profit sau pierdere	363.525	380.228

Titluri de datorie evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global	2.398.161	3.204.307
Instrumente de capital evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global	61.902	48.023
Investiții în filiale, asocieri în participație și entități asociate	17.780	24.980
Credite și avansuri acordate clienților evaluate la cost amortizat	27.593.634	26.144.360
Modificările de valoare justă aferente elementelor acoperite - contabilitatea de acoperire	3.204	1.124
Titluri de datorie evaluate la cost amortizat	4.952.776	2.333.367
Creanțe privind impozitul pe profit curent	365	0
Alte active	495.663	302.939
Creanțe privind impozitul amânat	21.175	28.071
Imobilizări corporale și active cu drept de utilizare	588.570	203.274
Imobilizări necorporale	233.512	181.115
Total active	43.856.228	40.794.537
Datorii		
Datorii financiare deținute pentru tranzacționare	15.091	18.322
Derivate deținute pentru managementul riscului	25.304	7.478
Depozite de la bănci	308.670	536.070
Depozite de la clienți	36.108.826	33.051.203
Credite de la bănci și alte instituții financiare	512.962	809.898
Instrumente derivate – contabilitatea de acoperire	3.497	1.433
Datorii privind impozitul pe profit curent	7.413	84.677
Alte datorii	914.721	599.416
Obligațiuni emise	480.617	512.458
Datorii subordonate	408.645	855.678
Provizioane	239.777	133.681
Total datorii	39.025.523	36.610.314
Capitaluri proprii		
Capital social	1.200.000	1.200.000
Alte elemente de capitaluri	238.599	
Rezultat reportat	3.112.004	2.721.294
Alte rezerve	280.102	262.929
Total capitaluri proprii	4.830.705	4.184.223
Total datorii și capitaluri proprii	43.856.228	40.794.537

Sursa: Situațiile Financiare Anuale Consolidate

Situația poziției financiare

În anul 2019, activitatea de creditare a avut o evoluție bună pentru Emitent, înregistrând o creștere de 8% în limite nou aprobate în timp ce utilizările noi din credite au depășit 9,6 miliarde RON (reprezentând o creștere anuală de 13%). Emitentul are astfel un rol activ în creșterea economiei locale prin oferta sa largă de produse care se adaptează nevoilor clienților. De remarcat este accelerarea în ceea ce privește acordarea de credite ipotecare către persoane fizice, care au crescut cu 30% și creditele la termen către persoanele juridice, care au crescut cu 20% față de anul anterior.

În ceea ce privește evoluția portofoliului de împrumuturi nete față de anul 2018, creșterea de 6% a fost influențată negativ de scăderea cu aproximativ 1,1 miliarde RON a soldurilor volatile ale tranzacțiilor de tip reverse repo cu instituțiile financiare nebankare. Excluzând această evoluție, nivelul de creștere a creditelor acordate clienților este de aproximativ 11%. Această creștere a fost obținută echilibrat, pe toate segmentele de clienți și pentru majoritatea produselor din portofoliul Emitentului.

Emitentul a înregistrat rezultate pozitive semnificative în ce privește împrumuturile de investiții acordate persoanelor juridice (acestea au înregistrat o creștere de 22%) și IMM-urilor (care au înregistrat o creștere de 13%), în timp ce segmentul persoane fizice a cunoscut și el o creștere de 10% prin comparație cu împrumuturile nete înregistrate în anul 2018. Emitentul urmărește să furnizeze soluții financiare adecvate, din ce în ce mai convenabile și rapide și să facă tranziția către un proces de creditare complet digitalizat. Acordarea de împrumuturi pentru locuințe a fost deosebit de productivă în anul 2019, înregistrând o creștere de 13% față de anul anterior, în timp ce cererea de pe piață pentru împrumuturi de consum era încă una semnificativă, alimentată de creșterile salariale care au avut loc în economia locală. Nivelul de împrumuturi pentru nevoi personale a crescut în anul 2019 cu 7% comparativ cu 2018.

În ianuarie 2019 au intrat în vigoare schimbări în cerințele de raportare. Implementarea standardului IFRS 16 a generat o creștere a soldului de active față de 2018, în mod specific “imobilizări corporale, echipamente și drepturi de folosință”, iar pe partea pasivelor în “alte datorii” generate de cheltuielile cu chiriile ce au fost înregistrate ca „drepturi de folosință”. Pe partea contului de profit și pierdere efectul rămâne în majoritate pe cheltuieli operaționale cu o alocare dinspre cheltuielile cu chiriile spre depreciere și cheltuieli cu dobânzile. Creșterea înregistrată în rubrica de *Alte active* a fost determinată de înregistrarea sumei de 240,9 milioane RON drept plată anticipată cu privire la obligațiile de plată impuse Emitentului ca urmare a auditului fiscal care a avut loc în perioada decembrie 2017 – mai 2019 (a se vedea secțiunea „ – Litigii”).

Depozitele atrase de la clienți au înregistrat o creștere semnificativă față de finalul anului precedent de aproape 10%, confirmând relația de “bancă de casă” pentru clienții Emitentului și eforturile acestuia de a clădi o fundație solidă pentru evoluția bilanțului.

În 2019, cea mai semnificativă creștere față de 2018 s-a înregistrat pe conturi curente pentru persoane fizice, cu 26%. Această evoluție a fost susținută atât de mărirea salariului mediu în termeni reali de peste 10% în economia locală în 2019, oferta competitivă de pachete de cont curent cu zero comisioane, cât și de încrederea câștigată în timp din partea clienților, ca fiind un partener de nădejde.

Segmentul IMM au avut de asemenea o dezvoltare pozitivă notabilă de 11% față de anul anterior, în cea mai mare parte provenind din soldurile conturilor curente care au crescut cu 15% peste valoarea de anul trecut. Pe segmentul de clienți corporativi Emitentul a înregistrat o scădere de aproape 10% în resurse atrase, ca rezultat al renunțării la depozite negociate, în contextul unui nivel de lichiditate adecvat înregistrat de către Emitent.

Scăderea soldului de datorii subordonate din decembrie 2019 față de decembrie 2018 este o consecință a rambursării anticipate a unui împrumut subordonat în valoare de 100 milioane euro. Emisiunea Obligațiunilor (instrument de fonduri proprii de nivel 2) a fost inclusă în categoria “Obligațiuni emise” în tabelul de mai sus. De asemenea, în luna mai a anului 2019 a ajuns la maturitate emisiunea anterioară de obligațiuni a Emitentului, în valoare de 500 milioane lei.

În ceea ce privește structura denominării pasivelor, raportul dintre RON și valutele străine s-a înclinat în favoarea monedei locale, fiind la finalul anului 2019 de 62/38.

Baza de finanțare a Grupului este solidă, cu acces la surse stabile și diversificate. Grupul dispune în continuare de lichiditate ridicată, finanțându-ne în principal prin depozite, raportul dintre împrumuturi și depozite fiind de 0,76 (în scădere față de valoarea din 2018, de 0,78). Poziția solidă de capital a fost îmbunătățită datorită unor modificări făcute în decembrie 2019, când pentru prima dată în piața din România, Emitentul a emis obligațiuni eligibile pentru fondurile proprii de nivel 1 suplimentar în valoare de 50 milioane de EUR, cu maturitate perpetuă.

Situația consolidată a modificărilor capitalurilor proprii la data de 31 decembrie 2018 și, respectiv la 31 decembrie 2019.

Grup

<i>Mii RON</i>	Capital Social	Alte elemente de capitaluri	Alte rezerve	Rezultatul reportat	Total
		0		2.079.50	
Sold la 1 ianuarie 2018	1.200.000		237.829	5	3.517.334
Profitul net al exercițiului financiar	0	0	0	893.789	893.789
Alte elemente ale rezultatului global, după impozitare	0	0	25.100	0	25.100
Total rezultat global aferent exercițiului financiar, după impozitare	0	0	25.100	893.789	918.889
Distribuirea de dividende	0	0	0	-252.000	-252.000
		0		2.721.29	
Sold la 31 decembrie 2018	1.200.000		262.929	4	4.184.223
		0		2.721.29	
Sold la 1 ianuarie 2019	1.200.000		262.929	4	4.184.223
Emisiuni de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar (Nota 43)		238.599			238.599
Profitul net al exercițiului financiar	0	0		834.710	834.710
Alte elemente ale rezultatului global, după impozitare	0	0	17.173		17.173
Total rezultat global aferent exercițiului financiar, după impozitare	0	0	17.173	834.710	851.883
Distribuirea de dividende	0	0	0	-444.000	-444.000

	238.599	3.112.00	
Sold la 31 decembrie 2019	1.200.000	280.102	4
			4.830.705

Sursa: Situațiile Financiare Anuale Consolidate

Se observă o evoluție pozitivă a soldurilor de capital deținute în anul 2019 de Grup, cu o creștere de 15% față de anul anterior, ajungând la 4.831 milioane RON la finalul exercițiului financiar. Această evoluție a fost influențată de creșterea rezultatului reportat și a emisiunii unui instrument de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. Rezultatul reportat este cu 14% mai mare față de anul anterior, în urma includerii profitului înregistrat pentru anul 2019 în valoare de 835 milioane RON, precum și a plății dividendelor în cuantum 50% din rezultatul anului încheiat la data de 31 decembrie 2018. Realizarea pentru prima dată pe piața din România a emisiunii instrumentului de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar în valoare de 50 milioane EUR sub forma de obligațiuni perpetue, a îmbunătățit în continuare poziția de capital a Grupului, aducând gradul de adecvare a capitalului la nivel de Grup la 19,41%.

Situația consolidată a Contului de Profit sau Pierdere pentru anul care se încheie la 31 decembrie 2018 și, respectiv, la 31 decembrie 2019

<i>Mii RON</i>	Grup	
	2019 auditat	2018 auditat
Venituri din dobânzi	1.920.841	1.675.119
Cheltuieli cu dobânzile	-161.537	-141.857
Venituri nete din dobânzi	1.759.304	1.533.262
Venituri din speze și comisioane	835.416	839.743
Cheltuieli cu speze și comisioane	-251.674	-200.612
Venituri nete din speze și comisioane	583.742	639.131
Venituri nete din tranzacționare	332.812	358.043
Câștiguri nete aferente activelor financiare nedestinate tranzacționării, evaluate obligatoriu la valoarea justă prin profit sau pierdere	40.300	38.811
Câștiguri nete din derecunoașterea activelor financiare evaluate la valoare justă prin alte elemente ale rezultatului global	4.054	480
Câștiguri nete din contabilitatea de acoperire	34	145
Alte venituri operaționale	25.693	26.529
Venituri operaționale	2.745.939	2.596.401
Cheltuieli operaționale	-948.222	-754.116
Cheltuieli salariale	-608.021	-599.863
Cheltuieli nete cu provizioanele pentru deprecierea valorii activelor financiare	-176.429	-176.124
Fond comercial negativ	7.204	0

Câștiguri din participații în filiale, entități asociate și asocieri în participație	1.909	1.027
Profit înainte de impozitare	1.022.380	1.067.325
Cheltuiala cu impozitul pe profit	-187.670	-173.536
Profitul net al exercițiului financiar	834.710	893.789
Elemente care pot fi reclassificate în profit sau pierdere		
Câștiguri nete din evaluarea instrumentelor de datorie evaluate la valoare justă prin alte elemente ale rezultatului global	7.321	21.319
Impozit pe venit aferent pozițiilor de mai sus	-1.171	-3.408
Elemente care nu vor fi reclassificate în profit sau pierdere		
Modificări de valoare justă aferente instrumentelor de capital evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global	13.123	7.872
Impozit pe venit aferent poziției de mai sus	-2.100	-683
Total rezultat global aferent exercițiului financiar, după impozitare	851.883	918.889

Sursa: Situațiile Financiare Anuale Consolidate

Profitul net la nivelul Grupului s-a aflat la un nivel de 835 milioane RON în 2019, acesta fiind al doilea cel mai bun nivel din istoria Emitentului. Variația anuală raportată a profitului indică o scădere cu 7%, dar această scădere a apărut pe fondul mai multor evenimente excepționale, detaliate mai jos (ex., taxa pe activele bancare, provizioane pentru litigii pentru clauze prezumate abuzive, modificări ale metodologiei de provizionare a riscului de credit).

Capacitatea de generare a veniturilor de către Emitent este excelentă, susținută de diversitatea surselor, creșterea volumelor de credite și structura acestora într-un mediu economic în expansiune, cu sentiment favorabil din partea consumatorilor și creșteri cu două cifre a veniturilor populației. Din a doua parte a anului 2017 a fost simțită influența creșterii ratelor de dobândă în monedă locală, însă fără a deteriora profilul de risc; de atunci Emitentul a început să adapteze și dobânzile oferite clienților pentru depozitele denominate în RON.

Venitul net din dobânzi a crescut substanțial în 2019, înregistrând o creștere de 15% față de anul anterior. Această evoluție a fost generată în principal de dinamica portofoliului de credite, care a compensat impactul din contracția marjelor de dobândă, fiind de asemenea susținută de intrări substanțiale în conturile curente ale persoanelor fizice. În al doilea rând, ratele de piață în creștere pentru moneda locală au avut un impact pozitiv asupra venitului net din dobânzi, iar această evoluție a determinat Emitentul să crească ratele de dobândă oferite pentru depozite clienților, cu scopul de a consolida portofoliul de depozite la termen.

Venitul net din comisioane a avut o tendință de scădere în comparație cu anul 2018, înregistrând o scădere de 9%. Acest declin vine ca un efect al implementării soluțiilor de plată accesibile și la prețuri reduse furnizate clienților Emitentului prin canale digitale și creșterii numărului de pachete cu comision 'Zero' oferite persoanelor fizice. Această tendință reprezintă rezultatul eforturilor depuse de Emitent pentru a

consolida relația cu clienții și de a face pași concreți către a oferi servicii avantajoase din punct de vedere al costurilor atât pentru clienți cât și pentru Emitent.

În anul 2019, venitul din tranzacționare a cunoscut o ușoară scădere față de anul 2018, într-un mediu plin de provocări dominat de o volatilitate scăzută și de noi intrări pe piață care au urmărit marje mai mici și s-au străduit să atragă volume. Obiectivul Emitentului rămâne acela de a oferi clienților servicii rapide, ușor de utilizat și avantajoase ca preț și să promoveze canalele digitale ca metodă preferată de tranzacționare a valutelor.

Aplicarea „Taxei pe active” conform OUG 114/2018 (în prezent abrogată), a dus la înregistrarea unui cost suplimentar de aproximativ 50 de milioane de RON în cheltuielile operaționale ale Emitentului. O altă evoluție notabilă care are legătură cu aspecte de reglementare au fost contribuțiile cu 30 de milioane RON mai mari față de anul trecut plătite către Fondurile de Garantare a Depozitelor și cel de Rezoluție Bancară. Alt eveniment excepțional care a avut loc în 2019 cu impact negativ de aproximativ 68 milioane RON este provizionarea prudențială pentru posibile pierderi viitoare ce pot apărea din litigii privind clauze presupus abuzive în contractele de credit cu clienți persoane fizice.

Baza de cost recurentă (eliminând elementele menționate mai sus) indică o creștere de 40 milioane de RON față de perioada anterioară (o creștere de aproximativ 3% față de anul 2018), cu principalele zone de creștere identificate fiind în zona de depreciere IT și costuri salariale. Aceste elemente sunt în linie cu scopul Emitentului de a oferi servicii rapide, accesibile și digitalizate în tot mai mare măsură, în același timp ținând pasul cu direcția pieței cu privire la remunerarea și retenția angajaților. Pe aceeași direcție menționăm faptul că în decursul anului 2019 Emitentul a optimizat rețeaua de sucursale de la 419 la 351 de unități, acordând o atenție sporită unor categorii mari de costuri precum chirii sau costul cu numerarul.

Costul de risc al Grupului a fost afectat în 2019 de schimbări metodologice în calcularea provizioanelor, în timp ce profilul de risc a continuat să se îmbunătățească de la an la an.

Situația consolidată a fluxurilor de numerar la 31 decembrie 2018 și la 31 decembrie 2019.

<i>Mii RON</i>	Grup	
	2019	2018
	auditat	auditat
Fluxuri de numerar din activitatea de exploatare		
Profitul net al exercițiului	834.710	893.789
Ajustări pentru elementele nemonetare:		
Cheltuiala cu amortizarea	230.119	117.313
Pierdere netă din deprecierea activelor financiare -venitul aferent recuperărilor nu este inclus	267.836	256.640
Fond comercial negativ	-7.204	0
Partea Grupului din câștigul entităților afiliate și asocierilor în participație	-1.909	-1.027
Pierdere din vânzarea imobilizărilor corporale și necorporale	31.397	21.475
Cheltuieli nete din provizioane pentru litigii și alte provizioane	96.379	10.258
Cheltuieli cu impozitul pe profit	187.670	173.536

Câştiguri nete aferente activelor financiare nedestinate tranzacţionării, evaluate obligatoriu la valoarea justă prin profit sau pierdere	-40.300	-38.811
Alte ajustări din reevaluarea la valoarea justă	17.603	-30.998
Venituri nete din dobânzi	-1.759.304	-1.533.262
Pierderi din diferenţe de curs nerealizate	5.178	24.238
Venituri din dividende	-1.665	-2.014
Profit din exploatare înainte de variaţia activelor şi datoriilor din exploatare	-139.490	-108.863

Variaţia activelor din exploatare:

(Creşterea)/Descrerea activelor financiare deţinute pentru tranzacţionare şi a derivatelor deţinute pentru managementul riscului	-103.886	-212.747
(Creşterea)/Descrerea creditelor şi avansurilor acordate băncilor evaluate la cost amortizat	437	43.644
(Creşterea) creditelor şi avansurilor acordate clienţilor evaluate la cost amortizat	-1.434.043	-4.630.406
Descrerea titlurilor de datorie evaluate la valoarea justă prin contul de profit şi pierdere	0	1.017.856
(Creşterea) titlurilor de datorie evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global	869.654	-256.797
(Creşterea) titlurilor de datorie evaluate la cost amortizat	-2.320.982	-1.014.854
(Creşterea) altor active	-206.938	-38.001
Încasări în numerar din vânzarea portofoliului de credite	91.407	82.035

Variaţia datoriilor din exploatare:

(Descrerea) datoriilor financiare deţinute pentru tranzacţionare	-3.231	-10.969
Creşterea/(Descrerea) depozitelor de la bănci	-227.400	27.386
Creşterea depozitelor de la clienţi	2.681.001	3.276.360
Creşterea altor datorii	-32.263	62.740
Impozitul pe profit plătit	-261.637	-126.293
Dobândă plătită	-159.803	-140.022
Dobândă încasată	1.696.290	1.635.366

Fluxuri de numerar din activitatea de exploatare	449.116	-393.565
---	----------------	-----------------

Activităţi de investiţii

Încasări în numerar din vânzarea imobilizărilor corporale	375	22.962
Achiziţii de imobilizări corporale	-149.447	-58.133
Achiziţii de imobilizări necorporale	-140.895	-81.844
Încasări din instrumente de capital	-9.471	0
Creşterea investiţiilor în instrumente de capital	0	0
Încasări din vânzarea instrumentelor de capital	9	0
Dividende încasate	1.665	2.014

Fluxuri de numerar utilizate în activitatea de investiții**-297.764****-115.001***Sursa: Situațiile Financiare Anuale Consolidate*

	Grup	
	2019 auditat	2018 auditat
Mii RON		
Activități de finanțare		
Numerar din împrumuturi de la alte bănci	191.172	116.598
Rambursări de împrumuturi de la alte bănci	-297.023	-122.083
Răscumpărări de obligațiuni emise	480.617	0
Răscumpărări de titluri de valoare	-512.458	0
Rambursări de împrumuturi subordonate	-640.287	-116.598
Încasări din emisiunea de instrumente incluse în fondurile proprii de nivel 1 suplimentar	238.599	0
Dividende plătite	-444.000	-252.000
Plăți reprezentând datoria de leasing	-92.181	0
Fluxuri de numerar din activități de finanțare	-1.075.561	-374.083
(Descrăștere) netă a numerarului și echivalentelor de numerar	-924.209	-882.649
Numerar și echivalente numerar la 1 ianuarie	7.633.895	8.516.544
Numerar și echivalente numerar la 31 decembrie	6.709.686	7.633.895

*Sursa: Situațiile Financiare Anuale Consolidate***Analiza numerarului și echivalentelor de numerar**

	Grup	
	2019 auditat	2018 auditat
Mii RON		
Numerarul și echivalentele de numerar sunt compuse din:		
Numerar în casierie	2.701.387	4.235.697
Disponibilități la Banca Centrală	3.805.493	2.961.533
	6.506.880	7.197.230
Credite și avansuri acordate băncilor – maturitate mai mică de 3 luni	202.806	436.665
Numerar și echivalente numerar în situația fluxurilor de trezorerie	6.709.686	7.633.895

Sursa: Situațiile Financiare Anuale Consolidate

Fluxul de numerar net din activități operaționale la nivelul Grupului a evoluat pozitiv în anul 2019 atingând o valoare de 450 milioane RON, Emitentul generând în continuare un profit net solid. Această evoluție a fost influențată de creșteri mai mici la capitolul împrumuturi și avansuri acordate clienților la cost amortizat și garanții ale investițiilor la cost amortizat în anul 2019.

Evoluția portofoliului de împrumuturi nete față de anul 2018 a fost influențată negativ de scăderea cu aproximativ 1,1 miliarde RON în anul 2019 a soldurilor volatile ale tranzacțiilor de tip „reverse repo” cu instituțiile financiare nebancare. Dacă eliminăm această variație, creșterea efectivă în împrumuturi acordate clienților este de aproximativ 11%. De asemenea, creșterea mai mult decât dublă în 2019 față de 2018 a instrumentelor financiare evaluate la cost amortizat a avut un impact pozitiv asupra numerarului din activități operaționale. În același timp, creșterea depozitelor a continuat să fie una puternică și a depășit creșterea la nivelul portofoliului de împrumuturi (inclusiv tranzacțiile reverse repo).

În ceea ce privește ajustările la elementele nelichide realizate pe profitul net pentru anul 2019, s-au înregistrat variații față de anul 2018 datorită majorării cheltuielilor cu deprecierea și a venitului net din dobânzi în anul 2019. Creșterea valorii deprecierei a fost generată de achiziția de mijloace fixe și de punerea în funcțiune a unor active necorporale realizate intern pe timpul anului 2019, dar și de implementarea standardului IFRS 16 începând cu ianuarie 2019. Această schimbare a dus la reclasificarea cheltuielilor cu chiria, transformându-le din cheltuieli operaționale în cheltuieli de depreciere pentru activele privind drepturile de folosință/contractele de leasing.

Fluxurile de numerar din activități de investiții au fost mai mici în anul 2019 față de anul 2018, cheltuiala pe 2019 fiind mai mult decât dublă. Aceasta se datorează creșterii achizițiilor de mijloace fixe în 2019, care au vizat atât active corporale cât și necorporale. Pentru Emitent, anul 2019 a fost marcat de mai multe lansări de soluții digitale, platforme online și beneficii care au completat oferta acestuia, menite să simplifice și să îmbunătățească experiența pe care clienții o au cu Emitentul. Pentru a susține digitalizarea au fost realizate investiții semnificative în modernizarea sucursalelor și în achiziția de automate multifuncționale pentru înlocuirea vechilor ATM-uri și pentru preluarea majorității operațiunilor cu numerar de la sucursale.

Litigii

Emitentul este și a fost implicat în cele douăsprezece luni anterioare datei acestui document, în anumite proceduri judiciare, guvernamentale sau de arbitraj desfășurate în fața unor diverse instanțe și agenții guvernamentale, care au intervenit în desfășurarea normală a activităților, implicând aspecte contractuale sau de altă natură.

Urmează o descriere a celor mai importante proceduri în care Emitentul este implicat la acest moment:

- i. În urma unui control realizat de Curtea de Conturi din România asupra activității Aedificium Banca pentru Locuințe S.A. („**ABL**”), fosta Raiffeisen Banca pentru Locuințe S.A, o bancă de economisire și creditare în domeniul locativ și subsidiară a Emitentului, Curtea de Conturi din România a pretins că au fost identificate mai multe deficiențe și că nu au fost respectate condițiile pentru plata de către bancă a primelor de stat la conturile de economii. Astfel, se pretinde că aceste prime ar trebui să fie returnate. În cazul în care ABL nu reușește să recupereze respectivele sume de la clienții săi ori să furnizeze documente justificative satisfăcătoare, ABL va fi răspunzătoare să plătească respectivele prime. ABL a demarat un litigiu în care a contestat constatările Curții de Conturi din România. ABL a câștigat litigiul pe fond în ceea ce privește deficiențele pretinse cele mai relevante. Cauza se află în procedura apelului la Înalta Curte de Casație și Justiție. Având în vedere cele de mai sus, la data de 31 decembrie 2019, Grupul a constituit un provizion în valoare de 47,9 milioane RON, care reprezintă valoarea eventuală de plată calculată prin raportarea la diferitele scenarii (cu privire la returnarea primelor și a penalităților), ponderate cu probabilitățile asociate materializării lor.
- ii. În octombrie 2017, autoritatea pentru protecția consumatorilor („**ANPC**”) a emis un ordin prin care

cerea Emitentului ca acesta să oprească presupusa sa practică de „a nu își informa clienții despre modificările viitoare ale ratelor dobânzilor percepute clienților” (totuși, ordinul nu implică obligații de restituirea a unor sume de bani sau plăți ce ar trebui realizate de către Emitent). Rata dobânzii era fixă în primul an al împrumutului și variabilă după prima aniversare și, potrivit autorității, Emitentul ar fi știut care era rata care urma să se aplice în viitor. Emitentul a contestat acest ordin și de asemenea a solicitat suspendarea aplicării lui până la obținerea unei decizii definitive cu privire la valabilitatea ordinului. Emitentul a obținut o decizie definitivă de suspendare a aplicării acestuia până la soluționarea definitivă a litigiului. Aceste proceduri sunt în prezent în faza apelului, sentința pronunțată în prima instanță fiind în favoarea ANPC. Emitentul a constituit un provizion pentru acest litigiu, la data de 31 decembrie 2019, valoarea acestui provizion fiind de aproximativ 68 milioane de RON (provizionul a fost constituit ca urmare a sentinței pronunțate în prima instanță).

- iii. În perioada decembrie 2017 – mai 2019, Emitentul a fost supus unui audit fiscal cu privire la impozitul pe profit și impozitul cu reținere la sursă pentru perioada ianuarie 2011 – decembrie 2016, în cadrul căruia principalul aspect verificat de către autoritățile fiscale române a vizat tranzacțiile intragrup efectuate de Emitent cu afiliații săi, în special tranzacțiile financiare. În 2019, în urma acestui audit fiscal, autoritățile fiscale au emis un raport prin care au stabilit o sarcină fiscală extraordinară în valoare de aproximativ 262,4 milioane RON, incluzând impozitul pe profit, impozitul cu reținere la sursă și penalitățile aferente (la data acestui Prospect, Emitentul a achitat întreaga sumă impusă ca urmare a raportului sus-menționat). Emitentul a contestat decizia autorității fiscale în cadrul procedurii preliminară de contencios-administrativ, solicitând anularea acestuia. În perioada ulterioară datei de 31 decembrie 2019 și până la data acestui Prospect, contestația a fost admisă parțial de către autoritatea publică emitentă a raportului, iar sarcina fiscală a fost redusă cu 10% prin raportare la principalul sumei de plată stabilit prin raport. Emitentul va continua demersurile în vederea anulării actului emis de autoritățile fiscale și, respectiv, recuperarea sumei plătite, în fața instanțelor de judecată competente. La data acestui Prospect, Emitentul a recunoscut drept cheltuială suma de aproximativ 21,5 milioane RON în legătură cu aspectele sus-menționate, iar restul sumei de aproximativ 240,9 milioane RON (plătită de Emitent) este reflectată în Situațiile Financiare Anuale Consolidate drept plată anticipată.

Informații despre politicile contabile ale Grupului

Politicile contabile ale Grupului aplicate în vederea întocmirii Situațiilor Financiare Anuale Consolidate cele descrise în Nota 3 din Situațiile Financiare Anuale Consolidate.

PARTEA A 3 A

PREZENTARE GENERALĂ A SECTORULUI SERVICIILOR BANCARE DIN ROMÂNIA

1. PREZENTARE GENERALĂ

Sistemul bancar din România a trecut printr-un proces de consolidare în ultimii ani, marcat de achiziții de portofolii în segmente de activitate specifice, precum și tranzacții de fuziuni și achiziții care au implicat instituții de credit, tendința de consolidare continuând și în 2019. În conformitate cu această tendință, în ultimii ani, numărul băncilor active din România a scăzut treptat de la 43 de bănci înregistrate în 2009 la 34 (dintre care șapte sunt sucursale ale unor bănci străine) la data de 30 septembrie 2019 (Sursa: BNR). În plus, instituțiile de credit din alte State Membre ale UE pot furniza servicii în România pe bază transfrontalieră, fără a stabili o prezență în România. La data prezentului prospect, un număr total de 307 instituții de credit din alte State Membre ale UE au notificat BNR cu privire la intenția lor de a furniza servicii în România pe bază transfrontalieră (Sursa: BNR).

Cota de piață a băncilor cu capital străin (incluzând sucursale ale băncilor străine) a scăzut la 74,1% prin raportare la totalul activelor la 30 septembrie 2019 în comparație cu 75% la 31 decembrie 2018 și 77% la 31 decembrie 2017 pe fondul fuziunilor și achizițiilor din sectorul bancar român. Principalele țări de origine a instituțiilor de credit străine care dețin capital social la băncile din România sunt în prezent Austria, Grecia și Franța (sursa: BNR). La 31 decembrie 2019, sectorul bancar român includea două instituții de credit deținute în întregime sau majoritar de statul român, patru instituții de credit cu capital majoritar privat românesc, 21 instituții de credit cu capital majoritar privat străin și șapte sucursale ale băncilor străine (Sursa: *Asociația Română a Băncilor*).

2. INDICATORI FINANCIARI

Sectorul bancar românesc a înregistrat o creștere pozitivă a creditului, cu o singură cifră în ultimii ani, adică, în perioada cuprinsă între 31 decembrie 2018 și 31 decembrie 2019, sectorul în ansamblu a înregistrat o creștere de 9,8%, activele totale nete fiind în valoare de peste 495 miliarde RON (Sursa: BNR).

Creditele acordate sectorului privat (gospodării și societăți) prevalează cu o pondere de 79% din totalul creditelor acordate, 66,6% din aceste credite fiind exprimate în RON (la septembrie 2019), acestea crescând în proporție de 9,7% în septembrie 2019, comparativ cu anul anterior (Sursa: BNR).

Finanțarea sectorului bancar se bazează pe surse de finanțare de pe piața internă, stocul de depozite ale rezidenților din domeniul privat reprezentând 68% din datoriile din sectorul bancar român (la septembrie 2019). Ambele categorii principale de deponenți, adică gospodăriile și societățile, au contribuit în mod favorabil la expansiunea depozitelor, în special a componentei în monedă națională (LCY) (Sursa: BNR).

Aceste evoluții au consolidat tendința descendentă a raportului credite/depozite aferent sectorului privat care a atins un nivel de 77% în septembrie 2019 (Sursa: BNR).

	2016	2017	2018	2019
Număr de bănci	37	35	34	34
Dintre care sucursale ale băncilor străine	8	7	7	7
Total active nete (milioane RON)	393.647,9	427.792,6	451.169,7	495.297,9
Total credite către rezidenți (milioane RON)	230.586,3	241.873,2	260.165,8	277.236,2

Total credite către sectorul privat – gospodării și entități nefinanciare (milioane RON)	214.678,2	225.978,5	243.753,5	260.807,2
• % din totalul creditelor către rezidenți	93,1%	93,4%	93,7%	94,1%
Credite către sectorul privat – gospodării și entități nefinanciare - în monedă națională (LCY) (milioane RON)	122.573,3	142.035,2	161.510	177.345,0
• % din totalul creditelor către sectorul privat	57,0%	62,8%	66,2%	67,9%
Depozite totale (milioane RON)	393.101,7	411.435,4	431.894,9	450.935,5
Raport credite/depozite	79,05%	74,74%	73,64%	70,98%
Rentabilitatea activelor - ROA	1,1%	1,3%	1,55 %	1,35%
Rentabilitatea capitalului propriu - ROE	10,4%	12,5%	14, 6%	12,3%

Sursa: BNR

Calitatea activelor bancare s-a îmbunătățit în ultimii ani, datorită progreselor înregistrate în curățarea bilanțurilor. După ce în trecut rata creditelor neperformante (pe baza definiției Autorității Bancare Europene) din România a fost cea mai ridicată dintre țările Europei Centrale și de Est, aceasta a scăzut drastic de la 20,7% în decembrie 2014 la 4,1% la 31 decembrie 2019. Acest nivel se află sub pragul roșu al Autorității Bancare Europene (8%) și este mai ridicat decât media UE (3% în iunie 2019). (*Sursa: BNR*).

România se distinge între statele membre ale UE prin eforturile semnificative întreprinse în vederea reducerii ratei creditelor neperformante. Din 2015 până în 2017, vânzările de credite neperformante în România s-au ridicat la 8,5 miliarde EUR, în timp ce în primul semestru al anului 2018, vânzările de credite neperformante au fost estimate la aproximativ 1,01 miliarde EUR în România. Începând cu 2018, nu există informații semnificative disponibile privind vânzările de credite neperformante în România (*Sursa: BNR*).

Eforturile de curățare a bilanțurilor au dat rezultate și în ceea ce privește rentabilitatea sectorului bancar din România care a revenit la valori pozitive în 2015, pe fondul reducerii cheltuielilor nete cu provizioanele după o valoare maximă înregistrată în 2014. Rentabilitatea a fost determinată și de o creștere a profitului operațional pe fondul unui cost redus de finanțare și al unui mediu macroeconomic intern favorabil. Conform BNR, nivelurile ROE înregistrate în 2017 și 2018 au fost de 12,5% și respectiv 14,6% iar în continuare de 12,3% la 31 decembrie 2019. În ceea ce privește eficiența operațională, nivelul global al raportului cost/venituri operaționale în sectorul bancar din România a fost de 192,6% în septembrie 2019. (*Sursa: BNR*)

Conform BNR, indicatorii de adecvare a capitalului sunt la un nivel adecvat, ceea ce contribuie la asigurarea unei capacități bune de absorbție a pierderilor neașteptate și de a susține în continuare împrumuturile. Nivelul mediu al indicatorilor de solvabilitate (rata fondurilor proprii totale de capital de 20,0%, rata fondurilor proprii de nivel 1 de 18,04% la sfârșitul lunii decembrie 2019) plasează sectorul bancar al României în rubrica ce corespunde celui mai redus risc definită de Autoritatea Bancară Europeană (*Sursa: BNR*).

	România			
	2016	2017	2018	2019
Rata fondurilor proprii totale	19,7%	20,0%	20,7%	20,0%
Rata de fonduri proprii de nivel 1(Tier 1 CAR)	17,6%	18,0%	18,6%	18,0%
Indicatorul efectului de levier	8,9%	8,9%	9,3%	9,2%

Sursa: BNR

REGLEMENTAREA ȘI SUPRAVEGHEREA BĂNCILOR ÎN ROMÂNIA

1. Prezentare generală a reglementărilor relevante

1.1. Mediul de reglementare

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, așa cum a fost modificată până la data prezentului Prospect („**Legea Bancară Română**”) stabilește cadrul de reglementare pentru toate tipurile de instituții de credit (bănci, sisteme de economisire și creditare sprijinite de stat în domeniul locativ din România, organizații cooperatiste de credit, bănci de credit ipotecar). Legea nr. 312/2004 privind Statutul BNR, Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată, Legea Română a Insolvenței nr. 85/2014, Legea privind Redresarea și Rezoluția, Regulamentul BNR nr. 4/2005 privind regimul valutar cu modificările ulterioare, Regulamentul BNR nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit sunt alte acte juridice importante ale cadrului de reglementare din domeniul bancar din România.

În plus, regulamentele Uniunii Europene sunt obligatorii în întregime și se aplică direct în România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene. Prin urmare, nu sunt necesare măsuri naționale de transpunere, însă Statele Membre trebuie totuși să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că regulamentele sunt efectiv aplicate în legislația lor națională. Printre aceste regulamente se numără și CRR, care alături de CRD IV, astfel cum a fost transpusă în legea română, sunt de o importanță deosebită pentru sectorul bancar.

1.2. Modificări legislative recente cu impact asupra sectorului bancar

MiFID II

Începând cu 3 ianuarie 2018, cadrul de reglementare al UE stabilit prin Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (Directiva a II-a privind Piețele Instrumentelor financiare sau „**MiFID II**”) și Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (Regulamentul privind Piețele Instrumentelor Financiare sau „**MiFIR**”) au devenit aplicabile.

MiFID II a fost transpus în legislația română prin Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare și de alte regulamente emise de BNR și de ASF.

MiFID II a înlocuit, extins și îmbunătățit reglementările europene anterioare privind piețele instrumentelor financiare, obiectivele sale la nivel înalt fiind o transparență sporită a piețelor, o schimbare la nivelul

tranzacționării în scopul unor piețe mai structurate, informații cu privire la piață cu costuri reduse, îmbunătățirea celei mai bune execuții, comportament de tranzacționare ordonat în cadrul piețelor, costuri mai explicite de tranzacționare și de investiții, raportarea tranzacțiilor. MiFID II conferă puteri mai extinse autorităților de supraveghere și introduce posibilitatea de a impune amenzi mai mari în cazul încălcării prevederilor sale. În conformitate cu MiFID II și MiFIR, regulile privind transparența și supravegherea piețelor financiare, inclusiv a pieței derivatelor, sunt extinse pentru a avea o aplicare mai largă. MiFID II consolidează protecția investitorilor prin introducerea de cerințe de organizare și conduită suplimentare.

MiFID II are un impact semnificativ asupra instituțiilor de credit și a altor instituții financiare din următoarele perspective: strategia și operațiunile lor (de exemplu, redefinește ce tip de produse oferă acestea pe piață - identificarea pieței țintă), interacțiunea cu clienții, clasificarea clienților, dezvoltarea tehnologică datorită cerințelor semnificative de informare și de raportare, pregătirea/instruirea angajaților care oferă informații sau sfaturi despre produse financiare sau servicii de investiții), costuri crescute și cerințe de reglementare sporite.

Directiva privind Serviciile de Plată

Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE („PSD2”) a devenit aplicabilă pe data de 13 ianuarie 2018.

PSD2 a fost transpusă în legislația română prin Legea 209/2019 privind serviciile de plată. Scopul PSD2 este de a asigura fundamentul legal pentru dezvoltarea în continuare a unei piețe interne mai bine integrate pentru plățile electronice în cadrul UE, de a crea reguli clare pentru serviciile de plată cu scopul de a face plățile internaționale (în cadrul UE) la fel de ușoare, de eficiente și de sigure ca la nivel național și urmărește deschiderea piețelor de plăți către noi operatori, care să conducă la creșterea concurenței, creșterea ofertei și prețuri mai bune pentru consumatori. De asemenea, asigură o platformă legală necesară pentru Zona Unică de Plăți în Euro.

PSD2 susține apariția de noi jucători în zona serviciilor de plată și dezvoltarea plăților inovatoare prin mobil și internet în Europa. Instituțiile de credit vor fi obligate să permită accesul la conturile clienților lor pentru așa-numiții furnizori terți de servicii de plată care oferă servicii de inițiere a plăților sau servicii de informare privind contul.

PSD2 este completată de Regulamentul (UE) 2015/751 care stabilește o limită pentru comisioanele de schimb valutar percepute între instituțiile de credit pentru tranzacțiile efectuate prin card. Se preconizează că acestea reduc costurile pentru comercianți în acceptarea cardurilor de debit și de credit ale consumatorilor.

Regulamentul general privind protecția datelor

Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date („GDPR”) a fost adoptat de Parlamentul European în mai 2016 și înlocuiește Directiva din 1995 privind Protecția Datelor 95/46/CE. GDPR a început să producă efecte din data de 25 mai 2018.

Societățile trebuie să aplice GDPR în măsura în care procesează date cu caracter personal ale persoanelor vizate din UE pentru bunurile sau serviciile oferite în UE și / sau pentru monitorizarea comportamentului persoanelor vizate din UE care se desfășoară în UE.

GDPR introduce noi cerințe și provocări mai stricte de protecție a datelor, susținute de amenzi extrem de mari de până la 4% din cifra de afaceri anuală totală la nivel mondial sau de 20 de milioane de euro pentru nerespectare.

Obiectivele la nivel general ale regulamentului se referă în principal la:

- Un cadru legal armonizat care să conducă la o aplicare uniformă a normelor în beneficiul pieței unice digitale a UE. Aceasta presupune aplicarea unui singur set de reguli pentru populație și societăți;
- Un nivel de egalitate pentru toate societățile care operează pe piața UE. GDPR impune societăților din afara UE să aplice aceleași reguli ca și societățile cu sediul în UE, dacă oferă bunuri și servicii legate de datele cu caracter personal sau monitorizează comportamentul persoanelor fizice din UE;
- Mai multe drepturi pentru persoanele fizice: GDPR introduce noi cerințe de transparență; mai multe drepturi de informare, acces și ștergere („dreptul de a fi uitat”); tăcerea sau inactivitatea nu mai sunt considerate consimțământ valabil, deoarece este necesară o acțiune afirmativă clară pentru a exprima consimțământul; protejarea activității online a copiilor;
- Mai mult control asupra datelor cu caracter personal pentru persoane fizice. GDPR stabilește un nou drept la portabilitatea datelor, permițând cetățenilor să solicite unei societăți sau unei organizații să returneze datele personale furnizate entității respective pe baza consimțământului sau a contractului; permite, de asemenea, ca aceste date personale să fie transmise direct către o altă societate sau organizație, atunci când acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic;
- Protecție mai puternică împotriva încălcării securității datelor cu caracter personal - definește clar ceea înseamnă o „încălcare a securității datelor cu caracter personal” și introduce obligația de a notifica autoritatea de supraveghere;
- O mai mare claritate asupra obligațiilor operatorilor și a responsabilității persoanelor împuternicite de operatori atunci când selectează un operator;
- Protecția datelor cu caracter personal garantată de GDPR se aplică și atunci când acestea părăsesc spațiul UE, asigurând un nivel ridicat de protecție.

GDPR afectează în mod direct instituțiile de credit europene și are implicații majore asupra celor trei arii de bază ale domeniului bancar și anume, organizare, procese și sisteme. Entitățile trebuie să stabilească, printre altele, un model țintă de operare pentru guvernarea protecției datelor, cu politici și un cadru care să includă organizarea, procesele și rolurile / responsabilitățile, să implementeze procese pentru identificarea domeniului de aplicare a datelor cu caracter personal sau administrarea consimțământului clienților, dezvăluirea datelor cu caracter personal stocate, corectarea datelor personale greșite, dreptul la ștergere și portabilitate, implementarea și documentarea evaluărilor impactului confidențialității, revizuirea și adaptarea arhitecturii IT existente cu privire la stocarea datelor, transformarea și procesarea datelor cu caracter personal.

Directiva pentru prevenirea spălării banilor (AML)

Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei („**AML IV**”) a intrat în vigoare în iunie 2015 iar statele membre au avut obligația de a transpune complet această directivă în legislația națională până la data de 26 iunie 2017.

Domeniile de interes abordate în principal în AML IV sunt următoarele:

- Abordare bazată pe riscuri – în plus, entitățile vizate sunt obligate să își documenteze evaluările de risc (luând în considerare factorii de risc, inclusiv pe cei care se referă la clienții lor, țările sau zonele geografice, produsele, serviciile, tranzacțiile sau canalele de livrare) și să își stabilească politici, controale și proceduri pentru atenuarea și gestionarea eficientă a riscurilor de finanțare a spălării banilor/ terorismului.
- Beneficiari reali - toate entitățile juridice incorporate în statele membre, precum și orice fiduciar (*trustee*) al oricărui trust expres guvernat de legislația statelor membre trebuie să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actuale cu privire la beneficiarii lor reali. Aceste informații vor fi păstrate într-un registru centralizat de către statul membru și vor fi accesibile autorităților competente, unităților de informații financiare și, în contextul procesului de cunoaștere a clienților, „entităților obligate” (cum ar fi instituțiile de credit și instituțiile financiare: companii de asigurări și firme de investiții) sau persoanelor sau organizațiilor care pot demonstra un „interes legitim”.
- Măsuri de cunoaștere a clientelei (CDD) - dreptul automat de a aplica procedura simplificată de cunoaștere a clientelei (SDD) atunci când entitățile obligate au de a face cu anumite categorii de clienți nu mai este prevăzută de AML IV. Utilizarea procedurilor SDD este încă permisă, dar acum trebuie justificată pe baza faptului că relația de afaceri sau tranzacția prezintă un grad de risc mai mic.
- Persoanele expuse politic (PEP) - entitățile obligate trebuie să aplice măsuri sporite de cunoaștere a clientelei în ceea ce privește PEP, indiferent de țara acestora de reședință. Prin urmare, entitățile obligate vor trebui să-și revizuiască registrele de clienți pentru a stabili dacă au nevoie de reclasificarea și aplicarea unor CDD îmbunătățite la clienții existenți ca PEP-uri conform noii definiții, precum și de a aplica aceste măsuri noilor clienți.

AML IV a fost transpusă în România prin Legea 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative („**Legea nr. 129/2019**”), care a intrat în vigoare la 21 iulie 2019. Legea nr. 129/2019 aduce clarificări mult așteptate în domeniul privat, atât cu privire la regulile de cunoaștere a clientelei (KYC) aplicabile, cât și la identificarea beneficiarului real, împreună cu schimbări de o importanță majoră pentru societăți în ceea ce privește obligația de a face publice mai multe informații despre acționariat și structura beneficiarilor reali ai societăților respective.

Printre alte modificări semnificative, valoarea tranzacțiilor în numerar care declanșează o obligație de raportare a scăzut de la echivalentul în lei a 15.000 EUR la 10.000 EUR. Prin urmare, entitățile care fac obiectul Legii nr. 129/2019 vor notifica Oficiului de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor cu privire la toate operațiunile în numerar, fie în lei sau în valută, care implică sume cel puțin egale cu echivalentul în lei a 10.000 EUR, indiferent dacă tranzacția este efectuată printr-o singură operațiune (adică o operațiune ocazională) sau mai multe operațiuni care par a avea legătură și în cazul în care aceste tranzacții nu se efectuează prin intermediul instituțiilor de credit sau financiare.

AML IV a fost modificată ulterior prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE („**AML V**”), cu termen de transpunere până 10 ianuarie 2020. La data prezentului Prospect, România nu a implementat încă AML V, primind în februarie 2020 o notificare oficială din partea Comisiei Europene cu privire la întârzierea transpunerii.

Dispozițiile AML V:

- extinderea sferei de aplicare la platformele de monedă virtuală și furnizorii de portofele digitale, serviciile fiscale și persoanele care comercializează opere de artă;
- acordarea accesului publicului larg la informații privind beneficiarii reali ai societăților din UE;
- crearea obligației de consultare a registrului beneficiarilor reali atunci când se efectuează o procedură de cunoaștere a clientelei;
- obligarea statelor membre de a crea o listă a calităților și funcțiilor publice la nivel național care se califică drept PEP;
- introducerea unor măsuri stricte de obținere de informații corespunzătoare pentru fluxurile financiare din țările terțe cu nivel de risc ridicat;
- încetarea anonimatului conturilor bancare și de economii, precum și a casetelor de valori și să creeze mecanisme de acces la nivel central la informațiile despre titularul conturilor bancare și ale caselor de valori în întreaga UE;
- punerea la dispoziția autorităților publice informații despre deținătorii de proprietăți imobiliare;
- praguri mai mici pentru identificarea cumpărătorilor de carduri preplătite și pentru utilizarea monedei electronice;
- continuarea sporirii competențelor unităților de informații financiare și facilitarea cooperării și schimbului de informații între autorități.

Regulamentul BNR nr. 2/2019 privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului

Regulamentul BNR nr. 2/2019 privind prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului („**Regulamentul BNR AML**”) a fost publicat în Monitorul Oficial al României din data de 9 septembrie 2019 și se aplică începând cu 17 ianuarie 2020: (i) instituțiilor de credit din România; (ii) instituțiilor nebancare din România înregistrate în registrul special ținut BNR, precum și celor înregistrate în registrul general și care au fost licențiate și ca instituții de plată sau instituții de e-money; (iii) instituțiilor de plată din România; (iv) instituțiilor e-money din România; și (v) sucursalele din România ale instituțiilor de credit străine, instituțiilor de plată străine și instituțiilor de e-money străine.

Principalele obligații stabilite prin Regulamentul BNR AML pentru entitățile menționate mai sus includ o evaluare a riscurilor privind spălarea banilor cu care se confruntă, pe baza unei metodologii proprii, stabilirea unei politici la nivelul organelor de management care să asigure scăderea riscurilor ce țin de spălarea banilor, stabilirea și actualizarea, cel puțin anual, a regulilor interne de cunoaștere a clientelei (KYC), a documentației privind standardele pentru angajarea personalului responsabil pentru implementarea normelor de cunoaștere a clientelei și organizarea unei audit independent al politicilor lor, normelor interne, mecanismelor, sistemelor informatice și procedurilor de gestionare a riscurilor de finanțare a spălării banilor și a terorismului.

Supravegherea sectorului bancar din România

Principală autoritate de reglementare în sectorul bancar este BNR, care este banca centrală a României. BNR exercită activități de autorizare și supraveghere prudențială și emite regulamente în sectorul bancar. Obiectivele BNR sunt, de asemenea, de a asigura și de a menține stabilitatea prețurilor, de a defini și de a pune în aplicare politica monetară și politica de schimb valutar.

Instituțiile de credit din România sunt organizate ca societăți pe acțiuni și trebuie să fie autorizate de BNR. În plus, este necesară aprobarea prealabilă din partea BNR în cazul fuziunilor dintre două sau mai multe instituții de credit. Aprobarea scrisă prealabilă a BNR este, de asemenea, obligatorie în cazul modificărilor intervenite în cadrul instituțiilor de credit cu privire, printre altele, la: suplimentarea obiectului de activitate, persoanele desemnate pentru a îndeplini responsabilități de conducere, auditorii financiari, înființarea unei subsidiare în țări terțe sau extinderea unei rețele de subsidiare în România (dacă BNR impune limite în acest sens unei instituții de credit din cauza deficiențelor de gestionare a riscurilor sau a evoluției necorespunzătoare a indicatorilor prudențiali bancari în raport cu instituția de credit). Orice modificări referitoare, printre altele, la sediul social al unei instituții de credit, la denumirea acesteia și la majorarea și, în anumite circumstanțe, la diminuarea capitalului social trebuie aduse la cunoștința BNR.

Prestarea de servicii bancare în România de către instituții de credit din UE și SEE

Instituțiile de credit din UE și SEE pot presta servicii în România pe bază profesională prin înființarea unei sucursale sau prin furnizarea de servicii direct. Astfel, sucursalele române ale instituțiilor de credit stabilite în alte state membre UE pot opera în România pe baza unei notificări transmise către BNR de către autoritatea de supraveghere din statul membru de origine și a înregistrării sucursalei la Registrul Comerțului din România. Instituțiile de credit autorizate și supravegheate într-un alt stat membru al UE sau SEE pot de asemenea furniza servicii în România direct și imediat, fără stabilirea unei prezențe locale, pe baza unei notificări adresate BNR de către autoritatea de supraveghere din țara lor de origine.

BNR monitorizează conformitatea cu Legea Bancară Română și cu regulamentele aplicabile instituțiilor de credit din România. În acest scop, BNR desfășoară activități de supraveghere prudențială a instituțiilor de credit, pe baza, printre altele, a rapoartelor trimise periodic de către acestea din urmă. Aceste rapoarte reflectă activitățile desfășurate de instituțiile de credit și respectarea de către acestea a reglementărilor în vigoare.

Capital reglementat și lichiditate

Măsuri adoptate de BNR în contextul pandemiei COVID-19

În contextul pandemiei COVID-19, BNR a adoptat o serie de măsuri de atenuare destinate să abordeze mai multe preocupări ale sectorului bancar românesc, inclusiv:

- permiterea băncilor să utilizeze temporar amortizoarele de capital constituite anterior (până la o dată care va fi comunicată ulterior), menținând în același timp respectarea cerințelor prevăzute de cadrul legal pentru aceste flexibilizări;
- permiterea băncilor să opereze temporar sub nivelul minim al indicatorului de lichiditate, cu scopul utilizării acestor rezerve pentru a contribui la o bună funcționare a sectorului bancar și a ajuta băncile în asigurarea de lichidități suficiente firmelor și populației;
- corelarea termenelor și condițiilor privind cerințele de fonduri proprii și datorii eligibile (MREL) cu măsurile menționate la punctele de mai sus;
- reducerea ratei dobânzii de politică monetară cu 0,50 puncte procentuale, de la 2,5 la sută, la 2,0 la sută începând cu data de 23 martie 2020;
- îngustarea coridorului simetric format de ratele dobânzilor facilităților permanente în jurul ratei dobânzii de politică monetară la $\pm 0,5$ puncte procentuale de la ± 1 punct procentual. Astfel, începând cu 23 martie 2020, rata dobânzii pentru facilitatea de depozit se menține la 1,50 la sută, iar rata dobânzii aferente facilității de creditare (Lombard) se reduce la 2,50 la sută, de la 3,50 la sută;

- furnizarea de lichiditate instituțiilor de credit prin intermediul operațiunilor repo (operațiuni reversibile cu titluri de stat) în vederea asigurării funcționării fluente a pieței monetare și a altor segmente ale pieței financiare;
- cumpărarea de titluri de stat în lei de pe piața secundară în vederea consolidării lichidității structurale din sistemul bancar care să contribuie la finanțarea în bune condiții a economiei reale și a sectorului public;
- amânarea cu 3 luni, cu posibilitate de prelungire până la 6 luni, a termenului de colectare a contribuțiilor anuale la fondul de rezoluție bancară pentru anul 2020;
- amânarea termenelor de raportare a unor informații aferente planificării rezoluției, în linie cu abordarea comunicată de Autoritatea Bancară Europeană.

BNR a indicat, de asemenea, că în funcție de evoluția sectorului bancar în contextul pandemiei COVID-19, ar putea decide reducerea ratelor rezervelor minime obligatorii pentru pasivele în RON și a celei aplicabile pasivelor în valută ale instituțiilor de credit.

Adecvarea capitalului

Normele bancare din România urmăresc îndeaproape legislația UE în materie, fără excepții sau dispoziții naționale de excludere de la aplicare.

În ceea ce privește cerințele în materie de capital reglementat și de lichiditate, începând cu 1 ianuarie 2014, CRR a devenit direct aplicabil în România și au intrat în vigoare măsurile naționale de transpunere a CRD IV.

Legislația română prevede un nivel minim al capitalului inițial al instituțiilor de credit. În momentul autorizării, băncile din România și sucursalele locale ale băncilor străine trebuie să dețină un capital inițial de 37 milioane RON.

CRR impune instituțiilor de credit să aloce suficient capital pentru a acoperi pierderile neașteptate și pentru a menține un nivel adecvat al solvabilității în perioadele de criză. Ca principiu de bază, suma capitalului necesar depinde de riscul asociat activelor unei anumite instituții de credit. Aceasta este denumită „cerința de fonduri proprii” și este exprimată ca procent din activele ponderate la risc. Cu alte cuvinte, cu cât sunt mai riscante activele, cu atât mai mult capital trebuie să aloce instituția de credit.

Fondurile proprii constau în următoarele:

- a) Fondurile proprii de nivel 1 care constau în suma următoarelor:
 - Fondurile proprii de nivel 1 de baza (CET 1) constituit din instrumente de capital (în baza condițiilor prevăzute la articolele 28 sau 29 din CRR, după caz), conturi de prime de emisiune, rezultatul reportat, alte elemente ale rezultatului global acumulate, alte rezerve, fonduri pentru riscuri bancare generale după aplicarea unor ajustări și deduceri; și
 - Fondurile proprii de nivel 1 suplimentar (AT1), care constau în instrumente de capital, în condițiile prevăzute la articolul 52 alineatul (1) din CRR și în conturi de prime de emisiune aferente instrumentelor menționate la acest punct după aplicarea ajustărilor.
- b) Fondurile proprii de nivel 2, care includ instrumente de capital și împrumuturi subordonate, în condițiile prevăzute la articolul 63 din CRR, conturile de prime de emisiune aferente instrumentelor menționate la acest punct și unele ajustări în funcție de metoda de calcul al valorilor expunerilor ponderate la risc.

Capitalul total pe care instituțiile de credit și societățile de investiții sunt obligate să îl dețină trebuie să fie egal cu cel puțin 8% din activele ponderate la risc. Cota-parte care trebuie să fie din capital de cea mai bună calitate – fonduri proprii de nivel 1 de baza (CET 1) – trebuie să reprezinte 4,5% din activele ponderate la risc (până în decembrie 2014 – între 4% și 4,5%).

În plus, în conformitate cu procesul de supraveghere și evaluare („SREP”), BNR evaluează în mod continuu profilul de risc al instituțiilor aflate sub supravegherea sa, pentru a determina adecvarea fondurilor proprii și a resurselor lor de lichiditate, caracterul adecvat al gestionării acestora, strategia lor etc. În urma evaluării SREP, BNR poate aplica anumite măsuri, cum ar fi obligarea instituțiilor să dețină capital suplimentar, să aplice o politică specifică de constituire de provizioane sau un tratament specific al activelor în ceea ce privește cerințele de fonduri proprii, să restrângă sau să limiteze activitățile, operațiunile sau rețeaua, să diminueze riscul inerent în activitățile lor, să consolideze dispozițiile, procedurile, mecanismele și strategiile puse în aplicare.

Cerințele de lichiditate

Basel III a introdus două noi indicatoare de lichiditate: Indicatorul de Acoperire a Necesarului de Lichiditate („LCR”) și Indicatorul de Finanțare Stabilă Netă („NSFR”). Acestea sunt monitorizate de Autoritatea Bancară Europeană de la începutul anului 2012 în mod trimestrial dar, începând cu anul 2013, LCR este monitorizat lunar. LCR și NSFR sunt raportate atât la nivel individual, cât și la nivel consolidat. Prin impunerea limitelor indicatorului LCR, Autoritatea Bancară Europeană se asigură că o instituție de credit menține un nivel adecvat de active lichide de înaltă calitate care pot fi transformate în numerar pentru a răspunde nevoilor sale de lichiditate pe o perioadă de 30 de zile calendaristice în condițiile unui scenariu de criză de lichiditate predeterminată. Limita privind indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate – active de înaltă calitate negrevate în raport cu ieșirile nete de numerar pe o perioadă de criză de 30 de zile – a fost introdus treptat, începând de la 60% în 2015 și a ajuns la 100% în 2018.

NSFR pune accent pe finanțarea pe termen lung și servește la definirea nivelului minim acceptabil al finanțării stabile, pe baza caracteristicilor de lichiditate ale activelor și activităților instituției de credit pe un orizont de timp de un an.

Pe lângă cerințele Autorității Bancare Europene, BNR impune calcularea și monitorizarea unui indicator lunar de lichiditate raportat către BNR în conformitate cu Regulamentul BNR nr. 25/2011 și Ordinul BNR nr. 22/2011. Nivelul indicatorului de lichiditate este calculat ca raport între lichiditatea efectivă (active bilanțiere, angajamentele extrabilanțiere primare și sume care urmează să fie încasate cu privire la derivative) și lichiditatea necesară (pasive bilanțiere, angajamentele extrabilanțiere date și sume care urmează să fie încasate cu privire la derivative) pentru un set predefinit de benzi de scadență. Indicatorul este calculat și raportat pe monede semnificative (și anume RON, EUR) și pe total monede și are o limită minimă de reglementare de 1 pentru benzile de scadență de mai puțin de o lună, între una și trei luni, între trei și șase luni și între 6 și 12 luni.

Efectul de levier

Indicatorul efectului de levier este o măsură prudențială suplimentară care consolidează stabilitatea financiară prin stabilirea cerințelor de capital pe baza unor active care nu sunt ponderate la risc, astfel încât să împiedice crearea de levier excesiv în timpul creșterilor economice și să acționeze ca mijloc de sprijin pentru cerințele de capital bazate pe modelul intern.

Conform CRR, „efectul de levier” înseamnă dimensiunea relativă a activelor unei instituții, a obligațiilor extrabilanțiere și obligațiilor contingente de a plăti, de a furniza o prestație sau de a oferi garanții reale,

inclusiv obligațiile ce decurg din finanțări primite, angajamente asumate, instrumente financiare derivate sau acorduri repo, cu excepția obligațiilor care pot fi executate numai în timpul lichidării unei instituții, în raport cu fondurile proprii ale instituției respective.

Raportarea și calcularea indicatorului efectului de levier se face în conformitate cu prevederile CRR (inclusiv reglementările relevante de implementare) și cu Regulamentul BNR 5/2013.

Amortizoare de capital

Pe lângă cerința obligatorie privind fondurile proprii de nivel 1 de bază prevăzută în CRR, toate instituțiile de credit sunt obligate să dețină anumite amortizoare de capital pentru a se asigura că acumulează o bază de capital suficientă în vremuri prospere care să le permită să absoarbă pierderile în caz de criză. Dacă o instituție de credit nu se conformează acestui amortizor, va trebui să limiteze sau să oprească plățile dividendelor sau bonusurilor.

Amortizorul de conservare a capitalului

Instituțiile de credit trebuie să dețină un amortizor de conservare a capitalului pentru a-și păstra capitalul.

Amortizorul de conservare a capitalului pentru instituțiile de credit din România a fost implementat treptat în perioada 1 ianuarie 2016 – 1 ianuarie 2019, iar începând cu 1 ianuarie 2019 acesta este la un nivel de 2,5% din expunerea totală la risc, după cum urmează:

- 0,625% din expunerea totală la risc în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016;
- 1,25% din expunerea totală la risc în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2017;
- 1,875% din expunerea totală la risc în perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018; și
- 2,5% din expunerea totală la risc începând cu 1 ianuarie 2019;

Amortizorul anticiclic de capital

Amortizorul anticiclic de capital este un instrument prudential introdus de acordul Basel III pentru a contracara efectele ciclului economic asupra activității de creditare a instituțiilor de credit. Acesta impune unei instituții de credit să dețină un capital suplimentar (CET 1) în perioade favorabile, când expansiunea creditelor este puternică, astfel încât, atunci când ciclul economic se întoarce și activitatea economică încetinește sau chiar se contractă, acest amortizor poate fi eliberat pentru a permite instituției de credit să mențină creditarea la economia reală.

Amortizorul anticiclic de capital poate varia între 0% și 2,5%, calibrat în etape de câte 0,25 puncte procentuale sau multipli de 0,25 puncte procentuale. Începând cu 1 ianuarie 2016, amortizorul anticiclic de capital pentru instituțiile de credit care au expuneri din împrumuturile acordate în România este 0% din expunerea totală la risc.

Amortizor pentru alte instituții importante din punct de vedere sistemic (O-SII)

CRD IV prevede aplicarea unui amortizor pentru instituțiile de importanță internă, precum și instituțiile de importanță la nivelul UE.

Începând cu 1 ianuarie 2018, instituțiile de credit din România, identificate ca O-SII de către BNR (inclusive Emitentul), trebuie să mențină la nivel individual, sub-consolidat sau consolidat, după caz, un amortizor de capital O-SII de la 1% până la 2% (amortizorul de capital O-SII al Emitentului fiind de 2%) din expunerea totală la risc. În conformitate cu CRD IV, autoritatea competentă poate solicita instituțiilor de credit relevante să mențină un amortizor O-SII de până la 2% din expunerea totală la risc; cu toate acestea,

conform unei modificări legislative recente în legislația română care transpune CRD IV în legea națională, pragul de 2% a fost eliminat, ceea ce permite BNR, în cazul în care va decide ca atare, să stabilească un nivel mai înalt al amortizorului.

Amortizorul de risc sistemic

Statele membre au dreptul să solicite instituțiilor de credit să dețină un amortizor de risc sistemic constituit din CET 1. Cerința poate fi aplicată întregului sector financiar sau părților sale separate. Scopul este de a preveni și de a atenua riscurile sistemice sau macroprudențiale non-ciclice pe termen lung care pot avea consecințe negative grave asupra economiei reale. În prezent, în România, acest amortizor se aplică doar câtorva instituții de credit nominalizate de BNR, care îndeplinesc condițiile prevăzute în Regulamentul BNR nr. 5/2013 și în Ordinul BNR nr. 4/2018, oscilând între 0,1% și 2%, în funcție de creditele neperformante și de raportul de acoperire a costurilor de risc pentru ultimele 12 luni.

Expuneri mari

Așa-numitele „expuneri mari” sunt expunerile unei instituții față de un singur client sau grup de clienți aflați în legătură, care reprezintă peste 10% din capitalul său eligibil (prin urmare, „mari” față de resursele de capital global ale unei instituții). Potrivit CRR, o expunere mare nu poate depăși 25% din capitalul eligibil al instituției (sau 150 milioane EUR, oricare dintre acestea este mai mare cu privire la respectiva instituție). Scopul acestei limite este de a proteja instituțiile împotriva pierderilor semnificative cauzate de neplata bruscă de către o contraparte individuală sau grup de contrapărți aflate în legătură.

Cerința privind rezervele minime obligatorii („RMO”)

Toate instituțiile de credit din România, inclusiv sucursalele instituțiilor de credit străine, sunt obligate să păstreze, în conturi deschise la BNR, sume de numerar exprimate în RON sau în monedă străină cu titlu de rezerve minime obligatorii. Cerințele privind rezervele minime obligatorii impuse de BNR și ratele dobânzilor pentru depozitele constituite ca rezerve reprezintă un instrument important pentru implementarea politicii monetare a BNR, deoarece permite băncii centrale să influențeze volumul fondurilor disponibile pentru ca băncile să acorde împrumuturi și, implicit, nivelul costurilor de împrumut.

Valoarea rezervelor minime obligatorii care trebuie păstrate de instituțiile de credit în perioada de aplicare a rezervelor se calculează ca media soldurilor zilnice ale pasivelor denominate fie în RON fie în monedă străină din bilanțul instituțiilor de credit (cu excepția pasivelor interbancare deținute de instituțiile de credit din România, a obligațiilor față de BNR și a capitalului propriu) în perioada de observare a rezervelor, înmulțită cu rata rezervelor minime obligatorii aplicabile (evidențiată în tabelul de mai jos la data prezentului Prospect de Bază). Perioada de observare și perioada de aplicare durează o lună și sunt succesive (perioada de observare durează de la data de 24 a lunii anterioare până la data de 23 a lunii curente, iar perioada de aplicare durează de la data de 24 a lunii curente până la data de 23 a lunii următoare).

Ratele cerințelor privind rezervele pot fi diferite în ceea ce privește moneda și scadențele reziduale ale elementelor incluse în baza de calcul a rezervelor (mai scurtă sau mai lungă de doi ani).

Baza de calcul a rezervelor		Rata rezervelor (%)	
		Monedă străină	RON
Pasive cu scadență reziduală mai scurtă de doi ani de la sfârșitul perioadei de observare		6	8
Pasive cu scadență reziduală mai lungă de doi ani de la sfârșitul perioadei de observare	cu clauze referitoare la retragerea, rambursarea, transferul anticipat	6	8
	fără clauze referitoare la retragerea, rambursarea, transferul anticipat	0	0
Împrumuturi nerambursabile		0	0

Sursa: BNR

BNR plătește dobânzi pentru depozitele constituite ca rezerve minime obligatorii. BNR nu plătește nicio dobândă pentru sumele plasate la BNR în perioada de aplicare a rezervelor care depășesc valorile rezervelor minime obligatorii calculate în perioada de observare a rezervelor.

Fondul de garantare a depozitelor bancare („FGDB”)

În România, instituțiile de credit care sunt autorizate de BNR să colecteze depozite au obligația de a participa într-o schemă de garantare a depozitului. Fondul de garantare a depozitelor bancare este recunoscut ca o schema statutară de garantare a depozitelor. Dacă o instituție de credit nu este capabilă să ramburseze un depozit, din motive direct legate de situația sa financiară, sau dacă face obiectul unei proceduri de faliment, FGDB va rambursa fiecărui client al instituției de credit respective echivalentul în RON a cel mult 100.000 EUR.

FGDB administrează, de asemenea, fondul de soluționare a situației băncilor neviabile și poate opera ca administrator special, administrator temporar, lichidator unic, lichidator numit de instanță sau acționar al unei instituții de legătură sau al unui vehicul de administrare a activelor, în conformitate cu legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.

Deși plafonul de garantare per deponent garantat per instituție de credit se ridică la echivalentul în lei a 100.000 EUR, a fost stabilită o limită de acoperire temporară mai mare pentru mai multe categorii de depozite ale persoanelor fizice. Aceste categorii includ depozite rezultate din:

- tranzacții imobiliare rezidențiale
- pensionarea, concedierea, invaliditatea sau decesul unui deponent
- încasarea beneficiilor de asigurări sau a despăgubirilor pentru prejudiciile provocate în urma comiterii unei infracțiuni sau unor erori judiciare.

Participații deținute în instituții de credit

Modificările acționariatelor instituțiilor de credit respectă Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participații în sectorul financiar, pe care România a transpus-o. Achiziția (directă sau indirectă) a unei participații calificate într-o instituție

de credit din România (adică 10% din capitalul social sau drepturile de vot), respectiv deținerea unei participații care ar duce la creșterea participației calificate cu peste 20%, 33% sau 50% din capitalul social sau din drepturile de vot în cadrul acelei instituții de credit sau într-o asemenea măsură încât instituția de credit respectivă ar deveni o subsidiară a dobânditorului, trebuie să fie aprobată de către BNR. În mod similar, BNR trebuie notificată în prealabil de orice acționar care intenționează să dispună de participația sa calificată sau să își reducă participația calificată într-o instituție de credit din România, în cazul în care ar duce la reducerea participației sale în cadrul capitalului social sau a drepturilor de vot sub următoarele praguri: 50%, 33% sau 20% sau la situația în care instituția de credit să nu mai fie o subsidiară a acționarului care dispune de drepturile sale.

Potențialul achizitor este evaluat de BNR ținând cont de următoarele criterii cumulative: reputația potențialului achizitor; integritatea și capacitatea sa profesională, reputația, cunoștințele, abilitățile și experiența persoanelor care vor fi numite administrator/directori în urma achiziției; soliditatea financiară a potențialului achizitor; capacitatea instituției de credit din România de a respecta regulile de adecvare a capitalului (în special în ceea ce privește cerința că grupul din care face parte instituția de credit să aplice o structură care să permită o supraveghere eficientă, schimb eficient de informații între autoritățile competente și împărțirea responsabilităților între aceste autorități), și dacă există argumente rezonabile pentru a suspecta că în legătură cu tranzacția propusă a fost săvârșită o infracțiune legată de riscurile cu privire la spălarea banilor și finanțarea terorismului.

Un regim de notificare mai puțin riguros este disponibil dacă BNR deține deja informațiile necesare sau le poate obține de la o altă autoritate de supraveghere. Dacă potențialul achizitor este o entitate reglementată cu sediul într-un stat care nu este membru al UE, BNR poate să coopereze cu autoritățile de reglementare dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: regimul de supraveghere din respectivul stat este considerat similar de către BNR, nu există legi, regulamente sau măsuri administrative ale respectivului stat care ar împiedica schimbul de informații iar autoritatea de reglementare din respectivul stat membru a acceptat să încheie un contract cu BNR cu privire la schimbul de informații.

Drepturile de vot ale potențialului sau actualului acționar semnificativ sunt suspendate automat dacă acesta nu respectă aceste cerințe de notificare sau dacă BNR contestă tranzacția.

Dacă nu se respectă prevederile referitoare la cerințele de notificare (sau în cazul opoziției BNR față de achiziția respectivă), persoana care a achiziționat acțiuni sau drepturi de vot care depășesc pragurile menționate anterior trebuie să vândă participația în termen de trei luni de la data opoziției BNR. În cazul în care achizitorul nu se conformează, BNR poate însărcina instituția de credit respectivă să anuleze acțiunile în cauză și să dispună în continuare emisiunea de acțiuni în schimbul acțiunilor anulate sau scăderea capitalului social al instituției de credit.

Participații în entități nefinanciare

Orice participație calificată deținută direct sau indirect de o instituție de credit în acțiuni sau alte titluri de capital la alte entități decât instituțiile de credit nu poate depăși 15% din capitalul eligibil al instituției de credit. Valoarea totală a participațiilor calificate ale unei instituții de credit la entități nefinanciare nu poate depăși 60% din capitalul eligibil al instituției de credit. În general, instituțiile de credit nu au dreptul să dețină participații care acordă control asupra entităților nefinanciare.

Pentru a facilita realizarea operațiunilor de reconstrucție financiară sau de salvare a entităților nefinanciare prin operațiuni de schimb de creanțe contra participații la capitalul social, BNR a adoptat un regulament care, cu condiția îndeplinirii mai multor cerințe prudențiale, permite derogări de la limitările menționate mai sus cu privire la participațiile deținute în cadrul entităților nefinanciare. Valoarea netă (după ajustarea

deprecierii) a acțiunilor deținute temporar este dedusă integral din fondurile proprii de nivel 1 ale instituției de credit. Instituțiile de credit au dreptul să dețină astfel de acțiuni rezultate dintr-o operațiune de asistență financiară sau de restructurare pentru o perioadă maximă de 36 de luni (care poate fi prelungită numai o dată la 48 de luni, pe baza unor motive justificate, de către Divizia de supraveghere a BNR).

Redresare și rezoluție

Rezoluția băncilor este procesul de restructurare a unei instituții de credit pentru a asigura continuitatea funcției critice a instituției de credit, pentru a restabili viabilitatea acesteia, în totalitate sau parțial, precum și pentru lichidarea părții reziduale în cadrul unei proceduri normale de insolvență. BNR este autoritatea de rezoluție pentru sectorul bancar și are responsabilități referitoare la planificarea și desfășurarea acțiunilor de rezoluție.

Pentru a asigura eficiența acțiunilor potențiale de rezoluție, BNR întocmește planuri de rezoluție pentru instituțiile de credit, care includ măsuri care ar putea fi luate, dacă este cazul, în conformitate cu strategia de rezoluție stabilită. Planul de rezoluție conține, în principal, următoarele elemente: o demonstrație a modului în care ar putea fi menținute funcțiile critice, identificarea impedimentelor majore legate de evaluarea ratei de soluționare și măsurile de eliminare a acestora, diferite strategii de rezoluție care ar putea fi aplicate, modalitățile de finanțare a instrumentelor de rezoluție, cerințele minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile, opțiunile de păstrare a accesului la serviciile de plată, estimarea duratei de timp pentru executarea fiecărui aspect material al planului.

BNR desfășoară acțiuni de rezoluție numai în cazul îndeplinirii a trei condiții cumulative:

- a) instituția de credit întâmpină sau este probabil că va întâmpina o dificultate majoră;
- b) ținând seama de moment și de alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă ca orice măsuri alternative din sectorul privat luate în legătură cu instituția să împiedice dificultatea majoră a instituției de credit într-un interval de timp rezonabil; și
- c) acțiunea de rezoluție este necesară în interesul public.

Se consideră că o instituție de credit întâmpină sau este probabil să întâmpine o dificultate majoră în una sau mai multe dintre următoarele situații:

- a) instituția încalcă sau există elemente obiective care susțin faptul că instituția va încălca, în viitorul apropiat, cerințele pentru continuarea autorizației într-un mod care să justifice retragerea autorizației de către BNR, inclusiv, dar fără a se limita la, motivul că instituția a suferit sau poate să sufere pierderi care vor epuiza toate sau o parte semnificativă din fondurile proprii;
- b) activele instituției de credit sunt sau există elemente obiective care susțin faptul că activele instituției vor fi, în viitorul apropiat, mai mici decât pasivele acesteia;
- c) instituția este sau există elemente obiective care susțin faptul stabilit de BNR că instituția se va afla, în viitorul apropiat, în imposibilitatea de a-și plăti datoriile sau alte pasive în momentul în care devin scadente; și/sau
- d) este necesar un sprijin financiar public extraordinar.

Acțiunile de rezoluție, care includ instrumente de rezoluție și competențe de rezoluție, vizează îndeplinirea oricăruia dintre următoarele obiective:

- a) asigurarea continuității funcțiilor critice;

- b) evitarea unui efect negativ semnificativ asupra stabilității financiare, în special prin prevenirea contagiunii, inclusiv la infrastructurile de piață și prin menținerea disciplinei de piață;
- c) protejarea fondurilor publice prin minimizarea dependenței de sprijinul financiar public extraordinar;
- d) protejarea deponenților care fac obiectul schemei de garantare a depozitelor și a investitorilor care fac obiectul schemei de compensare în conformitate cu legislația piețelor de capital; sau
- e) protejarea fondurilor clienților și a activelor clienților.

Instrumentele de rezoluție care pot fi utilizate individual sau în orice combinație sunt:

- vânzarea activității;
- instituție punte;
- separarea activelor (acest instrument poate fi utilizat doar împreună cu un alt instrument); și
- bail-in.

În cadrul BNR, funcția de rezoluție este separată din punct de vedere structural de funcția de supraveghere a instituției de credit (și face parte din linii de raportare/subordonare diferite), precum și de celelalte funcții și activități ale băncii centrale. Funcția de rezoluție este organizată în cadrul departamentului de soluționare a crizelor bancare.

În cazul nerespectării de către o instituție de credit a reglementărilor aplicabile, BNR poate aplica sancțiuni care variază de la avertismente scrise la amenzi (până la 10% din cifra de afaceri netă aferentă anului anterior pentru persoane juridice sau până la echivalentul în RON a cel mult 5 milioane EUR pentru persoane fizice, precum și până la dublul cuantumului beneficiului rezultat din abatere, dacă este cazul). BNR poate de asemenea să dispună interdicția temporară de a exercita anumite funcții în cadrul instituției de credit, poate dispune încetarea abaterii, retrage aprobarea acordată persoanelor care îndeplinesc responsabilități de conducere în cadrul instituției de credit sau chiar retrage licența bancară (conducând astfel la lichidarea sa) sau poate suspenda exercitarea de către acționarii responsabili a drepturilor de vot în cadrul instituției de credit.

În cazul în care o instituție de credit suferă o deteriorare semnificativă a indicatorilor prudențiali și de performanță financiară sau pentru a preveni o deteriorare potențial semnificativă a acestora, BNR poate institui anumite măsuri în legătură cu instituția de credit respectivă și părțile interesate ale acesteia pentru a restabili sau a menține soliditatea financiară a acesteia. Astfel de măsuri includ solicitarea adresată persoanelor care dețin o participație calificată în cadrul respectivei instituții de credit să sprijine financiar instituția prin contribuția la majorarea de capital social sau prin acordarea de împrumuturi către aceasta sau prin interzicerea distribuirii profiturilor către acționari.

Grupul a primit aprobarea din partea BNR în vederea adoptării unor planuri de rezoluție de tip MPI, însemnând că în cazul declanșării procedurii de rezoluție, fiecare entitate din Grup, inclusiv Emitentul, va fi recapitalizată utilizând instrumentele proprii și nu prin intermediul instrumentelor emise de întreprinderea-mamă (cum ar fi în cazul unei proceduri de rezoluție de tip SPI).

Raportare

Instituțiile de credit din România trebuie să transmită rapoarte către BNR, în mod regulat, inclusiv, dar fără a se limita la:

- rapoarte lunare financiare;

- expuneri mari (niveluri trimestriale și semestriale individuale);
- rata de acoperire a capitalului (niveluri trimestriale și semestriale individuale);
- rata lunară de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR) și indicatori suplimentari de lichiditate (ALMM);
- rata trimestrială de finanțare stabilă netă (NSFR);
- cerința minimă a rezervelor obligatorii (RMO),
- indicatorul lunar de lichiditate în conformitate cu Regulamentul BNR 25/2011 și Ordinul BNR nr. 22/2011; și
- situațiile financiare auditate anuale și datele financiare semestriale.

PARTEA 4

UTILIZAREA FONDURILOR OBȚINUTE

Emitentul va suporta diverse cheltuieli legate de admiterea Obligațiunilor la tranzacționare pe Piața Reglementată administrată de BVB, incluzând, *printre altele*, onorarii pentru consultanța juridică, onorariile intermediarilor și costurile cu auditul. Costul total estimat pentru admiterea la tranzacționare a Obligațiunilor pe Piața Reglementată administrată de BVB este de 10.600 RON.

Fondurile nete rezultate în urma ofertei de Obligațiuni, după plata comisioanelor, onorariilor și a altor cheltuieli (inclusiv a costurilor suportate în legătură cu emisiunea Obligațiunilor), vor fi utilizate în scopul finanțării generale a activității Emitentului. Cuantumul net al acestor fonduri este de 479.072.000 RON.

PARTEA A 5 A

TERMENII ȘI CONDIȚIILE OBLIGAȚIUNILOR EMISE

Potențialii investitori trebuie să analizeze cu atenție informațiile conținute în Prospect și informațiile încorporate prin trimitere, precum și informațiile identificate în orice alt fel ca fiind relevante pentru investiția în Obligațiuni (astfel cum este definit acest termen mai jos). Potențialii Obligatari sunt de asemenea încurajați să apeleze la consilierii lor juridici și financiari pentru a fi mai bine consiliați cu privire la circumstanțele incidente în cazul Obligațiunilor.

*Informațiile de mai jos constituie termenii și condițiile aplicabile Obligațiunilor („**Termeni și Condiții**”), și constituie singurii termeni și condiții care reglementează obligațiile Emitentului în legătură cu Obligațiunile, indiferent de orice alte înțelegeri separate care ar putea exista între Emitent și oricare dintre Obligatari.*

1. DEFINIȚII

În cadrul acestor Termeni și Condiții, cuvintele scrise cu majusculă vor avea următorul înțeles:

„ Adunare Generală ”	are semnificația atribuită în Secțiunea 17.1 de mai jos.
„ Agent de Calcul ”	Agentul de Calcul inițial în legătură cu Obligațiunile este Emitentul; termenul „Agent de Calcul” include orice succesor al Agentului de Calcul, astfel cum aceștia ar putea fi numiți în viitor de către Emitent.
„ Agent de Plată ”	Agentul de Plată inițial în legătura cu Obligațiunile este Emitentul; termenul „Agent de Plată” include orice succesor al Agentului de Plată, astfel cum acesta ar putea fi numit în viitor de către Emitent.
„ Agent Independent ”	înseamnă o instituție de credit locală independentă cu experiență pe piețele de capital locale, care nu este afiliată cu grupul din care face parte Emitentul, sau, în măsura în care o astfel de instituție de credit locală nu este disponibilă sau accesibilă, orice instituție de credit internațională neafiliată cu experiență pe piețele de capital locale și/sau piețele de capital din UE, în fiecare caz numită de către Emitent pe cheltuiala proprie a Emitentului.
„ ASF ”	înseamnă Autoritatea de Supraveghere Financiară din România.
„ Bănci de Referință ”	înseamnă cel puțin patru (4) bănci importante pe piața interbancară din România.
„ Beneficiar Eligibil ”	are semnificația atribuită în Secțiunea 11.3.1 de mai jos.

„BNR”	Banca Națională a României.
„BRRD”	înseamnă Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului, astfel cum poate fi aceasta modificată sau înlocuită la anumite intervale de timp.
„BVB”	înseamnă Bursa de Valori București S.A., o societate românească pe acțiuni, având sediul social în Bd. Carol I nr. 34-36, etaj 14, sector 2, București;
„Caz de Întrerupere”	are semnificația atribuită în Secțiunea 12.6.2 din acești Termeni și Condiții.
„CRD IV”	înseamnă Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, astfel cum poate fi aceasta modificată sau înlocuită la anumite intervale de timp.
„CRR”	înseamnă Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții, astfel cum poate fi acesta modificat sau înlocuit la anumite intervale de timp.
„Data Decontării”	înseamnă data la care tranzacțiile în legătură cu Obligațiunile sunt decontate prin intermediul Depozitarului Central și care cade la două (2) Zile Lucrătoare de la Data Tranzacției, în conformitate cu ciclul de decontare T+2.
„Data Determinării Dobânzii”	înseamnă, (i) pentru prima Perioadă de Dobândă, Data Tranzacției și (ii) pentru fiecare Perioadă de Dobândă subsecventă, a doua Zi Lucrătoare care precedă fiecărei Perioade de Dobândă relevante.
„Data Emisiunii”	înseamnă a doua Zi Lucrătoare după Data Tranzacției, când Obligațiunile au fost transmise Obligarilor,

conform celor indicate în acești Termeni și Condiții, i.e. 19 decembrie 2019.

„Data Înregistrării”

înseamnă data la care sunt identificați Obligatorii care au dreptul să primească plăți în temeiul deținerii Obligațiunilor, raportat la (i) Data Răscumpărării Finale sau la fiecare Dată a Plății Dobânzii, data care cade cu 15 Zile Lucrătoare înainte de data respectivă, și (ii) raportat la o Dată a Răscumpărării Anticipate, la acea dată, în fiecare caz, cu condiția ca, dacă acea dată nu respectă Regulamentele BVB și/sau Regulamentele Depozitarului Central, aceasta să fie amânată până la Ziua Lucrătoare imediat următoare, care respectă Regulamentele BVB și/sau Regulamentele Depozitarului Central.

„Data Plății Dobânzii”

înseamnă fiecare dată în care Dobânda pentru Obligațiuni este plătită, adică înseamnă 19 martie, 19 iunie, 19 septembrie și 19 decembrie a fiecărui an, cu excepția datei de 19 decembrie 2019.

„Data Plății”

înseamnă, în funcție de context, fiecare dintre Data Plății Dobânzii, Data Scadenței Finale sau data la care plățile ar trebui efectuate potrivit acestor Termeni și Condiții ca urmare a răscumpărării la Data Răscumpărării Anticipate.

„Data Răscumpărării Anticipate Opționale”

are semnificația atribuită în Secțiunea 16.2 din acești Termeni și Condiții.

„Data Răscumpărării Anticipate”

înseamnă o dată la care are loc oricare dintre Răscumpărarea Anticipată în Scop Fiscal sau Răscumpărarea Anticipată în Caz de Modificare a Clasificării Obligațiunilor sau Data Răscumpărării Opționale.

„Data Scadenței Finale”

înseamnă 19 decembrie 2029, data scadenței răscumpărării finale a Obligațiunilor, respectiv data care cade la zece (10) ani de la Data Emisiunii.

„Data Tranzacției”

înseamnă data la care tranzacțiile aferente obligațiunilor sunt executate prin intermediul sistemului electronic BVB, pe piața POF, 17 decembrie 2019.

„Depozitarul Central”

înseamnă Depozitarul Central S.A., o societate românească pe acțiuni, având sediul social în Bd. Carol

I nr. 34-36, etajele 3, 8 și 9, București 020922, România.

„Directiva privind Transparența”

înseamnă Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 15 decembrie 2004 privind armonizarea cerințelor de transparență în legătură cu informațiile referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și pentru modificarea Directivei 2001/34/CE.

„Dobândă”

înseamnă valoarea variabilă a dobânzii plătibile de către Emitent pentru Obligațiuni.

„Emitent”

înseamnă Raiffeisen Bank S.A., o instituție de credit organizată și existând în conformitate cu legislația română, cu sediul social în Calea Floreasca, nr. 246C, clădirea Sky Tower, etajele 2 – 7, 10 și 15, Sector 1, București, România, înregistrat la Registrul Comerțului sub nr. J40/44/1991, EUID ROONRC J40/44/1991, cod unic de identificare 361820, înregistrată în Registrul Instituțiilor de Credit ținut de BNR sub numărul RB-PJR-40-009.

„Fonduri proprii de nivel 1 de bază”

are semnificația atribuită în Regulamentele privind Capitalul.

„Fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ”

are semnificația atribuită în Regulamentele privind Capitalul.

„Fonduri proprii de nivel 2”

are semnificația atribuită în Regulamentele privind Capitalul.

„Intermediar”

înseamnă Raiffeisen Centrobank AG.

„Investitor Eligibil”

persoană dintr-un stat membru al Spațiului Economic European care este „investitor calificat” în sensul articolului 2 litera e) din Regulamentul privind Prospectul.

„Legea 24/2017”

înseamnă Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață, astfel cum poate fi aceasta modificată sau înlocuită la anumite intervale de timp.

„Legea Aplicabilă”

înseamnă legislația română și cea a Uniunii Europene astfel cum este aplicabilă în România (inclusiv

	legislația secundară și delegată, și orice reglementări, decizii sau norme ale oricărei autorități care au caracter obligatoriu) în vigoare, astfel cum pot fi modificate sau înlocuite la anumite intervale de timp.
„Legea privind Redresarea și Rezoluția”	înseamnă Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, astfel cum poate fi aceasta modificată sau înlocuită la anumite intervale de timp.
„Legea Societăților”	înseamnă Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, astfel cum poate fi aceasta modificată și republicată la anumite intervale de timp.
„Modificare a Clasificării Obligațiunilor”	are semnificația atribuită în Secțiunea 16.1 din acești Termeni și Condiții.
„Notificare privind Răscumpărarea Anticipată Opțională”	are semnificația atribuită în Secțiunea 16.2 din acești Termeni și Condiții.
„Notificare privind Răscumpărarea Anticipată”	are semnificația atribuită în Secțiunea 16.1 din acești Termeni și Condiții.
„Obligatar”	înseamnă o persoană sau o entitate înregistrată în Registrul Obligarilor ca deținătoare a Obligațiunilor.
„Obligațiuni”	înseamnă obligațiuni negarantate, subordonate și dematerializate, denominate în RON, având o valoare nominală totală de 480.000.000 RON și o „Obligațiune” însemnând oricare dintre aceste Obligațiuni.
„Oferta”	înseamnă oferta de Obligațiuni transmisă de către Emitent, efectuată prin intermediul unor plasamente private, în baza excepțiilor prevăzute de art. 1 alin. (4) din Regulamentul privind Prospectul (<i>i.e.</i> , o ofertă exceptată de la obligația redactării și publicării unui prospect).
„Pagina de Referință”	înseamnă pagina pe care sunt afișate ratele oferite în România pentru depozitele efectuate în RON, desemnată drept pagina RBOR în cadrul serviciilor Reuters (sau orice altă pagină care poate înlocui RBOR în cadrul serviciilor Reuters, în scopul afișării ROBOR).

„Participant”	înseamnă orice entitate autorizată să deschidă conturi de instrumente financiare la Depozitarul Central, fie în nume propriu, fie în numele clienților săi.
„Perioada de Dobândă”	înseamnă perioada pentru care este calculată dobânda, determinată potrivit Secțiunii 12.5 (<i>Perioadele de Dobândă</i>) din acești Termeni și Condiții.
„Proceduri”	are semnificația atribuită în Secțiunea 11.4.1 din acești Termeni și Condiții.
„Prospect”	înseamnă prezentul Prospect, elaborat de Emitent și înaintat spre aprobare către ASF în vederea admiterii obligațiunilor la tranzacționare pe Piața Reglementată administrată de BVB, împreună cu anexele, actualizările, comunicatele și suplimentele la acesta.
„Rata de Referință Succesore”	are semnificația atribuită în Secțiunea 12.6.2 din acești Termeni și Condiții.
„Rata de Referință”	înseamnă ROBOR3M. Dacă, în afara unui Caz de Întrerupere, ROBOR3M nu este disponibil, Rata de Referință va fi stabilită de către Agentul de Calcul în conformitate cu prevederile secțiunii 12.6 (<i>Înlocuirea Ratei de Referință</i>) din acești Termeni și Condiții.
„Rata Dobânzii”	înseamnă Rata de Referință +3,5% pe an, pe baza căreia se calculează Dobânda, în conformitate cu Secțiunea 12.2 (<i>Rata Dobânzii</i>) din acești Termeni și Condiții.
„Registrul Obligatorilor”	înseamnă registrul deținătorilor de obligațiuni ținut în formă electronică de către Depozitarul Central pe baza înțelegerilor contractuale încheiate cu Emitentul.
„Regulamente privind Capitalul”	înseamnă, în orice moment, legile, reglementările, cerințele, standardele, orientările și politicile referitoare la adecvarea capitalului și/sau cerința minimă pentru fondurile proprii și pasivele eligibile și/sau capacitatea de absorbție a pierderilor pentru instituțiile de credit, care sunt emise fie de (i) Banca Natională a României și/sau de (ii) orice altă autoritate națională sau europeană și care, în fiecare caz, se află în vigoare în România și sunt aplicabile Emitentului, inclusiv, la data prezentei, CRR, CRD, BRRD, precum și orice acte delegate sau de punere în aplicare a actelor adoptate de Comisia Europeană și

ghidurile emise de Autoritatea Bancară Europeană, fiecare astfel cum a fost modificat din când în când, sau orice alte acte care pot intra în vigoare în locul acestora și orice trimitere din acești Termeni și Condiții la articolele relevante din Regulamentele privind Capitalul includ trimiteri la orice dispoziții legale aplicabile care modifică sau înlocuiesc aceste articole la anumite intervale de timp.

„Regulamentele BVB”

înseamnă regulile și alte regulamente în vigoare legate de piața reglementată a BVB și/sau de valorile mobiliare sau emitenții de valori mobiliare admise la tranzacționare pe această piață.

„Regulamentele Depozitarului Central”

înseamnă regulile și regulamentele, hotărârile, procedurile și alte regulamente adoptate de Depozitarul Central, care definesc modul de funcționare al sistemului Depozitarului Central, în special codul Depozitarului Central.

„Regulamentul 5/2018”

înseamnă Regulamentul nr. 5/2018 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață, cu modificările și completările ulterioare.

„Regulamentul Delegat 2019/980”

înseamnă Regulamentul delegat (UE) 2019/980 al Comisiei din 14 martie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește formatul, conținutul, verificarea și aprobarea prospectului care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 809/2004 al Comisiei, astfel cum poate fi acesta modificat la anumite intervale de timp.

„Regulamentul privind Prospectul”

înseamnă Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE.

„Reprezentant”

are semnificația atribuită în Secțiunea 17.1 din acești Termeni și Condiții.

„ROBOR 3M”

înseamnă rata oferită pe o perioadă de trei luni pentru depozitele în RON, afișată pe Pagina de Referință la Data de Stabilire a Dobânzii, de la ora 11:00, ora Bucureștiului.

„ROBOR”

înseamnă rata dobânzii oferită pentru împrumuturi sub formă de depozite în lei pe piața monetară interbancară din România.

„RoClear”

înseamnă sistemul de compensare, decontare și registru pentru plățile în RON, operat de Depozitarul Central.

„Suma pentru Acoperirea Costurilor”

înseamnă suma totală stabilită de către Obligatari și plătită acestora care include toate costurile, cheltuielile sau pierderile suportate de către Obligatari ca urmare a unei răscumpărări, rezultând din:

(1) cu aplicarea următoarei ordini de prioritate (a) rambursarea anticipată sau încetarea finanțărilor contractate sau a tranzacțiilor de tip swap sau a altor tranzacții de acoperire (tranzacții de tip hedging) realizate pentru finanțarea sau pentru acoperirea (prin tranzacții de tip hedging) totală sau a oricărei părți din Obligațiuni; sau, în măsura în care Obligatarii nu pot efectua tranzacțiile menționate la litera (a) din cauza unui refuz din partea contrapartidei lor; (b) încheierea altor tranzacții de tip swap de compensare (offsetting swaps) sau altor tranzacții de acoperire (tranzacții de tip hedging); sau în măsura în care Obligatarii nu pot încheia niciuna dintre tranzacțiile menționate la litera (b), (c) reînvestirea sumelor rambursate Obligarilor în legătură cu Obligațiunile (excluzând, pentru evitarea oricărui dubiu, orice sumă calculată ca diferență între randamentul la maturitate al Obligațiunii și randamentul de reînvestire), în fiecare caz, luând în considerare condițiile de piață prevalente la momentul plății anticipate/răscumpărării obligațiunilor și determinate de Obligatari, într-un mod rezonabil și documentate în mod corespunzător; precum și din (2) efectuarea tranzacțiilor prin intermediul Bursei de Valori București, în cazul în care Emitentul răscumpără Obligațiunile prin utilizarea sistemului Bursei de Valori București.

„Zi Lucrătoare”

înseamnă o zi, alta decât o zi de sâmbătă sau duminică sau o zi de sărbătoare legală, în care Depozitarul Central își desfășoară activitatea comercială de o manieră care să permită efectuarea activităților prevăzute în acești Termeni și Condiții, inclusiv operațiuni în sistemul RoClear.

2. INTERESELE PERSOANELOR FIZICE ȘI JURIDICE IMPLICATE ÎN EMISIUNE

Intermediarul și/sau unii dintre afiliații acestuia au furnizat și/sau pot furniza în viitor diferite servicii financiare, de investiții, de marketing și alte servicii către Emitent sau filialele sale, acționari sau administratorii acestora, în schimbul cărora au primit sau vor primi o remunerație.

3. MOTIVELE OFERTEI ȘI UTILIZAREA FONDURILOR

Fondurile obținute în urma Ofertei vor fi utilizate în scopuri generale de finanțare a activității Emitentului.

4. INFORMAȚII PRIVIND OBLIGAȚIUNILE

Emisiunea unui număr de 960 de Obligațiuni cu scadența în data de 19 decembrie 2029 având o valoare nominală agregată de 480.000.000 RON a fost aprobată (i) în termeni generali prin hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor nr. 1 din data de 23 aprilie 2019 și (ii) în termeni specifici prin decizia Directoratului Emitentului din data de 9 decembrie 2019.

5. TIPUL, CLASA ȘI DATA DOBÂNDIRII DREPTURILOR ASUPRA VALORILOR MOBILIARE OFERITE ȘI PROPUSE SPRE A FI ADMISE LA TRANZACȚIONARE

Obligațiunile sunt instrumente de creanță negociabile oferite Investitorilor Eligibili, în funcție de excepțiile prevăzute la articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul privind Prospectul.

Obligațiunile reprezintă obligațiuni denominate în lei cu rată variabilă în valoare de 500.000 RON fiecare și într-o sumă nominală totală de 480.000.000 RON și sunt scadente la 19 decembrie 2029. Nu vor fi emise obligațiuni fracționate.

Emitentul va depune o cerere pentru ca Obligațiunile să fie admise la tranzacționare pe piața reglementată a Bursei de Valori București la o dată care se preconizează să cadă la sau în jurul datei de 14 mai 2020. Odată admise la tranzacționare, Obligațiunile vor fi cotate, tranzacționate și decontate sub codurile ISIN: ROJX86UZW1R4, CFI DBVQGR și FISN RB RO/VARI BD 20291219 JR.

6. LEGEA APLICABILĂ ȘI JURISDICȚIA

Obligațiunile vor fi emise în conformitate cu legile din România, iar Termenii și Condițiile vor fi guvernate de legile din România.

7. FORMA OBLIGAȚIUNILOR, EMISIUNEA ȘI TRANSMITEREA

- a) *Forma:* Se intenționează ca Obligațiunile să fie emise la Data Emisiunii în formă dematerializată înregistrată, având o valoare nominală de 500.000 RON fiecare și livrate subscritorilor la aceeași dată. Dreptul de proprietate asupra Obligațiunilor va fi evidențiat prin înscrierea în conturi în Registrul Obligarilor, iar transferul Obligațiunilor poate fi efectuat doar prin înregistrarea transferului în respectivele registre. Nu va fi eliberat niciun document fizic reprezentativ pentru Obligațiuni.
- b) *Emisiune și transmitere:* Obligațiunile vor fi emise și trimise Obligarilor la Data Emisiunii. La emisiunea lor, se va depune o cerere pentru înregistrarea Obligațiunilor la ASF și înscrierea lor în registrele Depozitarului Central care va alimenta, la opțiunea Obligarului: (i) contul individual al Obligarului, deschis de către Obligar sau de către un Participant pe seama Obligarului la Depozitarul Central; (ii) contul global deschis de un Participant (desemnat de Obligarul în cauză) la Depozitarul Central; sau (iii) un cont deschis în altă modalitate de către Obligar, direct sau indirect, la Depozitarul Central.

8. MONEDA EMISIUNII

Obligațiunile vor fi denominate în RON. Ulterior admiterii la tranzacționare a Obligațiunilor pe Piața Reglementat operată de BVB, Obligațiunile vor fi tranzacționate în RON.

9. CLASIFICAREA ȘI REGIMUL OBLIGAȚIUNILOR

9.1 Clasificarea Obligațiunilor

Obligațiunile sunt instrumente de Fonduri proprii de nivel 2 ale Emitentului și obligații directe, necondiționate și negarantate ale Emitentului.

Sub rezerva oricăror excepții obligatorii care ar putea fi impuse la un anumit moment în temeiul Legii Aplicabile, rangul Obligațiunilor este următorul:

- (a) au același rang (*pari passu*) una față de cealaltă, în orice moment;
- (b) au același rang (*pari passu*) cu (i) orice instrument de Fonduri proprii de nivel 2 existent al Emitentului și (ii) orice alte obligații sau instrumente de capital ale Emitentului care se clasifică sau sunt exprimate în rang egal cu Obligațiunile în cazul unei lichidări sau insolvențe a Emitentului și în ce privește dreptul de a primi rambursarea capitalului în cazul lichidării sau insolvenței Emitentului;
- (c) au rang senior față de deținătorii instrumentelor de Fonduri proprii de nivel 1 de bază ale Emitentului și instrumentelor de Fonduri proprii de nivel 1 suplimentar ale Emitentului și orice alte obligații sau instrumente de capital ale Emitentului care au un rang inferior sau sunt exprimate drept având un rang inferior rangului Obligațiunilor, în cazul unei lichidări sau insolvențe a Emitentului și în ce privește dreptul de a primi rambursarea capitalului în caz de lichidare sau insolvență a Emitentului; și
- (d) au un rang inferior creanțelor prezente sau viitoare (i) ale creditorilor nesubordonați ai Emitentului, inclusiv creditori ai oricărei creanțe senioare negarantate fără drept de preferință având un rang superior obligațiilor care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 108 alin. (2) literele (a) - (c) din BRRD, (ii) care sunt excluse de la posibilitatea reducerii sau conversiei conform instrumentului de recapitalizare internă (așa cum este definit acest termen în BRRD), în conformitate cu prevederile articolului 44 alin. (2) și alin.

(3) din BRRD și (iii) în măsura în care acestea nu se încadrează în categoriile menționate la punctele (i) - (ii) de mai sus, Obligațiunile au un rang inferior obligațiilor subordonate ale Emitentului, altele decât creanțele creditorilor care potrivit clasificării conform legii sau potrivit termenilor acestora au același rang (*pari passu*) sau au un rang inferior Obligațiunilor în cazul lichidării sau insolvenței Emitentului.

9.2 Regimul Obligațiunilor. Posibilitatea aplicării măsurilor statutare de rezoluție.

Înaintea oricărei proceduri de insolvență sau de lichidare a Emitentului, conform Legii privind Redresarea și Rezoluția, precum și a oricărei alte dispoziții aplicabile din Regulamentele privind Capitalul și din Legea Aplicabilă, BNR și/sau orice altă autoritate națională sau europeană relevantă, care acționează ca autoritate de rezoluție, poate exercita atribuția de a reduce (inclusiv la zero) obligațiile Emitentului în baza Obligațiunilor, de a le converti în acțiuni sau în alte instrumente financiare de tipul titlurilor de proprietate ale Emitentului, în fiecare caz, în totalitate sau parțial, sau să aplice orice alt instrument sau modalitate de rezoluție, inclusiv (fără a se limita la) amânarea sau transferul obligațiilor către o altă entitate, modificarea Termenilor și Condițiilor sau anularea Obligațiunilor.

10. DREPTURI ȘI RESTRICȚII ASOCIATE OBLIGAȚIUNILOR ȘI CONDIȚIILE EXERCITĂRII ACESTOR DREPTURI

10.1 Crearea drepturilor

Drepturile aferente Obligațiunilor se nasc de la Data Emisiunii. Obligațiunile îi îndreptătesc pe deținătorii lor la plăți trimestriale ale Dobânzii și vor fi răscumpărate la valoarea nominală la data scadenței sau la data răscumpărării anticipate, în conformitate cu acești Termeni și Condiții.

10.2 Dobândirea drepturilor

Obligatarii sunt persoanele înregistrate ca deținători ai Obligațiunilor începând de la Data Înregistrării (i) în Registrul Obligarilor sau (ii) în registrele interne al unui Participant înregistrat în Registrul Obligarilor. În acest din urmă caz, Emitentul își rezervă dreptul de a se baza pe autoritatea fiecărui Participant pentru a reprezenta pe deplin (în mod direct sau indirect) Obligarul și pentru a exercita vizavi de Emitent și pe seama Obligarului toate actele juridice (fie în numele Obligarului, fie în nume propriu) asociate Obligațiunilor, ca și când persoana respectivă ar fi deținătorul acestora. Cu excepția cazului în care legile aplicabile sau o decizie a unei instanțe comunicată Emitentului prevede altfel, Emitentul și Agentul de Plată vor considera fiecare Obligar ca fiind deținătorul autorizat al Obligațiunilor din toate punctele de vedere și vor efectua față de acel Obligar plățile datorate în temeiul Obligațiunilor.

10.3 Transferul drepturilor

- a) Transferabilitatea Obligațiunilor și drepturile aferente Obligațiunilor nu sunt restricționate, cu excepția restricțiilor generale aplicabile drepturilor creditorilor în general și a restricțiilor individuale aplicabile fiecărui Obligar (dacă există).
- b) Dreptul de proprietate asupra Obligațiunilor se transferă pe baza principiului livrare-contraplată (adică valorile mobiliare se livrează numai dacă se achită prețul de cumpărare corespunzător), prin înregistrarea Obligațiunilor în contul corespunzător al Obligarului, în conformitate cu reglementările Depozitarului Central și cu legislația aplicabilă. Toate costurile aferente transferului Obligațiunilor sunt suportate de către Obligarul corespunzător.

- c) Obligațiunile nu au atașate drepturi de schimb sau drepturi de preempțiune.
- d) Niciun transfer de Obligațiuni nu poate fi înregistrat în Registrul Obligarilor începând cu și incluzând Ziua Lucrătoare precedentă Datei de Înregistrare care precede Data Scadenței Finale și până la Data Scadenței Finale, inclusiv.

11. PLĂȚI ÎN TEMEIUL OBLIGAȚIUNILOR

11.1 Obligația de plată a Emitentului

Emitentul se obligă să plătească fiecărui Obligar valoarea nominală a Obligațiunilor deținute de respectivul Obligar și Dobânda aplicabilă acestor Obligațiuni.

11.2 Datele Plății

- 11.2.1. Toate plățile în temeiul Obligațiunilor se vor efectua prin intermediul Agentului de Plată, la Datele Plății stabilite în acești Termeni și Condiții, în conformitate cu prevederile din Secțiunea 11.4 de mai jos.
- 11.2.2. Dacă data în care plata în temeiul Obligațiunilor trebuie efectuată nu este o Zi Lucrătoare, plata va fi efectuată în Ziua Lucrătoare care urmează acelei zile, Obligarii neavând dreptul de a pretinde dobândă penalizatoare sau orice alte plăți suplimentare în acest caz.

11.3 Stabilirea dreptului de a primi plăți

- 11.3.1 Toate plățile în temeiul Obligațiunilor vor fi efectuate entităților înregistrate ca Obligari în Registrul Obligarilor la finalul programului de lucru din Data Înregistrării corespunzătoare („**Beneficiarul Eligibil**”). Toate plățile efectuate către Beneficiarii Eligibili vor fi considerate a fi stingeri efective și irevocabile ale obligațiilor de plată ale Emitentului și ale Agentului de Plată față de Obligari la Datele Plății corespunzătoare.
- 11.3.2 În scopul stabilirii Beneficiarilor Eligibili, nici Emitentul și nici Agentul de Plată nu vor lua în considerare niciun fel de transferuri de Obligațiuni care au loc după Data Înregistrării și până la Data Plății corespunzătoare, iar respectivii cesionari nu vor avea dreptul de a pretinde sau de a primi plata relevantă pentru care nu au fost înregistrați în mod corespunzător ca Obligari până la Data Înregistrării menționată anterior.

11.4 Efectuarea Plăților

- 11.4.1 Agentul de Plată va realiza toate plățile în temeiul Obligațiunilor în conformitate cu legea aplicabilă, cu procedurile stabilite în contractul încheiat între Depozitarul Central și Emitent și/sau notificate Obligarilor de către Depozitarul Central și/sau de Agentul de Plată cu privire la plățile în temeiul Obligațiunilor („**Procedurile**”).
- 11.4.2 Obligația de a plăti orice sumă în temeiul Obligațiunilor este considerată a fi satisfăcută în mod corespunzător și la timp dacă, la data corespunzătoare a scadenței, suma corespunzătoare este transferată Beneficiarilor Eligibili conform Procedurilor.
- 11.4.3 Emitentul și Agentul de Plată nu au nicio obligație de a efectua plăți către Beneficiarii Eligibili decât dacă și până la momentul la care respectivele persoane vor fi pus la dispoziție toate informațiile relevante solicitate acestora conform Procedurilor, și nici Emitentul, nici Agentul de Calcul sau Agentul de Plată nu sunt răspunzători pentru vreo

întârziere la plată a oricăror sume restante cauzată de (i) omisiunea Depozitarului Central sau a Beneficiarilor Eligibili de a transmite la timp informații adecvate sau alte documente sau informații conform Procedurilor și acestor Termeni și Condiții, (ii) caracterul incomplet, incorect sau neverosimil al oricăror documente sau informații sau (iii) faptul că întârzierea a fost cauzată de circumstanțe în afara controlului Emitentului, Agentului de Plată sau al Agentului de Calcul. În aceste cazuri, Obligarii nu vor dobândi dreptul la nicio plată suplimentară sau dobândă pentru întârzierea respectivei plăți.

11.4.4 Pentru evitarea oricărui dubiu, comisioanele plătibile către Depozitarul Central la efectuarea de plăți în legătură cu Obligațiunile vor fi suportate de Emitent.

11.4.5 Toate plățile suportate de către Emitent în temeiul Obligațiunilor vor fi calculate și efectuate fără posibilitatea compensării vreunei creanțe pe care Emitentul ar putea să o aibă împotriva unui Obligar.

11.5 Răscumpărarea Finală

În cazul în care Obligațiunile nu sunt răscumpărate anticipat conform acestor Termeni și Condiții, valoarea nominală a acestora este datorată ca plată achitată într-o singură tranșă la respectiva Dată a Scadenței Finale.

12. DOBÂNDA

12.1 Dobânda

Obligațiunile sunt purtătoare de dobândă calculată prin raportare la valoarea principalului lor, de la și incluzând Data Emisiunii și până la și excluzând Data Scadenței finale, la nivelul Ratei Dobânzii, plătilă în RON, întotdeauna la fiecare Dată de Plată a Dobânzii.

Pentru evitarea oricărei neclarități, prima Dată de Plată a Dobânzii este 19 martie 2020 și ultima Dată de Plată a Dobânzii va fi pe 19 decembrie 2029, care este și Data Scadenței Finale.

12.2 Rata Dobânzii

Obligațiunile vor avea o Rată a Dobânzii variabilă.

12.3 Calculul dobânzii

Rata Dobânzii este egală cu Rata de Referință +3,5% pe an.

Rata Dobânzii va fi actualizată automat la fiecare Dată de Stabilire a Dobânzii relevantă, în conformitate cu Rata de Referință aplicabilă la fiecare Dată de Stabilire a Dobânzii.

Cu excepția erorilor vădite, calcularea Dobânzii aferente Obligațiunilor în conformitate cu regulile stabilite în acești Termeni și Condiții de către Agentul de Calcul va fi finală și obligatorie pentru toți Obligarii, iar Obligarii nu vor avea dreptul să conteste sau să se opună acestui calcul.

12.4 Convenția privind calcularea dobânzii

Se va folosi convenția de calcul a dobânzii „Actual/360” (i.e., în scopul calculării venitului din dobândă, se va lua în considerare numărul efectiv de zile din Perioada de Dobândă relevantă, dar un an este considerat a avea 360 (trei sute șaizeci) de zile.

12.5 Perioadele de Dobândă

Dobânda va fi calculată separat pentru fiecare Perioadă de Dobândă. Perioada de Dobândă înseamnă perioada care începe la Data Emisiunii (inclusiv) și se încheie la prima Dată de Plată a Dobânzii (exclusiv) și fiecare perioadă următoare care începe la o Dată de Plată a Dobânzii (inclusiv) și se încheie la următoarea Dată de Plată a Dobânzii (exclusiv), până la și excluzând Data Scadenței Finale.

Obligațiunile vor înceta să mai fie purtătoare de dobândă de la, și incluzând, data prevăzută pentru răscumpărarea lor, cu excepția cazului în care Emitentul nu efectuează răscumpărarea lor la data respectivă. În acest caz, dobânda va continua să curgă la valoarea nominală a respectivelor Obligațiuni la Rata Dobânzii (atât înainte cât și după pronunțarea hotărârii judecătorești relevante, după caz) până la una din următoarele date, în funcție de care dintre acestea intervine mai repede: (i) data la care toate sumele datorate în legătură cu respectivele Obligațiuni până la acea dată sunt primite de către sau în numele Obligarului relevant sau (ii) data care urmează după notificarea transmisă de către Agentul de Plată Obligarilor în conformitate cu Secțiunea 19 (*Notificări*) despre primirea tuturor sumelor datorate până la data respectivă în legătură cu toate Obligațiunile. În acest caz, dobânda nu va fi capitalizată și nu va exista nicio dobândă plătită la dobândă.

12.6 Înlocuirea Ratei de Referință

12.6.1. Înlocuirea Ratei de Referință în alte situații decât intervenirea unui Caz de Întrerupere

Dacă, în afară de situația intervenirii unui Caz de Întrerupere, Pagina de Referință relevantă nu este disponibilă sau dacă nu apare nicio cotație la acel moment, Agentul de Calcul solicită fiecărei Bănci de Referință să furnizeze Agentului de Calcul cotația oferită (exprimată ca rată procentuală anuală pentru trei (3) luni) pentru Rata de Referință la aproximativ 11.00 am, ora Bucureștiului, la Data Stabilirii Dobânzii. Dacă două sau mai multe dintre Băncile de Referință furnizează Agentului de Calcul astfel de cotații, Rata de Referință pentru o astfel de Perioadă de Dobândă este reprezentată de media aritmetică (rotunjită, dacă este necesar, până la cea mai apropiată mie a unui punct procentual, 0,0005 fiind rotunjit în sus) a unor asemenea cotații oferite, astfel cum este stabilită de Agentul de Calcul.

Dacă în oricare dintre Datele de Stabilire a Dobânzii doar una dintre Băncile de Referință furnizează Agentului de Calcul o cotație astfel cum este prevăzut în paragraful anterior, Rata de Referință pentru Perioada de Dobândă relevantă va fi această rată (exprimată ca rată procentuală anuală pentru trei (3) luni).

Dacă Rata de Referință nu poate fi stabilită potrivit prevederilor anterioare, Agentul de Calcul va stabili Rata de Referință pentru următoarea Perioadă de Dobândă la nivelul cotației oferite pentru Rata de Referință afișată pe Pagina de Referință în ultima zi care precedă Data Stabilirii Dobânzii relevante în care asemenea cotații au fost oferite și va informa ulterior Obligarul în acest sens potrivit Secțiunii 19 (*Notificări*) din acești Termeni și Condiții.

12.6.2. Înlocuirea Ratei de Referință în situația intervenirii unui Caz de Întrerupere

Dacă Emitentul stabilește în mod rezonabil în baza puterii sale de apreciere că (i) devine nelegal din perspectiva Emitentului sau a Agentului de Calcul să utilizeze Rata de Referință sau (ii) administratorul Ratei de Referință încetează să calculeze și să publice Rata de

Referință în mod definitiv sau pentru o perioadă nedeterminată sau (iii) administratorul Ratei de Referință devine insolvent sau o procedură de insolvență, faliment, restructurare sau o procedură similară (care îl afectează pe administratorul Ratei de Referință) este inițiată de către acesta sau de către autoritatea sa de supraveghere sau de reglementare sau (iv) Rata de Referință este în alt mod întreruptă sau încetează să fie furnizată (fiecare dintre cazurile menționate de la punctul (i) până la punctul (iv) reprezentând un „**Caz de Întrerupere**”), Rata de Referință se înlocuiește, la fiecare Dată de Stabilire a Dobânzii relevantă, cu o rată stabilită sau obținută, după caz, de către Emitent („**Rata de Referință Succesoare**”) conform următoarei proceduri:

- (i) Rata de Referință va fi înlocuită cu rata de referință succesoare și, dacă este cazul, cu un factor de ajustare a dobânzii sau o fracțiune sau o marjă (care se va adăuga sau scade), stabilită prin Legea Aplicabilă sau anunțată de administratorul Ratei de Referință, de BNR sau de orice altă bancă centrală competentă sau o autoritate de reglementare sau de supraveghere ca rată succesoare a Ratei de Referință. Emitentul informează ulterior Obligatorii cu privire la această Rată de Referință Succesoare, în conformitate cu Secțiunea 19 (*Notificări*) din acești Termeni și Condiții. Dacă, la orice Dată de Stabilire a Dobânzii anterioară, Rata de Referință Succesoare a fost, de asemenea, stabilită în conformitate cu prevederile acestui paragraf (i), Emitentul nu va avea alte obligații de publicare în legătură cu Rata de Referință Succesoare sau cu orice ajustări sau modificări efectuate cu privire la aceasta.
- (ii) Dacă Emitentul stabilește (acționând cu bună-credință și într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial) că sursa ratei succesoare a Ratei de Referință și, dacă este cazul, a factorului de ajustare a dobânzii sau a fracțiunii sau a marjei, stabilită potrivit paragrafului anterior nu este accesibilă sau nu este în concordanță cu substanța economică a Ratei de Referință, apreciată prin raportare la perioada anterioară intervenirii Cazului de Întrerupere sau că perioada pentru stabilirea Ratei de Referință Succesoare conform prevederilor de mai sus nu este suficientă, atunci Emitentul va numi un Agent Independent, care să stabilească (acționând cu bună-credință și într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial), potrivit puterii sale de apreciere rezonabile și cu nu mai puțin de cinci (5) Zile Lucrătoare înaintea Datei de Stabilire a Dobânzii aferentă următoarei Perioade de Dobândă, Rata de Referință aplicabilă și, dacă este cazul, factorul de ajustare a dobânzii sau fracțiunea sau marja în concordanță cu practica pieței stabilită în legătură cu Rata de Referință Succesoare. Ulterior, Emitentul va informa Obligatorii în conformitate cu Secțiunea 19 (*Notificări*) din acești Termeni și Condiții.

13. RANDAMENTUL ANUAL PÂNĂ LA SCADENȚĂ

Randamentul brut la momentul emisiunii este egal cu Rata Dobânzii, presupunând că nu este efectuată nicio răscumpărare anticipată.

14. PLĂȚI NETE DE TAXE

- 14.1 Toate plățile în baza Obligațiunilor vor fi efectuate în conformitate cu acești Termeni și Condiții și cu legile fiscale și alte legi aplicabile din România valabile și în vigoare la momentul efectuării plății.

- 14.2** Toate plățile aferente valorii nominale și dobânzii efectuate de către sau în numele Emitentului în legătură cu Obligațiunile se vor face fără nicio reținere sau deducere pentru orice impozite, taxe, impuneri sau speze guvernamentale de orice natură impuse, percepute, colectate, reținute la sursă sau stabilite de către România sau orice autoritate a statului român sau din România, având competență fiscală, mai puțin în cazul în care o astfel de reținere la sursă sau deducere este cerută legislația aplicabilă. În acest caz, Emitentul nu va fi obligat să plătească acele sume suplimentare care ar avea ca rezultat primirea de către Obligatari a unor sume pe care le-ar fi primit în condițiile în care nu ar fi fost impusă nicio reținere sau deducere. Mai mult, Emitentul poate efectua plata fără a aplica deducerea sau reținerea de impozit descrisă mai sus sau aplicând o deducere sau reținere mai mică decât rata maximă prevăzută de legile din România, în condițiile în care se poate aplica o convenție pentru evitarea dublei impuneri încheiată între țara de rezidență fiscală a Emitentului (România) și țara de rezidență fiscală a Obligarului. Aplicarea unei astfel de convenții este condiționată de îndeplinirea condițiilor prevăzute de legea aplicabilă și a cerințelor legate de furnizarea către Agentul de Plată și către Emitent, anterior efectuării unei plăți, a unui certificat valabil de rezidență fiscală a beneficiarului efectiv (i.e. Obligar) sau un alt document eliberat de către o autoritate alta decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluși stat. Pentru evitarea oricărui dubiu, în cazul nefurnizării unui certificat valabil de rezidență fiscală sau a unui alt document eliberat de către o autoritate alta decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluși stat sau în caz de furnizare a acestor documente cu întârziere, orice demers ulterior pentru regularizarea, respectiv restituirea impozitului plătit în plus, va cădea exclusiv în sarcina Obligarului.
- 14.3** Agentul de Plată nu va avea dreptul de a cere, după cum niciun Obligar nu va avea dreptul să pretindă, de la Emitent nicio despăgubire sau plată în legătură cu orice consecințe fiscale pentru Obligatari în mod individual, cu excepția cazurilor prevăzute mai sus.

15. RĂSCUMPĂRAREA OBLIGAȚIUNILOR ȘI RESTRICȚIILE APLICABILE

Obligațiunile vor fi răscumpărate la Data Scadenței Finale sau la Data Răscumpărării Anticipate în conformitate cu Secțiunea 16 (*Răscumpărarea Anticipată*). În afară de cazul insolvenței sau lichidării Emitentului, Obligarii nu au dreptul să accelereze viitoarea plată programată a principalului Obligațiunilor sau al Dobânzilor.

Dacă Emitentul nu plătește valoarea nominală a Obligațiunilor sau valoarea Dobânzilor acumulate în temeiul Obligațiunilor în termen de 7 Zile Lucrătoare de la data scadenței relevante, orice Obligar poate, în conformitate cu legea aplicabilă, să inițieze procedurile de insolvență sau de faliment (și, respectiv, lichidare) împotriva Emitentului, sub rezerva aprobării deschiderii unei astfel de proceduri împotriva Emitentului de către BNR, în conformitate cu prevederile Legii privind Redresarea și Rezoluția și a celor din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de insolvență și orice altă legislație aplicabilă. În cazul în care insolvența sau falimentul (și, respectiv, lichidarea) Emitentului este aprobată de judecătorul sindic, atunci orice Obligar poate declara Obligațiunile și toate Dobânzile acumulate imediat scadente și exigibile sub rezerva subordonării Obligațiunilor, în conformitate cu cerințele aplicabile Fondurilor proprii de nivel 2 potrivit CRR, astfel cum sunt stabilite în Secțiunea 9 (Clasificarea și Regimul Obligațiunilor) din acești Termeni și Condiții și în conformitate cu cerințele din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de insolvență și orice altă legislație aplicabilă.

16. RĂSCUMPĂRAREA ANTICIPATĂ

16.1 Răscumpărarea anticipată în Scopuri Fiscale și în Caz de Modificare a Clasificării Obligațiunilor

Obligatarii convin în mod irevocabil că Emitentul poate, dar nu are obligația, să răscumpere Obligațiunile în totalitate, și nu parțial, în orice moment, cu un preaviz de cel puțin 30 de zile notificat în conformitate cu Secțiunea 19 (*Notificări*) din acești Termeni și Condiții („**Notificarea privind Răscumpărarea Anticipată**”) și orice prevederi legale aplicabile.

Această opțiune a Emitentului este aplicabilă în situația în care una dintre condițiile următoare este îndeplinită și, în orice caz, cu respectarea prevederilor incluse în Secțiunea 16.1.1. și 16.1.2., după caz:

(A) Răscumpărare Anticipată în Scopuri Fiscale

Emitentul este sau va fi obligat să plătească sume suplimentare la următoarea Dată de Plată a Dobânzii, ca urmare a oricăror modificări sau amendamente ale legilor sau reglementărilor din România sau ca urmare a oricăror modificări la nivelul oricărei autorități din România având atribuții în domeniul fiscal sau ca urmare a oricăror modificări în aplicarea sau interpretarea oficială a unor astfel de legi sau reglementări (inclusiv ca urmare a unor hotărâri emise de o instanță competentă). Astfel de modificări sau amendamente au intrat în vigoare la Data Emisiunii sau ulterior, și o astfel de obligație nu poate fi evitată de Emitent prin luarea măsurilor rezonabile aflate la dispoziția acestuia („**Notificarea privind Răscumpărarea Anticipată în Scop Fiscal**”).

(B) Intervine o schimbare în clasificarea legală a Obligațiunilor care ar putea determina excluderea lor din categoria fondurilor proprii (astfel cum acest termen este definit în Regulamentele privind Capitalul) sau reclasificarea (astfel cum acest termen este definit în Regulamentele privind Capitalul) ca fonduri proprii de calitate inferioară („**Modificarea a Clasificării Obligațiunilor**”) („**Răscumpărare Anticipată în Caz de Modificare a Clasificării Obligațiunilor**”).

16.1.1 *Răscumpărarea Anticipată a Obligațiunilor în Scopuri Fiscale și în Caz de Modificare a Clasificării Obligațiunilor în măsura în care și atât timp cât Obligațiunile se califică drept instrumente de Fonduri proprii de nivel 2*

În măsura în care și atât timp cât Obligațiunile se califică drept instrumente de Fonduri proprii de nivel 2 potrivit Regulamentelor privind Capitalul, Emitentul poate răscumpăra Obligațiunile în conformitate cu prevederile acestei Secțiuni 16.1 numai dacă a obținut acordul prealabil al BNR (și/sau oricărei alte autorități naționale sau europene relevante, care poate fi desemnată ca autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul), în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, pentru răscumpărarea Obligațiunilor relevante și cu condiția îndeplinirii oricăreia dintre următoarele condiții:

- (i) la momentul sau înainte de răscumpărarea Obligațiunilor, Emitentul înlocuiește Obligațiunile cu instrumente de fonduri proprii de calitate egală sau mai bună, în condiții sustenabile ținând cont de capacitatea Emitentului de a obține venituri ; sau
- (ii) Emitentul a demonstrat într-un mod pe care BNR (și/sau oricare altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată autoritate competentă în

sensul Regulamentelor privind Capitalul) îl consideră satisfăcător, în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, că fondurile proprii și pasivele eligibile ale Emitentului, în urma acestei răscumpărări, ar depăși cerințele stabilite în CRR, CRD IV și BRRD (și/sau orice alte Regulamente privind Capitalul, care pot completa și/sau modifica și/sau intra în vigoare în locul acestora) cu o marjă pe care BNR (și/sau orice altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul), în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, o consideră necesară.

În plus, normele din CRR prevăd că BNR (și/sau orice altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul), în oricare dintre cazuri, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, poate permite Emitentului să răscumpere Obligațiunile potrivit Secțiunii 16.1. înainte de cinci (5) ani de la Data Emisiunii, dacă:

- a) **În cazul unei Răscumpărări Anticipate în Scopuri Fiscale**, există o schimbare în regimul fiscal aplicabil Obligațiunilor, iar Emitentul demonstrează, într-un mod pe care BNR (și/sau orice altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul), în oricare dintre cazuri, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, îl consideră satisfăcător, că schimbarea este semnificativă și nu a fost previzibilă în mod rezonabil în momentul emiterii Obligațiunilor; sau
- b) **În cazul Răscumpărării Anticipate în Caz de Modificare a Clasificării Obligațiunilor**, dacă BNR (și/sau orice altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul), în oricare dintre cazuri, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, consideră că această schimbare este suficient de sigură și Emitentul demonstrează într-un mod pe care BNR (și/sau orice altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul) îl consideră satisfăcător, în oricare dintre cazuri, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, că respectivul Caz de Modificare a Clasificării Obligațiunilor nu era previzibil în mod rezonabil la momentul emiterii Obligațiunilor.

16.1.2 *Răscumpărarea Anticipată a Obligațiunilor în Scopuri Fiscale și în Caz de Modificare a Clasificării Obligațiunilor în măsura în care acestea nu se califică ca instrumente de Fonduri proprii de nivel 2*

În măsura în care Obligațiunile nu se califică ca instrumente de Fonduri proprii de nivel 2, dar se califică drept pasive eligibile în scopurile prevăzute în Regulamentele privind Capitalul, Emitentul poate răscumpăra Obligațiunile în conformitate cu prevederile acestei Secțiuni 16.1 numai dacă a obținut acordul prealabil al BNR (și/sau al oricărei alte autorități naționale sau europene relevante, care poate fi desemnată ca autoritate de rezoluție în sensul Regulamentelor privind Capitalul), în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, pentru răscumpărarea Obligațiunilor relevante și cu condiția îndeplinirii oricăreia dintre următoarele condiții:

- (i) la momentul sau înainte de răscumpărarea Obligațiunilor, Emitentul înlocuiește Obligațiunile cu instrumente de fonduri proprii sau pasive eligibile de calitate egală sau mai bună, în condiții sustenabile ținând cont de capacitatea Emitentului de a obține venituri; sau
- (ii) Emitentul a demonstrat într-un mod pe care BNR (și/sau oricare altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată autoritate de rezoluție în sensul Regulamentelor privind Capitalul) îl consideră satisfăcător, în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, că fondurile proprii și pasivele eligibile ale Emitentului, în urma acestei răscumpărări, ar depăși cerințele pentru fondurile proprii și pasivele eligibile stabilite în CRR, CRD IV și BRRD (și/sau orice alte Regulamente privind Capitalul, care pot completa și/sau modifica și/sau intra în vigoare în locul acestora) cu o marjă pe care BNR acționând ca autoritate de rezoluție și autoritate competentă pentru scopurile Regulamentelor privind Capitalul (și/sau orice altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată autoritate de rezoluție și/sau autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul; în cazul desemnării unor autorități diferite ca autoritate de rezoluție și ca autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul, autoritatea de rezoluție, în acest caz va acționa în acord cu autoritatea competentă), în oricare dintre cazuri, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, o consideră necesară; sau
- (iii) Emitentul a demonstrat într-un mod pe care BNR (și/sau oricare altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată drept autoritate de rezoluție în sensul Regulamentelor privind Capitalul) îl consideră satisfăcător, în oricare din cazuri, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, că înlocuirea parțială sau integrală a Obligațiunilor cu instrumente de fonduri proprii este necesară pentru a asigura respectarea cerințelor stabilite în CRR și CRD IV (și/sau orice alte Regulamente privind Capitalul, care pot completa și/sau modifica și/sau intra în vigoare în locul acestor regulamente) pentru menținerea autorizației.

Fără a aduce atingere condițiilor de mai sus, în cazul în care, la momentul oricărei Răscumpărări Anticipate în Scopuri Fiscale sau Răscumpărări Anticipate în Caz de Modificare a Clasificării Obligațiunilor, Legea Aplicabilă în vigoare permite răscumpărarea anticipată numai după îndeplinirea uneia sau mai multor condiții precedente alternative sau suplimentare la cele stabilite mai sus, Emitentul trebuie să respecte asemenea alte condiții precedente și/sau, după caz, condiții precedente suplimentare, dacă este cazul. Pentru evitarea oricărui dubiu, orice refuz al BNR (și/sau al oricărei alte autorități naționale sau europene relevante, care poate fi desemnată ca autoritate competentă și/sau de rezoluție în sensul Regulamentelor privind Capitalul, după caz), în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, de a acorda orice permisiune, aprobare sau alt consimțământ necesar nu constituie în niciun caz o neîndeplinire a obligațiilor conform acestor Termeni și Condiții.

Notificarea privind Răscumpărarea Anticipată va indica în detaliu procedura răscumpărării. Aceasta procedură va menționa data la care Obligațiunile vor fi răscumpărate („**Data**

Răscumpărării Anticipate”), în concordanță cu legile și regulamentele aplicabile tranzacțiilor cu obligațiuni.

În cazul răscumpărării anticipate potrivit acestei Secțiuni 16.1 din acești Termeni și Condiții, Obligațiunile vor fi răscumpărate la valoarea lor nominală, plus Dobândă.

Dacă Data Răscumpărării Anticipate cade într-o dată care nu este o Dată a Plății Dobânzii, dobânda se calculează și este răscumpărată pe baza numărului real de zile (dar în orice caz, aplicând convenția de calcul a dobânzii prevăzută în Secțiunea 12.4 din acești Termeni și Condiții) din acea perioadă de la și inclusiv Data Plății Dobânzii precedente sau Data Emisiunii (dacă nu există o astfel de Dată a Plății Dobânzii precedentă) și până la, dar excluzând ultima zi a perioadei respective.

16.2 Răscumpărarea anticipată la opțiunea Emitentului, după aprobarea prealabilă de către BNR

Obligararii convin în mod irevocabil că Emitentul poate, dar nu are obligația, cu un preaviz de cel puțin 30 de zile notificat în conformitate cu Secțiunea 19 (*Notificări*) din acești Termeni și Condiții și cu respectarea oricăror cerințe aplicabile conform Regulamentelor privind Capitalul sau impuse de către BNR („**Notificarea privind Răscumpărarea Anticipată Opțională**”) să răscumpeze Obligațiunile în totalitate, și nu parțial:

- (A) După expirarea unui termen de 5 ani de la Data Emisiunii, în data de 19 decembrie 2024, Obligațiunile vor fi răscumpărate la valoarea lor nominală, plus Dobândă. Emitentul va plăti Dobânda acumulată asupra valorii nominale până la și excluzând data răscumpărării anticipate (adică, 19 decembrie 2024), astfel cum este indicată în „**Notificarea privind Răscumpărarea Anticipată Opțională**”. În măsura în care Emitentul nu intenționează să își exercite opțiunea în conformitate cu prevederile acestei Secțiuni 16.2 (A), va transmite o notificare în acest sens Obligarilor, cu cel puțin 30 de zile înaintea datei de 19 decembrie 2024.
- (B) În orice moment după data de 19 decembrie 2024, Obligațiunile vor fi răscumpărate la valoarea lor nominală plus Dobânda, plus Suma pentru Acoperirea Costurilor. Dacă Data Răscumpărării Anticipate Opționale cade într-o dată care nu este o Dată a Plății Dobânzii, dobânda se calculează și este plătită pe baza numărului efectiv de zile (dar în orice caz, aplicând convenția de calcul a dobânzii prevăzută în Secțiunea 12.4 din acești Termeni și Condiții) din acea perioadă de la și inclusiv Data Plății Dobânzii precedente sau Data Emisiunii (dacă nu există o astfel de Dată a Plății Dobânzii precedentă) și până la și excluzând ultima zi a perioadei respective.

Notificarea privind Răscumpărarea Anticipată va indica în detaliu procedura răscumpărării. Aceasta procedură va menționa data la care Obligațiunile vor fi răscumpărate („**Data Răscumpărării Anticipate Opționale**”), în conformitate cu legile și regulamentele aplicabile tranzacționării obligațiunilor.

16.2.1 Răscumpărarea Anticipată Opțională la Opțiunea Emitentului în măsura și atât timp cât Obligațiunile se califică drept instrumente de Fonduri proprii de nivel 2

Emitentul poate răscumpăra Obligațiunile în conformitate cu prevederile acestei Secțiuni 16.2 numai dacă a obținut acordul prealabil al BNR (și/sau oricărei alte autorități naționale sau europene relevante, care poate fi desemnată ca autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul), în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de

Regulamentele privind Capitalul, pentru răscumpărarea Obligațiunilor relevante și cu condiția îndeplinirii oricăreia dintre următoarele condiții:

- (i) la momentul sau înainte de răscumpărarea Obligațiunilor, Emitentul înlocuiește Obligațiunile cu instrumente de fonduri proprii de calitate egală sau mai bună, în condiții sustenabile ținând cont de capacitatea Emitentului de a obține venituri; sau
- (ii) Emitentul a demonstrat într-un mod pe care BNR (și/sau oricare altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul) îl consideră satisfăcător, în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, că fondurile proprii și pasivele eligibile ale Emitentului, în urma acestei răscumpărări, depășesc cerințele stabilite în CRR, CRD IV și BRRD (și/sau orice alte Regulamente privind Capitalul, care pot completa și/sau modifica și/sau intra în vigoare în locul acestora) cu o marjă pe care BNR (și/sau orice altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul), în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, o consideră necesară.

16.2.2 Răscumpărarea Anticipată Opțională a Obligațiunilor la Opțiunea Emitentului în măsura în care Obligațiunile nu se califică ca instrumente de Fonduri proprii de nivel 2

În măsura în care Obligațiunile nu se califică ca instrumente de Fonduri proprii de nivel 2, dar se califică drept pasive eligibile în scopurile prevăzute în Regulamentele privind Capitalul, Emitentul poate răscumpăra Obligațiunile în conformitate cu prevederile acestei Secțiuni 16.2 din acești Termeni și Condiții numai dacă a obținut acordul prealabil al BNR (și/sau al oricărei alte autorități naționale sau europene relevante, care poate fi desemnată ca autoritate de rezoluție în sensul Regulamentelor privind Capitalul), în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, pentru răscumpărarea Obligațiunilor relevante și cu condiția îndeplinirii oricăreia dintre următoarele condiții:

- (i) la momentul sau înainte de răscumpărarea Obligațiunilor, Emitentul înlocuiește Obligațiunile cu instrumente de fonduri proprii sau pasive eligibile de calitate egală sau mai bună, în condiții sustenabile ținând cont de capacitatea Emitentului de a obține venituri; sau
- (ii) Emitentul a demonstrat într-un mod pe care BNR (și/sau oricare altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată autoritate de rezoluție în sensul Regulamentelor privind Capitalul) îl consideră satisfăcător, în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, că fondurile proprii și pasivele eligibile ale Emitentului, în urma acestei răscumpărări, ar depăși cerințele stabilite în CRR, CRD IV și BRRD (și/sau orice alte Regulamente privind Capitalul, care pot completa și/sau modifica și/sau intra în vigoare în locul acestora) cu o marjă pe care BNR, acționând ca autoritate de rezoluție și autoritate competentă în scopul Regulamentelor privind Capitalul (și/sau orice altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată autoritate de rezoluție și/sau autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul; în cazul desemnării unor autorități diferite ca autoritate de rezoluție și ca autoritate competentă în sensul Regulamentelor privind Capitalul, autoritatea de rezoluție, în acest caz va acționa în acord cu autoritatea

competentă), în oricare din cazuri, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, o considera necesară; sau

- (iii) Emitentul a demonstrat într-un mod pe care BNR (și/sau oricare altă autoritate națională sau europeană relevantă, care poate fi desemnată drept autoritate de rezoluție în sensul Regulamentelor privind Capitalul) îl consideră satisfăcător, în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, că înlocuirea parțială sau integrală a Obligațiunilor cu instrumente de fonduri proprii și pasive eligibile este necesară pentru a asigura respectarea cerințelor stabilite în CRR și CRD IV (și/sau orice alte Regulamente privind Capitalul, care pot completa și/sau modifica și/sau intra în vigoare în locul acestor regulamente) pentru menținerea autorizației.

Fără a aduce atingere condițiilor de mai sus, în cazul în care, la momentul răscumpărării anticipate a Obligațiunilor la opțiunea Emitentului conform prevederilor Secțiunii 16.2. din acești Termeni și Condiții, Legea Aplicabilă în vigoare la acea dată permite răscumpărarea anticipată numai după îndeplinirea uneia sau mai multor condiții precedente alternative sau suplimentare la cele stabilite mai sus, Emitentul trebuie să respecte asemenea alte condiții precedente și/sau, după caz, condiții precedente suplimentare, dacă este cazul. Pentru evitarea oricărui dubiu, orice refuz al BNR (și/sau al oricărei alte autorități naționale sau europene relevante, care poate fi desemnată ca autoritate competentă și/sau de rezoluție în sensul Regulamentelor privind Capitalul, după caz), în orice caz, dacă acest consimțământ este impus de Regulamentele privind Capitalul, de a acorda orice permisiune, aprobare sau alt consimțământ necesar nu constituie în niciun caz o neîndeplinire a obligațiilor conform acestor Termeni și Condiții.

17. REPREZENTAREA OBLIGATARILOR

Obligatarii se pot întruni în cadrul adunărilor generale ale Obligatarilor (o „**Adunare Generală**”) în scopul de a hotărî cu privire la interesele lor.

Organizarea și atribuțiile Adunării Generale vor fi guvernate de dispozițiile Legii Societăților, ale Legii nr. 24/2017 și ale Regulamentului nr. 5/2018. Modificarea sau înlocuirea unor astfel de prevederi legale poate duce la modificări ale organizării și ale atribuțiilor Adunării Generale.

17.1. Convocarea Adunării Generale

Adunarea Generală poate fi convocată la cererea unuia sau a mai multor Obligatari reprezentând cel puțin o pătrime din valoarea nominală a Obligațiunilor emise și rămase în circulație, sau după numirea reprezentanților Obligatarilor („**Reprezentanții**”), la cererea Reprezentanților.

Convocatorul Adunării Generale va fi (i) publicat în Monitorul Oficial și într-un ziar de largă circulație din București sau (ii) transmis prin scrisoare recomandată Obligatarilor relevanți, la adresele din Registrul Obligatarilor, precum și, în fiecare caz, pe website-ul Emitentului și pe website-ul BVB, la www.bvb.ro după admiterea la tranzacționare a Obligațiunilor pe Piața Reglementată operată de BVB. Convocatorul Adunării Generale va fi publicat cu cel puțin 30 de zile înainte de data la care este programată Adunarea Generală. Convocatorul va indica atât data de referință, locația și data Adunării Generale, cât și ordinea de zi. De asemenea, convocatorul poate include data și ora celei de a doua Adunări Generale, în cazul în care prima nu poate fi întrunită în mod valabil.

Unul sau mai mulți Obligatari reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din valoarea nominală a Obligațiunilor emise și aflate în circulație, au dreptul de a adăuga puncte noi pe ordinea de zi a Adunării Generale, în termen de 15 zile de la publicarea convocatorului. Ordinea de zi revizuită trebuie publicată în conformitate cu prevederile legale de convocare a Adunării Generale, cu cel puțin 10 zile înainte de data Adunării Generale

Obligatarii vor putea fi reprezentați prin mandatar, alții decât administratorii, directorii, membrii Directoratului, auditorii sau funcționarii Emitentului, după caz. Procurile vor fi depuse în original cu cel puțin 48 de ore înainte de adunare sau în orice alt termen prevăzut în actul constitutiv al Emitentului la momentul relevant. Omisiunea de a depune aceste procuri în original în termenul alocat va avea drept consecință pierderea dreptului de vot al Obligatorului în acea Adunare Generală.

Hotărârile Adunării Generale se adoptă prin vot deschis.

17.2. Reprezentant/Reprezentanți

Adunarea Generală poate numi un Reprezentant al Obligatorilor și unul sau mai mulți Reprezentanți supleanți.

Reprezentantul și reprezentantul/reprezentanții supleant/supleanți nu pot fi implicați în conducerea Emitentului.

Funcția de Reprezentant poate fi conferită oricărei persoane, indiferent de naționalitatea acesteia.

În caz de incompatibilitate, demisie sau revocare a unui Reprezentant, va fi ales în cadrul Adunării Generale un reprezentant înlocuitor, cu excepția cazului în care există un Reprezentant supleant care își va asuma rolul de Reprezentant.

Toate părțile interesate vor avea oricând dreptul de a obține informații privind numele și adresa Reprezentantului/Reprezentanților la sediul social al Emitentului.

17.3. Atribuțiile Reprezentantului/Reprezentanților

Reprezentantul/Reprezentanții va/vor avea dreptul de a reprezenta Obligatarii în raporturile cu Emitentul și în fața instanțelor de judecată. Reprezentantul/ Reprezentanții mai poate/pot fi însărcinat/însărcinați de către Adunarea Generală, de asemenea, cu efectuarea acțiunilor de supraveghere și protejarea intereselor comune ale Obligatorilor.

17.4. Atribuțiile Adunării Generale

Adunarea Generală are puterea de a delibera în ceea ce privește stabilirea remunerației Reprezentantului și a Reprezentanților supleanți, precum și cu privire la demiterea și înlocuirea acestora și, de asemenea, poate să hotărască cu privire la orice altă chestiune care se referă la drepturile comune, acțiunile și beneficiile corespunzătoare obligațiunilor în prezent sau în viitor, inclusiv autorizarea Reprezentantului să acționeze în justiție în calitate de reclamant sau pârât.

Adunarea Generală are următoarele competențe:

- (i) să îndeplinească toate acțiunile de supraveghere și acțiunile pentru protejarea intereselor comune ale Obligatorilor sau să împuternicească un reprezentant pentru îndeplinirea acestor acțiuni;

- (ii) să creeze un fond care poate fi finanțat din sumele reprezentând dobânda la care Obligatarii au dreptul, în scopul de a acoperi cheltuielile legate de protejarea drepturilor lor, precum și să stabilească regulile de administrare a unui astfel de fond;
- (iii) să se opună oricărei modificări aduse actului constitutiv al Emitentului sau termenilor și condițiilor Obligațiunilor care pot afecta drepturile Obligarilor; și
- (iv) să se pronunțe asupra emisiunii de noi obligațiuni de către Emitent.

Adunările Generale pot adopta hotărâri valabile privind desemnarea Reprezentantului și a Reprezentanților supleanți și în raport cu punctele (i) și (ii) de mai sus, numai cu o majoritate care reprezintă cel puțin o treime din valoarea nominală a Obligațiunilor emise și aflate în circulație reprezentate în Adunarea Generală. În orice alt caz, Adunarea Generală poate adopta o hotărâre valabilă în prezența Obligarilor reprezentând cel puțin două treimi din valoarea nominală a Obligațiunilor emise și aflate în circulație și cu o majoritate de cel puțin patru cincimi din valoarea nominală a Obligațiunilor emise și aflate în circulație reprezentate în cadrul Adunării Generale.

Dreptul fiecărui Obligar de a participa în cadrul Adunărilor Generale va fi evidențiat prin înscrierea în registrul titularului contului respectiv a denumirii aceluși Obligar la data de referință menționată în convocatorul Adunării Generale.

Deciziile Adunării Generale sunt obligatorii pentru toți Obligatarii, inclusiv pentru cei care nu au participat la vot sau la astfel de adunări.

17.5. Informarea Obligarilor

La convocarea Adunării Generale, fiecare Obligar sau reprezentant al acestuia va avea dreptul de a consulta sau de a face o copie a textului hotărârilor care vor fi propuse și a rapoartelor (dacă este cazul) care vor fi prezentate în cadrul adunării, care vor fi puse la dispoziție spre a fi consultate la sediul social al Emitentului și în orice alt loc menționat în convocator.

17.6. Cheltuieli

Emitentul va plăti toate cheltuielile ocazionate de convocarea și desfășurarea adunărilor și în general toate cheltuielile administrative ocazionate de Adunările Generale ale Obligarilor, fiind în mod expres stabilit că nu pot fi imputate cheltuieli în raport cu dobânzile plătibile pentru Obligațiuni.

17.7. Notificarea hotărârilor

Emitentului i se vor aduce la cunoștință hotărârile Adunărilor Generale în termen de cel mult trei zile de la adoptarea acestora. În consecință, Emitentul va respecta toate obligațiile de raportare care îi revin în virtutea legislației aplicabile în legătură cu astfel de hotărâri.

Hotărârile Adunărilor Generale vor fi opozabile Emitentului, care va respecta aceste hotărâri în măsura în care acestea sunt considerate obligatorii în conformitate cu acești Termeni și Condiții sau în conformitate cu prevederile legale aplicabile.

18. AGENTUL DE CALCUL ȘI AGENTUL DE PLATĂ

- 18.1** În chestiuni legate de Obligațiuni, Agentul de Calcul și Agentul de Plată (dacă este diferit de Emitent) nu au nicio răspundere față de Obligatari în ceea ce privește plățile în baza Obligațiunilor și/sau orice alte obligații ale Emitentului în baza Obligațiunilor și/sau orice alte aspecte în baza sau în legătură cu Obligațiunile.

- 18.2** În plus, Agentul de Calcul și Agentul de Plată (dacă este diferit de Emitent), separat sau împreună, acționând în aceste calități:
- 18.2.1 nu sunt responsabili de caracterul corect, complet și just al declarațiilor și garanțiilor Emitentului în legătură cu Obligațiunile, cu excepția cazului în care Agentul de Calcul sau Agentul de Plată sunt aceeași entitate ca Emitentul;
 - 18.2.2 nu furnizează Obligarilor servicii de consultanță în legătură cu Obligațiunile, și nici în legătură cu aspecte juridice, fiscale și contabile legate de Obligațiuni;
 - 18.2.3 nu fac nicio recomandare cu privire la cumpărarea de Obligațiuni, nici nu au obligația de a evalua sau monitoriza situația juridică și/sau financiară a Emitentului și/sau riscurile asociate cumpărării de Obligațiuni; dacă fac o astfel de evaluare în propriul lor scop, nu au obligația de a împărtăși rezultatele cu Obligarilor; și
 - 18.2.4 pot cumpăra Obligațiuni în nume propriu (în măsura în care nu sunt aceeași persoană ca Emitentul).
- 18.3** Prin prisma serviciilor furnizate de aceștia, fiecare dintre Agentul de Calcul și Agentul de Plată poate avea sau dobândi acces la informații privind Emitentul și capacitatea sa de a-și îndeplini obligațiile care rezultă din Obligațiuni, fără a avea însă dreptul de a le împărtăși cu Obligarilor. Fiecare dintre Agentul de Calcul și Agentul de Plată, precum și orice afiliat al acestora poate, la diferite intervale de timp, să furnizeze alte servicii Emitentului, să ofere consultanță Emitentului sau să coopereze cu Emitentul în orice alt scop sau în orice altă formă, fără a avea obligația de a divulga acest lucru Obligarilor.
- 18.4** Dobânda aplicabilă datorată Obligarilor în legătură cu Obligațiunile în conformitate cu acești Termeni și Condiții se va calcula, iar determinarea Ratei variabile a Dobânzii (dacă este cazul) se va face de către Agentul de Calcul. Agentul de Calcul nu este răspunzător pentru prejudiciul suferit de către Obligar în ceea ce privește calcularea greșită a Dobânzii sau a Ratei variabile a Dobânzii (dacă este cazul), inclusiv din cauza inexactității datelor primite de la Băncile de Referință, cu excepția cazului în care o eroare este datorată exclusiv unui conduită intenționată sau unei neglijențe grave a Agentului de Calcul.
- 18.5** Emitentul poate numi un alt agent de calcul și, respectiv, un alt agent de plată, ori un agent de calcul suplimentar și, respectiv, un agent de plată suplimentar, în conformitate cu înțelegerile contractuale încheiate cu Agentul de Calcul și, respectiv, cu Agentul de Plată. Orice astfel de modificare va fi notificată Obligarilor.
- 18.6** Emitentul nu poate dispune de fondurile plătite de Emitent în contul deschis la Agentul de Plată pentru a fi utilizate pentru efectuarea plăților în legătură cu Obligațiunile. Aceste fonduri nu sunt deținute de Agentul de Plată; Agentul de Plată trebuie să le folosească numai pentru efectuarea de plăți către Obligar în conformitate cu acești Termeni și Condiții.
- 18.7** Copii ale contractelor prin care agentul(agenții) de calcul și agentul(agenții) de plată sunt numiți în respectivele lor calități în legătură cu Obligațiunile vor fi disponibile pentru a fi verificate de către Obligar la respectivele adrese ale Agentului de Plată și, respectiv, ale Agentului de Calcul, menționate în prezentul sau altfel notificate Obligarilor conform Secțiunii 19 de mai jos, în timpul orelor normale de lucru.

19. NOTIFICĂRI

19.1 Orice notificare transmisă Obligatorilor va fi publicată pe website-ul Emitentului și, ulterior admiterii la tranzacționare a Obligațiunilor pe Piața Reglementată operată de BVB, pe website-ul BVB www.bvb.ro. În cazul în care o lege sau un regulament sau acești Termeni și Condiții impun publicarea acesteia prin alte mijloace, notificarea va fi publicată și prin acele alte mijloace. Dacă o notificare este publicată prin mai multe mijloace, data publicării respectivei notificări va fi considerată a fi data primei sale publicări. Data publicării este de asemenea considerată a fi data la care notificarea a fost livrată Obligatorilor. Notificările vor fi publicate în limba engleză (cu excepția cazului în care limba română este cerută de lege).

19.2 Orice notificare de la Obligatorii către Emitent (în calitate de Emitent, Agent de Plată și Agent de Calcul) va fi considerată efectivă dacă este transmisă prin scrisoare recomandată sau curier și livrată la adresa menționată mai jos, sau la o altă adresă notificată Obligatorilor:

Raiffeisen Bank S.A.

Calea Floreasca, nr. 246C

Clădirea Sky Tower, etajele 2-7, 10 și 15

014476, București, sectorul 1

România.

19.3 Orice notificare de la Obligatorii către Intermediar va fi considerată efectivă dacă este transmisă prin scrisoare recomandată sau curier și livrată la adresa menționată mai jos, sau la o altă adresă notificată Obligatorilor:

Raiffeisen Centrobank A.G.

Tegetthoffstrasse nr. 1

1015 Viena

Austria

19.4 Dacă o notificare este livrată (sau publicată de Emitent) după ora 17.00 într-o Zi Lucrătoare sau într-o zi care nu este o Zi Lucrătoare, aceasta va fi considerată a fi livrată în prima Zi Lucrătoare care urmează după data la care respectiva notificare a fost efectiv livrată (sau publicată).

20. ANGAJAMENTE DE INFORMARE

Începând cu data listării Obligațiunilor sau data de 31 mai 2020 (în funcție de care dintre acestea intervine prima), atât timp cât Obligațiunile sunt în circulație, Emitentul va fi supus unor obligații continue de transparență și divulgare, astfel cum sunt prevăzute în Directiva 2004/109/CE (cunoscută și sub denumirea de Directiva privind Transparența, astfel cum a fost modificată de Directiva 2010/73/UE), astfel cum a fost aceasta pusă în aplicare în legislația română prin Legea 24/2017 și prin Regulamentul 5/2018, inclusiv, (dar fără a se limita la):

20.1 publicarea unui raport anual, incluzând situațiile financiare anuale ale Emitentului, împreună cu raportul Directoratului declarația persoanelor responsabile, precum și raportul auditorilor independenți, în termen de patru luni de la încheierea fiecărui an fiscal; și

20.2 publicarea unui raport semestrial, incluzând raportarea contabilă semestrială a Emitentului, împreună cu raportul Directoratului, declarația persoanelor responsabile, precum și raportul

auditorilor independenți, în măsura în care conturile au fost auditate, în termen de trei luni de la încheierea primelor șase luni ale fiecărui an fiscal.

21. ANGAJAMENTUL EMITENTULUI DE A LISTA OBLIGAȚIUNILE

Emitentul se angajează să pregătească Prospectul în conformitate cu prevederile Regulamentului privind Prospectul și cu dispozițiile articolelor 8 și ale articolului 16 din Regulamentul Delegat 2019/980. Emitentul va depune prospectul la ASF, în vederea admiterii la tranzacționare a Obligațiunilor pe Piața Reglementată, operată de BVB până la 31 mai 2020.

22. PRESCRIPTIA EXTINGTIVĂ

Drepturile aferente Obligațiunilor fac obiectul unui termen de prescripție extingtivă de trei ani de la data respectiva a scadenței acestora.

23. EMISIUNI SUPLIMENTARE

Emitentul poate crea și emite, la anumite intervale de timp, fără consimțământul Obligarilor și conform prevederilor acestor Termeni și Condiții, obligațiuni suplimentare având aceiași termeni și condiții precum celi ai Obligațiunilor, în toate aspectele, pentru a forma o serie unică de Obligațiuni.

24. MODIFICĂRI

Acești Termeni și Condiții pot fi modificați în orice mod care nu afectează în mod negativ interesele Obligarilor, fără consimțământul Obligarilor cu scopul de a rectifica erori evidente, precum și cu scopul de a alinia, în primele șase (6) luni de la data emiterii, prevederile acestora cu cerințele emise de BNR și/sau ASF de natură tehnică și/sau nesubstanțială, în vederea recunoașterii Obligațiunilor după Data Emisiunii ca fiind Fonduri proprii de nivel 2 și/sau pentru aprobarea Prospectului în vederea admiterii la tranzacționare a Obligațiunilor pe BVB.

Pentru evitarea oricărui dubiu, consimțământul Obligarilor reprezentând 90% din valoarea Obligațiunilor rămase în circulație va fi necesar în măsura în care modificarea acestor Termeni și Condiții este necesară pentru alinierea prevederilor acestor Termeni și Condiții la cerințele formulate de către BNR și/sau ASF, după expirarea unei perioade de șase luni de la Data Emiterii și/sau în măsura în care modificarea nu se limitează la chestiuni tehnice și/sau nesubstanțiale sau în cazul în care Emitentul decide să modifice acești Termeni și Condiții, fără a-i fi fost cerut acest lucru de către BNR sau ASF.

În plus, Emitentul și Agentul de Plată, în calitate de părți la Contractul de Agent de Plata, pot conveni să modifice orice prevedere a acestui mandat, cu scopul de a remedia orice ambiguitate sau de a remedia, corecta sau completa orice prevedere defectuoasă conținută în acesta sau pe care părțile, în orice fel, o pot considera necesară sau dezirabilă de comun acord și care nu are un impact negativ asupra intereselor Obligarilor. Orice modificare a acestor Termeni și Condiții va fi publicată în limbile română și engleză, pe website-ul Emitentului și/sau pe website-ul Bursei de Valori București www.bvb.ro.

25. DECLARAȚIA EMITENTULUI

Emitentul declară fiecărui Obligar că toate informațiile din acești Termeni și Condiții sunt corecte și complete.

PARTEA A 6 A

IMPOZITARE

Potențialii investitori și vânzători ai Obligațiunilor trebuie să ia cunoștință de faptul că este posibil să li se nască obligația de a plăti taxe sau impozite în temeiul legilor și al practicilor fiscale din jurisdicțiile în care Obligațiunile vor fi transferate sau din alte jurisdicții relevante. Fiecare potențial investor ar trebui să consulte propriul consultant fiscal din fiecare stat în parte în legătură cu implicațiile fiscale rezultate din achiziționarea sau vânzarea de Obligațiuni. Numai un asemenea consultant poate realiza o analiză completă și corectă a situației specifice a potențialului investor.

PARTEA A 7 A

DEFINIȚII ȘI GLOSAR

„Actul Constitutiv”		actul constitutiv al Emitentului.
„Admiterea Tranzacționare”	la	reprezintă admiterea Obligațiunilor la tranzacționare pe piața reglementată administrată de Bursa de Valori București.
„Adunare Generală”		are semnificația atribuită în Secțiunea 17.1 din Termenii și Condițiile din acest Prospect.
„Afiliat”		înseamnă, în legătură cu o Persoană, orice altă Persoană care controlează, este controlată sau se află sub control comun, direct sau indirect, cu acea Persoană (termenul „control” însemnând puterea de a influența managementul sau politicile unei Persoane, direct sau indirect, sub condiția ca deținerea directă sau indirectă a douăzeci la sută (20%) sau mai mult din acțiunile cu drept de vot din capitalul social al unei Persoane să fie considerată a constitui controlul acelei Persoane, iar „controlează” și „controlat” vor avea semnificații corespunzătoare).
„Agent de Calcul”		Agentul de Calcul inițial în legătură cu Obligațiunile este Emitentul; termenul „Agent de Calcul” include orice succesor al Agentului de Calcul, astfel cum aceștia ar putea fi numiți în viitor de către Emitent.
„Agent de Plată”		Agentul de Plată inițial în legătură cu Obligațiunile este Emitentul; termenul „Agent de Plată” include orice succesor al Agentului de Plată, astfel cum aceștia ar putea fi numiți în viitor de către Emitent.
„Agent Independent”		înseamnă o instituție de credit locală independentă cu experiență pe piețele de capital locale sau, în măsura în care o astfel de instituție de credit locală nu este disponibilă sau accesibilă, orice instituție de credit internațională neafiliată cu experiență pe piețele de capital locale și/sau piețele de capital ale UE, în fiecare caz numită de către Emitent pe cheltuiala proprie a Emitentului.
„AML IV”		înseamnă Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei.
„AML”		înseamnă Directiva pentru prevenirea spălării banilor.
„ANPC”		Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

„ASF”	înseamnă Autoritatea de Supraveghere Financiară din România.
„Auditor”	Ernst & Young Assurance Services SRL.
„Bănci de Referință”	înseamnă birourile a nu mai puțin de patru (4) bănci importante pe piața interbancară din România.
„Beneficiar Eligibil”	are semnificația atribuită în Secțiunea 11.3.1 din Termenii și Condițiile din acest Prospect.
„BERD”	înseamnă Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare.
„BNR”	Banca Națională a României.
„Brexit”	Referendumul din Regatul Unit, în urma căruia s-a votat pentru părăsirea Uniunii.
„BRRD”	înseamnă Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului, astfel cum aceasta poate fi modificată la anumite intervale de timp.
„BVB”	înseamnă Bursa de Valori București S.A., o societate românească pe acțiuni, având sediul social în Bd. Carol I nr. 34-36, etaj 14, sector 2, București.
„Caz de Întrerupere”	are semnificația atribuită în Secțiunea 12.6.2 din Termenii și Condițiile din acest Prospect.
„CEE”	Europa Centrală și de Est.
„Codul fiscal”	reprezintă legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.
„Consiliul de Supraveghere”	înseamnă consiliul de supraveghere al Emitentului.
„Convenția de Plată”	înseamnă convenția încheiată între Emitent și Agentul de Plată.
„CRD IV”	înseamnă Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de

credit și a firmelor de investiții, astfel cum poate fi aceasta modificată sau înlocuită la anumite intervale de timp.

„CRR”

înseamnă Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții, astfel cum poate fi acesta modificat sau înlocuită la anumite intervale de timp.

„CRR”

înseamnă Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții, astfel cum poate fi acesta modificat sau înlocuită la anumite intervale de timp.

„Data de Referință”

înseamnă data calendaristică utilizată pentru identificarea Obligarilor care sunt îndreptățiți să participe și să voteze în Adunarea Obligarilor.

„Data Decontării”

înseamnă data la care tranzacțiile în legătură cu Obligațiunile sunt decontate prin intermediul Depozitarului Central și care cade la două (2) Zile Lucrătoare de la Data Tranzacției, în conformitate cu ciclul de decontare T+2.

„Data Emisiunii”

înseamnă a doua Zi Lucrătoare după Data Tranzacției, când Obligațiunile au fost transmise Obligarilor, conform celor indicate în acești Termeni și Condiții, adică 19 decembrie 2019.

„Data Înregistrării”

înseamnă data la care sunt identificați Obligararii care au dreptul să primească plăți în temeiul deținerii Obligațiunilor, raportat la (i) Data Răscumpărării Finale, Data Răscumpărării Anticipate Opționale sau la fiecare Dată a Plății Dobânzii, data care cade cu 15 Zile Lucrătoare înainte de data respectivă, și (ii) raportat la o Dată a Răscumpărării Anticipate, la acea dată, în fiecare caz, cu condiția ca, dacă acea dată nu respectă Regulamentele BVB și/sau Regulamentele Depozitarului Central, aceasta să fie amânată până la Ziua Lucrătoare imediat următoare, care corespunde acestora.

„Data Plății Dobânzii”

înseamnă fiecare dată în care Dobânda pentru Obligațiuni este plătită, adică înseamnă 19 martie, 19 iunie, 19 septembrie și 19 decembrie al fiecărui an, cu excepția datei de 19 decembrie 2019.

„Data Plății”

înseamnă, în funcție de context, fiecare Data a Plății Dobânzii, Data Scadenței Finale sau data la care ar trebui efectuate plăți potrivit Termenilor și Condițiilor din acest Prospect ca rezultat al răscumpărării în Data Răscumpărării Anticipate.

„Data Răscumpărării Anticipate”

înseamnă oricare dată în care are loc Răscumpărarea Anticipată în Scop Fiscal sau Răscumpărarea Anticipată în Caz de Modificare a Clasificării Obligațiunilor sau Data Răscumpărării Opționale.

„Data Scadenței Finale”	înseamnă 19 decembrie 2029, data scadenței răscumpărării finale a Obligațiunilor, respectiv data care cade la zece (10) ani de la Data Emiterii.
„Data Tranzacției”	înseamnă data la care tranzacțiile aferente obligațiunilor sunt executate prin intermediul sistemului electronic BVB, pe piața POF, i.e. 17 decembrie 2019.
„Depozitarul Central”	înseamnă Depozitarul Central S.A., o societatea românească pe acțiuni, având sediul social în Bd. Carol I nr. 34-36, etajele 3, 8 și 9, București 020922, România.
„Directiva privind Piețele Instrumentelor Financiare”	Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE;
„Directiva privind Serviciile de Plată”	Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/C (PSD II)
„Directiva privind Transparența”	înseamnă Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din data de 15 decembrie 2004 privind armonizarea cerințelor de transparență în legătură cu informațiile referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și pentru modificarea Directivei 2001/34/CE.
„Director”	membru al Directoratului.
„Directorat”	înseamnă directoratul Emitentului.
„Dobândă”	înseamnă valoarea variabilă a dobânzii plătibile de către Emitent pentru Obligațiuni.
„dolari americani”/ „USD”/ „dolari”/ „\$”	moneda legală aflată în circulație în Statele Unite ale Americii.
„EBA”	Autoritatea Bancară Europeană.
„EEA”	înseamnă Spațiul Economic European.
„EIF”	Fondul European de Investiții.

„Emitent”	înseamnă Raiffeisen Bank S.A., o instituție de credit organizată și existând în conformitate cu legislația română, cu sediul social în Calea Floreasca, nr. 246C, clădirea Sky Tower, etajele 2 – 7, 10 și 15, Sector 1, București, România, înregistrat la Registrul Comerțului sub nr. J40/44/1991, EUID ROONRC J40/44/1991, cod unic de identificare 361820, înregistrată în Registrul Instituțiilor de Credit ținut de BNR sub numărul RB-PJR-40-009.
„euro”/ „eurocenți”/ „€” „EUR”	reprezintă trimiteri la moneda introdusă la începutului celei de a treia etape a Uniunii Economice și Monetare, în conformitate cu Tratatul privind înființarea Comunității Europene, cu modificările ulterioare.
„Fitch”	înseamnă Fitch Ratings Ltd.
„Grup”	înseamnă Emitentul și subsidiarele sale.
„Fonduri proprii de nivel 2”	are semnificația atribuită în Regulamentele privind Capitalul.
„Fonduri proprii de nivel 1 de baza”	are semnificația atribuită în Regulamentele privind Capitalul.
„Fonduri proprii de nivel 1 suplimentar”	are semnificația atribuită în Regulamentele privind Capitalul.
„Grupul Raiffeisen”	înseamnă Raiffeisen Bank International AG și subsidiarele sale.
„IFRS 9”	Standardele Internaționale de Raportare Contabilă IFRS 9, „Instrumente Financiare”.
„IFRS”	Standardele Internaționale de Raportare, astfel cum a fost adoptate de Uniunea Europeană.
„IMM”	înseamnă întreprinderi mici și mijlocii.
„Intermediar”	înseamnă Raiffeisen Centrobank AG, Tegetthoffstrasse nr. 1, 1015 Vienna, Austria.
„Investitor Calificat”	înseamnă un investitor calificat în sensul articolului 2(1)(e) din Directiva privind Prospectul.
„Investitor Eligibil”	persoană dintr-un stat membru al Spațiului Economic European care este „investitor calificat” în sensul articolului 2 litera e) din Regulamentul privind Prospectul.

„ISIN”	înseamnă International Security Identification Number, un cod de identificare la nivel internațional al valorilor mobiliare emise pe o piață financiară.
„Legea 24/2017”	înseamnă Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață, astfel cum poate fi aceasta modificată sau republicată la anumite intervale de timp.
„Legea Aplicabilă”	înseamnă legislația română și cea a Uniunii Europene astfel cum este aplicabilă în România (inclusiv legislația secundară și delegată, și orice reglementări, decizii sau reguli ale oricărei autoritate care sunt obligatorii) în vigoare, astfel cum poate fi modificată sau republicată la anumite intervale de timp.
„Legea Bancară Română”	Ordonanța de urgență nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare.
„Legea privind Redresarea și Rezoluția”	Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, astfel cum poate fi aceasta modificată la anumite intervale de timp.
„Legea privind Valorile Mobiliare a SUA”	Legea privind valorile mobiliare a SUA din 1933, cu modificările ulterioare.
„Legea Română a Insolvenței”	Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum poate fi modificată la anumite intervale de timp.
„Legea Societăților”	înseamnă Legea nr. 31/1990 privind societățile, republicată, astfel cum poate fi aceasta modificată sau republicată la anumite intervale de timp.
„MiFID II”	Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE.
„MiFIR”	Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012.
„Moody’s”	înseamnă Moody's Investors Service, Inc.
„Notificare privind Răscumpărarea Anticipată Opțională”	are semnificația atribuită în Secțiunea 16.2 din Termenii și Condițiile din acest Prospect.

„Notificare Răscumpărarea Anticipată”	privind	are semnificația atribuită în Secțiunea 16.1 din Termenii și Condițiile din acest Prospect.
„Notificări”		înseamnă notificările trimise potrivit Secțiunii 19 din Termenii și Condițiile din acest Prospect.
„Obligatar”		înseamnă o persoană sau o entitate înregistrată în Registrul Obligațiilor ca deținătoare a Obligațiilor.
„Obligațiuni”		înseamnă obligațiuni negarantate, subordonate, dematerializate, denominate în RON, cu o valoare nominală totală de până la 480.000.000 EUR și o „ Obligațiune ” înseamnă oricare dintre ele.
„Oferta”		înseamnă oferta de Obligațiuni transmisă de către Emitent, efectuată prin intermediul unor plasamente private, în baza excepțiilor prevăzute de art. 1 alin. (4) din Regulamentul privind Prospectul (<i>i.e.</i> , o ofertă exceptată de la obligația redactării și publicării unui prospect).
„Pagina de Referință”		înseamnă pagina pe care afișate ratele oferite în România pentru depozitele efectuate în RON, desemnată drept pagina RBOR în cadrul serviciilor Reuters (sau orice altă pagină care poate înlocui RBOR în cadrul serviciilor Reuters, în scopul afișării ROBOR).
„Părți Afiliate”		înseamnă, în legătură cu o Persoană, orice altă persoană care îndeplinește oricare din următoarele criterii: (i) fiecare membru al consiliului de administrație, consiliului de supraveghere sau un organ echivalent al acelei Persoane; (ii) fiecare membru al conducerii executive a Persoanei respective; (iii) fiecare Persoană care deține, direct sau indirect, mai mult de 5% din acțiunile cu sau fără drept de vot din capitalul social al acelei Persoane; (iv) fiecare dintre părinții, copiii și frații/surorile Persoanei care se încadrează la clauzele (i) până la (iii) de mai sus; (v) fiecare dintre soții Persoanelor care se încadrează la clauzele (i) până la (iv) de mai sus; și (vi) fiecare dintre Afiliații Persoanelor care se încadrează la clauzele (i) până la (v) de mai sus.
„Participant”		înseamnă orice entitate autorizată să deschidă conturi de garanții reale mobiliare la Depozitarul Central pe numele său, fie în nume propriu, fie în numele clienților săi.
„Perioada de Dobândă”		înseamnă perioada pentru care este calculată dobânda, determinată potrivit Secțiunii 12.5 (<i>Perioadele de Dobândă</i>) din Termenii și Condițiile din acest Prospect.
„Proceduri”		are semnificația atribuită în Secțiunea 11.4.1 din Termenii și Condițiile din acest Prospect.

„Prospect”	înseamnă prezentul Prospect, elaborat de Emitent și înaintat spre aprobare către ASF în vederea admiterii obligațiunilor la tranzacționarea pe Piața Reglementată administrată de BVB, împreună cu anexele, mesajele de actualizare și suplimentele la acestea.
„Rata de Referință Succesore”	are semnificația atribuită în Secțiunea 12.6.2 din Termenii și Condițiile acestui Prospect.
„Rata Dobânzii”	înseamnă Rata de Referință +3,5% pe an, pe baza căreia se calculează Dobânda, în conformitate cu Secțiunea 12.2 (<i>Rata Dobânzii</i>) din Termenii și Condițiile din acest Prospect.
„Registrul Obligatarilor”	înseamnă registrul deținătorilor de obligațiuni ținut în formă electronică de către Depozitarul Central pe baza înțelegerilor contractuale încheiate cu Emitentul.
„Regulamente privind Capitalul”	înseamnă, în orice moment, legile, reglementările, cerințele, standardele, orientările și politicile referitoare la adecvarea capitalului și/sau cerința minimă pentru fondurile proprii și pasivele eligibile și/sau capacitatea de absorbție a pierderilor pentru instituțiile de credit, care sunt emise fie de (i) Banca Națională a României și/sau de (ii) orice altă autoritate națională sau europeană și care, în fiecare caz, se află în vigoare în România și sunt aplicabile Emitentului, inclusiv, la data prezentei, CRR, CRD, BRRD, precum și orice acte delegate sau de punere în aplicare a actelor adoptate de Comisia Europeană și ghidurile emise de Autoritatea Bancară Europeană, fiecare astfel cum a fost modificat din când în când, sau orice alte acte care pot intra în vigoare în locul acestora și orice trimitere din acești Termeni și Condiții la articolele relevante din Regulamentele privind Capitalul includ trimiteri la orice dispoziții legale aplicabile care modifică sau înlocuiesc aceste articole la anumite intervale de timp.
„Regulamentele BVB”	înseamnă regulile și alte regulamente în vigoare legate de piața reglementată a BVB și/sau de valorile mobiliare sau emitenții de valori mobiliare admise la tranzacționare pe această piață.
„Regulamentele Depozitarului Central”	înseamnă regulile și regulamentele, hotărârile, procedurile și alte regulamente adoptate de Depozitarul Central, care definesc modul de funcționare al sistemului Depozitarului Central, în special codul Depozitarului Central.
„Regulamentul General privind protecția datelor”	Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

„Regulamentul 5/2018”	înseamnă Regulamentul nr. 5/2018 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață, cu modificările și completările ulterioare.
„Regulamentul Delegat 2019/980”	înseamnă Regulamentul delegat (UE) 2019/980 al Comisiei din 14 martie 2019 de completare a Regulamentului (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește formatul, conținutul, verificarea și aprobarea prospectului care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 809/2004 al Comisiei, astfel cum poate fi acesta modificat la anumite intervale de timp.
„Regulamentul PRIIP”	Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP).
„Regulamentul privind Prospectul”	înseamnă Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE.
„Reprezentant”	are semnificația atribuită în Secțiunea 17.1 din Termenii și Condițiile acestui Prospect.
„ROBOR 3M”	înseamnă rata oferită pe o perioadă de trei luni pentru depozitele în RON, afișată pe Pagina de Referință la Data de Stabilire a Dobânzii, de la ora 11:00, ora Bucureștiului.
„ROBOR”	înseamnă rata dobânzii oferită pentru împrumuturi sub formă de depozite în lei pe piața monetară interbancară din România.
„RoClear”	înseamnă sistemul de compensare, decontare și registru pentru plățile în RON, operate de Depozitarul Central.
„RON”	reprezintă moneda legală aflată în circulație în România.
„S.U.A.”	înseamnă Statele Unite ale Americii.
„SEE”	Europa de Sud-Est.
„Situațiile Financiare Anuale Consolidate”	reprezintă situațiile financiare auditate consolidate ale Emitentului și subsidiarelor sale („Grupul”) pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2019 care includ și cifrele comparative aferente exercițiului

financiar încheiat la 31 decembrie 2018 întocmite în conformitate cu IFRS.

„Stat Membru”

un stat membru al SEE.

„Suma pentru Acoperirea Costurilor”

înseamnă suma totală stabilită de către Obligatari și plătită acestora care include toate costurile, cheltuielile sau pierderile suportate de către Obligatari ca urmare a unei răscumpărări, rezultând din:

(1) în (1) cu aplicarea următoarei ordini de prioritate (a) rambursarea anticipată sau încetarea finanțărilor contractate sau a tranzacțiilor de tip swap sau a altor tranzacții de acoperire (tranzacții de tip hedging) realizate pentru finanțarea sau pentru acoperirea (prin tranzacții de tip hedging) totală sau a oricărei părți din Obligațiuni; sau, în măsura în care Obligatarii nu pot efectua tranzacțiile menționate la litera (a) din cauza unui refuz din partea contrapartidei lor; (b) încheierea altor tranzacții de tip swap de compensare (offsetting swaps) sau altor tranzacții de acoperire (tranzacții de tip hedging); sau în măsura în care Obligatarii nu pot încheia niciuna dintre tranzacțiile menționate la litera (b), (c) reînvestirea sumelor rambursate Obligarilor în legătură cu Obligațiunile (excluzând, pentru evitarea oricărui dubiu, orice sumă calculată ca diferență între randamentul la maturitate al Obligațiunii și randamentul de reînvestire), în fiecare caz, luând în considerare condițiile de piață prevalente la momentul plății anticipate/răscumpărării obligațiunilor și determinate de Obligatari, într-un mod rezonabil și documentate în mod corespunzător; precum și din (2) efectuarea tranzacțiilor prin intermediul Bursei de Valori București, în cazul în care Emitentul răscumpără Obligațiunile prin utilizarea sistemului Bursei de Valori București.

„U.K.”

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;

„UE”

Uniunea Europeană.

„Website-ul Emitentului”

înseamnă website-ul având adresa <https://www.raiffeisen.ro/>.

„Zi Lucrătoare”

înseamnă o zi, alta decât o zi de sâmbătă sau duminică sau o zi de sărbătoare legală, în care Depozitarul Central își desfășoară activitatea comercială de o manieră care să permită efectuarea activităților definite în acești Termeni și Condiții.

PARTEA A 8 A

INFORMAȚII GENERALE

Autorizare

Emiterea Obligațiunilor a fost autorizată prin Hotărârea Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor nr. 1 din data de 23 aprilie 2019 și prin decizia Directoratului din data de 9 decembrie 2019 a Emitentului. Emitentul a obținut sau va obține treptat toate acordurile, aprobările și autorizațiile necesare în legătură cu emiterea și executarea Obligațiunilor, respectiv admiterea acestora la tranzacționare pe Piața Reglementată administrată de Bursa de Valori București.

Proceduri legale și arbitrale

Cu excepția celor dezvăluite în prezentul Prospect, nu există nicio procedură guvernamentală, legală sau arbitrală (incluzând astfel de proceduri care sunt în curs sau sunt anunțate, despre care Emitentul este în cunoștință de cauză), care ar fi putut sau au avut în timpul celor 12 luni anterioare datei acestui Prospect, un efect semnificativ asupra poziției financiare sau a profitabilității Emitentului.

Schimbare semnificativă / materială

Cu excepția celor dezvăluite în acest Prospect, de la 31 decembrie 2019 nu a existat nicio modificare negativă semnificativă în perspectivele Emitentului și nici o modificare semnificativă a poziției financiare sau de tranzacționare a Emitentului.

Încorporarea anumitor informații prin referință

Acest Prospect încorporează prin referință și ar trebui citit și interpretat împreună cu următoarele informații:

1. Situațiile financiare consolidate auditate ale Grupului pentru exercițiile încheiate la 31 decembrie 2018 și 31 decembrie 2019; și
2. Actul constitutiv.

Informațiile conținute în fiecare document încorporate prin referință aici sunt valabile la data acestui document. Aceste informații sunt considerate a fi încorporate și fac parte din acest Prospect, cu excepția cazului în care orice declarație cuprinsă într-un document care este considerat a fi încorporat prin referință în prezent va fi considerată modificată sau înlocuită în scopul prezentului document, în măsura în care o declarație conținută aici modifică sau înlocuiește o astfel de afirmație anterioară (indiferent dacă este expres, implicit sau altfel). Orice declarație modificată sau înlocuită nu va fi luată în considerare, cu excepția cazului în care a fost modificată sau înlocuită, când constituie o parte a prezentului Prospect.

Auditorii independenți

Ernst & Young Assurance Services SRL, o societate de audit independentă a auditat Situațiile Financiare Anuale Consolidate ale Grupului pentru anii încheiați la 31 decembrie 2018 și 31 decembrie 2019 și a emis rapoarte de audit fără rezerve cu privire la aceste situații financiare anuale consolidate, conform mențiunilor din respectivele lor rapoarte.

Ernst & Young Assurance Services S.R.L. își are sediul social în România în București, sectorul 1, Bd. Ion Mihalache nr. 15-17, Clădirea Bucharest Tower, etaj 21, este înregistrată la Registrul Comerțului cu numărul J40/5964/1999, are codul unic de înregistrare 11909783 și este înregistrată în Registrul Public Electronic cu nr. FA 77.

Documente puse la dispoziție

Copii ale următoarelor documente (împreună cu traducerile lor) pot fi accesate în timpul programului normal de lucru la birourile Emitentului (Calea Floreasca nr. 246C, Clădirea Sky Tower, etajele 2 - 7 , 10 și 15, sector 1, București, România), precum și în formă electronică pe site-ul Emitentului <https://www.raiffeisen.ro/> și pe site-ul BVB www.bvb.ro:

1. Prospectul;
2. Situațiile financiare auditate consolidate ale Grupului și individuale ale Emitentului pentru anii încheiați la 31 decembrie 2019 și la 31 decembrie 2018; și
3. Actul Constitutiv.

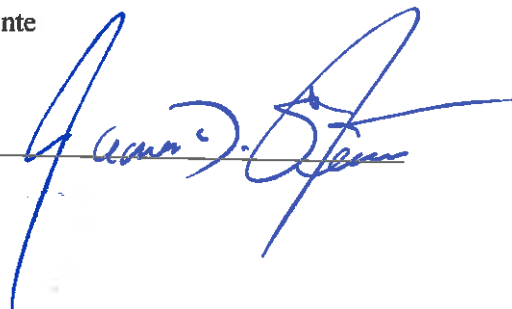
EMITENT

RAIFFEISEN BANK S.A.

Prin: JAMES D. STEWART, JR.

Vicepreședinte

Semnătură:



SEDIUL SOCIAL AL EMITENTULUI

Calea Floreasca nr. 246C
Clădirea Sky Tower,
etajele 2 - 7, 10 și 15,
București, sector 1,
România

INTERMEDIAR

RAIFFEISEN CENTROBANK AG

1 Tegetthoffstrasse,
1015 Viena,
Austria

CONSULTANT JURIDIC AL EMITENTULUI

FILIP SCA

Clădirea Equilibrium
Str. Gara Herăstrău nr. 2
etajul 11, sector 2,
020334 București
România

AUDITORUL EMITENTULUI

ERNST & YOUNG ASSURANCE SERVICES SRL

Bucharest Tower Centre
Bd. Ion Mihalache nr. 15-17
etaj 22
011-171, sector 1, București
România